R. BIBLIOTECA NAZIONALE CENTRALE
DI FIRENZE

COLLEZIONE PISTOIESE

RACCOLTA DAL

CAV. FILIPPO ROSSI-CASSIGOLI

nato a Pistoia il 23 Agosto 1835
morto a Pistoia il 18 Maggio 1890

Pergamene - Autografi - Manoscritti - Libri a stampa - Opuscoli - Incisioni - Disegni - Opere musicali - Facsimile d'iscrizioni - Editti - Manifesti - Proclami - Avvisi e Periodici.

21 Dicembre 1891

OFFICIA

ECCLESIAE PISTORIENSIS PROPRIA

NEC NON

RECENTIORA BREVIARII ROMANI

QUAE A MULTIS DESIDERANTUR

ILLUSTRISSIMIS AC REVERENDISSIMIS D. D.

DIGNITATIBUS ET CANONICIS

INSIGNIS

ECCLESIAE CATHEDRALIS

PISTORIENSIS

DICATA

PISTORII

IN EPISCOPALI TYPOGRAPHIA

M. DCCC. XLI.

Del P. Luca Lorni 1842

ILLUSTRISSIMIS ET REVERENDISSIMIS

DIGNITATIBUS ET CANONICIS

INSIGNIS

ECCLESIAE CATHEDRALIS

PISTORIENSIS

Statim ac de officiis Sanctorum, quae in nostra dioecesi speciatim peraguntur, rursus typis committendis cogitatum est, novam hanc editionem, quam suscepi, nomini vestro nuncupare, constitui, Illustrissimi ac Reverendissimi Domini, non modo ut iuxta morem, iamdiu penes maiores meos usitatum, facerem, sed eo vel maxime ut obsequentis gratique animi mei Vobis aliquod exhibere mihi liceret argumentum. Quam editionem cum benigne recipere, atque in vestrae tutelae praesidium adsciscere dignati sitis, hoc novum in me beneficium benevolenti animo vestro acceptum retuli, simulque animos sumpsi, ut quam poteram sedulitatem curamque in hanc impressio-

nem conferrem. Haesi equidem diu, expungerem ne plurima illa Officia aliarum dioeceseon propria, quae in vetere editione relata sunt, quaeque nunc in omnibus fere recentioribus breviariis reperiuntur, eaque tantum nostrae dioecesi assignata ederem, sicque fieret, ut liber ad exiguam commodioremque molem redigeretur. At subiit mentem, novissima haec breviaria omnibus minime praesto esse, inque istis iisdem nunc unum, nunc alterum officium desiderari, quare rem meliorem me facturum duxi, si editionem, quae a meis praelis prodiit anno 1814. atque ad illam laudatissimam anni 1795. exacta fuit, omnino instaurarem, iis tantum additis officiis, quae mo-

do nobis Sancta Romana Sedes peragenda indulsit, ea potissimum de causa, quod ista plurium annorum, totiusque cleri iam suffragium tulerit, omniumque votis abunde suffecerit. Spes itaque non modica mihi affulget, Vos hanc novam editionem meam aequi bonique facturos, simulque vestro amplissimo patrocinio prosecuturos esse: quod a benignitate vestra fidens praestolor, atque enixis precibus exoro.

Vobis Obsequentissimus

Attho Bracali

De Officiis
quae nuper addita sunt
Haec Calendario An. 1840 *et* 1841 *praemittenda decrevit*
Illustrissimus et Reverendissimus Episcopus noster.

IOANNES BAPTISTA ROSSI
DEI ET S. SEDIS APOSTOLICAE GRATIA
Episcopus Pistoriensis et Pratensis.

Cum a Reverendissimo Capitulo Nostro Pistoriensi preces porrectae fuerint Sacrae Rituum Congregationi, ad effectum addendi Calendario Dioecesano Officia nonnulla Sanctorum, quorum Festa in posterum singulis annis celebrentur, cumque a Nobis legitima Rescripta praedictae S. R. C. recognita fuerint, et per praesens Decretum recognoscantur, ad mentem eiusdem S. Cong. et iuxta petita a dicto Reverendissimo Capitulo respectivis festis, infrascriptos dies, ut Calendario perpetuo, et cuiusque anni insimul inserantur, destinari decernimus.

1. Sacrae itaque Sindonis Officio primam sextam feriam Quadragesimae assignamus sub ritu duplicis maioris, et si festum mobile altioris, vel eiusdem ritus iamdiu statutum id vetet, ad primam diem non impeditam (infra tamen Quadragesimam) transferri constituimus. S. R. C. 8. Martii 1839.
2. D. Blasio cuius Festum sub ritu simplici adhuc celebratum fuit, tertiam diem Februarii assignamus,

elevato ritu ad duplicem minorem, et cum oratione, et lectionibus secundi nocturni propriis, et hac adiecta conditione, ut Festum S. Timothei, quod sub ritu semiduplici die dicta, ad hoc usque tempus in Cathedrali celebratum fuit, sub eodem ritu, ad diem primam non impeditam eiusdem mensis, iuxta generales Rubricas Breviarii, perpetuo transferatur. S. R. C. 8. Martii 1839.

Sub ritu duplici minori celebrabuntur infrascripta Festa.

3. Die decima sexta Februarii B. Bartholomeae Bagnesiae. S. R. C. 31. Augusti 1839.

4. Die vigesima prima eiusdem, B. Ioannae a Signa: per Decr. S. R. C. 11. Apr. 1840.

5. Die 25. et anno intercalari 26. eiusdem S. Petri Damiani sub ritu duplici minori. S.R.C. 11. Apr. 1840.

6. Die vigesima Martii B. Hippolyti Galantini per Decr. S. R. C. 31. Aug. 1839.

7. Die 28. Aprilis, qua celebrabatur memoria S. Vitalis sub ritu simplici; celebretur sub ritu duplici minori, et cum novem lectionibus. S.R.C. 11. Apr. 1840.

8. Die 17. Iunii S. Raynerii sub ritu pariter duplici minori, translato Festo B. Petri de Pisis ad diem 20. Mens. eiusdem. S. R. C. 11. Apr. 1840.

9. Die decimaquarta Augusti S. Alphonsi de Ligorio, in quo Festo omnia dicentur quae Congregationi SS. Redemptoris sunt propria, demptis hymnis. Sacra siquidem Congregatio diem alteram Augusti postremo huic Festo assignat, at cum hac die celebretur sub ritu duplici minori memoria S. Stephani Papae et Martyris, dies non impedita quae prima occurrit, est supra memorata decima quarta dies Augusti, ad quam posse hoc Festum transferri clare in suo Responso innuit S. R. C. 8. Martii 1839.

10. Per idem Decr. 11. Apr. 1840. permissum fuit ut S. Philumenae V. et M. memoria celebraretur die 11 Augusti, sed cum haec dies, sacra iamdiu sit. D. Rufino Ep. et M. et proximam diem non impeditam innuat quoque eadem Sac. Congregat. pro transferendo hoc S. Philumenae Festo, cum reperiamus mense sextili primam diem vacuam post undecimam, esse decimam nonam, hanc praesenti Decreto, pro Festo S. Philumenae diem assignamus.

Monere hic libet quod quamvis Decretum pro Missa propria S. Emygdii Ep. et Mart. emissum fuerit pro Dioecesi nostra a S. R. C. sub die 9. Februarii an. 1794. numquam tamen executioni mandatum est, quapropter hoc praesenti Decreto Missam propriam *Commota est etc.* pro S. Emygdio assignatam volumus.

Haec omnia decernimus ad mentem et iuxta praescripta S. R. C. monentes in Domino, ut sicut Sanctorum Coelitum Festa celebrare Clerus gestit, ita eorum virtutes et praeclara exempla, moribus etiam exprimere contendat.

Precibus quae pro Officio B. Allucii S. R. Congregationi exhibitae sunt responsum quamprimum expectatur.

PARS PRIMA

OFFICIA
MYSTERIORUM REDEMPTIONIS NOSTRAE

In qualibet quinta feria infra annum non impedita officio novem Lectionum, etiam translato, fit Officium Corporis Christi semidup. exceptis feriis Adventus, Quadragesimae, et Vigiliarum.

FERIA TERTIA POST DOMINICAM IN SEXAGESIMA

OFFICIUM

SS. PASSIONIS D. N. J. C.

Dup. maj.

Ad Vesp. Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

PSAL. 115.

Credidi, propter quod locutus sum: * ego autem humiliatus sum nimis.

Ego dixi in excessu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retribuam Domino, * pro omnibus, quae retribuit mihi?

Calicem salutaris accipiam: * et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam coram omni populo ejus: * pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum ejus.

O Domine, quia ego servus tuus : * ego servus tuus, et filius ancillae tuae.

Dirupisti vincula mea: * tibi sacrificabo hostiam laudis, et nomen Domini invocabo.

Vota mea Domino reddam in conspectu omnis populi ejus: * in atriis domus Domini, in medio tui Jerusalem.

Gloria Patri ec.

Ant. Calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo.

Ant. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

PSAL. 119.

Ad Dominum, cum tribularer, clamavi: * et exaudivit me.

Domine, libera animam meam a labiis iniquis, * et a lingua dolosa.

Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam?

Sagittae potentis acutae, * cum carbonibus desolatoriis.

Heu mihi, quia incolatus meus prolongatus est : * habitavi cum habitantibus Cedar: multum incola fuit anima mea.

Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus : * cum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Gloria Patri ec.

Ant. Cum his, qui oderunt pacem, eram pacificus: dum loquebar illis, impugnabant me gratis.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

PSAL. 139.

Eripe me, Domine, ab homine malo: * a viro iniquo eripe me.

Qui cogitaverunt iniquitates in corde: * tota die constituebant praelia.

Acuerunt linguas suas sicut serpentis: * venenum aspidum sub labiis eorum.

Custodi me Domine de manu peccatoris: * et ab hominibus iniquis eripe me.

Qui cogitaverunt supplantare gressus meos: * absconderunt superbi laqueum mihi.

Et funes extenderunt in laqueum: * juxta iter scandalum posuerunt mihi.

Dixi Domino: Deus meus es tu: * exaudi, Domine, vocem deprecationis meae.

Domine, Domine virtus salutis meae: * obumbrasti super caput meum in die belli.

Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori: * cogitaverunt contra me, ne derelinquas me, ne forte exaltentur.

Caput circuitus eorum: * labor labiorum ipsorum operiet eos.

Cadent super eos carbones, in ignem dejicies eos: * in miseriis non subsistent.

Vir linguosus non dirigetur in terra: * virum injustum mala capient in interitu.

Cognovi, quia faciet Dominus judicium inopis: * et vindictam pauperum.

Verumtamen justi confitebuntur nomini tuo: * et habitabunt recti cum vultu tuo.

Gloria Patri ec.

Ant. Ab hominibus iniquis libera me Domine.

Ant. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

PSAL. 140.

Domine, clamavi ad te, exaudi me : * intende voci meae, cum clamavero ad te.

Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo : * elevatio manuum mearum sacrificium vespertinum.

Pone, Domine, custodiam ori meo : * et ostium circumstantiae labiis meis.

Non declines cor meum in verba malitiae, * ad excusandas excusationes in peccatis:

Cum hominibus operantibus iniquitatem : * et non communicabo cum electis eorum.

Corripiet me justus in misericordia, et increpabit me : * oleum autem peccatoris non impinguet caput meum.

Quoniam adhuc et oratio mea in beneplacitis eorum : * absorpti sunt juncti petrae judices eorum.

Audient verba mea, quoniam potuerunt : * sicut crassitudo terrae erupta est super terram.

Dissipata sunt ossa nostra secus infernum : * quia ad te, Domine, Domine oculi mei : in te speravi, non auferas animam meam.

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi : * et a scandalis operantium iniquitatem.

Cadent in retiaculo ejus peccatores : * singulariter sum ego, donec transeam.

Gloria Patri ec.

Ant. Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi, et a scandalis operantium iniquitatem.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat, qui cognosceret me.

PSAL. 141.

Voce mea ad Dominum clamavi : * voce mea ad Dominum deprecatus sum.

Effundo in conspectu ejus orationem meam, * et tribulationem meam ante ipsum pronuntio.

In deficiendo ex me spiritum meum, * et tu cognovisti semitas meas.

In via hac qua ambulabam, * absconderunt laqueum mihi.

Considerabam ad dexteram, et videbam : * et non erat qui cognosceret me.

Periit fuga a me, * et non est qui requirat animam meam.

Clamavi ad te Domine : * dixi : Tu es spes mea, portio mea in terra viventium.

Intende ad deprecationem meam: * quia humiliatus sum nimis.

Libera me a persequentibus me : * quia confortati sunt super me.

Educ de custodia animam meam ad confitendum nomini tuo : me expectant justi, donec retribuas mihi.

Gloria Patri ec.

Ant. Considerabam ad dexteram, et videbam, et non erat qui cognosceret me.

CAPITULUM

PHILIP. 2.

Fratres, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu : qui cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se aequalem Deo : sed semetipsum exinanivit, formam servi accipiens, in similitudi-

*

nem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis. ℟. Deo gratias.

HYMNUS

Moerentes oculi spargite lacrymas,
Et luctu resonent intima cordium;
Illatas refero Numini ab impiis
Poenas et fera vulnera.
Accincta heu! gladiis turba satellitum
Arreptum Dominum fustibus impetit;
Nunc caedit colaphis, nunc quatit horridis
Divinum caput ictibus.
Haud finis sceleri; traditur improbo
Christus carnifici; nec mora, barbarus
In Regem superum non timet, impio
Ausu, vertere dexteram.
Audite o populi; Numen amabile,
Manante ex humeris, undique sanguine
Lictoris rabidi sustinet impetum,
Et vocem premit innocens.
Quis non illacrymet! Jam nova condidit
Tormenta indomitae gentis iniquitas;
Infigit cerebro, proh dolor! efferis
Sertum vepribus asperum.
Heu crimen! trahitur, funibus improbis,
Funesti Dominus supplicii ad locum;
Illic oppetiit funere spiritum
Patri restituens suo.
Passo pro miseris tam fera vulnera,
In terris resonet debita gloria;
Sacrumque assidue Nomen in aethera
Humanum genus efferat. Amen.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

Ad Mag. Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

ORATIO

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et Crucem subire fecisti: concede propitius, ut, sicut solemnem commemorationem Passionis ejus celebramus, ita et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum ec.

Ad Compl. et per Horas diei, in fine Hymnorum dicitur.

Sit laus Patri, ac Paraclyto,
Natoque Patris unicó,
Nostrae dedit, qui prodigus
Pretium salutis sanguinem.

Ad Matutinum

Invit. Christum Regem Crucifixum * Venite adoremus.

Psal. Venite exultemus ec.

HYMNUS

Aspice, infami Deus ipse ligno
Pendet, effuso madidus cruore;
Aspice, immiti manus alma clavo
Finditur alte.
Hunc, velut pravi sceleris ministrum;
Inter indignos medium latrones,
Cerne; crudelis fuit ista gentis
Dira voluntas.

Pallet heu ! vultus ; caput ecce lapsum
Flectitur ; clausis oculis, Redemptor
Spiritum sacro, meritis onustum,
Fundit ab ore.
O cor, aes durum superas, gemendo,
Ni scelus tergas ; tua culpa Christum
Stipiti affixit ; tua culpa morti
Subdidit atrae.
Sit Deo aeternum decus omne in aevum,
Qui pius nostri generis Redemptor
Criminis labem miseris nocentem
Sanguine tersit. Amen.

In I. Noct. Ant. Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

PSAL. 2.

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania ?

Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum: * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpamus vincula eorum: * et projiciamus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in coelis irridebit eos * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquetur ad eos in ira sua * et in furore suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus : * praedicans praeceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi gentes haereditatem tuam : * et possessionem tuam terminos terrae.

Reges eos in virga ferrea : * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite : * erudimini, qui judicatis terram.

Servite Domino in timore : * et exultate ei cum tremore.

Apprehendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus: * beati omnes, qui confidunt in eo.

Gloria Patri ec.

Ant Astiterunt reges terrae, et principes convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

PSAL. 3.

Domine, quid multiplicati sunt, qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animae meae : * non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Domine, susceptor meus es : * gloria mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum : * et exurrexi quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, salvum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa : * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus : * et super populum tuum benedictio tua.

Gloria Patri ec.

Ant. Multiplicati sunt, qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miseruut sortem.

PSAL. 21.

Deus, Deus meus, respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictorum meorum.

Deus meus, clamabo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipientiam mihi.

Tu autem in sancto habitas, * laus Israel.

In te speraverunt patres nostri: * speraverunt, et liberasti eos.

Ad te clamaverunt, et salvi facti sunt: * in te speraverunt, et non sunt confusi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * opprobrium hominum, et abjectio plebis.

Omnes videntes me, deriserunt me; * locuti sunt labiis et moverunt caput.

Speravit in Domino, eripiat eum: * salvum faciat eum, quoniam vult eum.

Quoniam tu es, qui extraxisti me de ventre: * spes mea ab uberibus matris meae; in te projectus sum ex utero.

De ventre matris meae Deus meus es tu; * ne discesseris a me.

Quoniam tribulatio proxima est; * quoniam non est, qui adjuvet.

Circumdederunt me vituli multi; * tauri pingues obsederunt me.

Aperuerunt super me os suum: * sicut leo rapiens, et rugiens.

Sicut aqua effusus sum : * et dispersa sunt omnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquescens: * in medio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea , et lingua mea adhaesit faucibus meis : * et in pulverem mortis deduxisti me.

Quoniam circumdederunt me canes multi : * concilium malignantium obsedit me.

Foderunt manus meas , et pedes meos : * dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ipsi vero consideraverunt , et inspexerunt me : * diviserunt sibi vestimenta mea , et super vestem meam miserunt sortem.

Tu autem Domine , ne elongaveris auxilium tuum a me : * ad defensionem meam conspice.

Erue a framea Deus , animam meam : * et de manu canis unicam meam.

Salva me ex ore leonis : * et a cornibus unicornium humilitatem meam.

Narrabo nomen tuum fratribus meis : * in medio Ecclesiae laudabo te.

Qui timetis Dominum , laudate eum : * universum semen Jacob glorificate eum.

Timeat eum omne semen Israel : * quoniam non sprevit , neque despexit deprecationem pauperis.

Nec avertit faciem suam a me : * et cum clamarem ad eum , exaudivit me.

Apud te laus mea in Ecclesia magna : * vota mea reddam in conspectu timentium eum.

Edent pauperes , et saturabuntur , et laudabunt Dominum , qui requirunt eum : * vivent corda eorum in saeculum saeculi.

Reminiscentur , et convertentur ad Dominum * universi fines terrae.

Et adorabunt in conspectu ejus, * universae familiae gentium.

Quoniam Domini est regnum : * et ipse dominabitur gentium.

Manducaverunt, et adoraverunt omnes pingues terrae : * in conspectu ejus cadent omnes, qui descendunt in terram.

Et anima mea illi vivet : * et semen meum serviet ipsi.

Annuntiabitur Domino generatio ventura : * et annuntiabunt coeli justitiam ejus, populo, qui nascetur, quem fecit Dominus.

Gloria Patri ec.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Oblatus est, quia ipse voluit.

℟. Et livore ejus sanati sumus.

De Epistola B. Pauli Apostoli ad Rom.

Lectio I. *Cap.* 5. *et* 6.

Commendat charitatem suam Deus in nobis: quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus Christus pro nobis mortuus est : multo igitur magis nunc justificati in sanguine ipsius salvi erimus ab ira per ipsum. Si enim, cum inimici essemus, reconciliati sumus Deo per mortem Filii ejus : multo magis reconciliati, salvi erimus in vita ipsius. Non solum autem : sed et gloriamur in Deo per Dominum nostrum Jesum Christum, per quem nunc reconciliationem accepimus. Si enim, unius delicto, mors regnavit per unum ; multo magis abundantiam gratiae, et donationis, et justitiae accipientes, in vita regnabunt per Jesum Christum. Tu autem ec.

℟. Vinea mea electa, ego te plantavi, dicit Dominus, et tu facta es mihi nimis amara; * Quia parasti Crucem Salvatori tuo. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Quia parasti.

Lectio II.

Igitur sicut, per unius delictum in omnes homines in condemnationem; sic et per unius iustitiam, in omnes homines in iustificationem vitae. Sicut enim, per inobedientiam unius hominis, peccatores constituti sunt multi, ita, et per unius obeditionem iusti constituentur multi. Lex autem subintravit, ut abundaret delictum, ubi autem abundavit delictum, superabundavit gratia: ut sicut regnavit peccatum in mortem, ita et gratia regnet, per iustitiam, in vitam aeternam, per Jesum Christum Dominum nostrum. Tu autem ec

℟. Ego eduxi te de Ægypto, demerso Pharaone in mare rubrum, et ante te praeivi in columna nubis; * Et tu me tradidisti Principibus Sacerdotum, et me duxisti ad Praetorium Pilati.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me tradidisti ec.

Lectio III.

Quid ergo dicemus? Permanebimus in peccato, ut gratia abundet? Absit: qui enim mortui sumus peccato, quomodo adhuc vivemus in illo? An ignoratis, quia quicumque baptizati sumus in Christo Jesu, in morte ipsius baptizati sumus? Consepulti enim sumus cum illo per Baptismum in mortem: ut quomodo Christus surrexit a mortuis per gloriam Patris, ita et nos in novitate vitae ambulemus: si enim complantati

facti sumus similitudini mortis ejus, simul et resurrectionis erimus. Hoc scientes, quia vetus homo noster simul crucifixus est, ut destruatur corpus peccati, et ultra non serviamus peccato. Qui enim mortuus est, iustificatus est a peccato. Si autem mortui sumus cum Christo, credimus, quia simul etiam vivemus cum Christo. Tu autem.

℟. Ego propter te flagellavi Ægyptum, cum primogenitis suis; * Et tu me flagellatum tradidisti * Qui tamquam agnus, coram tondente se, obmutui, et non aperui os meum. ℣. Popule meus, quid feci tibi aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria Patri. Qui tamquam.

In II. Nocturno. Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi, quando morietur, et peribit nomen ejus?

PSAL. 40.

Beatus qui intelligit super egenum et pauperem: * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, et vivificet eum, et beatum faciat eum in terra: * et non tradat eum in animam inimicorum ejus.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris ejus: * universum stratum ejus versasti in infirmitate ejus.

Ego dixi: Domine miserere mei: * sana animam meam quia peccavi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi, * quando morietur, et peribit nomen ejus.

Et si ingrediebatur, ut videret vana loquebatur, * cor ejus congregavit iniquitatem sibi.

Egrediebatur foras, * et loquebatur in idipsum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei; * adversum me cogitabant mala mihi.

Verbum iniquum constituerunt adversum me : * numquid qui dormit non adjiciet , ut resurgat ?

Etenim homo pacis meae , in quo speravi : * qui edebat panes meos , magnificavit super me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, et resuscita me, * et retribuam eis.

In hoc cognovi , quoniam voluisti me : * quoniam non gaudebit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspectu tuo in aeternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a saeculo , et usque in saeculum * fiat , fiat.

Gloria Patri ec.

Ant. Inimici mei dixerunt mala mihi , quando morietur , et peribit nomen ejus.

Ant. Alieni insurrexerunt in me , et fortes quaesierunt animam meam.

PSAL. 53.

Deus in nomine tuo salvum me fac ; * et in virtute tua judica me.

Deus exaudi orationem meam : * auribus percipe verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me , et fortes quaesierunt animam meam : * et non proposuerunt Deum ante conspectum suum.

Ecce enim Deus adjuvat me : * et Dominus susceptor est animae meae.

Averte mala inimicis meis : * et in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi , * et confitebor nomini tuo Domine , quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me : * et super inimicos meos despexit oculus meus.

Gloria Patri ec.

Ant. Alieni insurrexerunt in me , et fortes quaesierunt animam meam.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die : adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

PSAL. 55.

Miserere mei Deus, quoniam conculcavit me homo ; * tota die impugnans tribulavit me.

Conculcaverunt me inimici mei tota die : * quoniam multi bellantes adversum me.

Ab altitudine diei timebo ; * ego vero in te sperabo.

In Deo laudabo sermones meos, in Deo speravi : * non timebo quid faciat mihi caro.

Tota die verba mea execrabantur : * adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt , et abscondent : * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam , pro nihilo salvos facies illos : * in ira populos confringes.

Deus , vitam meam annuntiavi tibi : * posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua : * tunc convertentur inimici mei retrorsum.

In quacumque die invocavero te : * ecce cognovi, quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum , in Domino laudabo sermonem : * in Deo speravi , non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt , Deus , vota tua ; * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu : * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Gloria Patri ec.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die ; adversum me omnes cogitationes eorum in malum:

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

SERMO SANCTI AUGUSTINI EPISCOPI

Serm. 41. Dom. in Palmis de Pass. Dom.

Lectio IV.

Admonet nos , fratres charissimi , ad solemnitatem Dominicae Passionis dies ipse, in quo eam nec muta elementa tacuerunt. Celebret eam lux fidei linguis hominum , quam conclamaverunt etiam silentia tenebrarum. Hodie Dominus noster in statera Crucis pretium nostrae salutis appendit, et una morte universum mundum, sicut omnium conditor , ita omnium reparator absolvit. Indubitanter enim credamus , quod totum mundum redemit , qui plus dedit , quam totus mundus valeret. Meritum enim redemptae mercedis dignitas insignis pretii supergressa est. Inter redemptum , et redimentem dispensatio fuit, compensatio non fuit. Qui ergo non habebat peccata propria , digne delevit aliena. Solus hic pia victima pro omnibus cecidit , ut omnes levaret : et quia debitum solus non habuit , recte foenus misericordiae pro debitoribus erogavit. Tu autem Domine ec.

℟. Ego propter te Chananaeorum reges percussi , et dedi tibi sceptrum regale ; * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et percussisti arundine caput meum.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu dedisti.

Lectio V.

Perpende inter haec, qui talem pro nobis dedit pecuniam, qualem a nobis sit exacturus usuram. In hac itaque die fides propheticae annuntiationis impleta est, ita dicentis: Corpus meum dedi percutientibus, et genas meas vellentibus, faciem meam non averti a foeditate sputorum. Suscepit mala nostra, ut tribueret bona sua. Hinc intelligamus, quantum hominem diligere dignatus sit ante culpam, quem sic diligit post ruinam. Agnosce, homo, quantum valeas, et quantum debeas; et dum tantam redemptionis tuae perspicis dignitatem, ipse tibi indicito peccandi pudorem. Ecce, pro impio pietas flagellatur, pro stulto sapientia illuditur, pro mendace veritas necatur, damnatur iustitia pro iniquo, misericordia afficitur pro crudeli, pro misero repletur sinceritas aceto, inebriatur felle dulcedo, addicitur innocentia pro reo, moritur vita pro mortuo. Tu autem ec.

℟. Ego duxi te per desertum, quadraginta annis, et manna cibavi te: Et tu me caecidisti alapis, et flagellis. ℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me.

Lectio VI.

Expavit scelus hominum natura rerum, et quem creatura rebellis non agnoscit, eum mundi Dominum tremens terra testatur, et coeli regem sol fugiens confitetur. Clamyde coccinea induitur, quia sanguine Martyrum suorum Ecclesiae corpus ornatur. Corona spinea capiti ejus imponitur, quia punctio peccatorum nostro-

rum, quorum remissione Redemptoris gloria struitur, aridis tribulis comparatur. Studeamus nunc e diverso, ut membrorum vita Capitis sit corona. Quo vero sitire se in Cruce positus dicit, fidem incredulae gentis concupiscit; sed e contra acetum malitiae porrigunt, quia vinum sapientiae, quod a Deo acceperunt, peccando corruperant. Velum templi scinditur, quia Synagoga honore nudatur, observatio antiqua dissolvitur, Ecclesiae unitas praemonstratur. Monumenta aperiuntur, quia mortis jura, jure superantur. Tu autem ec.

℟. Ego exaltavi te, magna virtute: * Et tu me suspendisti in patibulo Crucis, * In qua expandi manus meas ad populum non credentem, et contradicentem. ℣. Popule meus quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu me. Gloria. Patri. In qua.

In III. Nocturno. Ant. Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae, et lingua eorum gladius acutus.

PSAL. 56.

Miserere mei Deus, miserere mei; * quoniam in te confidit anima mea.

Et in umbra alarum tuarum sperabo; * donec transeat iniquitas.

Clamabo ad Deum altissimum; * Deum qui benefecit mihi.

Misit de coelo, et liberavit me; * dedit in opprobrium conculantes me.

Misit Deus misericordiam suam, et veritatem suam; * et eripuit animam meam de medio catulorum leonum: dormivi conturbatus.

Filii hominum dentes eorum arma, et sagittae: * et lingua eorum gladius acutus.

Exaltare super coelos Deus: * et in omnem terram gloria tua.

Laqueum paraverunt pedibus meis : * et incurvaverunt animam meam.

Foderunt ante faciem meam foveam : * et inciderunt in eam.

Paratum cor meum Deus , paratum cor meum : * cantabo , et psalmum dicam.

Exurge gloria mea , exurge psalterium , et cithara : * exurgam diluculo.

Confitebor tibi in populis, Domine : * et psalmum dicam tibi in gentibus.

Quoniam magnificata est usque ad coelos misericordia tua ; * et usque ad nubes veritas tua.

Exaltare super Coelos Deus; * et super per omnem terram gloria tua.

Gloria Patri ec.

Ant. Filii hominum dentes eorum arma , et sagittae , et lingua eorum gladius acutus.

Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

PSAL. 63.

Exaudi, Deus, orationem meam cum deprecor: * a timore inimici eripe animam meam.

Protexisti me a conventu malignantium : * a multitudine operantium iniquitatem.

Quia exacuerunt ut gladium linguas suas : * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Subito sagittabunt eum, et non timebunt : * firmaverunt sibi sermonem nequam.

Narraverunt ut absconderent laqueos : * dixerunt : Quis videbit eos ?

Scrutati sunt iniquitates : * defecerunt scrutantes scrutinio.

Accedet homo ad cor altum: * et exaltabitur Deus.

Sagittae parvulorum factae sunt plagae eorum :* et infirmatae sunt contra eos linguae eorum.

Conturbati sunt omnes, qui videbant eos: * et timuit omnis homo.

Et annuntiaverunt opera Dei: * et facta ejus intellexerunt.

Laetabitur iustus in Domino, et sperabit in eo: * et laudabuntur omnes recti corde.

Gloria Patri ec.

Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

PSAL. 87.

Domine Deus salutis meae, * in die clamavi, et nocte coram te.

Intret in conspectu tuo oratio mea:* inclina aurem tuam ad precem meam.

Quia repleta est malis anima mea: * et vita mea inferno appropinquavit.

Æstimatus sum cum descendentibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutorio, inter mortuos liber.

Sicut vulnerati dormientes in sepulchris, quorum non es memor amplius: * et ipsi de manu tua repulsi sunt.

Posuerunt me in lacu inferiori: * in tenebrosis, et in umbra mortis.

Super me confirmatus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxisti super me.

Longe fecisti notos meos a me: * posuerunt me abominationem sibi.

Traditus sum, et non egrediebar : * oculi mei languerunt prae inopia.

Clamavi ad te Domine tota die : * expandi ad te manus meas.

Numquid mortuis facies mirabilia : * aut medici suscitabunt, et confitebuntur tibi ?

Numquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam : * et veritatem tuam in perditione ?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua : * in terra oblivionis ?

Et ego ad te Domine clamavi : * et mane oratio mea praeveniet te.

Ut quid Domine repellis orationem meam : * avertis faciem tuam a me ?

Pauper sum ego, et in laboribus a juventute mea : * exaltatus autem humiliatus sum, et conturbatus.

In me transierunt irae tuae : * et terrores tui conturbaverunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die : * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum, et proximum : * et notos meos a miseria.

Gloria Patri ec.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutorio inter mortuos liber.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem Crucis.

Lectio S. Evangelii secundum Joannem
Lectio VII. *Cap.* 19.

In illo tempore : sciens Jesus quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit : Sitio Et reliqua.

Homilia Sancti Joannis Chrysostomi.
Hom. 84. in cap. 19. Joannis ante medium.

Sciens Jesus omnia consummata, ait : Sitio. Etiam hoc verbo prophetiam implens. Tu autem adstantium pravitatem intellige; nam licet innumeros habeamus inimicos, qui nos gravissime persecuti sint, cum tamen interimi eos videmus, flectimur misericordia. Hi vero nil moti, magis efferantur, et irrident, acetumque in spongia porrigunt, ut bibat tamquam reus. Nam propter hoc hyssopum additur, quo gustato, mortuus est. Vides quam non perturbate, et quam potenter omnia transigentem? Quod et prosequens ostendit: cum enim omnia consummata essent, inclinato capite, quod affixum non erat, tradidit spiritum, hoc est expiravit. Atqui non post inclinatum caput expiratur; sed post expirationem caput inclinatur. Hic autem contra accidit, per quod ostendit eum Evangelista esse omnium Dominum. Judaei autem camelum devorantes, et culicem excolantes, tantum nefas ausi, de die consultant. Quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in Cruce corpora Sabbato, rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura. Tu autem.

℟. Ego te potavi aqua salutis de petra; * Et tu me potasti felle, et aceto.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu ec.

Lectio VIII.

Vides quanti sit veritas? Per ea quae illi faciunt prophetia impletur, alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Judaeorum gratiam conciliandam latus

ejus lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem, ac scelestissimam! Noli tamen perturbari, dilectissime, quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant. Prophetia hinc impleta est, inquiens: Videbunt in quem transfixerunt.

℟. Ego ante te aperui mare; * Et tu aperuisti lancea latus Salvatori tuo, * Qui redemit mundum in Sanguine suo.

℣. Popule meus, quid feci tibi, aut in quo contristavi te? responde mihi. Et tu aperuisti. Gloria Patri. Qui redemit mundum.

Lectio IX.

Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei argumentum, ut Thomae, et qui cum eo erant. Ad haec, et arcanum mysterium consummatum est, exivit enim sanguis et aqua: non casu et simpliciter hi fontes scaturierunt: sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Sciunt hoc initiati, per aquam enim regenerati, sanguine, et carne nutriti, hinc mysteria ortum habent, ut quoties ad admirandum calicem accedis, tamquam ab ipso latere hauriens accedas. Tu autem. Te Deum laudamus.

Ad Laud., et per Hor. Ant. Fui flagellatus tota die, et castigatio mea in matutinis. *Ps.* Dominus regnavit *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Veni ad montem myrrhae, et ad collem thuris; tamquam agnus ad occisionem ductus, obmutui, et non aperui os meum.

Ant. Foderunt manus meas, et pedes meos, dinumeraverunt omnia ossa mea.

Ant. Consolantem me quaesivi, et non inveni: dederunt in escam meam fel, et in siti mea potaverunt me aceto.

Ant. Cum accepisset Jesus acetum dixit: Consummatum est; et inclinato capite, emisit spiritum.

CAPITULUM — Ad Philip. 2.

Fratres, Hoc enim sentite in vobis, quod et in Christo Jesu: qui, cum in forma Dei esset, non rapinam arbitratus est, esse se aequalem Deo: sed semetipsum exinanivit formam servi accipiens, in similitudinem hominum factus, et habitu inventus ut homo. Humiliavit semetipsum factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

HYMNUS

Saevo dolorum turbine
Iactatur, atris obrutus
Poenis, acerba sustinens,
Redemptor affixus Cruci.
Pedes manusque horribili
Clavi cruentant vulnere.
Cor, vultus, artus, pectora,
Sacro redundant sanguine.
Flet, orat, et clamans obit:
Cor Matris ictum concidit:
Heu mater! Heu Fili! dolor
Ingrata frangat pectora.
Montes, sepulchra, saxaque
Scinduntur; arva, flumina,
Rupes, et aequor contremunt;
Templique velum scinditur.
Sol, luna, coelum, sydera
Plangunt, et orbis ingemit:
O vos viri, vos parvuli,
Nuptae, puellae, plangite.

Adstate moerentes Cruci,
Pedes beatos ungite
Lavate fletu, tergite
Comis, et ore lambite.
Tu charitatis victima,
Ut nostra tollas crimina,
Nobis salubri perficis
Adoptionem sanguine.
Nostra ergo pax, et gaudium
Sis vita, Jesu, et praemium;
Sis ductor, et lux in via,
Merces, corona in patria. Amen.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Ben. Ant. Ad Jesum autem cum venissent, ut viderunt eum iam mortuum non fregerunt eius crura; sed unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

ORATIO

Omnipotens sempiterne Deus, qui humano generi, ad imitandum humilitatis exemplum, Salvatorem nostrum carnem sumere, et Crucem subire fecisti: concede propitius, ut, sicut solemnem commemorationem Passionis eius celebramus, ita, et patientiae ipsius habere documenta, et resurrectionis consortia mereamur. Per eumdem Dominum nostrum ec.

Ad Primam in ℟. br. dicitur ℣. Qui pro nobis pati dignatus es.

Ad Tertiam Ant. Veni ad montem myrrhae.

Capit. Fratres, hoc enim sentite in vobis. *ut supra.*

℟. *br.* Oblatus est, * Quia ipse voluit. Oblatus. ℣. Et livore eius sanati sumus. Quia ipse voluit. Gloria Patri. Oblatus est.

℣. Proprio Filio suo non pepercit Deus.

℟. Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Ad Sextam. Ant. Foderunt manus meas.

CAPITULUM Zach. 13. 6.

Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? Et dicet: his plagatus sum in domo eorum, qui diligebant me.

℟. *br.* Proprio Filio suo * non pepercit Deus. Proprio Filio. ℣. Sed pro nobis omnibus tradidit illum. Non pepercit Deus. Gloria Patri. Proprio Filio.

℣. Factus est obediens usque ad mortem.

℟. Mortem autem Crucis.

Ad Nonam. Ant. Cum accepisset Jesus.

CAPITULUM Is. 53. 8.

Generationem ejus quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium, propter scelus populi mei percussi eum.

℟. *br.* Factus est obediens * Usque ad mortem. Factus est. ℣. Mortem autem Crucis. Usque ad mortem. Gloria Patri. Factus est.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

In II. Vesperis omnia ut in primis praeter sequentia.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Et attritus est propter scelera nostra.

Ad Mag. Ant. Deponens Joseph Corpus Jesu in-

volvit Sindone, et posuit eum in monumento exciso; fuit planctus magnus in illa die; mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolebant, sicut doleri solet in morte primogeniti.

Oratio. Omnipotens sempiterne Deus, *ut supra.*

PRIMA EX SEXT. FER. QUADRAG.

Ass. ex Decret. S. R. C. 8. *Martii* 1840.

OFFICIUM

SACRATISS. SINDONIS D. N. J. C.

Dup. maj.

Ad Vesp. Ant. Joseph nobilis Decurio, *cum reliq. de Laud.* Dixit Dominus *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi Ps.* Laudate Dominum omnes gentes.

CAPITULUM

ISAIAE 63. 1.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? Iste formosus in stola sua gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego qui loquor iustitiam; et propugnator sum ad salvandum.

HYMNUS

Gloriam sacrae celebremus omnes
Sindonis: laetis recolamus hymnis,
Et piis votis monumenta nostrae
Certa salutis,

Quae refert semper veneranda Sindon ,
Sanguine impressis decorata signis ,
Dum Cruce ex alta tulit involutum
Corpus Jesu.
Reddit haec saevos animo dolores
Quos tulit , casum miseratus Adae ,
Christus , humani generis Redemptor ,
Morte perempta.
Saucium ferro latus , atque palmas ,
Et pedes clavis , lacerata flagris
Membra , et infixam capiti coronam
Monstrat imago.
Quis pius siccis oculis , et absque
Intimi cordis gemitu , notata
Vivaque indignae simulacra mortis
Cernere possit ?
Nostra cum solum tibi , Christe , culpa
Causa tantorum fuerit malorum ;
Nostra debetur tibi vita : vitam
Dedimus ipsam.
Sit tibi , Fili , decus atque virtus ,
Qui tuo mundum redimis cruore ,
Quique cum summo Genitore , et almo
Flamine regnas. Amen.

℣. Tuam Sindonem veneramur , Domine.

℟. Tuam recolimus passionem.

Ad Mag. Ant. Joseph vir bonus et iustus , accessit ad Pilatum , et petiit Corpus Jesu , quo accepto, involvit illud in Sindone munda.

ORATIO

Deus , qui nobis in sancta Sindone , qua Corpus tuum sacratissimum e Cruce depositum a Joseph

involutum fuit, passionis tuae vestigia reliquisti, concede propitius; ut per mortem et sepulturam tuam ad resurrectionis gloriam perducamur. Qui vivis, et regnas.

Ad Mat. Invit. Christum Dominum, qui passionis suae memoriam in sacra Sindone renovat, * Venite, adoremus.

Psalm. 94. Venite exultemus.

Mysterium mirabile
Hac luce nobis panditur,
Verus Dei cum Filius
Mortem cruentam sustinet.
Causam tuendo servuli,
Reique formam vestiens,
Pro servo herus suspenditur
Pro sonte iustus plectitur.
Necis manent insignia
Impressa sacra in Sindone,
Quae post triumphum nobilem
Corpus cruentum involverat.
Sunt mortis haec et tartari
Mundique victi insignia;
Trophaea sunt haec inclyta
Ductoris invictissimi.
Debemus ergo hanc gratiam
Nostrae salutis vindici,
Ut daemonis contra dolos
Hac militemus tessera.
Vitae vetustae mortui,
Surgamus in vitam novam,
Christum secuti per Crucem
Christi fruemur gloria.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar unice,
Cum Spiritu Paraclito
Regnas per omne saeculum. Amen.

In I. Noct. Ant. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari.

PSAL. 4.

Cum invocarem, exaudivit me Deus iustitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et quaeritis mendacium?

Et scitote, quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quae dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiae, et sperate in Domino: * multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui, Domine: * dedisti laetitiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam et requiescam;

Quoniam tu, Domine, singulariter in spe * constituisti me.

Gloria Patri ec.

Ant. Rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari.

Ant. Aspersus est sanguis super vestimenta, omnia indumenta mea inquinavi.

PSAL. 15

Conserva me, Domine, quoniam speravi in te : * dixi Domino , Deus meus es tu , quoniam bonorum meorum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra eius , * mirificavit omnes voluntates meas in eis.

Multiplicatae sunt infirmitates eorum : * postea acceleraverunt.

Non congregabo conventicula eorum de sanguinibus : * nec memor ero nominum eorum per labia mea.

Dominus pars haereditatis meae et calicis mei : * tu es, qui restitues haereditatem meam mihi.

Funes ceciderunt mihi in praeclaris: * etenim haereditas mea praeclara est mibi.

Benedic:m Dominum , qui tribuit mihi intellectum : * insuper et usque ad noctem increpuerunt me rencs mei.

Providebam Dominum in conspectu meo semper: * quoniam a dextris est mihi , ne commovear.

Propter hoc laetatum est cor meum , et exultavit lingua mea : * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quoniam non derelinques animam meam in inferno ; * nec dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi fecisti vias vitae , adimplebis me laetitia cum vultu tuo : * delectationes in dextera tua usque in finem.

Gloria Patri ec.

Ant. Aspersus est sanguis super vestimenta, omnia indumenta mea inquinavi.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea , et super vestem meam miserunt sortem.

PSAL. 14.

Domine, quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine macula, * et operatur iustitiam:

Qui loquitur veritatem in corde suo,* qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit proximo suo malum, * et opprobrium non accepit adversus proximos suos.

Ad nihilum deductus est in conspectu eius malignus: * timentes autem Dominum glorificat.

Qui iurat proximo suo, et non decipit: * qui pecuniam suam non dedit ad usuram, et munera super innocentem non accepit.

Qui facit haec, * non movebitur in aeternum.

Gloria Patri ec.

Ant. Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem.

℣. Tuam Sindonem veneramur, Domine.

℟. Tuam recolimus passionem.

De Isaia Propheta.

Lectio 1. *Cap.* 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti: non est species ei, neque decor: et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem: et quasi absconditus vultus eius et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo et humiliatum. Ipse

autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore eius sanati sumus. Tu autem ec.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem neque decorem. Aspectus eius in eo non est. Hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, * Cuius livore sanati sumus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Cuius ec.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum: sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia et de iudicio sublatus est: generationem eius quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium: propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius. Tu autem ec.

℟. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum? * Et dicet: his plagatus sum in domo eorum qui diligebant me.

℣. Framea suscitare super pastorem meum, et super virum cohaerentem mihi. Et dicet.

Lectio III.

Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longaevum, et voluntas Domini in manu eius diri-

getur. Pro eo quod laboravit anima ejus, videbit et saturabitur: in scientia sua iustificabit ipse iustus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Ideo dispertiam ei plurimos: et fortium dividet spolia, pro eo quod tradidit in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est: et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit. Tu autem ec.

℟. Tuam Sindonem veneramur, Domine, tuam gloriosam recolimus passionem: * Miserere nobis qui passus es pro nobis.

℣. Salva praesentem catervam in tuis hodie laudibus congregatam. Miserere. Gloria Patri ec. Miserere

In II. Noct. Ant. Quasi absconditus vultus eius, et despectus, unde nec reputavimus eum.

PSAL. 23.

Domini est terra, et plenitudo eius: * orbis terrarum, et universi, qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum, * et super flumina praeparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto eius?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec iuravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Haec est generatio quaerentium eum, * quaerentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portae aeternales; * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in praelio.

Attollite portas, principes, vestras, et elevamini portae aeternales; * et introibit Rex gloriae.

Quis est iste Rex gloriae? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriae.

Gloria Patri ec.

Ant. Quasi absconditus vultus eius, et despectus, unde nec reputavimus eum.

Ant. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

PSAL. 26.

Dominus illuminatio mea, et salus mea, * quem timebo?

Dominus protector vitae meae, * a quo trepidabo?

Dum appropiant super me nocentes, * ut edant carnes meas.

Qui tribulant me inimici mei, * ipsi infirmati sunt, et ceciderunt.

Si consistant adversum me castra, * non timebit cor meum.

Si exurgat adversum praelium,* in hoc ego sperabo.

Unam petii a Domino, hanc requiram, * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitae meae.

Ut videam voluptatem Domini, * et visitem templum eius.

Quoniam abscondit me in tabernaculo suo: * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui.

In petra exaltavit me; * et nunc exaltavit caput meum super inimicos meos.

Circuivi, et immolavi in tabernaculo eius hostiam vociferationis: * cantabo, et psalmum dicam Domino.

Exaudi, Domine, vocem meam, qua clamavi ad te: * miserere mei, et exaudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisivit te facies mea: * faciem tuam, Domine, requiram.

Ne avertas faciem tuam a me:* ne declines in ira a servo tuo.

Adiutor meus esto: * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.

Quoniam pater meus, et mater mea, dereliquerunt me: * Dominus autem assumpsit me.

Legem pone mihi, Domine, in via tua: * et dirige me in semitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in animas tribulantium me: * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, et mentita est iniquitas sibi.

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum, viriliter age: * et confortetur cor tuum, et sustine Dominum.

Gloria Patri ec.

Ant. Omnes videntes me deriserunt me, locuti sunt labiis, et moverunt caput.

Ant. Tradidit in mortem animam suam, et ipse peccata multorum tulit.

PSAL. 29.

Exaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me:* nec delectasti inimicos meos super me.

Domine, Deus meus clamavi ad te, * et sanasti me.

Domine, eduxisti ab inferno animam meam:* salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti eius: * et confitemini memoriae sanctitatis eius.

Quoniam ira in indignatione eius, * et vita in voluntate eius.

Ad vesperum demorabitur fletus, * et ad matutinum laetitia.

Ego autem dixi in abundantia mea : * Non movebor in aeternum.

Domine, in voluntate tua , * praestitisti decori meo virtutem.

Avertisti faciem tuam a me , * et factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo : * et ad Deum meum deprecabor.

Quae utilitas in sanguine meo , * dum descendo in corruptionem ?

Numquid confitebitur tibi pulvis , * aut annuntiabit veritatem tuam ?

Audivit Dominus, et misertus est mei : * Dominus factus est adiutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi:* conscidisti saccum meum , et circumdedisti me laetitia:

Ut cantet tibi gloria mea , et non compungar : * Domine Deus meus in aeternum confitebor tibi.

Gloria Patri ec.

Ant. Tradidit in mortem animam suam , et ipse peccata multorum tulit.

℣. Adoramus te , Christe , et benedicimus tibi.

℟. Quia per Crucem tuam redemisti mundum.

SERMO SANCTI AMBROSII EPISCOPI

Luc. XXIII. *Lectio IV.*

Quid sibi vult , quod non Apostoli , sed Ioseph , et Nicodemus , ut Ioannes dicit , Christum sepeliunt ? unus iustus , et constans , alter qui erat magister in Israel. Talis enim Christi est sepultura , quae iustitiam, magisteriumque habeat. Obstruitur igitur tergiversandi

locus, et domestico Judaei testimonio revincuntur: nam si Apostoli sepelissent, dicerent utique non sepultum, quem sepultum raptum esse dixerunt. Iustus autem Christi Corpus operit Sindone, innocens ungit unguento. Namque haec non otiose distincta reperimus: quia iustitia vestit Ecclesiam, innocentia gratiam subministrat. Tu autem Domine ec.

℟. O admirabilis Sindon, in qua involutus est thesaurus noster, * Redemptio captivorum.

℣. Gaudet totus mundus, qui redemptus est sanguine Domini sui. Redemptio.

Lectio v.

Vesti ergo et tu Domini Corpus gloria sua, ut et ipse sis iustus. Et si mortuum credis, operi tamen divinitatis propriae plenitudine; unge illud myrrha, et aloe, ut bonus odor Christi sis. Bonum linteum misit Ioseph ille vir iustus, et fortasse illud, quod Petrus vidit e Caelo ad se esse demissum, in quo erant genera quadrupedum et ferarum et volucrum, ad similitudinem gentilium figurata. Mystico igitur unguento illo pistico consepelietur Ecclesia, quae diversitatem populorum fidei suae communione sociavit. Tu autem ec.

℟. Tulerunt tunicam Ioseph fratres eius, et in sanguine haedi, quem occiderunt, tinxerunt, mittentes, qui ferrent ad patrem et dicerent: * Hanc invenimus, vide, num tunica filii tui sit, an non.

℣. Quam cum agnovisset pater, ait, tunica filii mei est, fera pessima devoravit eum. Hanc invenimus.

Lectio VI.

Hunc Ioseph iustum Lucas dixit, Matthaeus divitem: et merito dives hoc loco dicitur, ubi Corpus suscipit Christi: suscipiendo enim divitem nescivit fidei paupertatem. Dives est ergo, qui iustus est. Iustus igitur Sindone involvit: Israelita vero et diversos miscet virtutum odores et aloes mittit quasi libras centum; hoc est perfectae fidei quantitatem. Et ligaverunt Corpus Iesu iuxta consuetudinem specialem Iudaeorum: non utique nodis perfidiae, sed fidei ligaturis. Et posuerunt in horto, cui frequenter Ecclesia comparatur, quae diversorum habet poma meritorum, floresque virtutum. Tu autem ec.

℟. Christus passus est pro nobis, vobis relinquens exemplum, ut sequamini vestigia eius: * Qui peccatum non fecit, nec inventus est dolus in ore eius.

℣. Qui cum malediceretur, non maledicebat, cum pateretur, non comminabatur. Qui peccatum. Gloria. Qui.

In III. Noct. Ant. Caro mea requiescet in spe, quia non dabis sanctum tuum videre corruptionem.

Psal. 53. Deus in nomine tuo ec. — *Pag.* 15.

Ant. Caro mea requiescet ec.

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, conscidisti saccum meum et circumdedisti me laetitia.

PSAL. 75.

Notus in Iudaea Deus: * in Israel magnum nomen eius.

Et factus est in pace locus eius: * et habitatio eius in Sion.

Ibi confregit potentias arcuum, * scutum, gladium et bellum.

Illuminans tu mirabiliter a montibus aeternis: * turbati sunt omnes insipientes corde.

Dormierunt somnum suum : * et nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.

Ab increpatione tua Deus Iacob , * dormitaverunt qui ascenderunt equos.

Tu terribilis es , et quis resistet tibi ? * ex tunc ira tua.

De coelo auditum fecisti iudicium : * terra tremuit, et quievit.

Cum exurgeret in iudicium Deus , * ut salvos faceret omnes mansuetos terrae.

Quoniam cogitatio hominis confitebitur tibi : * et reliquiae cogitationis diem festum agent tibi.

Vovete, et reddite Domino Deo vestro,* omnes qui in circuitu eius affertis munera;

Terribili , et ei qui aufert spiritum principum , * terribili apud reges terrae.

Gloria Patri ec.

Ant. Convertisti planctum meum in gaudium mihi, conscidisti saccum meum et circumdedisti me laetitia.

Ant. Factus sum , sicut homo sineadiutorio , inter mortuos liber.

Psal. 87. Domine Deus salutis meae ec. — *Pag.* 21.

Ant. Factus sum ec.

℣. Omnis terra adoret te , et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo , Domine.

Lectio S. Evangelii secundum Marcum.
Lect. VII. *Cap.* 15.

In illo tempore: cum iam sero esset factum (quia erat parasceve , quod erat ante Sabbatum) venit Ioseph ab Arimathaea nobilis Decurio , qui et ipse erat expectans regnum Dei. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri

Parasceve graece, latine praeparatio dicitur, quo nomine Iudaei, qui inter Graecos morabantur, sextam Sabbati appellabant, eo quod in illo ea, quae requiei Sabbati necessaria essent, praeparare solerent; iuxta hoc, quod de manna quondam praeceptum est; sexta autem die colligetis duplum. Quia ergo sexta die factus est homo, et tota est mundi creatura perfecta; septima autem conditor ab opere suo requievit: unde et hanc Sabbatum, hoc est requiem, voluit appellari: recte Salvator, eadem sexta die crucifixus, humanae restaurationis implevit arcanum. Tu autem Domine ec.

℟. Mercatus est Ioseph Sindonem mundam, ut involveret in ea Corpus Domini: * Venit ergo, et tulit Corpus eius.

℣. Rogavit Pilatum Ioseph ab Arimathaea, ut tolleret Corpus Iesu. Venit ergo.

Lectio VIII.

Ideoque cum accepisset acetum, dixit: Consummatum est: hoc est, sextae diei, quod pro mundi refectione suscepi, iam totum est opus expletum. Sabbato autem in sepulchro requiescens, resurrectionis, quae octava die ventura erat, expectabat eventum. Venit, inquit, Ioseph ab Arimathaea nobilis Decurio, qui et ipse erat expectans regnum Dei, et audacter introivit ad Pilatum, et petiit Corpus Iesu. Tu autem ec.

℟. Haec est Sindon dignissima, in qua salutis auctor, de Cruce depositus, involvi dignatus est, * Ut nos consepulti cum eo, veteris hominis exuviis depositis, innocentiae Sindone tegeremur.

℟. Felix domus Sabaudiae, quae tanto pignore ditata, sacro hoc munere gloriatur. Ut nos. Gloria Patri. Ut nos.

In Quadragesima sequens ix. Lectio cum octava conjungitur.

Lectio IX.

Magnae quidem iste Ioseph dignitatis ad saeculum, sed maioribus apud Deum meritis fuisse laudatur. Talem namque existere decebat eum, qui Corpus Domini sepeliret; qui et per iustitiam meritorum tali ministerio dignus esset, et per nobilitatem potentiae saecularis facultatem posset obtinere ministrandi: non enim quilibet ignotus aut mediocris ad praesidem accedere, et Crucifixi Corpus poterat impetrare. Tu autem ec.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes et per Horas Ant. Ioseph nobilis Decurio, vir bonus et iustus, et ipse dives erat, expectans regnum Dei.

Ps. Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominic.*

Ant. Hic audacter introivit ad Pilatum, et petiit Corpus Iesu.

Ant. Cum cognovisset Pilatus a centurione, quod iam mortuus esset, donavit Corpus Iesu.

Ant. Ioseph autem, mercatus Sindonem, et deponens, eum involvit Sindone.

Ant. Posuit eum in monumento, in quo nondum quisquam positus fuerat.

CAPITULUM Is. 63. 1.

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego, qui loquor iustitiam, et propugnator sum ad salvandum.

HYMNUS

Jesu, dulcis amor meus
Ac si praesens sis, accedo,
Te complector cum affectu
Tuorum memor vulnerum.
O quam nudum hic te cerno,
Vulneratum et distentum,
Inquinatum, involutum
In hoc sacro tegmine!
Salve caput cruentatum
Spinis, cuius dulcis vultus
Immutavit suum florem,
Quem coeli tremit curia.
Salve, latus Salvatoris,
Salve, mitis apertura,
Super rosam rubicunda,
Medela salutifera.
Manus sanctae, vos avete,
Diris clavis perforatae:
Ne repellas me, Salvator,
De tuis sanctis pedibus. Amen.

℣. Dominus regnavit, decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

Ad Ben. Ant. Ioseph nobilis Decurio, expectans et

ipse regnum Dei, mercatus est Sindonem, et deponens Corpus Iesu, involvit illud in Sindone.

Oratio Deus qui *ut sup. in Vesp.*

Ad Primam in ℟. *br. dicit* ℣. Qui surrexisti a mortuis.

Ad Tertiam Ant. Hic audacter. *Capit.* Quis est iste, *ut supr.*

℟. Tuam Sindonem * veneramur, Domine. Tuam Sindonem.

℣. Tuam recolimus passionem. Veneramur, Domine. Gloria Patri. Tuam Sindonem.

℣. Adoramus te, Christe, et benedicimus tibi.

℟. Quia per mortem tuam redemisti mundum.

Ad Sextam Ant. Cum cognovisset.

CAPITULUM Is. 63. 2.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari? torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

℟. Adoramus te, Christe, * Et benedicimus tibi. Adoramus te.

℣. Quia per mortem tuam redemisti mundum. Et benedicimus. Gloria Patri. Adoramus te.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo, Domine.

Ad Nonam Ant. Posuit eum.

CAPITULUM Is. 63. 5.

Circumspexi, et non erat auxiliator: quaesivi, et non fuit qui adiuvaret: et salvavit mihi brachium meum, et indignatio mea ipsa auxiliata est mihi.

℟. Omnis terra adoret te * Et psallat tibi. Omnis terra.

℣. Psalmum dicat nomini tuo, Domine. Et psallat tibi. Gloria Patri. Omnis.

℣. Dominus regnavit, decorem induit.

℟. Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

In II. Vesp. Ant. Joseph nobilis, *cum reliq. de Laud. Ps.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dom.*, *et loc. ult. Ps.* Voce mea ad Dominum clamavi, *pag.* 5.

Capit. et Hymn. ut supr. in I. Vesp.

Ad Mag. Ant. Homo quidam dives ab Arimathaea, nomine Ioseph, accepto Corpore, involvit illud in Sindone munda.

Oratio, Deus, qui nobis in sancta Sindone, *ut supr.*

PRIMA EX SEXTIS FERIIS MENSIS MARTII

OFFICIUM

QUINQUE PLAGARUM D. N. J. C.

Dup. maj.

Ad Vesp. Ant. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit.

Psal. 115. Credidi ec. *pag.* 1.

Ant. Vere languores ec.

Ant. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Psal. 119. Ad Dominum ec. *pag.* 2

Ant. Ipse autem ec.

Ant. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram eius sanavit.

Psal. 139. Eripe me ec. *pag.* 3.

Ant. Alligavit ec.

Ant. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas eius.

Psal. 140. Domine clamavi ec. *pag.* 4.

Ant. Omnis, qui transibit ec.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

Psal. 141. Voce mea ec. *pag.* 5.

Ant. O vos omnes ec.

CAPITULUM Is. 53. 5.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra, cuius livore sanati sumus. ℟. Deo gratias.

HYMNUS

Pange lingua gloriosi
Lauream certaminis,
Et super Crucis trophaeo
Dic triumphum nobilem:
Qualiter Redemptor orbis
Immolatus vicerit.
De parentis protoplasti
Fraude factor condolens,
Quando pomi noxialis
In necem morsu ruit;
Ipse lignum tunc notavit,
Damna ligni ut solveret.
Hoc opus nostrae salutis
Ordo depoposcerat,
Multiformis proditoris

Ars ut artem falleret,
Et medelam ferret inde,
Hostis unde laeserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitudo temporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis conditor.
Atque ventre virginali
Carne amictus prodiit.
Vagit infans inter arcta
Conditus praesepia;
Membra pannis involuta
Virgo mater alligat;
Et Dei manus pedesque
Stricta cingit fascia.
Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Æqua Patri Filioque,
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣. Videbunt in quem transfixerunt.

℟. Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Mag. Ant. Dum in cruce penderet Unigenitus Dei Filius, et ab omnibus subsannaretur, mater eius Virgo Maria ipsum verum Deum et hominem condolens venerabatur.

ORATIO

Deus, qui Unigeniti Filii tui passione, et per quinque Vulnera eius sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti; tribue nobis quaesumus, ut quia ab eo suscepta Vulnera veneramur in ter-

ris , eiusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in coelis. Per eumdem Dominum.

Ad Matutinum.

Invit. Christum in cruce confixum , quinque plagis vulneratum : * venite , adoremus.

Psal. Venite , exultemus.

Hymn. Pange lingua gloriosi , *ut supra.*

In I. Nocturno. Ant. Quis est qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra ?

PSAL. 10.

In Domino confido : quomodo dicitis animae meae : * Transmigra in montem sicut passer ?

Quoniam ecce peccatores intenderunt arcum , paraverunt sagittas suas in pharetra , * ut sagittent in obscuro rectos corde.

Quoniam quae perfecisti , destruxerunt : * iustus autem quid fecit ?

Dominus in templo sancto suo, * Dominus in coelo sedes eius.

Oculi eius in pauperem respiciunt : * palpebrae eius interrogant filios hominum.

Dominus interrogat iustum et impium: * qui autem diligit iniquitatem , odit animam suam.

Pluet super peccatores laqueos : * ignis et sulphur et spiritus procellarum, pars calicis eorum.

Quoniam iustus Dominus , et iustitias dilexit : * aequitatem vidit vultus eius.

Gloria Patri ec.

Ant. Quis est qui venit de Edom , tinctis vestibus de Bosra ?

Ant. Quare rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari ?

Psal. 14. Domine quis habitabit — *Pag.* 33.

Ant. Quare rubrum ec.

Ant. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum.

Psal. 23. Domini est terra — *Pag.* 35.

Ant. Torcular calcavi ec.

℣. Foderunt manus meas, et pedes meos.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea.

De Isaia Propheta.

Lectio I. *Cap.* 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti: non est species ei, neque decor: et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem: et quasi absconditus vultus eius, et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore eius sanati sumus. Tu autem ec.

℟. Gratificavit nos Deus in dilecto Filio suo: * In quo habemus redemptionem per Sanguinem eius, in remissionem peccatorum.

℣. Ecce venit plenitudo temporis, in quo misit Deus Filium suum in terras. In quo ec.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in

viam suam declinavit : et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit, et non aperuit os suum : sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de iudicio sublatus est : generationem eius quis enarrabit ? quia abscissus est de terra viventium : propter scelus populi mei percussi eum. Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua : eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate. Tu autem ec.

℟. Nos, qui aliquando eramus longe, facti sumus prope per Sanguinem Iesu Christi : * Ipse est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. A Domino factum est istud : et est mirabile in oculis nostris. Ipse.

Lectio III. *Cap. 63.*

Quis est iste, qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra ? iste formosus in stola sua, gradiens in multitudine fortitudinis suae. Ego, qui loquor iustitiam, et propugnator sum ad salvandum. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua sicut calcantium in torculari ? torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir mecum : calcavi eos in furore meo, et conculcavi eos in ira mea : et aspersus est sanguis eorum super vestimenta mea, et omnia indumenta mea inquinavi. Dies enim ultionis in corde meo, annus redemptionis meae venit. Circumspexi, et non erat auxiliator : quaesivi, et non fuit qui adiuvaret. Tu autem ec.

℟. In primogenito ex mortuis complacuit omnem plenitudinem divinitatis inhabitare, et per eum recon-

ciliare omnia in ipsum : * Pacificans per Sanguinem crucis eius , sive quae in coelis , sive quae in terris sunt.

℣. Ipse est caput corporis Ecclesiae , in omnibus primatum tenens. Pacificans. Gloria Patri ec. Pacificans.

In II. Nocturno Ant. Foderunt manus meas et pedes meos , dinumeraverunt omnia ossa mea.

Psal. 21. Deus Deus meus ec. — *Pag.* 10.

Ant. Foderunt ec.

Ant. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

PSAL. 65.

Iubilate Deo omnis terra , psalmum dicite nomini eius : * date gloriam laudi eius.

Dicite Deo : quam terribilia sunt opera tua , Domine ! * in multitudine virtutis tuae mentientur tibi inimici tui.

Omnis terra adoret te , et psallat tibi : * psalmum dicat nomini tuo.

Venite , et videte opera Dei : * terribilis in consiliis super filios hominum.

Qui convertit mare in aridam, in flumine pertransibunt pede : * ibi laetabimur in ipso.

Qui dominatur in virtute sua in aeternum , oculi eius super gentes respiciunt : * qui exasperant non exaltentur in semetipsis.

Benedicite gentes Deum nostrum : * et auditam facite vocem laudis eius.

Qui posuit animam meam ad vitam : * et non dedit in commotionem pedes meos.

Quoniam probasti nos , Deus : * igne nos examinasti , sicut examinatur argentum.

Induxisti nos in laqueum , posuisti tribulationes in dorso nostro : * imposuisti homines super capita nostra.

Transivimus per ignem et aquam : * et eduxisti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaustis : * reddam tibi vota mea , quae distinxerunt labia mea.

Et locutum est os meum , * in tribulatione mea.

Holocausta medullata offeram tibi cum incenso arietum : * offeram tibi boves cum hircis.

Venite , audite , et narrabo , omnes qui timetis Deum, * quanta fecit animae meae.

Ad ipsum ore meo clamavi , * et exaltavi sub lingua mea.

Iniquitatem si aspexi in corde meo , * non exaudiet Dominus.

Propterea exaudivit Deus , * et attendit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus , * qui non amovit orationem meam , et misericordiam suam a me.

Gloria Patri ec.

Ant. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

Ant. Vulnus et livor et plaga tumens non est circumligata , nec curata medicamine , nec fota oleo.

Psal. 75. Notus in Iudaea Deus ec. — *Pag.* 40.

Ant. Vulnus et livor ec.

℣. Vere languores nostros ipse tulit.

℟. Et dolores nostros ipse portavit.

De Sermon e. Bernardi Abbatis.
Lib. de Passione Domini Cap. 41.

Lectio IV.

Captus est Iesus post plurimas illusiones tam Iudaeorum quam gentium, post sanguinis plures effusiones; clavis immitibus manibus simul et pedibus perforatur, et configitur ligno Crucis Salvator noster mitissimus Iesus. Intuere et respice rosam passionis sanguineae, quomodo rubet in indicium ardentissimae caritatis. Contendunt passio et caritas: ista, ut plus ardeat; illa, ut plus rubeat. Tu autem ec.

℟. Per mortem destruxit Iesus eum, qui mortis habebat imperium: * Ut liberaret eos, qui timore mortis obnoxii erant servituti.

℣. Unde debuit per omnia fratribus assimilari, ut misericors fieret. Ut.

Lectio V.

Vide quomodo hoc flore rosae floruerit optima vitis nostra rubicundus Iesus. Vide totum corpus, sicubi rosae sanguineae florem non invenias. Inspice manum unam et alteram, si florem non invenias in utraque. Inspice pedem unum et alterum, numquid non rosei? inspice lateris aperturam, quia nec illa caret rosa, quamvis ipsa subrubea sit propter mixturam aquae; quia sicut narrat Evangelista, cum unus militum lancea latus eius perforasset, exivit sanguis et aqua. Tu autem.

℟. Per hominem mors, et per hominem resurrectio mortuorum: * Et sicut in Adam omnes peccaverunt, ita in Christo omnes vivificabuntur.

℣. Novissime autem inimica destruetur mors. Et.

Ex eodem Divo Bernardo.
Serm. de Passione Domini

Lectio VI.

Respice Domine Sancte Pater de sanctuario tuo et de excelso coelorum habitaculo: et intuere hanc sacrosanctam hostiam, quam tibi offert magnus pontifex noster, sanctus puer tuus Dominus Iesus, pro peccatis fratrum suorum, et esto placabilis super multitudine malitiae nostrae. Cognosce pater tunicam filii tui Ioseph. Heu! fera pessima devoravit eum, et conculcavit in furore suo vestimentum eius. Ecce quinque scissuras lamentabiles in eo reliquit. Tu autem.

℞. Videmus Iesum, propter passionem mortis, gloria et honore coronatum; * Ut pro omnibus gustaret mortem.

℣. Decebat eum, qui multos filios in gloriam adduxerat, auctorem salutis eorum, per passionem consummari. Ut. Gloria Patri. Ut.

In III. Nocturno Ant. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum?

PSAL. 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomine eius: * annuntiate de die in diem salutare eius.

Annuntiate inter gentes gloriam eius, * in omnibus populis mirabilia eius.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii gentium daemonia: * Dominus autem coelos fecit.

Confessio, et pulchritudo in conspectu eius : * sanctimonia et magnificentia in sanctificatione eius.

Afferte Domino patriae gentium, afferte Domino gloriam et honorem : * afferte Domino gloriam nomini eius.

Tollite hostias, et introite in atria eius : * adorate Dominum in atrio sancto eius.

Commoveatur a facie eius universa terra : * dicite in gentibus quia Dominus regnavit.

Etenim correxit orbem terrae, qui non commovebitur : * iudicabit populos in aequitate.

Laetentur coeli et exultet terra, commoveatur mare et plenitudo eius: * gaudebunt campi et omnia, quae in eis sunt.

Tunc exultabunt omnia ligna silvarum a facie Domini, quia venit : * quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terrae in aequitate, * et populos in veritate sua.

Gloria Patri ec.

Ant. Quid sunt plagae istae in medio manuum tuarum ?

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

PSAL. 96.

Dominus regnavit, exultet terra: * laetentur insulae multae

Nubes, et caligo in circuitu eius : * iustitia et iudicium correctio sedis eius.

Ignis ante ipsum praecedet, * et inflammabit in circuitu inimicos eius.

Illuxerunt fulgura eius orbi terrae : * vidit, et commota est terra.

Montes sicut cera fluxerunt a facie Domini; * a facie Domini omnis terra.

Annuntiaverunt coeli iustitiam eius : * et viderunt omnes populi gloriam eius.

Confundantur omnes, qui adorant sculptilia : * et qui gloriantur in simulacris suis.

Adorate eum omnes Angeli eius : * audivit, et laetata est Sion.

Et exultaverunt filiae Iudae, * propter iudicia tua, Domine :

Quoniam tu Dominus altissimus super omnem terram : * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum, odite malum : * custodit Dominus animas sanctorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

Lux orta est iusto, * et rectis corde laetitia.

Laetamini iusti in Domino : * et confitemini memoriae sanctificationis eius.

Gloria Patri ec.

Ant. His plagatus sum in domo eorum, qui me diligebant.

Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.

PSAL. 97.

Cantate Domino canticum novum : * quia mirabilia fecit.

Salvavit sibi dextera eius, * et brachium sanctum eius.

Notum fecit Dominus salutare suum : * in conspectu gentium revelavit iustitiam suam.

Recordatus est misericordiae suae, * et veritatis suae domui Israel.

Viderunt omnes termini terrae * salutare Dei nostri.

Iubilate Deo omnis terra : * cantate et exultate et psallite.

Psallite Domino in cithara, in cithara et voce psalmi : * in tubis ductilibus , et voce tubae corneae.

Iubilate in conspectu regis Domini : * moveatur mare, et plenitudo eius ; orbis terrarum et qui habitant in eo.

Flumina plaudent manu , simul montes exultabunt a conspectu Domini : * quoniam venit iudicare terram.

Iudicabit orbem terrarum in iustitia , * et populos in aequitate.

Gloria Patri ec.

Ant. In amaritudine sermo meus est, et manus plagae meae aggravata est super gemitum meum.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras.

℟. Attritus est propter scelera nostra.

Lectio VII. *Cap.* 19.

In illo tempore: sciens Iesus, quia omnia iam consummata sunt , ut consummaretur Scriptura , dixit : Sitio. Et reliqua.

HOMILIA S. CYRILLI EPISCOPI ALEXANDRINI

Lib. 12. *Comment in Ioan.*

Cum ab immanibus Iudaeis omnis in Christum expleta esset impietas , nec quidquam iam ad summam crudelitatem reliquum esset, ad extremum caro Christi sanctissima proprium quiddam ac naturale rursus patitur. Multis enim ac variis doloribus exsiccata , siti torquetur. Graves siquidem dolores magnam ad sitim com-

movendam vim habent, naturali quodam et inexplicabili calore humidum consumentes, et igneis ardoribus praecordia urentes. Tu autem.

℟. Manifestata est gratia Dei per illuminationem Salvatoris nostri Iesu Christi : * Qui destruxit mortem , illuminavit vitam in incorruptionem.

℣. Liberavit et vocavit nos vocatione sua sancta per gratiam , quae data est nobis in Christo. Qui.

Lectio VIII.

Consummatum esse , ait , impietatis Iudaicae modum et impotentem saeviendi animum. Quid enim Iudaei intentatum reliquerunt , aut quid non extremae crudelitatis adhibuerunt ? quod supplicii aut contumeliae genus praetermiserunt ? quamobrem iure, consummatum est , ait ; sed hora iam eum ad praedicandum spiritibus , qui apud inferos erant invitante. Advenit enim , ut mortuorum ac virorum dominaretur : ipsam pro nobis mortem suscepit ; communem hanc naturae passionem sustinuit in carne sua. Cum autem Iesum caput inclinasse comperissent, et iam eum expirasse putarent , frustra eius non crura confringi existimant , sed cum adhuc mortuum esse non nihil diffiderent , lancea latus eius perfodiunt , unde cruor aqua mixtus scaturit , quod Eulogiae mysticae et sancti baptismatis imago quaedam erat, atque primitiae. Christi enim est vere et a Christo sanctum baptisma , et mysticae Eulogiae vis ex sancta nobis carne prodiit. Tu autem.

℟. Dignus es Domine accipere librum et aperire signacula eius , quoniam occisus es , et redemisti nos Deo * In Sanguine tuo.

℣. Fecisti enim nos Deo nostro regnum et Sacerdotes. In. Gloria. In.

Nona Lectio dicitur de Homil. Fer.

Ad Laud. et per Hor. Ant. Vere languores nostros ipse tulit et dolores nostros ipse portavit. *Psal.* Dominus regnavit. *Cum reliq. de Dominica.*

Ant. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra.

Ant. Alligavit Dominus plagam populi sui, et percussuram eius sanavit.

Ant. Omnis, qui transibit, stupebit super omnes plagas eius.

Ant. O vos omnes, qui transitis per viam, attendite et videte, si est dolor, sicut dolor meus.

CAPITULUM — Isaiae 53. 5.

Christus vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: cuius livore sanati sumus.

HYMNUS

Lustra sex qui iam peregit,
Tempus implens corporis.
Sponte libera redemptor
Passioni deditus,
Agnus in Crucis levatur
Immolandus stipite.
Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, lancea
Mite corpus perforarunt:
Unda manat et cruor:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavantur flumine!
Crux fidelis, inter omnes
Arbor una nobilis:

Silva talem nulla profert
Fronde, flore, germine.
Dulce ferrum, dulce lignum,
Dulce pondus sustinent.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa viscera,
Et rigor lentescat ille,
Quem dedit nativitas,
Et superni membra regis
Tende miti stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre mundi victimam,
Atque portum praeparare
Arca mundo naufrago,
Quam sacer cruor perunxit
Fusus agni corpore.
Sempiterna sit beatae
Trinitati gloria,
Æqua Patri, Filioque;
Par decus Paraclito:
Unius Trinique nomen
Laudet universitas. Amen.

℣. Videbunt in quem transfixerunt.

℟. Et dolebunt super eum, ut in morte primogeniti.

Ad Ben. Ant. Unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exivit Sanguis et aqua.

ORATIO

Deus, qui Unigeniti Filii tui passione, et per quinque vulnera eius Sanguinis effusione, humanam naturam peccato perditam reparasti; tribue nobis quaesumus, ut qui ab eo suscepta vulnera veneramur in

terris, eiusdem pretiosissimi Sanguinis fructum consequi mereamur in coelis. Per eumdem Dominum.

Postea fit comm. Feriae.

Ad Primam. Ant. Vere languores.

Ad. Absol. Capit. dicitur Cap. Nonae, Tradidit Christus, *ut infra.*

Ad Tertiam. Ant. Ipse autem.

Cap. Christus vulneratus, *ut supra.*

℟. *br.* Foderunt manus meas, * Et pedes meos. Foderunt. ℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Et pedes. Gloria Patri. Foderunt.

℣. O vos omnes, qui transitis per viam,

℟. Attendite et videte dolorem meum.

Ad Sextam. Ant. Alligavit Dominus.

CAPITULUM Isaiae 50. 6.

Faciem meam non averti ab increpantibus et conspuentibus in me. Dominus Deus auxiliator meus; et ideo non sum confusus.

℟. *br.* Vere languores nostros * Ipse tulit. Vere. ℣. Et dolores nostros ipse portavit. Ipse tulit. Gloria Patri. Vere languores.

℣. Disciplina pacis nostrae super eum.

℟. Et livore eius sanati sumus.

Ad nonam Ant. O vos omnes.

CAPITULUM Isaiae 53. 12.

Tradidit Christus in mortem animam suam, et cum sceleratis reputatus est, et ipse peccata multorum tulit, et pro transgressoribus rogavit.

℟. *br.* Ipse vulneratus est * Propter iniquitates nostras. Ipse. ℣. Attritus est propter scelera nostra. Propter. Gloria Patri. Ipse.

℣. Oblatus est quia ipse voluit.

℟. Et non aperuit os suum.

In II. Vesp. omn. ut in prim. praeter eam, quae seq.

Ad Mag. Ant. Ego sum vestra redemptio: manus meae quae vos fecerunt, clavis confixae sunt: propter vos flagellis caesus sum, spinis coronatus sum, aquam petii pendens, et acetum porrexerunt: in escam meam fel dederunt, et in latus lanceam: mortuus et sepultus resurrexi: vobiscum sum, et vivo in aeternum.

Oratio Deus, qui unigeniti, *ut sup.*

Postea fit commem. Feriae.

SECUNDA EX SEXTIS FERIIS MENSIS MARTII

OFFICIUM

SPINEAE CORONAE D. N. I. C.

Dup. mai.

Ad Vesp. Ant Dilectus meus candidus, *cum rel. de Laud. Psal.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dom.*, *et loco ultimi Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

CAPITULUM. Cant. 3. 11.

Egredimini, et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

HYMNUS

Exite Sion filiae
Regis pudicae virgines,
Christi coronam cernite,
Quam mater ipsa texuit.

Horret revulsis crinibus
Spinis cruentatum caput,
Et vultus ille decolor
Mortem propinquam respicit.
Quae terra sulcis invia,
Dumis rigens et sentibus
Lugubre munus protulit,
Quae saeva messuit manus?
Christi rubescens sanguine
Aculeos mutat rosis,
Palmamque vincens fructibus
Spina est triumphis aptior.
Culpis satae mortalium
Te, Christe, spinae vulnerant:
Evelle nostras cordibus
Tuasque nostris insere.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri, cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

℣. Plectentes coronam de spinis,
℟. Posuerunt super caput eius.

Ad Mag. Ant. Egredimini, et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, parans crucem Salvatori suo.

ORATIO

Praesta quaesumus omnipotens Deus; ut qui in memoriam passionis Domini nostri Iesu Christi coronam eius spineam veneramur in terris, ab ipso gloria et honore coronari mereamur in coelis. Qui tecum vivit et regnat.

Postea fit commem. Feriae.

Ad Matutinum.

Invit. Christum regem spinis coronatum ; * venite adoremus.

Ps. Venite exultemus.

Hymn. Exite Sion filiae. *ut supra.*

In I. Nocturno. Ant. Erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

PSAL. 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit:

Sed in lege Domini voluntas eius, * et in lege eius meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo.

Et folium eius non defluet: * et omnia quaecumque faciet prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem proiicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in iudicio : * neque peccatores in concilio iustorum.

Quoniam novit Dominus viam iustorum : * et iter impiorum peribit.

Gloria Patri ec.

Ant. Erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, et fructum suum dabit in tempore suo.

Ant. Convenerunt in unum adversus Dominum, et adversus Christum eius.

Psal. 2. Quare fremuerunt gentes ec. — *Pag.* 8.

Ant. Convenerunt ec.

Ant. In tribulatione dilatasti mihi.

Psal. 4. Cum invocarem ec. — *Pag.* 31.

Ant. In tribulatione ec.

℣. Gloria et honore coronasti eum Domine:

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

De Isaia Propheta.

Lectio I. *Cap.* 53.

Quis credidit auditui nostro? et brachium Domini cui revelatum est? et ascendet sicut virgultum coram eo, et sicut radix de terra sitienti: non est species ei, neque decor: et vidimus eum, et non erat aspectus, et desideravimus eum: despectum, et novissimum virorum, virum dolorum, et scientem infirmitatem: et quasi absconditus vultus eius, et despectus, unde nec reputavimus eum. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit: et nos putavimus eum quasi leprosum, et percussum a Deo et humiliatum. Ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras, attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore eius sanati sumus. Tu autem ec.

℟. Maledicta terra in opere hominis: * Spinas et tribulos germinavit Christo.

℣. Quia comedit Adam de ligno, ex quo praeceperat Deus, ne comederet. Spinas.

Lectio II.

Omnes nos quasi oves erravimus, unusquisque in viam suam declinavit: et posuit Dominus in eo iniquitatem omnium nostrum. Oblatus est quia ipse voluit,

et non aperuit os suum : sicut ovis ad occisionem ducetur, et quasi agnus coram tondente se obmutescet, et non aperiet os suum. De angustia, et de iudicio sublatus est : generationem eius quis enarrabit? quia abscissus est de terra viventium : propter scelus populi mei percussi eum. Tu autem ec.

℟. Apparuit Moysi Dominus in flamma ignis de medio rubi: * Et videbat, quod rubus arderet, et non combureretur.

℣. Dixit ergo Moyses: vadam, et videbo visionem hanc magnam. Et

Lectio III.

Et dabit impios pro sepultura, et divitem pro morte sua: eo quod iniquitatem non fecerit, neque dolus fuerit in ore eius. Et Dominus voluit conterere eum in infirmitate: si posuerit pro peccato animam suam, videbit semen longaevum, et voluntas Domini in manu eius dirigetur. Pro eo quod laboravit anima eius, videbit et saturabitur: in scientia sua iustificabit iustus servus meus multos, et iniquitates eorum ipse portabit. Tu autem ec.

℟. Ecce ignis et ligna; Deus providebit sibi * Victimam holocausti.

℣. Levavit Abraham oculos suos, viditque post tergum arietem inter vepres haerentem. Victimam. Gloria Patri. Victimam.

In II. Noct. Ant. Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae coronasti me.

PSAL. 5.

Verba mea auribus percipe, Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meae, * rex meus, et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi, et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit iuxta te malignus: * neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum, et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiae tuae,

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * iudica illos Deus.

Decidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te, Domine.

Et laetentur omnes, qui sperant in te: * in aeternum exultabunt, et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae * coronasti nos.

Gloria Patri ec.

Ant. Domine, ut scuto bonae voluntatis tuae coronasti me.

Ant. Minuisti eum paullo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.

PSAL. 8.

Domine, Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra !

Quoniam elevata est magnificentia tua * super coelos.

Ex ore infantium, et lactentium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo coelos tuos, opera digitorum tuorum : * lunam et stellas, quae tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es eius ? * aut filius hominis, quoniam visitas eum ?

Minuisti eum paullo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum ; * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus eius, * oves et boves universas, insuper et pecora campi.

Volucres coeli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine, Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra !

Gloria Patri ec.

Ant. Minuisti eum paullo minus ab Angelis, gloria et honore coronasti eum.

Ant. Peccatores intenderunt arcum, paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent iustum.

Psal. 10. In Domino confido ec. — *Pag.* 49.

Ant. Peccatores ec.

℣. Posuisti Domine super caput eius

℟. Coronam de lapide pretioso.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis.
Serm. 2. in Epiphania Domini.

Lectio IV.

Egredimini filiae Sion: vobis dicimus filiae Sion animae saeculares, debiles, delicatae filiae, et non filii, in quibus nihil est fortitudinis, nihil est virilis animi. Egredimini de sensu carnis ad intellectum mentis, de servitute carnalis concupiscentiae ab libertatem spiritualis intelligentiae. Egredimini de terra vestra, et de cognatione vestra, et de domo patris vestri, et videte regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua, in corona paupertatis, in corona miseriae; siquidem coronatus est et a noverca sua corona spinea, et corona miseriae coronandus a familia sua corona iustitiae, quando exibunt Angeli, et tollent de regno eius omnia scandala; quando venient ad iudicium cum senioribus populi sui; cum pugnabit pro eo orbis terrarum adversus insensatos. Coronat eum et pater corona gloriae, sicut ait Psalmista: gloria et honore coronasti eum Domine. Videte eum filiae Sion in diademate, quo coronavit eum mater sua. Tu autem ec.

℟. Cum apparuerit princeps pastorum, quo percusso dispersae sunt oves gregis, * Percipiemus immarcescibilem gloriae coronam.

℣. Cum fecerit grande convivium, ut ostendat divitias gloriae regni sui. Percipiemus.

Serm. 43. in Cantica.

Lectio V.

Ego, fratres, ab ineunte mea conversione pro acervo meritorum, quae mihi deesse sciebam, mihi fasciculum collectum ex omnibus anxietatibus et amaritu-

dinibus Domini mei colligare, et inter ubera mea collocare curavi. Memoriam abundantiae suavitatis horum eructabo, quoad vixero, in aeternum non obliviscar miserationes istas, quia in ipsis vivificatus sum. Mihi hic salutaris fasciculus servatus est: nemo tollet eum a me, inter ubera mea commorabitur. Haec meditari dixi sapientiam; in his iustitiae mihi perfectionem constitui; in his plenitudinem scientiae, in his divitias salutis; in his copias meritorum. Ex his mihi interdum potus salutaris amaritudinis; ex his rursum suavis unctio consolationis. Haec me erigunt in adversis; in prosperis reprimunt; et inter laeta tristiaque vitae praesentis via regia incedenti tutum praebent utrobique ducatum, hinc inde mala imminentia propulsando. Haec mihi conciliant mundi iudicem, dum tremendum potestatibus, mitem humilemque figurant, dum non solum placabilem, sed et imitabilem repraesentant eum, qui inaccessibilis est principatibus, terribilis apud reges terrae. Tu autem ec.

℟. Accepit regnum decoris: * Et diadema speciei.

℣. Deus exaltavit illum, et dedit illi nomen, quod est super omne nomen. Et diadema.

Lectio VI.

Haec propterea mihi in ore frequenter, sicut vos scitis, haec in corde semper, sicut Deus scit; haec stylo meo admodum familiaria, sicut apparet; haec mea sublimior interim philosophia, scire Iesum, et hunc crucifixum. Non requiro, sicut sponsa, ubi cubet in meridie, quem laetus amplector mea inter ubera commorantem. Non requiro, ubi pascat in meridie, quem intueor Salvatorem in Cruce. Illud sublimius, istud suavius; panis illud, hoc lac: hoc viscera reficit parvulorum, hoc replet ubera matrum: et ideo inter ubera mea commorabitur. Hunc et vos, dilectis-

simi, tam dilectum fasciculum colligite vobis, hunc medullis inserite cordis, hoc munite aditum pectoris, ut et vobis inter ubera commoretur. Si enim ante oculos habueritis quem portatis, pro certo videntes angustias Domini, levius vestras portabitis, ipso auxiliante Ecclesiae sponso, qui est super omnia Deus benedictus in saecula. Amen. Tu autem ec.

℟. Arcam de lignis setim deaurabis auro mundissimo intus et foris: * Faciesque supra coronam auream per circulum.

℣. Pones in arca testificationem, quam dabo tibi. Faciesque. Gloria. Faciesque.

In III. Nocturno Ant. Ingressus sine macula, et operatus iustitiam, coronatus est in monte sancto tuo.

Psal. 14. Domine quis habitabit ec. — *Pag.* 33.

Ant. Ingressus sine macula ec.

Ant. Super caput eius coronam de lapide pretioso posuisti Domine.

PSAL. 20.

Domine, in virtute tua laetabitur rex: * et super salutare tuum exultabit vehementer.

Desiderium cordis eius tribuisti ei: * et voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: * posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso.

Vitam petiit a te: * et tribuisti ei longitudinem dierum in saeculum, et in saeculum saeculi.

Magna est gloria eius in salutari tuo: * gloriam et magnum decorem impones super eum.

Quoniam dabis eum in benedictionem in saeculum saeculi: * laetificabis eum in gaudio cum vultu tuo.

Quoniam rex sperat in Domino: * et in misericordia Altissimi non commovebitur.

Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis: * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.

Pones eos, ut clibanum ignis in tempore vultus tui: * Dominus in ira sua conturbabit eos, et devorabit eos ignis.

Fructum eorum de terra perdes: * et semen eorum a filiis hominum.

Quoniam declinaverunt in te mala: * cogitaverunt consilia, quae non potuerunt stabilire.

Quoniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis praeparabis vultum eorum.

Exaltare, Domine, in virtute tua: * cantabimus et psallemus virtutes tuas.

Gloria Patri ec.

Ant. Super caput eius coronam de lapide pretioso posuisti, Domine.

Ant. Adversus eos, qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

PSAL. 22.

Dominus regit me, et nihil mihi deerit: * in loco pascuae ibi me collocavit.

Super aquam refectionis educavit me: * animam meam convertit.

Deduxit me super semitas iustitiae, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulavero in medio umbrae mortis, non timebo mala: * quoniam tu mecum es.

Virga tua, et baculus tuus, * ipsa me consolata sunt.

Parasti in conspectu meo mensam, * adversus eos, qui tribulant me.

Impinguasti in oleo caput meum: * et cali, meus inebrians quam praeclarus est!

Et misericordia tua subsequetur me * omnibus diebus vitae meae:

Et ut inhabitem in domo Domini, * in longitudinem dierum.

Gloria Patri ec.

Ant. Adversus eos qui tribulant me, impinguasti in oleo caput meum.

℣. Corona aurea super caput eius

℟. Expressa signo sanctitatis.

Lectio S. Evangelii secundum Ioannem

Lectio VII. *Cap.* 19.

In illo tempore: apprehendit Pilatus Iesum, et flagellavit. Et milites plectentes coronam de spinis, imposuerunt capiti eius. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis.

Ex Serm. 50. *de Diversis.*

Videte filiae Sion regem Salomonem: non dicit Ecclesiasten, aut Ididam. Nam et his nominibus appellatus est rex ille: et significat Iesum Christum nostrum verum Salomonem qui est Salomon, idest, pacificus in exilio: Ecclesiastes, idest, concionator in iudicio; Idida, idest, dilectus Domini in regno, ubique rex. In exilio mansuetus, in iudicio iustus, in regno gloriosus: in exilio amabilis, in iudicio terribilis, in regno adorabilis. In diademate quo coronavit eum mater sua. Est autem haec corona misericordiae, et in hac imitabilis.

Coronavit eum et noverca sua corona miseriae, et in hac contemptibilis. Synagogam loquor, quae se ei non matrem exibuit, sed novercam. Tu autem ec.

℟. Facies altare ad adolendum thymiama de lignis setim: * Faciesque ei coronam aureolam per gyrum.

℣. Ponesque altare contra velum coram propitiatorio. Faciesque.

Lectio VIII.

Coronabit eum familia sua corona iustitiae, et in hac terribilis: coronat eum Pater suus corona gloriae, et in hac desiderabilis. Videant ergo eum peccatores in corona miseriae, idest, spinea et compungantur; videant eum filiae Sion animae affectuosae, in corona misericordiae et imitentur; videbunt eum impii in corona iustitiae et peribunt, videbunt eum sancti in corona gloria, et perpetualiter gaudebunt. Coronantur quidem et alii imitatores ipsius, sed hoc ex industria adiuti per gratiam. Solus iste a matre coronatus est, quia solus cum ordinatis affectionibus tamquam sponsus e thalamo processit ex utero matris. Tu autem ec.

℟. Christus sciens dolorem et infirmitatem, spinis coronatus: * Ipse est, qui coronat vos in misericordia et miserationibus.

℣. Vulneratus propter iniquitates nostras, attritus propter scelera nostra, cuius livore sanati sumus. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

Lectio nona dicitur de Homilia Feriae.

Ad Laud. et per Hor. Ant. Dilectus meus candidus et rubicundus, comae capitis eius sicut purpura regis vincta canalibus. *Ps.* Dominus regnavit. *Cum reliq. de Dominica.*

Ant. Requievit super eum spiritus timoris Domini: corona sapientiae et exultationis decoravit illum.

Ant. Induit eum Dominus vestimentis salutis, et indumento iustitiae, quasi sponsum decoratum corona.

Ant. Fasciculus myrrhae dilectus meus mihi, inter ubera mea commorabitur.

Ant. Rex aeternae gloriae pro nobis coronatus, benedicet coronae anni benignitatis suae.

CAPITULUM Cant. 3. 11.

Egredimini, et videte filiae Sion regem Salomonem in diademate, quo coronavit illum mater sua.

HYMNUS

Legis figuris pingitur
Christi corona nobilis:
Implexa spinis victima,
Ardensque testatur rubus.
Arcam corona cinxerat,
Mensaeque sacrum circulum;
Aramque thure fumidam,
Corona nectit ambiens.
Christi dolorum conscia
Salve corona gloriae,
Gemmis et auro pulchrior,
Vincens coronas siderum.
Virtus, honor, laus, gloria
Deo Patri, cum Filio,
Sancto simul Paraclito,
In saeculorum saecula. Amen.

℣. Eris corona gloriae in manu Domini.

℟. Et diadema regni in manu Dei tui.

Ad Ben. Ant. Exivit Iesus portans spineam coronam, et purpureum vestimentum.

ORATIO

Praesta quaesumus omnipotens Deus, ut qui in memoriam passionis Domini nostri Iesu Christi coronam eius spineam veneramur in terris, ab ipso gloria et honore coronari mereamur in coelis. Qui tecum vivit et regnat.

Postea fit comm. Feriae.

Ad Primam Ant. Dilectus meus.

Ad Absol. Capitul. dicit. Capitulum Nonae. In die illa.

Ad Tertiam Ant. Requievit super eum.

Cap. Egredimini, et videte. *Ut supra.*

℟. *Br.* Eris corona gloriae * In manu Domini. Eris corona. ℣. Et diadema regni in manu Dei tui. In manu Domini. Gloria Patri. Eris.

℣. Gloria, et honore coronasti eum Domine:

℟. Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ad Sextam Ant. Induit eum.

CAPITULUM Apoc. 6. 2.

Vidi, et ecce equus albus, et qui sedebat super illum habebat arcum, et data est ei corona, et exivit vincens, ut vinceret.

℟. *Br.* Gloria et honore coronasti eum Domine. Gloria et honore. ℣. Et constituisti eum super opera manuum tuarum. Coronasti. Gloria Patri. Gloria et honore.

℣. Tuam coronam adoramus Domine.

℟. Tuam gloriosam recolimus passionem.

Ad Nonam Ant. Rex aeternae.

CAPITULUM Isaiae 28. 5.

In die illa erit Dominus exercituum corona gloriae, et sertum exultationis residuo populi sui.

℟. *Br.* Tuam coronam * adoramus Domine. Tuam coronam. ℣. Tuam gloriosam recolimus passionem. Adoramus. Gloria Patri. Tuam coronam.

℣. Plectentes coronam de spinis,

℟. Posuerunt super caput eius.

In 2. Vesp. dicuntur omnia, ut in primis praeter seq.

Ad Mag. Ant. Et genuflexo ante eum, illudebant ei dicentes: Ave Rex Iudaeorum: et expuentes in eum acceperunt arundinem, et percutiebant caput eius.

Oratio Praesta quaesumus. *Ut supra.*

Postea fit commem. Feriae.

TERTIA EX SEXTIS FERIIS MENSIS MARTII.

OFFICIUM
PRETIOSISSIMI SANGUINIS D. N. I. C.

Dup. mai.

Ad Vesp. Ant. Quis est iste qui venit de Edom, tinctis vestibus de Bosra? iste formosus in stola sua *Ps.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dom. et loco ultim. Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

Ant. Ego, qui loquor iustitiam, et propugnator sum ad salvandum.

Ant. Vestitus erat veste aspersa sanguine, et vocatur nomen eius Verbum Dei.

Ant. Quare ergo rubrum est indumentum tuum, et vestimenta tua, sicut calcantium in torculari?

Ant. Torcular calcavi solus, et de gentibus non est vir meum.

CAPITULUM · Hebr. 9. 11.

Fratres, Christus assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, idest non huius creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium Sanguinem introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa.

HYMNUS

Festivis resonent compita vocibus,
Cives laetitiam frontibus explicent:
Taedis flammiferis ordine prodeant
Instructi pueri et senes.
Quem dura moriens Christus in arbore,
Fudit multiplici vulnere sanguinem,
Nos facti memores dum colimus, decet
Saltem fundere lacrymas.
Humano generi pernicies gravis
Adami veteris crimine contigit:
Adami integritas et pietas novi
Vitam reddidit omnibus.
Clamorem validum summus ab aethere
Languentis geniti si Pater audiit,
Placari potius sanguine debuit,
Et nobis veniam dare.
Hoc quicumque stolam sanguine proluit,
Abstergit maculas, et roseum decus,
Quo fiat similis protinus Angelis,
Et Regi placeat, capit.
A recto instabilis tramite postmodum

Se nullus retrahat', meta sed ultima
Tangatur ; tribuet nobile praemium ,
Qui cursum Deus adiuvat.
Nobis propitius sis Genitor potens ,
Ut quos unigenae sanguine Filii
Emisti , et placido flamine recreas ,
Coeli ad culmina transferas. Amen

℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo,
℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Mag. Ant. Accessistis ad Sion montem , et civitatem Dei viventis Ierusalem coelestem , et testamenti novi mediatorem Iesum, et sanguinis aspersionem melius loquentem quam Abel.

ORATIO

Omnipotens sempiterne Deus, qui Unigenitum Filium tuum mundi redemptorem constituisti, ac eius Sanguine placari voluisti : concede, quaesumus , salutis nostrae praetium solemni cultu ita venerari, atque a praesentis vitae malis eius virtute defendi in terris , ut fructu perpetuo laetemur in coelis. Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti ec.

Et fit commemoratio Feriae.

Ad Matutinum Invit. Christum Dei Filium, qui suo nos redemit sanguine , * venite , adoremus. *Ps.* Venite, exult.

HYMNUS.

Ira iusta conditoris ,
Imbre aquarum vindice
Criminosum mersit orbem ,
Noe in Arca sospite :
Mira tandem vis amoris
Lavit orbem sanguine.

Tam salubri terra felix
  Irrigata pluvia
  Ante spinis quae scatebat,
  Germinavit flosculos:
  Inque nectaris saporem
  Transiere absynthia.
Triste protinus venenum
  Dirus anguis posuit,
  Et cruenta belluarum
  Desiit ferocia:
  Mitis agni vulnerati
  Haec fuit victoria.
O scientiae supernae
  Altitudo impervia!
  O suavitas benigni
  Praedicanda pectoris!
  Servus erat morte dignus,
  Rex luit poenam optimus.
Quando culpis provocamus
  Ultionem iudicis,
  Tunc loquentis protegamur
  Sanguinis praesentia:
  Ingruentium malorum
  Tunc recedant agmina.
Te redemptus laudet orbis
  Grata servans munera,
  O salutis sempiternae
  Dux et auctor inclyte,
  Qui tenes beata regna
  Cum Parente, et Spiritu. Amen

In I. Nocturno Ant. Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer, vocatum est nomen eius Iesus.

Ps. 1. Quare fremuerunt gentes, — *Pag.* 8.

Ant. Postquam consummati ec.

Ant. Factus in agonia prolixius orabat: et factus est sudor eius, sicut guttae sanguinis decurrentis in terram.

Ps. 3. Domine, quid multiplicati — *Pag.* 9.

Ant. Factus in agonia prolixius ec.

Ant. Iudas, qui eum tradidit, poenitentia ductus, retulit triginta argenteos, dicens: peccavi, tradens sanguinem iustum.

Psal. 15. Conserva me Domine — *Pag.* 32.

Ant. Iudas, qui eum tradidit ec.

℣. Redemisti nos Domine

℞. In Sanguine tuo.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Hebraeos.

Lect. I. *Hebr.* 9. 11.

Christus assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, idest, non huius creationis: neque per sanguinem hircorum aut vitulorum, sed per proprium sanguinem introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa. Si enim sanguis hircorum et taurorum, et cinis vitulae aspersus, inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit conscientiam nostram ab operibus mortuis, ad serviendum Deo viventi? et ideo novi testamenti mediator est: ut morte intercedente, in redemptionem earum praevaricationum, quae erant sub priori testamento, repromissionem accipiant, qui vocati sunt, aeternae haereditatis.

℞. Iesus, ut sanctificaret per suum sanguinem populum, extra portam passus est. * Exeamus igitur ad eum extra castra, improperium eius portantes.

℣. Nondum enim usque ad sanguinem restitistis adversus peccatum repugnantes. Exeamus.

Lectio II.

Ubi enim testamentum est, mors necesse est intercedat testatoris. Testamentum enim in mortuis confirmatum est: alioquin nondum valet, dum vivit qui testatus est. Unde nec primum quidem sine sanguine dedicatum est. Lecto enim omni mandato legis a Moyse universo populo, accipiens sanguinem vitulorum et hircorum, cum aqua et lana coccinea et hyssopo, ipsum quoque librum et omnem populum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus. Etiam tabernaculum et omnia vasa ministerii sanguine similiter aspersit: et omnia pene in sanguine secundum legem mundantur: et sine sanguinis effusione non fit remissio. Tu autem.

℟. Moyses sumptum sanguinem respersit in populum, * Et ait: hic est sanguis foederis, quod pepigit Dominus vobiscum.

℣. Fide celebravit Pascha, et sanguinis effusionem, ne qui vastabat primitiva, tangeret eos. Et.

Lect. III. *Cap.* 10. 19.

Habentes itaque, fratres, fiduciam in introitu sanctorum in sanguine Christi, quam initiavit nobis viam novam et viventem, per velamen, idest carnem suam, et sacerdotem magnum super domum Dei accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aspersi corda a conscientia mala, et abluti corpus aqua munda, teneamus spei nostrae confessionem indeclinabilem, (fidelis enim est, qui repromisit) et consideremus invicem in provocationem caritatis, et bonorum operum. Tu autem.

℟. Vos qui aliquando eratis longe facti estis prope in sanguine Christi: * Ipse enim est pax nostra, qui fecit utraque unum.

℣. Complacuit per eum reconciliare omnia in ipsum pacificans per sanguinem crucis eius, sive quae in terris, sive quae in coelis sunt. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In II. Nocturno Ant. Pilatus volens populo satisfacere, tradidit illis Iesum flagellis caesum.

Ps. 22. Dominus regit me, — *Pag.* 73.

Ant. Pilatus volens ec.

Ant. Videns autem, quia nihil proficeret, accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens: innocens ego sum a sanguine iusti huius.

Psal. 29. Exaltabo te Domine, — *Pag.* 37.

Ant. Videns autem ec.

Ant. Et respondens universus populus, dixit: sanguis eius super nos, et super filios nostros.

Psal. 63. Exaudi Deus orationem meam — *Pag.* 20.

Ant. Et respondens ec.

℟ Sanguis Iesu Christi Filii Dei

℣. Emundat nos ab omni peccato.

SERMO S. IOANNIS CHRYSOSTOMI.

Lectio IV.

Vultis sanguinis Christi audire virtutem? redeamus ad eius exemplum, et priorem typum recordemur, et pristinam Scripturam narremus. In Ægypto, nocte media, Ægyptiis Deus plagam decimam minabatur, ut eorum primogenita deperirent, quia primogenitum eius populum detinebant. Sed ne amata plebs Iudaeorum una cum illis periclitaretur, quia unus locus continebat universos, remedium discretionis inventum est. Proinde exemplum mirabile, ut discas in veritate virtutem:

ira divinae indignationis sperabatur, et domos singulas mortifer circuibat. Quid igitur Moyses? occidite, inquit, agnum anniculum, et sanguine eius linite ianuas. Quid ais Moyses? sanguis ovis rationalem hominem liberare consuevit? valde, inquit. non eo quod sanguis est, sed quia Dominici sanguinis per eum demonstratur exemplum. Tu autem.

℟. In timore incolatus vestri conversamini: * Scientes, quod non corruptibilibus auro vel argento redempti estis.

℣. Sed pretioso sanguine, quasi agni immaculati Christi. Scientes.

Lectio V.

Nam sicut regnantium statuae, quae sine caussa sunt et sermone, nonnumquam ad se confugientibus hominibus, anima et ratione decoratis, subvenire consueverunt, non quia sunt aere confectae, sed quia retinent imaginem principalem: ita et sanguis ille, qui irrationalis fuit, animas habentes homines liberavit: non quia sanguis fuit, sed quia huius sanguinis ostendebat adventum. Et tunc Angelus ille vastator, cum linitos postes atque aditus pervideret, transiecit gressus, et non est ausus intrare. Nunc ergo si viderit inimicus, non postibus impositum sanguinem typi, sed fidelium ore lucentem sanguinem veritatis Christi templi postibus dedicatum, multo magis se subtrahet. Si enim Angelus cessit extemplo, quanto magis terrebitur inimicus, si ipsam perspexerit veritatem? vis et aliam huius sanguinis scrutare virtutem? volo unde primum cucurrit inspicias, et de quo fonte manavit. De ipsa primum Cruce processit: latus illud Dominicum initium fuit. Mortuo enim, ait, Iesu, et adhuc in Cruce pendente, approxi-

mat miles: latus lancea percussit, et exinde aqua fluxit et sanguis. Unum baptismatis symbolum, aliud Sacramenti. Ideo non ait: exiit sanguis et aqua, sed exiit aqua primum, et sanguis: quia primum baptismate diluimur, et postea mysterio dedicamur.

℟. Empti estis pretio magno: * Glorificate, et portate Deum in corpore vestro.

℣. Pretio empti estis, nolite fieri servi hominum. Glorificate.

Lectio VI.

Latus miles aperuit, et templi sancti parietem patefecit. Et ego thesaurum praeclarum inveni, et fulgentes divitias me gratulor reperire. Sic et de illo agno factum est. Iudaei ovem occiderunt, et ego fructum de Sacramento cognovi. De latere sanguis et aqua. Nolo tam facile, auditor, transeas tanti secreta mysterii. Restat enim mihi mystica atque secretalis oratio. Dixi baptismatis symbolum et mysteriorum, aquam illam et sanguinem demonstrare. Ex his enim sancta fundata est Ecclesia per lavacri regenerationem, et renovationem Spiritus Sancti. Per baptisma, inquam, et mysteria, quae ex latere videntur esse prolata. Ex latere igitur suo Christus aedificavit Ecclesiam, sicut de latere Adam eius coniux Heva prolata est. Nam hac de causa Paulus quoque testatur, dicens: de corpore eius et de ossibus eius sumus: latus videlicet illud significans. Nam, sicut de illo latere Deus fecit foeminam procreari; sic et de suo latere, Christus aquam nobis et sanguinem dedit, unde repararetur Ecclesia. Tu autem.

℟. Commendat charitatem suam Deus in nobis; * Quoniam cum adhuc peccatores essemus, secundum tempus, Christus pro nobis mortuus est.

℣. Multo igitur magis nunc iustificati in sanguine ipsius, salvi erimus ab ira per ipsum. Quoniam. Gloria Patri. Quoniam.

In III. Nocturno Ant. Exivit ergo Iesus, portans coronam spineam, et purpureum vestimentum; et dicit eis: ecce homo.

PSAL. 73.

Ut quid Deus repulisti in finem: * iratus est furor tuus super oves pascuae tuae?

Memor esto congregationis tuae, * quam possedisti ab initio.

Redemisti virgam haereditatis tuae: * mons Sion, in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in superbias eorum in finem: * quanta malignatus est inimicus in sancto!

Et gloriati sunt qui oderunt te, * in medio solemnitatis tuae.

Posuerunt signa sua signa: * et non cognoverunt sicut in exitu super summum.

Quasi in silva lignorum securibus exciderunt ianuas eius in idipsum: * in securi et ascia deiecerunt eam.

Incenderunt igni sanctuarium tuum: * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.

Dixerunt in corde suo cognatio eorum simul: * Quiescere faciamus omnes dies festos Dei a terra.

Signa nostra non vidimus, iam non est propheta; * et nos non cognoscet amplius.

Usquequo Deus improperabit inimicus: * irritat adversarius nomen tuum in finem?

Ut quid avertis manum tuam et dexteram tuam, * de medio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster ante saecula, * operatus est salutem in medio terrae.

Tu confirmasti in virtute tua mare: * contribulasti capita draconum in aquis.

Tu confregisti capita draconis: * dedisti eum escam populis Æthiopum.

Tu dirupisti fontes et torrentes: * tu siccasti fluvios Ethan.

Tuus est dies, et tua est nox: * tu fabricatus es auroram et solem.

Tu fecisti omnes terminos terrae: * aestatem et ver tu plasmasti ea.

Memor esto huius, inimicus improperavit Domino: * et populus insipiens incitavit nomen tuum.

Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, * et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Respice in testamentum tuum: * quia repleti sunt, qui obscurati sunt terrae, domibus iniquitatum.

Ne avertatur humilis factus confusus: * pauper et inops laudabunt nomen tuum.

Exurge Deus, iudica causam tuam:* memor esto improperiorum tuorum, eorum, quae ab insipiente sunt tota die.

Ne obliviscaris voces inimicorum tuorum: * superbia eorum, qui te oderunt, ascendit semper.

Gloria Patri ec.

Ant. Exivit ergo Iesus, portans coronam spineam, et purpureum vestimentum; et dicit eis: ecce homo.

Ant. Et baiulans sibi crucem, exivit in eum, qui dicitur Calvariae locum: ubi crucifixerunt eum.

Psal. 87. Domine Deus salutis meae, — *Pag.* 21.

Ant. Et baiulans sibi Crucem ec.

Ant. Ut viderunt eum iam mortuum, non fregerunt eius crura, sed unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

PSAL. 93.

Deus ultionum Dominus : * Deus ultionum libere egit.

Exaltare qui iudicas terram : * redde retributionem superbis.

Usquequo peccatores, Domine, * usquequo peccatores gloriabuntur :

Effabuntur, et loquentur iniquitatem : * loquentur omnes, qui operantur iustitiam ?

Populum tuum, Domine, humiliaverunt : * et haereditatem tuam vexaverunt.

Viduam et advenam interfecerunt : * et pupillos occiderunt.

Et dixerunt : Non videbit Dominus, * nec intelliget Deus Iacob.

Intelligite insipientes in populo : * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet ? * aut qui finxit oculum, non considerat ?

Qui corripit gentes, non arguet : * qui docet hominem scientiam ?

Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanae sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris, Domine, * et de lege tua docueris eum :

Ut mitiges ei a diebus malis : * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Domiuus plebem suam: * et haereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque iustitia convertatur in iudicium : * et qui iuxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes ? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem ?

*

Nisi quia Dominus adiuvit me;* paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: motus est pes meus: * misericordia tua Domine adiuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo, * consolationes tuae laetificaverunt animam meam.

Numquid adhaeret tibi sedes iniquitatis, * qui fingis laborem in praecepto ?

Captabunt in animam iusti: * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium, * et Deus meus in adiutorium spei meae.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster.

Gloria Patri ec.

Ant. Ut viderunt eum iam mortuum, non fregerunt eius crura, sed unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

℣. Christus dilexit nos,

℟. Et lavit nos a peccatis nostris in Sanguine suo.

LECTIO S. EVANGELII SECUNDUM IOANNEM.

Lectio VII. *Cap.* 19.

In illo tempore: cum accepisset Iesus acetum, dixit: Consummatum est. Et inclinato capite, tradidit spiritum. Et reliqua.

HOMILIA S. AUGUSTINI EPISCOPI.

Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: latus eius percussit aut vulneravit, aut quid aliud,

sed aperuit: ut illic quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta Ecclesiae manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille sanguis in remissionem fusus est peccatorum: aqua illa salutare temperat poculum; haec et lavacrum praestat et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noe in latere arcae ostium facere iussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus praefigurabatur Ecclesia. Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis, et appellata est vita materque vivorum. Magnum quippe significavit bonum, ante magnum praevaricationis malum. Hic secundus Adam, inclinato capite, in Cruce dormivit: ut inde formaretur ei coniux, quod de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! quid isto sanguine mundius? quid vulnere isto salubrius? Tu autem ec.

℟. Hic est, qui venit per aquam et sanguinem, Iesus Christus: * Non in aqua solum, sed in aqua et sanguine.

℣. In die illa erit fons patens domui David, et habitantibus Ierusalem, in ablutionem peccatoris. Non..

Lectio VIII.

Tenebantur homines captivi sub diabolo, et daemonibus serviebant: sed redempti sunt a captivitate. Vendere enim se potuerunt, sed redimere non potuerunt. Venit redemptor et dedit pretium. Fudit sanguinem suum, et emit orbem terrarum. Quaeritis, quid emerit? videte quid dederit et invenietis quid emerit. Sanguis Christi pretium est. Tanti quid valet? quid, nisi totus orbis? quid nisi omnes gentes? valde ingrati sunt pretio suo, aut multum superbi sunt qui dicunt, aut illud tam parum esse, ut solos Afros emerit, aut se tam magnos esse,

pro quibus solis illud sit datum. Non ergo exultent, non superbiant. Pro toto dedit, quantum dedit. Tu autem ec.

℟. Praedestinavit nos Deus in adoptionem filiorum per Iesum Christum : * In quo habemus redemptionem per Sanguinem eius.

℣. Remissionem peccatorum secundum divitias gratiae eius, quae superabundavit in nobis. In quo. Gloria Patri. In quo.

Nona Lectio Hom. et com. Fer.

Te Deum laudamus.

Ad Laud. et per Hor. Ant. Hi, qui amicti sunt stolis albis, qui sunt, et unde venerunt? *Psalmi de Dominica.*

Ant. Hi sunt, qui venerunt de tribulatione magna, et laverunt stolas suas in sanguine agni.

Ant. Ideo sunt ante thronum Dei, et serviunt ei die ac nocte.

Ant. Et ipsi vicerunt draconem propter sanguinem agni, et propter testamentum Verbi sui.

Ant. Beati, qui lavant stolas suas in sanguine agni.

CAPITULUM Hebr. 9. 11.

Fratres, Christus assistens pontifex futurorum bonorum, per amplius et perfectius tabernaculum non manufactum, idest non huius creationis, neque per sanguinem hircorum aut vitulorum sed per proprium sanguinem introivit semel in sancta, aeterna redemptione inventa.

HYMNUS

Salvete Christi vulnera,
Immensi amoris pignora;
Quibus perennes rivuli
Manant rubentis sanguinis.

Nitore stellas vincitis,
Rosas odore et balsama,
Pretio lapillos Indicos,
Mellis favos dulcedine.
Per vos patet gratissimum
Nostris asylum mentibus,
Non huc furor minantium
Unquam penetrat hostium.
Quot Iesus in praetorio
Flagella nudus excipit!
Quot scissa pellis undique
Stillat cruoris guttulas!
Frontem venustam, proh dolor!
Corona pungit spinea,
Clavi retusa cuspide
Pedes manusque perforant.
Postquam sed ille tradidit
Amans volensque spiritum,
Pectus feritur lancea,
Geminusque liquor exilit.
Ut plena sit redemptio,
Sub torculari stringitur;
Suique Iesus immemor,
Sibi nil reservat sanguinis.
Venite quotquot criminum
Funesta labes inficit:
In hoc salutis balneo,
Qui se lavat, mundabitur.
Summi ad Parentis dexteram
Sedenti habenda est gratia,
Qui nos redemit sanguine,
Sanctoque firmat Spiritu. Amen.

℣. Iustificati in Sanguine Christi
℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

Ad Ben. Ant. Erit sanguis agni vobis in signum, dicit Dominus: et videbo sanguinem, et transibo vos, nec erit in vobis plaga disperdens.

ORATIO

Omnipotens sempiterne Deus, qui Unigenitum Filium tuum mundi redemptorem constituisti, ac eius sanguine placari voluisti: concede, quaesumus, salutis nostrae pretium solemni cultu ita venerari, atque a praesentis vitae malis eius virtute defendi in terris, ut fructu perpetuo laetemur in coelis. Qui tecum vivit, et regnat in unitate Spiritus Sancti.

Et fit comm. Feriae.

Per Horas. Ad Primam in ℟. Br.

℣. Qui tuo nos sanguine redemisti.

Lectio br. ut infra ad Nonam. Accipiens Moyses sanguinem.

Ad Tertiam Ant. Hi sunt, qui venerunt.

Cap. Fratres, Christus. *ut supra.*

℟. *Br.* Redemisti nos Domine * In sanguine tuo. Redemisti.

℣. Ex omni tribu, et lingua et populo, et natione. In. Gloria Patri. Redemisti.

℣. Sanguis Iesu Christi Filii Dei

℟. Emundat nos ab omni peccato.

Ad Sextam. Ant. Ideo sunt

CAPITULUM Hebr. 9. 13.

Si sanguis hircorum et taurorum, et cinis vitulae aspersus inquinatos sanctificat ad emundationem carnis: quanto magis sanguis Christi, qui per Spiritum Sanctum semetipsum obtulit immaculatum Deo, emundabit con-

scientiam nostram ab operibus mortuis ad serviendum Deo viventi?

℟. *Br.* Sanguis Iesu Christi Filii Dei * emundat nos. Sanguis.

℣. Ab omni peccato. Emundat nos. Gloria Patri. Sanguis.

℣. Christus dilexit nos,

℟. Et lavit nos in sanguine suo.

Ad Nonam. Ant. Beati.

CAPITULUM Hebr. 9. 19

Accipiens Moyses sanguinem vitulorum et hircorum, cum aqua et lana coccinea et hyssopo, ipsum quoque librum et omnem populum aspersit, dicens: Hic sanguis testamenti, quod mandavit ad vos Deus.

℟. *Br.* Christus dilexit nos, et lavit nos * In sanguine suo. Christus.

℣. Et fecit nos regnum et Sacerdotes Deo et Patri. In Sanguine suo. Gloria Patri. Christus.

℣. Iustificati in sanguine Christi.

℟. Salvi erimus ab ira per ipsum.

In II. Vesperis. Ant. Psal. Cap. et Hymnus ut in primis sed loco ult. Psal. 147. Lauda Ierusalem Dominum.

℣. Te ergo, quaesumus, tuis famulis subveni,

℟. Quos pretioso sanguine redemisti.

Ad Mag. Ant. Habebitis autem hunc diem in monumentum: et celebrabitis eum solemnem Domino in generationibus vestris, cultu sempiterno.

Oratio ut supra.

Et fit commem. Feriae

OFFICIUM

DE LANCEA ET CLAVIS D. N. I. C.

Dup. maj.

Ad Vesp. Ant. Hasta regem gloriae, *cum reliq. de Laud. Psal.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dom., et loco ultimi. Psal.* Laudate Dominum omnes Gentes.

CAPITULUM Sap. 5. 20.

Sumet Dominus scutum inexpugnabile aequitatem: acuet autem duram iram in lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

HYMNUS

Pange lingua gloriosae
Lanceae praeconium,
Quae reclusit pretiosae
Cataractae fluvium,
Passo Christo dolorose
Pro salute gentium.
Hasta gazis praeoptata
Mundi pandit pretium,
Cordis tactu praeparata
Fit sagitta fortium:
Arma clavi sunt beata
Contra vires daemonum
Dulcis hasta Dei latus

Spoliasti sanguine :
Dulces clavi, qui reatus
Expurgastis flumine ;
Ut sit mundus emundatus,
Et sanatus vulnere.
Hasta fulcit viatores,
Et timentes animat,
Et ostenso bellatores
Cordis succo roborat :
Clavus firmat et dat rores,
Pusillosque recreat.
Iesu victor inferorum,
Qui triumphas lancea,
Et virtute qui clavorum
Restaurasti omnia :
Fac ut horum nos armorum
Muniant praesidia. Amen.

℣. Accipiet armaturam zelus illius, alleluia.

℟. Et armabit creaturam ad ultionem inimicorum, alleluia.

Ad Mag. Ant. Gaude pia plebs iustorum, tantis de muneribus : nam clenodia salutis, tibi dedit rex virtutis, suis de vulneribus; clavos, lanceam et crucem, ut sequaris Christum ducem, alleluia.

ORATIO

Deus, qui in assumptae carnis infirmitate clavis affigi, et lancea vulnerari pro mundi salute voluisti : concede propitius; ut qui eorumdem clavorum et lanceae solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in coelis. Qui vivis, et regnas.

Ad Matutinum. Invit. Coelestis regis lanceam, ve-

nite adoremus: * Et pro clavis eius Christo iubilemus, alleluia.

Psal. Venite exultemus.

HYMNUS

Paschali iubilo sonent praeconia
Armorum Domini, per quae victoria
Venit Christicolis; sint in memoria
Crux et clavi et lancea.
Crux apud inferos spoliat tartara,
Lancea superis tribuit praemia,
Clavi consociant coelos et infima,
Fletum mutant laetitia.
Clavus dum figitur in Dei manibus,
Et dum demergitur in sacris pedibus,
Hasta dum fodicat latus, hominibus
Manat gratiae fluvius.
Lancea saeviens in Dei pectore,
Et inde proferens aquam cum sanguine,
Mundum laetificat impetus flumine,
Omnes ad aquas currite.
Te summa Deitas coelum magnificat,
Ordo seraphicus laudibus insonat,
His noster pariter coetus se misceat,
Et in saecula te canat. Amen.

In I. Nocturno Ant. Exaltatur crucis lignum, dum Christus occubuit lanceatus; a maligno hoste nos eripuit, alleluia.

Psal. 1. Beatus vir, *Pag.* 65.

Psal. 2. Quare fremuerunt, *Pag.* 8.

Psal. 3. Domine, quid multiplicati *Pag.* 9.

℣. Tuam lanceam adoramus Domine alleluia.

℟. Tuam gloriosam passionem recolimus, alleluia.

De Libro Secundo Paralipomenon.

Lectio I. *Cap.* 9. 15.

Fecit igitur rex Salomon ducentas hastas aureas de summa sexcentorum aureorum, qui in singulis hastis expendebantur: trecenta quoque scuta aurea trecentorum aureorum, quibus tegebantur singula scuta: posuitque ea rex in armamentario; quod erat consitum nemore. Tu autem ec.

℟. Videte gloriosa loca clavorum, et latus meum lancea perforatum, pro salute mundi. * Palpate et videte, quia ego ipse sum, alleluia, alleluia.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Palpate.

De Libro Sapientiae.

Lectio II. *Cap.* 5. 18.

Et accipiet armaturam zelus illius, et armabit creaturam ad ultionem inimicorum. Induet pro thorace iustitiam, et accipiet pro galea iudicium certum: sumet scutum inexpugnabile aequitatem: acuet autem duram iram in lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos. Tu autem ec.

℟. Latus eius aperuit, alleluia, patefecit ostium vitae, * Alleluia, alleluia.

℣. Ingrediamur illud. Alleluia alleluia.

De Epistola Beati Pauli Apostoli ad Ephesios.

Lectio III. *Cap.* 6. 11.

Induite vos armaturam Dei, ut possitis stare adversus insidias diaboli. Quoniam non est nobis colluctatio adversus carnem et sanguinem, sed adversus principes

et potestates, adversus mundi rectores tenebrarum harum, contra spiritualia nequitiae in coelestibus. Propterea accipite armaturam Dei, ut possitis resistere in die malo, et in omnibus perfecti stare. State ergo succincti lumbos vestros in veritate, et induti loricam iustitiae, et calceati pedes in praeparatione Evangelii pacis. In omnibus sumentes scutum fidei, in quo possitis omnia tela nequissimi ignea extinguere: et galeam salutis assumite, et gladium spiritus, quod est Verbum Dei. Tu autem ec.

℟. Inter clavos Christus in cruce separatus est: * Alleluia, alleluia, alleluia.

℣. Et in sancta resurrectione mundus in eius laudibus vigilavit. Alleluia, Gloria Patri. Alleluia.

In II. Nocturno Ant. Tuam lanceam adoramus Domine: et tuam gloriosam passionem recolimus, alleluia.

Ps. 4. Cum invocarem *Pag.* 31.

Ps. 5: Verba mea, *Pag.* 67.

Ps. 8. Domine Dominus noster *Pag.* 69.

℣. Vere languores nostros ipse tulit alleluia:

℟. Et dolores nostros ipse portavit alleluia.

Sermo Innocentii Papae Sexti

In Decreto de Festo Lanceae et Clavorum Domini.

Lectio IV.

In Redemptoris nostri Domini Iesu Christi sacratissima passione sic nos gloriari oportet, ut ipsius passionis cuncta mysteria dinumerantes et merita, singulis etiam eius salutaribus instrumentis gloriemur. Inter quae illud celebriter memorandum est, quod ipse Salvator emisso in cruce iam spiritu, sustinuit perforari lancea latus suum; ut inde de sanguinis et aquae profluentibus undis, formaretur unica et immaculata ac virgo sancta mater Ecclesia sponsa sua. O beatissima ipsius sacri la-

teris apertura, unde nobis tot et tanta divinae pietatis dona fluxerunt! O felix lancea, quae tot bona nobis efficere, et ad tanti triumphi gloriam meruit superaddi! Tu autem ec.

℟. Surge virgo Ecclesia, sponso redde munia; tui clavi gravia imprimunt vestigia, per quae ruit infernalis Sisara: * Nam clavum Iahel malleo fixit in eius tempora, alleluia, alleluia.

℣. Dulces clavi pungite corda nostra. Nam.

Lectio v.

Haec latus ipsum aperiendo, sacratissimas ianuas nobis regni coelestis aperuit. Haec, vulnerando iam mortuum, vulnera nostra sanavit, vitamque nobis reddidit et salutem. Haec, innoxium transfigendo, illius sanguine culpas nostras abstersit: et demum eiusdem sacratissimis undis irrigata, caecitatis nostrae tenebras sustulit, et nos ipsius divinae pietatis fluviis mundavit. Illi etiam dulces clavi (quibus ipse Salvator eidem cruci fuit affixus, quique non solum immaculato respergi sanguine, et molem ferre tanti ponderis meruerunt, sed et nos etiam per ipsorum salutiferas plagas dulcedinem tantam ipsius divinae charitatis accepimus, ut manus nostrae a peccati solutae nexibus, pedesque nostri a mortis laqueis fuerint liberati,) sunt devotissime recolendi. Tu autem.

℟. Hasta nitet margaritis nimis coruscantibus, * Alleluia, alleluia, alleluia.

℣ Mucro gemmis infinitis sanguine vernantibus. Alleluia.

Lectio VI.

Quid enim vulnere et plagis huiusmodi sanctius? quid eis salubrius, ex quibus salus nostra processit; et in quibus assidue se possunt curare animae devotorum? licet igitur lancea, et clavi praedicti, aliaque ipsius passionis salutaria instrumenta, sint a cunctis fidelibus Christi ubilibet veneranda, et de ipsa etiam passione in eadem Ecclesia solemnia annis singulis officia celebrentur et fiant: dignum tamen et conveniens reputamus, si de ipsius passionis specialibus instrumentis, et praesertim in partibus, in quibus instrumenta ipsa dicuntur haberi, solemne ac speciale festum celebretur et fiat. Nosque illos fideles Christi, qui alia ex instrumentis ipsis habere se gaudent in eorum devotione, divinis officiis, atque muneribus specialiter foveamus. Tu autem.

℟. Iesus nostra spes suavis ab uberibus, * Alleluia, alleluia, alleluia.

℣. Pro nobis fossus clavis in palmis atque pedibus. Alleluia. Gloria Patri Alleluia.

In III. Nocturno Ant. Tu Christe nostrum gaudium, de lanceato latere, da oris mellicidium, ardenti corde sugere, alleluia.

Psal. 95. Cantate Domino. — *Pag.* 55.

Psal. 96. Dominus regnavit, — *Pag.* 56.

Psal. 97. Cantate Domino, — *Pag.* 57.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi, alleluia

℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine, alleluia.

Lectio S. Evangelii secundum Ioannem.

Lectio VII. *Cap.* 19

In illo tempore: sciens Iesus, quia omnia consummata sunt, ut consummaretur Scriptura, dixit: Sitio. Et reliqua.

Homilia S. Augustini Episcopi

Tract. 120. *in Ioan.*

Unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret: latus eius percussit aut vulneravit, aut quid aliud, sed aperuit; ut illud quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille sanguis qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutaris temperat poculum, haec et lavacrum praestat et potum. Hoc praenuntiabat, quod Noe in latere arcae ostium facere iussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia. Tu autem ec.

℟. Vibrans miles lanceam acutissimam aperuit templum sanctum gloriae Dei: * In quo habitat plenitudo divinitatis, alleluia, alleluia.

℣. Ibi abscondita est fortitudo eius: ante faciem eius ibit mors. In quo.

Lectio VIII.

Propter hoc prima mulier facta est de latere viri dormientis; et appellata est vita, materque vivorum, magnumque signavit bonum ante magnum praevarica-

tionis malum: et secundus Adam inclinato capite in cruce dormivit, ut inde formaretur ei coniux, quae de latere dormientis effluxit. O mors, unde mortui reviviscunt! quid isto sanguine mundius? quid vulnere isto salubrius? Facta sunt enim haec, inquit, ut Scriptura impleretur: os non comminuetis ex eo. Et iterum alia Scriptura dicit: videbunt, in quem transfixerunt. Tu autem ec.

℟. Tuam lanceam adoramus Domine, alleluia: tuam gloriosam recolimus passionem, * Alleluia, alleluia, alleluia.

℣. Hasta regem gloriae cruentavit Christum. Alleluia. Gloria Patri. Alleluia.

Lectio IX.

Duo testimonia de Scripturis singulis reddidit, quasi facta fuissent, narravit. Nam quia dixerat: ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum iam mortuum, non fregerunt eius cura; ad hoc pertinet testimonium: os non comminuetis ex eo: quod praeceptum est eis, qui celebrare Pascha iussi sunt, ovis immolatione in veteri lege, quae dominicae passionis umbra praecesserat. Unde Pascha nostrum immolatus est Christus: de quo Isaias Propheta dixerat: sicut ovis ad occisionem ductus est. Item, quia subiunxerat, dicens: sed unus militum lancea latus eius aperuit; ad hoc pertinet alterum testimonium: videbunt in quem transfixerunt. Ubi promissus est Christus, in ea, qua crucifixus est, carne venturus. Tu autem ec

Te Deum laudamus.

Ad Laud. et per Hor. Ant. Hasta regem gloriae Christum cruentavit, dum crucis in arbore Dominus regnavit, alleluia. *Psal.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Hanc tremendam lanceam omnes adoremus, et in eius laudibus semper iubilemus, alleluia.

Ant. Unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua, alleluia.

Ant. Fui mortuus, et ecce sum vivens in saecula saeculorum, alleluia.

Ant. Sempiterna gaudia Christus tunc donavit, cum clavis et lancea mortem superavit, alleluia.

CAPITULUM Sap. 5. 20.

Sumet Dominus scutum inexpugnabile aequitatem: acuet autem duram iram in lanceam, et pugnabit cum illo orbis terrarum contra insensatos.

HYMNUS

Verbum supernum prodiens
Salvare quod perierat,
Hasta clavisque moriens
Complevit ad quod venerat:
O gloriosa lancea!
Timor tremorque daemonum,
Regna pandis siderea,
Per sanctae necis meritum.
De clavorum stigmatibus
Emanat mundi pretium,
E cunctis aromatibus
Spirans odorem coelicum.
In corde Christi mergitur
Mucro leone saevior:
De forti fons exoritur,
Cibusque melle dulcior.
In natum pater phialam

Effudit iracundiae ,
Ut nobis coenam maximam
Gratis suae det gloriae.
O Christe , nostrum gaudium ,
De vulnerato latere
Da lac et vinum depluum
Ardente corde sugere.
Precamur , auctor omnium ,
Tu nostra sis refectio :
Tuorum quoque meritum
Armorum , sis protectio. Amen.

℣. Per sanctam lanceam de inimicis nostris , alleluia ,

℟. Libera nos Deus noster, alleluia.

Ad Ben. Ant. O felix et omni laude digna lancea Salvatoris, quae pertransiens latus eius, chirographum peccati affixit patibulo crucis , alleluia.

ORATIO

Deus, qui in assumptae carnis infirmitate clavis affigi, et lancea vulnerari pro mundi salute voluisti: concede propitius ; ut qui eorumdem clavorum et lanceae solemnia veneramur in terris, de glorioso victoriae tuae triumpho gratulemur in coelis. Qui vivis et regnas.

Ad Primam Ant. Hasta regem gloriae *Psal.* Deus in nomine tuo , *cum reliquis de Psalterio. Capit.* Regi saeculorum.

℟. *Br.* Christe Fili Dei vivi, miserere nobis , * Alleluia , alleluia. Christe Fili.

℣. Qui vulneratus es pro nobis. ℟. Alleluia , alleluia. Gloria Patri. ℟. Christe Fili Dei vivi, miserere nobis etc.

Ad Absol. Capit. Lectio br. Ego sum primus *ut infra ad Nonam.*

Ad Tertiam Ant. Hanc tremendam lanceam, *Capit.* Sumet Dominus.

℟. *Br.* Apprehende arma, et scutum,* Alleluia, alleluia. Apprehende.

℣. Et exurge in adiutorium mihi. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Apprehende.

℣. Foderunt manus meas et pedes meos, alleluia.

℟. Dinumeraverunt omnia ossa mea, alleluia.

Ad Sextam Ant. Unus militum.

CAPITULUM Apoc. 1. 4.

Gratia vobis, et pax ab eo, qui est, et qui erat, et qui venturus est; et a Iesu Christo, qui est testis fidelis, primogenitus mortuorum, et princeps regum terrae: qui dilexit nos, et lavit nos a peccatis nostris in sanguine suo.

℟. *Br.* Foderunt manus meas et pedes meos,* Alleluia, alleluia. Foderunt.

℣. Dinumeraverunt omnia ossa mea. Alleluia. Gloria Patri. Foderunt.

℣. Quem tu percussisti persecuti sunt, alleluia.

℟. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt alleluia.

Ad Nonam Ant. Sempiterna gaudia.

CAPITULUM Apoc. 1. 17.

Ego sum primus et novissimus, et vivus, et fui mortuus; et ecce sum vivens in saecula saeculorum.

℟. *Br.* Quem tu percussisti, persecuti sunt,* Alleluia, alleluia. Quem tu.

℣. Et super dolorem vulnerum meorum addiderunt. Alleluia, alleluia. Gloria Patri. Quem tu.

℣. Ipse vulneratus est propter iniquitates nostras, alleluia.

℟. Attritus est propter scelera nostra, alleluia.

In II. Vesp. omnia ut in primis, et loco ultimi, Psal. Credidi, *pag.* 1

Ad Mag. Ant. Collaudemus Christi clementiam, qui per gloriosos clavos et lanceam dat Ecclesiae de inimicis victoriam, et in coelo vitam et coronam perpetuam, alleluia.

Oratio Deus, qui in assumptae carnis *ut supra.*

Infra Octavam Festi Corporis Christi fit tant. de dup. 1. et 2. cl. non aut. de dup. occ. ex Decret. Sacrae Congreg. 19. Febr. 1794. et 9. Iulii 1794.

FERIA SEXTA POST OCT. CORPORIS CHRISTI

OFFICIUM

SS. CORDIS D. N. I. C.

Dup. mai.

Ad Vesp. Ant. Discite a me, *cum reliquis ut infra ad Laud. Psal.* Dixit Dominus, *cum reliquis ut in Vesp. Festi Sanctissimi Corp. Christi.*

CAPITULUM Is. 12. 2.

Ecce Deus salvator meus, fiducialiter agam, et non timebo: quia fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris.

HYMNUS

Auctor beate saeculi,
Christe redemptor omnium,
Lumen patris de lumine,
Deusque verus de Deo.
Amor coegit te tuus
Mortale corpus sumere,
Ut novus Adam redderes,
Quod vetus ille abstulerat.
Ille amor almus artifex
Terrae marisque et siderum,
Errata patrum miserans,
Et nostra rumpens vincula.
Non corde discedat tuo
Vis illa amoris inclyti:
Hoc fonte gentes hauriant
Remissionis gratiam.
Percussum ad hoc est lancea,
Passumque ad hoc est vulnera;
Ut nos lavaret sordibus
Unda fluente et sanguine.
Decus Parenti et Filio,
Sanctoque sit Spiritui,
Quibus potestas, gloria
Regnumque in omne est saeculum. Amen.

℣. Ignem veni mittere in terram,

℟. Et quid volo, nisi ut accendatur?

Ad Mag. Ant. Improperium expectavit cor meum, et miseriam: et sustinui qui simul contristaretur, et non fuit, et qui consolaretur, et non inveni.

ORATIO

Concede quaesumus, omnipotens Deus, ut qui in sanctissimo dilecti Filii tui corde gloriantes, praecipua in nos charitatis eius beneficia recolimus: eorum pariter et actu delectemur, et fructu. Per eumdem Dominum nostrum.

Ad Matutinum. Invit. Christum pro nobis passum,* venite adoremus. *Ps.* Venite exultemus Domino.

HYMNUS

En, ut superba criminum,
Et saeva nostrorum cohors
Cor sauciavit innocens
Merentis haud tale Dei!
Vibrantis hastam militis
Peccata nostra dirigunt,
Ferrumque dirae cuspidis
Mortale crimen acuit.
Ex corde scisso Ecclesia
Christo iugata nascitur;
Hoc ostium arcae in latere est
Genti ad salutem positum.
Ex hoc perennis gratia,
Ceu septiformis fluvius;
Stolas ut illic sordidas
Lavemus agni in sanguine.
Turpe est redire ad crimina,
Quae cor beatum lacerent:
Sed aemulemur cordibus
Flammas amoris indices.
Hoc, Christe nobis, hoc Pater,
Hoc Sancte dona Spiritus,

Quibus potestas, gloria,

Regnumque in omne est saeculum. Amen.

In I. Nocturno Ant. Quid est homo quia magnificas eum, aut quid apponis erga eum cor tuum? *Psal.* Domine Dominus noster, *cum reliquis, ut in Officio parvo B. M. V.*

Ant. Meditatio cordis mei in conspectu tuo semper.

Ant. Elevamini portae aeternales, et introibit rex gloriae.

℣. Domine dabis pacem nobis :

℟. Omnia enim opera nostra operatus es nobis.

De Isaia Propheta cap. 12.

Confitebor tibi, Domine, quoniam iratus es mihi: conversus est furor tuus, et consolatus es me. Ecce Deus salvator meus, fiducialiter agam, et non timebo: quia fortitudo mea, et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris: et dicetis in die illa: confitemini Domino, et invocate nomen eius : notas facite in populis adinventiones eius: mementote quoniam excelsum est nomen eius. Cantate Domino, quoniam magnifice fecit: annuntiate hoc in universa terra. Exulta et lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui Sanctus Israel. Tu autem.

℟. Ego sum panis vitae : patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt : * Hic est panis de coelo descendens, ut si quis ex ipso manducet, non moriatur.

℣. Ego sum panis vivus, qui de coelo descendi, si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in aeternum. Hic est.

Lectio II. *Cap. 26.*

In die illa cantabitur canticum istud in terra Iuda: urbs fortitudinis nostrae Sion salvator, ponetur in ea murus et antemurale. Aperite portas, et ingrediatur gens iusta, custodiens veritatem. Vetus error abiit: servabis pacem; pacem, quia in te speravimus. Sperastis in Domino in saeculis aeternis, in Domino Deo forti in perpetuum. Quia incurvabit habitantes in excelso, civitatem sublimem humiliabit, humiliabit eam usque ad terram. Tu autem.

℟. Ecce vidimus eum non habentem speciem, neque decorem: aspectus eius in eo non est, hic peccata nostra portavit, et pro nobis dolet: ipse autem vulneratus est propter iniquitates nostras; * Cuius livore sanati sumus.

℣. Vere languores nostros ipse tulit, et dolores nostros ipse portavit. Cuius livore.

Lectio III.

Semita iusti recta est, rectus callis iusti ad ambulandum. Et in semita iudiciorum tuorum, Domine, sustinuimus te: nomen tuum, et memoriale tuum in desiderio animae. Anima mea desideravit te in nocte: sed et spiritu meo in praecordiis meis de mane vigilabo ad te. Cum feceris iudicia tua in terra, iustitiam discent habitatores orbis.

℟. Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia magna solus, * Et benedictum nomen maiestatis eius in aeternum.

℣. Replebitur maiestate eius omnis terra, fiat, fiat. Et benedictum. Gloria Patri. Et benedictum.

In II. Nocturno Ant. Afferentur in laetitia, et exultatione, adducentur in templum regis.

Ant. Santificavit tabernaculum suum Altissimus.

Ant. Sicut laetantium omnium habitatio est in te.

℣. Conversus est furor tuus,

℟. Et consolatus es me.

De Sermone S. Bernardi Abbatis

Lectio IV. *Serm. 3. de Pass.*

Quia semel venimus ad cor dulcissimum Iesu, et bonum est nos hic esse, ne sinamus nos facile avelli ab eo, de quo scriptum est: recedentes a te, in terra scribentur. Quid autem accedentes? tu ipse doces nos. Tu dixisti accedentibus ad te: gaudete quia nomina vestra scripta sunt in coelo. Accedamus ergo ad te et exultabimus et laetabimur in te, memores cordis tui. O quam bonum, et quam iucundum habitare in corde hoc! Quin potius dabo omnia, omnes cogitationes et affectus mentis commutabo, iactans omne cogitatum meum in cor Domini Iesu, et sine fallacia illud me enutriet. Tu autem ec.

℟. Qui manducat meam carnem et bibit meum sanguinem, * In me manet, et ego in eo.

℣. Non est alia natio tam grandis, quae habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio V.

Ad hoc templum, ad haec sancta sanctorum, ad hanc arcam testamenti adorabo, et laudabo nomen Domini, dicens cum David: invenit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego inveni cor regis, fratris, et ami-

ci benigni Iesu. Et numquid non adorabo? hoc igitur corde tuo et meo, dulcissime Iesu, invento, orabo te Deum meum: admitte tantum in sacrarium exauditionis tuae preces meas, immo me totum trahe in cor tuum. O omnium pulchritudine speciosissime Iesu, amplius lava me ab iniquitate mea, et a peccato meo munda me; ut purificatus per te ad te purissimum, possim accedere, et in corde tuo omnibus diebus vitae meae merear habitare, et ut videre simul et facere tuam valeam voluntatem. Tu autem ec.

℟. Sicut ovis ad occisionem ductus est, et dum male tractaretur, non aperuit os suum: traditus est ad mortem, * Ut vivificaret populum suum.

℣. Tradidit in mortem animam suam, et inter sceleratos reputatus est. Ut vivificaret.

Lectio VI.

Ad hoc enim perforatum est latus tuum, ut nobis patescat introitus. Ad hoc vulneratum est cor tuum, ut in illo et in te ab exterioribus perturbationibus absoluti habitare possimus. Nihilominus et propterea vulneratum est, ut per vulnus visibile, vulnus amoris invisibile videamus. Quomodo hic ardor melius ostendi potest, nisi quod non solum Corpus, verum etiam ipsum cor lancea vulnerari permisit? carnale ergo vulnus, vulnus spirituale ostendit. Quis illud cor tam vulneratum non diligat? quis tam amantem non redamet? quis tam castum non amplectatur? nos igitur adhuc in corpore manentes, quantum possumus amemus, redamemus, amplectamur vulneratum nostrum, cuius impii agricolae foderunt manus et pedes, latus et cor: stemusque, ut cor nostrum, durum adhuc et impoenitens, amoris sui vinculo constringere, et iaculo vulne-

rare dignetur. Quam charitatem Christi patientis, et pro generis humani redemptione morientis, atque in suae mortis commemorationem instituentis Sacramentum Corporis et Sanguinis sui, ut fideles sub sanctissimi cordis symbolo devotius ac ferventius recolant, eiusdemque fructus uberius percipiant, Clemens Decimus tertius Pontifex Maximus eiusdem sanctissimi cordis festum quibusdam petentibus Ecclesiis celebrare permisit. Tu autem.

℟. Magnus Dominus et laudabilis nimis: * Et sapientiae eius non est numerus.

℣. Magnus Dominus, et magna virtus eius, et sapientiae eius non est finis. Et sapientiae. Gloria Patri. Et sapientiae.

In III. Nocturno Ant. Annuntiate de die in diem salutare eius.

Ant. Adorate eum omnes Angeli eius: audivit, et laetata est Sion.

Ant. Viderunt omnes termini terrae salutare Dei nostri.

℣. Ex Sion species decoris eius.
℟. Deus noster manifeste veniet.

Lectio S. Evangelii secundum Ioannem.
Lectio VII. *Cap.* 19.

In illo tempore: Iudaei, quoniam Parasceve erat, ut non remanerent in cruce corpora Sabbato (erat enim magnus dies ille Sabbati) rogaverunt Pilatum, ut frangerentur eorum crura, et tollerentur. Et reliqua.

HOMILIA SANCTI AUGUSTINI EPISCOPI

Tract. 120. *in Joan.*

Unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua. Vigilanti verbo Evangelista usus est, ut non diceret latus eius percussit, aut vulneravit, aut quid aliud; sed aperuit, ut illud quodammodo vitae ostium panderetur, unde Sacramenta manaverunt, sine quibus ad vitam, quae vera vita est, non intratur. Ille sanguis qui fusus est, in remissionem fusus est peccatorum. Aqua illa salutare temperat poculum, haec et lavacrum praestat et potum. Hoc praenuntiabat quod Noe in latere Arcae ostium facere iussus est, quo intrarent animalia, quae non erant diluvio peritura, quibus figurabatur Ecclesia. Tu autem ec.

℟. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui manducat me, vivet propter me.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae, et intellectus. Et qui manducat.

DE HOMILIA SANCTI IOANNIS CHRYSOSTOMI.

Lectio VIII. *Homil.* 84.

Vides quanti sit veritas? per ea quae Iudaei faciunt, prophetia impletur: alia enim ex hoc manifestata est. Venerunt ergo milites, et aliorum fregerunt crura, non Christi; sed ad Iudaeorum gratiam conciliandam, latus eius lancea aperuerunt, et mortuo adhuc insultant. O pessimam voluntatem ac scelestissimam! noli tamen perturbari, o dilectissime; quae enim malo illi animo patrarunt, veritati consentiebant; prophetia hinc impleta est, inquiens: videbunt in quem transfixerunt. Neque hoc tantum, sed non credituris fuit fidei

argumentum, ut Thomae et qui cum eo erant. Ad haec et arcanum mysterium confirmatum est; exivit enim sanguis et aqua. Non casu et simpliciter hi fontes scaturierunt, sed quoniam ex ambobus Ecclesia constituta est. Tu autem ec.

℟. Recessit pastor noster fons aquae vivae, ad cuius transitum sol obscuratus est. * Portas mortis, et seras pariter salvator noster disrupit.

℣. Destruxit quidem claustra inferni, et subvertit potentias diaboli. Portas. Gloria Patri. Portas.

De Homilia S. Bonaventurae Episcopi

Lectio IX. *Lib. De lign. vitae.*

Porro ut de latere Christi dormientis formaretur Ecclesia, divina est ordinatione indultum, ut unus militum lancea latus sacrum illud aperiendo perfoderet, quatenus sanguine cum aqua manante pretium effunderetur nostrae salutis, quod a fonte scilicet cordis arcano profusum, vim daret sacramentis Ecclesiae, ad vitam gratiae conferendam; essetque iam in Christo viventibus poculum fontis vivi, salientis in vitam aeternam. Surge igitur anima amica Christi, vigilare non cesses, ibi os appone, ut haurias aquas de fontibus Salvatoris. Tu autem ec.

Te Deum laudamus.

Ad Laud. et per Hor. Ant. Discite a me, quia mitis sum, et humilis corde. *Psal.* Dominus regnavit, *cum reliquis de Dominica.*

Ant. Sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempiternum, et permaneant oculi mei, et cor meum ibi cunctis diebus.

Ant. Et dixi: ergo sine causa iustificavi cor meum, et lavi inter innocentes manus meas, et fui flagellatus tota die.

Ant. Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo consolationes tuae laetificaverunt animam meam.

Ant. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum.

CAPITULUM Isaiae 12. 2.

Ecce Deus salvator meus, fiducialiter agam, et non timebo: quia fortitudo mea et laus mea Dominus, et factus est mihi in salutem. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris.

HYMNUS

Cor, arca legem continens,
Non servitutis veteris;
Sed gratiae, sed veniae,
Sed et misericordiae.
Cor, sanctuarium novi
Intemeratum foederis,
Templum vetusto sanctius,
Velumque scisso utilius.
Te vulneratum charitas
Ictu patenti voluit,
Amoris invisibilis
Ut veneremur vulnera.
Hoc sub amoris symbolo
Passus cruenta et mystica,
Utrumque sacrificium
Christus Sacerdos obtulit.
Quis non amantem redamet,
Quis non redemptus diligat,
Et corde in isto seligat
Æterna tabernacula?

Decus Parenti et Filio,
Sanctoque sit Spiritui,
Quibus potestas, gloria
Regnumque in omne est saeculum. Amen

℣. Vere languores nostros ipse tulit,

℟. Et dolores nostros ipse portavit.

Ad Ben. Ant. Vulneratus est propter iniquitates nostras; attritus est propter scelera nostra: disciplina pacis nostrae super eum, et livore eius sanati sumus.

ORATIO

Concede quaesumus, omnipotens Deus: ut qui in sanctissimo dilecti Filii tui corde gloriantes, praecipua in nos charitatis eius beneficia recolimus, eorum pariter et actu delectemur et fructu. Per eumdem Dominum nostrum.

Ad Primam ℟. *Br.* Christe Fili Dei vivi, * miserere nobis, Christe Fili Dei vivi ec.

℣. Qui passus es pro nobis. Miserere nobis.

Ad Tertiam Capit. Ecce Deus Salvator.

℟. *Br.* Vere * languores nostros ipse tulit. Vere.

℣. Et dolores nostros ipse portavit. Languores nostros ipse tulit. Gloria Patri. Vere

℣. Posuit fines tuos pacem:

℟. Et adipe frumenti satiat te.

AD SEXTAM

CAPITULUM ISAIAE 12. 4.

Dicetis in illa die: confitemini Domino, et invocate nomen eius: et mementote quoniam excelsum est nomen eius.

℟. *Br.* Posuit * fines tuos pacem. Posuit

℣. Et adipe frumenti satiat te. Fines tuos pacem. Gloria Patri. Posuit

℣. Dirupisti Domine vincula mea.

℟. Tibi sacrificabo hostiam laudis.

AD NONAM

CAPITULUM ISAIAE 12. 5.

Cantate Domino quoniam magnifice fecit: annuntiate hoc in universa terra. Exulta et lauda habitatio Sion: quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

℟. *Br.* Dirupisti Domine * vincula mea. Dirupisti.

℣. Tibi sacrificabo hostiam laudis. Vincula mea Gloria Patri. Dirupisti.

℣. Erit Dominus nominatus in signum aeternum,

℟. Quod non auferetur.

In II. Vesp. Omnia ut in primis praeter sequentia.

℣. Haurietis aquas in gaudio

℟. De fontibus Salvatoris.

Ad Mag. Ant. Ad Iesum autem cum venissent, ut viderunt eum mortuum, non fregerunt eius crura, sed unus militum lancea latus eius aperuit, et continuo exivit sanguis et aqua.

Oratio. Concede, quaesumus ec. *ut supra.*

DOMINICA SECUNDA IULII

OFFICIUM

SS. REDEMPTORIS

Dup. 2. classis.

Ad Vesp. Ant. Virgam virtutis suae emittet Dominus ex Sion, et regnabit in saeculum saeculi.

Psal. 109. Dixit Dominus ec.

Ant. Virgam virtutis suae ec.

Ant. Redemptionem misit Dominus populo suo : mandavit in aeternum testamentum suum.

Psal. 110. Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo : in consilio ec.

Ant. Redemptionem ec.

Ant. Misericordia mea et refugium meum Dominus : susceptor meus, et liberator meus.

Psal. 115. Credidi — *Pag.* 1.

Ant. Misericordia mea ec.

Ant. Apud Dominum misericordia, et copiosa apud eum redemptio.

Psal. 129. De profundis ec.

Ant. Apud Dominum ec.

Ant. In quacumque die invocavero te, exaudies me : multiplicabis in anima mea virtutem.

PSAL. 137.

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo : * quoniam audisti verba oris mei.

In conspectu Angelorum psallam tibi : * adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Super misericordia tua et veritate tua : * quoniam magnificasti super omne, nomen sanctum tuum.

* In quacumque die invocavero te, exaudi me : * multiplicabis in anima mea virtutem.

Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terrae : * quia audierunt omnia verba oris tui :

Et cantent in viis Domini : * quoniam magna est gloria Domini.

Quoniam excelsus Dominus, et humilia respicit : * et alta a longe cognoscit.

Si ambulavero in medio tribulationis, vivificabis

me : * et super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dominus retribuet pro me : * Domine, misericordia tua in saeculum : opera manuum tuarum ne despicias.

Gloria Patri ec.

Ant. In quacumque die invocavero te, exaudies me : multiplicabis in anima mea virtutem.

CAPITULUM Tobiae 3. 13.

Benedictum nomen tuum, Deus patrum nostrorum: qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

HYMNUS

Creator alme siderum,
Æterna lux credentium;
Iesu Redemptor omnium,
Intende votis supplicum.
Commune qui mundi nefas
Ut expiares, ad crucem
E virginis sacrario
Intacta prodis victima.
Cuius potestas gloriae,
Nomenque cum primum sonat,
Et coelites et inferi
Tremente curvantur genu.
Qui daemonis ne fraudibus
Periret orbis, impetu
Amoris actus, languidi
Mundi medela factus es.
Te deprecamur ultimae

Magnum diei iudicem ,
Armis supernae gratiae
Defende nos ab hostibus.
Iesu , tibi sit gloria ,
Qui natus es de virgine ,
Cum Patre , et almo Spiritu ,
In sempiterna saecula. Amen.

Sic terminantur Hymni ad omn. Hor.

℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo :

℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Mag. Ant. Salus autem mea in sempiternum erit, et iustitia mea in generationes generationum, alleluia.

ORATIO

Deus , qui Unigenitum tuum mundi Redemptorem constituisti , et per eum , devicta morte , nos misericorditer ad vitam reparasti : concede , ut haec beneficia recolentes , tibi perpetua charitate adhaerere , et eiusdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem Dominum etc.

Deinde fit commem. Dom. curr.

Ad Matutinum. Invit. Redemptorem saeculorum, ipsum regem Angelorum , * adoremus Dominum. *Psal.* Venite exult.

HYMNUS

Rerum creator optime ,
Rectorque noster aspice :
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.
Mentes manusque tollimus ,
Propheta sicut noctibus
Nobis gerendum praecipit ,
Paulusque gestis censuit.

Te, Sancte Christe, poscimus,
Ignosce culpis omnibus:
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.
Iesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de virgine,
Cum Patre et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

In I. Nocturno Ant. Voce mea ad Dominum clamavi, et exaudivit me de monte sancto suo.

Psal. 3. Domine, quid multiplicati — *Pag.* 9.

Ant. Voce mea etc.

Ant. Domine Dominus noster, quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Psal. 8. Domine Dominus noster etc. *incip. a* 2. *vers.* Quoniam elevata etc. — *Pag.* 69.

Ant. Domine Dominus noster etc.

Ant. Dominus in templo sancto suo, Dominus in coelo sedes eius.

Psal. 10. In Domino confido — *Pag.* 49.

Ant. Dominus in templo etc.

℣. Redime me Domine, et miserere mei.

℟. In Ecclesiis benedicam te Domine.

De Isaia Propheta

Lectio I. *Cap.* 51.

Audite me qui sequimini quod iustum est, et quaeritis Dominum: attendite ad petram unde excisi estis, et ad cavernam laci, de qua praecisi estis. Consolabitur ergo Dominus Sion, et consolabitur omnes ruinas eius: et ponet desertum eius quasi delicias, et solitudinem eius quasi hortum Domini. Gaudium, et laetitia invenietur in ea, gratiarum actio, et vox laudis. Attendite ad me,

popule meus, et tribus mea me audite: quia lex a me exiet, et iudicium meum in lucem populorum requiescet. Prope est iustus meus, egressus est salvator meus, et brachia mea populos iudicabunt: me insulae expectabunt, et brachium meum sustinebunt. Tu autem ec.

℟. Vidi Dominum sedentem super solium excelsum et elevatum, et plena erat omnis terra maiestate eius: * Et ea quae sub ipso erant, replebant templum.

℣. Seraphim stabant super illud: sex alae uni, et sex alae alteri. Et ea.

Lectio II.

Levate in coelum oculos vestros, et videte sub terra deorsum: quia coeli sicut fumus liquescent, et terra sicut vestimentum atteretur, et habitatores eius sicut haec interibunt: salus autem mea in sempiternum erit, et iustitia mea non deficiet. Audite me qui scitis iustum, popule meus; lex mea in corde eorum: nolite timere opprobrium hominum et blasphemias eorum ne metuatis. Sicut enim vestimentum, sic comedet eos vermis: et sicut lanam, sic devorabit eos tinea: salus autem mea in sempiternum erit, et iustitia mea in generationes generationum. Tu autem. ec.

℟. Aspice Domine de sede sancta tua, et cogita de nobis, inclina Deus meus aurem tuam, et audi: * Aperi oculos tuos, et vide tribulationem nostram.

℣. Qui regis Israel, intende, qui deducis velut ovem Ioseph. Aperi.

Lectio III.

Consurge, consurge, induere fortitudinem brachium Domini: consurge sicut in diebus antiquis, in generationibus saeculorum. Numquid non tu percussisti superbum, vulnerasti draconem? numquid non tu siccasti mare, aquam abyssi vehementis; qui posuisti profundum maris viam, ut transirent liberati? et nunc qui redempti sunt a Domino, revertentur, et venient in Sion laudantes, et laetitia sempiterna super capita eorum, gaudium et laetitiam tenebunt, fugiet dolor et gemitus. Ego, ego ipse consolabor vos: quis tu, ut timeres ab homine mortali, et a filio hominis, qui quasi foenum ita arescet? et oblitus es Domini factoris tui, qui tetendit coelos, et fundavit terram: et formidasti iugiter tota die a facie furoris eius, qui te tribulabat, et paraverat ad perdendum: ubi nunc est furor tribulantis? cito veniet gradiens ad aperiendum, et non interficiet usque ad internecionem: nec deficiet panis eius. Ego autem sum Dominus Deus tuus. Tu autem ec.

℟. Deus, qui sedes super thronum, et iudicas aequitatem, esto refugium pauperum in tribulatione: * Quia tu solus laborem et dolorem consideras.

℣. Tibi enim derelictus est pauper, pupillo tu eris adiutor. Quia. Gloria Patri. Quia.

In II. Nocturno Ant. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.

PSAL. 19.

Exaudiat te Dominus in die tribulationis: * protegat te nomen Dei Iacob.

Mittat tibi auxilium de sancto :* et de Sion tueatur te.

Memor sit omnis sacrificii tui : * et holocaustum tuum pingue fiat :

Tribuat tibi secundum cor tuum : * et omne consilium tuum confirmet.

Laetabimur in salutari tuo: * et in nomine Dei nostri magnificabimur.

Impleat Dominus omnes petitiones tuas: * nunc cognovi, quoniam salvum fecit Dominus Christum suum.

Exaudiet illum de coelo sancto suo : * in potentatibus salus dexterae eius.

Hi in curribus, ct hi in equis : * nos autem in nomine Domini Dei nostri invocabimus.

Ipsi obligati sunt, et ceciderunt : * nos autem surreximus et erecti sumus.

Domine, salvum fac regem : * et exaudi nos in die, qua invocaverimus te.

Gloria Patri etc.

Ant. Suscepimus Deus misericordiam tuam in medio templi tui.

Ant. Tu es ipse rex meus, qui mandas salutes in Iacob.

Psal. 23. Domini est terra — *Pag.* 35.

Ant. Tu es ipse etc.

Ant. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

PSAL. 45.

Deus noster refugium et virtus ; * adiutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Propterea non timebimus dum turbabitur terra, * et transferentur montes in cor maris.

Sonuerunt, et turbatae sunt aquae eorum : * conturbati sunt montes in fortitudine eius.

Fluminis impetus laetificat civitatem Dei: * sanctificavit tabernaculum suum Altissimus.

Deus, in medio eius, non commovebitur: * adiuvabit eam Deus mane diluculo.

Conturbatae sunt gentes, et inclinata sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Iacob.

Venite, et videte opera Domini, quae posuit prodigia super terram: * auferens bella usque ad finem terrae.

Arcum conteret, et confringet arma: * et scuta comburet igni.

Vacate, et videte quoniam ego sum Deus: * exaltabor in gentibus, et exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum: * susceptor noster Deus Iacob.

Gloria Patri etc.

Ant. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altissimo vota tua.

℣. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui:

℟. Visita nos in salutari tuo.

Sermo Sancti Leonis Papae

Ser. 1. de Ieiunio decimi Mensis et collectis.

Lectio IV.

Si fideliter, dilectissimi, atque sapienter creationis nostrae intelligamus exordium, inveniemus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset auctoris, et hanc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis quasi in quodam speculo, divinae benignitatis forma resplendeat. Ad quam quotidie nos uti-

que reparat gratia salvatoris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secundo. Causa autem reparationis nostrae non est, nisi misericordia Dei: quem non diligeremus, nisi prius nos ipse diligeret, et tenebras ignorantiae nostrae, suae veritatis luce discuteret. Tu autem ec.

℟. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exultavit lingua mea.

℣. Dominus pars haereditatis meae, et calicis mei. Propter.

Lectio v.

Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat: et ut in nobis formam suae bonitatis inveniat, dat unde ipsi quoque quod operatur operemur, accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos suae charitatis inflammans, ut non solum ipsum, sed etiam quidquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitudo sociarit, cum tamen parilitas voluntatis saepe in reprobos tendat affectus; quantum nobis optandum atque nitendum est, ut in nullo ab iis, quae Deo sunt placita, discrepemus? de quo dicit Propheta: quoniam ira in indignatione eius, et vita in voluntate eius: quia non aliter nobis erit dignitas divinae maiestatis, nisi imitatio fuerit voluntatis. Tu autem ec.

℟. Intuere Domine, quia facta est desolata civitas plena divitiis, sedet in tristitia domina gentium: * Non est qui consoletur eam, nisi tu Deus noster.

℣. Plorans ploravit in nocte, et lacrymae eius in maxillis eius. Non.

Lectio VI.

Dicente itaque Domino: diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua, et diliges proximum tuum sicut teipsum, suscipiat fidelis anima auctoris sui, atque rectoris immarcescibilem charitatem, totamque se etiam eius subiiciat voluntati, in cuius operibus atque iudiciis nihil vacat a veritate iustitiae, nihil a miseratione clementiae. Quoniam etsi magnis quis laboribus, et multis fatigetur incommodis, bona est illi causa tolerandi, qui se adversis vel corrigi intelligit, vel probari. Tu autem.

℟. Ornaverunt faciem templi coronis aureis, et dedicaverunt altare Domino: * Et facta est laetitia magna in populo.

℣. In hymnis et confessionibus benedicebant Dominum. Et. Gloria Patri. Et.

In III. Nocturno Ant. Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvabit me.

PSAL. 60.

Exaudi Deus deprecationem meam: * intende orationi meae.

A finibus terrae ad te clamavi: * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.

Deduxisti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a facie inimici.

Inhabitabo in tabernaculo tuo in saecula: * protegar in velamento alarum tuarum.

Quoniam tu Deus meus exaudisti orationem meam: * dedisti haereditatem timentibus nomen tuum.

Dies super dies regis adiicies: * annos eius usque in diem generationis et generationis.

Permanet in aeternum in conspectu Dei : * misericordiam et veritatem eius quis requiret?

Sic psalmum dicam nomini tuo in saeculum saeculi : * ut reddam vota mea de die in diem.

Gloria Patri etc.

Ant. Ego autem ad Deum clamavi, et Dominus salvabit me.

Ant. Deus meus salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum.

PSAL. 74.

Confitebimur tibi Deus : * confitebimur, et invocabimus nomen tuum.

Narrabimus mirabilia tua: * cum accepero tempus, ego iustitias iudicabo.

Liquefacta est terra, et omnes qui habitant in ea : * ego confirmavi columnas eius.

Dixi iniquis : Nolite inique agere : * et delinquentibus : Nolite exaltare cornu.

Nolite extollere in altum cornu vestrum : * nolite loqui adversus Deum iniquitatem.

Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque a desertis montibus : * quoniam Deus iudex est.

Hunc humiliat, et hunc exaltat: * quia calix in manu Domini vini meri plenus misto.

Et inclinavit ex hoc in hoc : verumtamen faex eius non est exinanita : * bibent omnes peccatores terrae.

Ego autem annuntiabo in saeculum; * cantabo Deo Iacob.

Et omnia cornua peccatorum confringam : * et exaltabuntur cornua iusti.

Gloria Patri etc.

Ant. Deus meus salvator meus, salutare meum, et spes mea in aeternum.

Ant. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

PSAL. 83.

Quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! * concupiscit, et deficit anima mea in atria Domini.

Cor meum et caro mea * exultaverunt in Deum vivum.

Etenim passer invenit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altaria tua, Domine virtutum: * Rex meus, et Deus meus.

Beati, qui habitant in domo tua, Domine: * in saecula saeculorum laudabunt te.

Beatus vir, cuius est auxilium abs te: * ascensiones in corde suo disposuit, in valle lacrymarum, in loco, quem posuit.

Etenim benedictionem dabit legislator, ibunt de virtute in virtutem: * videbitur Deus deorum in Sion.

Domine Deus virtutum, exaudi orationem meam: * auribus percipe Deus Iacob.

Protector noster aspice Deus: * et respice in faciem Christi tui.

Quia melior est dies una in atriis tuis * super millia.

Elegi abiectus esse in domo Dei mei, * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.

Quia misericordiam et veritatem diligit Deus: * gratiam et gloriam dabit Dominus.

Non privabit bonis eos, qui ambulant in innocentia: * Domine virtutum, beatus homo, qui sperat in te.

Gloria Patri etc.

Ant. Protector noster aspice Deus, et respice in faciem Christi tui.

℣. Notam fecisti in gentibus virtutem tuam:
℟. Redemisti in brachio tuo populum tuum.

Lectio S. Evangelii secundum Ioannem.
Lectio VII. *Cap. 3.*

In illo tempore : dixit Iesus Nicodemo : nemo ascendit in coelum , nisi qui descendit de coelo , filius hominis , qui est in coelo. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi.
Ex tract. in cap. 3. Ioan.

Nemo ascendit in coelum , nisi qui de coelo descendit. Descendit enim , et mortuus est , et ipsa morte liberavit nos a morte. Morte occisus , mortem occidit. Et nostis , fratres , quia mors ista per diaboli invidiam intravit in mundum. Deus mortem non fecit , Scriptura loquitur: nec laetatur, inquit , in perditione vivorum ; creavit enim ut essent omnia. Sed quid ibi ait? invidia autem diaboli mors intravit in orbem terrarum. Ad mortem a diabolo propinatam non veniret homo vi adactus ; non enim cogendi potentiam diabolus habebat , sed persuadendi versutiam. Si non consentires , nihil invexerat diabolus ; consensio tua , o homo , te perduxit ad mortem. A mortali mortales nati , et ex immortalibus mortales facti. Ab Adam omnes homines mortales. Iesus autem Filius Dei, Verbum Dei , per quod facta sunt omnia , unicus , aequalis Patri , mortalis factus est , quia Verbum caro factum est, et habitavit in nobis. Si ergo mortem suscepit , et mortem suspendit in cruce , de ipsa morte liberantur mortales. Quod in figura factum est apud antiquos , commemoravit illud Dominus. Tu autem ec.

℟. Laudabilis populus, * Quem Dominus exercituum benedixit, dicens: opus manuum mearum tu es, haereditas mea Israel.

℣. Beata gens, cuius est Dominus Deus, populus electus in haereditatem. Quem.

Lectio VIII.

Et sicut, inquit, Moyses exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet filium hominis. Quis est serpens exaltatus? mors Domini in cruce. Quia enim a serpente mors, per serpentis effigiem figurata est mors. Morsus serpentum lethalis, mors Domini vitalis. Attenditur serpens, ut nihil valeat serpens. Quid est hoc? attenditur mors ut nihil valeat mors. Sed cuius mors? mors vitae. Nonne vita Christus? et tamen mortuus est Christus. Interim modo, fratres, ut a peccato sanemur, Christum crucifixum intueamur; quia sicut Moyses, inquit, exaltavit serpentem in eremo, ita exaltari oportet filium hominis: ut omnis qui credit in eum, non pereat, sed habeat vitam aeternam. Quomodo qui intuebantur illum serpentem, non peribant morsibus serpentum; sic qui intuentur fide mortem Christi, sanantur a morsibus peccatorum. Sed illi sanabantur a morte ad vitam temporalem; hic autem ait, ut habeant vitam aeternam. Hoc enim interest inter figuratam imaginem, et rem ipsam: figura praestabat vitam temporalem: res ipsa, cuius illa figura erat, praestat vitam aeternam. Tu autem.

℟. Duo Seraphim clamabant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth: * Plena est omnis terra gloria eius.

℣. Tres sunt, qui testimonium dant in coelo, Pater, Verbum et Spiritus Sanctus, et hi tres unum sunt. Sanctus. Gloria Patri. Plena.

Lectio IX. leg. de Hom. Dom. occurr.

Ad Laud. et per Hor. Ant. Cantate Domino, quoniam magnifice fecit: annuntiate hoc in universa terra. *Ps.* Dominus regnavit, etc. *cum rel. de Laud. Dominicae.*

Ant. Ecce Deus Salvator meus, fiducialiter agam: quia factus est mihi in salutem, alleluia.

Ant. Haurietis aquas in gaudio de fontibus Salvatoris, et dicetis: confitemini Domino, et invocate nomen eius.

Ant. Facta est salus et virtus et regnum Dei nostri, et potestas Christi eius.

Ant. Exulta et lauda habitatio Sion, quia magnus in medio tui Sanctus Israel.

CAPITULUM Tobiae 3. 13.

Benedictum nomen tuum Deus patrum nostrorum: qui cum iratus fueris, misericordiam facies, et in tempore tribulationis peccata dimittis his, qui invocant te.

HYMNUS

Salutis humanae sator,
Iesu voluptas cordium,
Orbis redempti conditor,
Et casta lux amantium.
Qua victus es clementia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subires innocens,
A morte nos ut tolleres?
Te cogat indulgentia,
Ut damna nostra sarcias,

Tuique vultus compotes
Dites beato lumine.
Iesu, tibi sit gloria,
Qui natus es de virgine,
Cum Patre et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Domine refugium factus es nobis,

℟. A generatione et progenie.

Ad Ben. Ant. Ecce Deus noster iste: expectavimus eum, et salvabit nos: sustinuimus eum, exultabimus et laetabimur in salutari eius, alleluia.

ORATIO

Deus, qui Unigenitum tuum mundi Redemptorem constituisti, et per eum, devicta morte, nos misericorditer ad vitam reparasti: concede, ut haec beneficia recolentes, tibi perpetua charitate adhaerere: et eiusdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem.

Deinde fit commem. Dom. occur.

Ad Primam. Ant. Cantate Domino.

℟. *Br.* Christe Fili, etc. ℣. Qui redemisti mundum.

Ad Absol. Cap. Lect. Br. ut infr. ad Non.

Ad Tertiam. Ant. Ecce Deus.

Cap. Benedictum nomen. *ut supra.*

℟. *Br.* Redime me Domine, * Et miserere mei. Redime me.

℣. In Ecclesiis benedicam te, Domine. Et miserere mei. Gloria. Redime.

℣. Memento nostri Domine in beneplacito populi tui:

℟. Visita nos in salutari tuo.

Ad Sextam. Ant. Haurietis aquas.

CAPITULUM I. Cor. 1. 30.

Ex ipso autem vos estis in Christo Iesu, qui factus est nobis sapientia a Deo, et iustitia et sanctificatio et redemptio.

℟. *Br.* Memento nostri Domine * In beneplacito populi tui. Memento.

℣. Visita nos in salutari tuo. In beneplacito. Gloria Patri. Memento.

℣. Redemisti nos Domine in sanguine tuo,

℟. Et fecisti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam Ant. Exulta et lauda.

CAPITULUM Apoc. 4. 11.

Dignus es Domine Deus noster accipere gloriam et honorem et virtutem: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo, ex omni tribu, et lingua et populo et natione, et fecisti nos Deo nostro regnum.

℟. *Br.* Notam fecisti in populis. * Virtutem tuam. Notam.

℣. Redemisti in brachio tuo populum tuum. Virtutem tuam. Gloria Patri. Notam.

℣. Domine refugium factus es nobis

℟. A generatione, et progenie.

In 2. Vesp. omnia dicuntur ut in primis.

Ad Mag. Ant. Regnum tuum regnum omnium saeculorum, et dominatio tua in omni generatione et generationem, alleluia.

ORATIO

Deus, qui Unigenitum tuum mundi Redemptorem constituisti, et per eum, devicta morte, nos misericorditer ad vitam reparasti: concede, ut haec beneficia recolentes, tibi perpetua charitate adhaerere: et eiusdem redemptionis fructum percipere mereamur. Per eumdem ec.

FINIS PRIMAE PARTIS

PARS SECUNDA

OFFICIA
BEATAE MARIAE VIRGINIS
ET SANCTORUM

Omnibus Sabbatis infra annum non impeditis fit Officium Conceptionis Beatae Virginis Mariae ex privil. S. R. C. ut in Decr. 15. *Martii* 1804.

DECEMBER

DIE IV. DECEMBRIS

TRANSLAT. IMAGINIS

B. M. V. HUMILITATIS.

Offic. ut in die XVII. Iulii excepta 3. *Antiph. III. Nocturni, cuius loco dicitur.*

Ant. Angelus Domini.

DIE VIII. DECEMBRIS

ORDINAT. S. ZENONIS EP. ET M.

Civit. et Dioec. Patr. et Eccl. Cath. Titul.

Dupl. 1. *cl. cum Oct.*

Omnia ut in Com. Conf. Pont. praeter ea, quae sequuntur propria.

Ad Vesp. Ant. Sanctitatis, et doctrinae, *cum reliquis de Laud. Psal.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, et loco ultimi Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

CAPITULUM Eccl. 44.

Ecce Sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est iustus: et in tempore iracundiae factus est reconciliatio.

HYMNUS

Sancto Zenoni Praesuli
Hymnum novum deferimus,
Qui evitavit saeculum,
Adeptus Christi gratiam.
Qui in adolescentia
Dei praecepta tenuit,
Stipemque largam iugiter
Erogavit pauperibus.
Instar Petri Apostoli
Piscandi arte usus est;
Veronae gemma Praesulum,
Pater Pistoriensium.
Crebris quoque ieiuniis
Carnis extinxit vitia;
Saepe docendo populum
Effecit mirabilia.
Rogemus ergo pariter
Confessorem Altissimi,
Ut ipse nobis impetret
Pacem et indulgentiam.
Deo Patri sit gloria,

Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito,
Et nunc et in perpetuum. Amen.

℣. Amavit eum Dominus, et ornavit eum:

℟. Stolam gloriae induit eum.

Ad Mag. Ant. Dum Sanctus Zeno pontificatus honore pollèret, meritis non paucis existens, Galieni filiam a demonii infestatione sanavit.

ORATIO

Deus, qui nos Beati Zenonis Martyris tui atque Pontificis gloriosa confessione circumdas, et protegis: concede propitius; ut cuius solemnitate laetamur, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Fit commem. Feriae occurr. tantum.

Ad Matutinum. Invit. Regem Confessorum Dominum, * venite adoremus.

Psal. Venite, exultemus.

Hymn. Sancto Zenoni Praesuli, *ut supra in Vesp.*

Ant. Psalmi, et ℣. Nocturnorum de Com. Conf. Pont.

In I. Nocturno Lectiones de Epistola 1. *Beati Pauli Apostoli ad Timotheum,* Fidelis sermo, *de eodem Communi.*

℟. 1. Hic est sacer Antistes Zeno, quem Dominus sanctitate et sapientia decoravit: * Cuius praeclara fulserunt in terris miracula, et in coelis adeptus est Angelorum commercia.

℣. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est. Cuius.

℟. 2. In secretiori parte oratorii continuis ieiuniis, et crebris orationibus a Domino petebat: * Ut sibi dignaretur aditum praedicationis aperire.

℣. Iste est, qui cognovit iustitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum. Ut.

℟. 3. Ingrediente Christi Confessore palatium, facto crucis signo, daemon clamare coepit: * Tu Zeno expellis me.

℣. Super aspidem, et basiliscum ambulabis, et conculcabis leonem, et draconem. Tu Zeno. Gloria Patri. Tu Zeno.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Zeno Episcopus Veronensis, cum ab ineunte aetatate sanctitatis signa praebuisset, monachi vitam egit. Qui cum Veronae in monasterio in ieiuniis, et orationibus, et vigiliis se exercèret, a Deo petiit, ut ostium verbi ad convertendos populos infedeles sibi aperiretur. Factus Episcopus, plurimos doctrina, sanctitate, miraculis ab idolorum cultura ad verum Christi cultum convertit. Eius sanctitas in expellendis ex humanis corporibus immundis spiritibus maxime enituit. Quo in genere dum in Athesi fluvio piscaretur, daemonem, qui bubulcum in plaustro sedentem una cum bobus simul iunctis praecipitem agebat, signo crucis effugavit, et hominem semivivum repertum a morte eripuit. Tu autem ec.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V.

Galieni quoque filiam a daemone dire vexatam, accersitus ab Imperatore, liberavit. Eo miraculo Galienus permotus, aurea eum corona donavit, et facultatem concessit libere Christum praedicandi. At ille, corona in pauperes erogata, Veronam reversus, liberius Christi fidem pervulgare, et gentilium idòla insectari coepit. Sed cum propterea gentilium sacerdotes adversus eum conclamarent, vir sanctus doctrinam suam miraculo comprovabit. Nam hominis cadàver, quod tunc forte in fluvio volutabatur, longe vocavit, et ei vitam cum omnium admiratione restituit. Quo miraculo universa pene civitas, simulacris deorum reiectis, Christi fidem suscepit.

℟. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI.

Eam urbem vir Dei sanctis institutis, assiduisque sermonibus, quoad vixit, in christiana conversatione detinuit. Scripsit sermones et alia opuscula non minus docte, quam pie. Ad extremum Veronae martyrio coronatus est pridie Idus Aprilis sub Valeriano et Galieno principibus, persecutione octava. In cuius honorem Ecclesia aedificata est, de qua Sanctus Gregorius illud mirum dictu refert: quod cum Athesis fluvius usque ad supremas Ecclesiae fenestras excrevisset, et valvae patèrent, aqua intus non influxit, sed ut paries constitit; ita ut plurimi, qui aquis supervenientibus in ea inclusi erant, inde aquam haurirent, et minime deflueret.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse

In III. Nocturno Lectiones de Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Homo peregre proficiscens. *De Comm. Conf. Pont. cum suis* ℟℟. *ut in Breviario.*

Ad Laud. et per Hor.

Ant. Sanctitatis et doctrinae optimis incrementis, sanctus Zeno in populis pastor efficitur.

Psal. Dominus regnavit, *cum reliquis.*

Ant. Crebris ieiuniis et orationibus Dominum postulabat, ut ostium praedicationis sibi aperiretur.

Ant. Sacerdos Dei Zeno sedebat super lapidem, et artis apostolicae documenta sequens, piscabatur in flumine.

Ant. Dum exercitio piscationis fungeretur in fluvio, vidit hominem in plaustro demergi, quem signo crucis a satanae invasione liberavit.

Ant. Christi Domini Sacerdos ab omni daemonica obsessione sanam restituit filiam regis.

CAPITULUM Eccl. 44.

Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est iustus: et in tempore iracundiae factus est reconciliatio.

HYMNUS

Iesu Redemptor omnium,
Perpes corona praesulum,
In hac die clementius
Indulgeas precantibus.

Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit,
Huius celebrat annua
Devota plebs solemnia.
Qui rite mundi gaudia
Huius caduca respuens,
Æternitatis praemio
Potitur inter Angelos.
Huius benignus annue
Nobis sequi vestigia:
Huius precatu servulis
Dimitte noxam criminis.
Sit Christe Rex piissime
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas,

℟. Et ostendit regnum Dei.

Ad Ben. Ant. Acceptam beatus Zeno coronam a rege, pauperibus distribuit, dicens: si Dominus operatur excelsa, ipsi perpetuae laudes referantur et gloria.

ORATIO

Deus, qui nos beati Zenonis Martyris tui, atque Pontificis gloriosa confessione circumdas, et protegis: concede propitius; ut cuius solemnitate laetamur, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Et fit commem. Feriae occurr.

Ad Horas, Ant. sumuntur ex Laud. Capitula, et ℟℟. *brevia de Com. Conf. Pontif.*

In 2. Vesp. Ant. Sanctitatis, et doctrinae, *cum reliquis de Laudibus. Psal.* Dixit Dominus, *cum reliquis de Dominica, et loco ultimi.* Memento Domine David.

Capitulum, et Hymnus, ut supra in 1. Vesperis.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas.

℟. Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Mag. Ant. O gemma fulgens, sanctitatis speculum, et decus pontificum, sancte Christi Confessor Zeno, adesto gregi tuo in te confidenti, o Praesul gloriose, intercede pro nobis, ut tecum esse mereamur in coelis, alleluia.

Oratio ut supra. Deinde fit commem. Conceptionis B. M. V. Ant. ut in 1. Vesp. Festi, postea Feriae occur.

In fine Hymnorum Completorii, et Hor. ac etiam per tot. Oct. dicitur Iesu tibi sit gloria, Qui natus es de virgine.

DIE IX DECEMBRIS

CONCEPTIO B. M. V.

(Dies ass. ex praecedenti die) *Dup. 2. class. Omnia ut in Brev. comm. fer. occ. tant., et in 2. Vesp. etiam S. Melchiadis Papae et Martyris.*

DIE XII. DECEMBRIS

S EULALIAE V. ET M.

Dup. mai.

Omn. de Comm. VV. et MM. 1. lo. Com. Octavar. et fer.

DIE XIV. DECEMBRIS

B BONAVENTURAE BONACCURSII
CONFES. ORD. SERVOR. B. M. V.

Duplex

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praet. seq.
In Hymn. dic. Meruit beatas scandere sedes, *nisi Fest. transf.*

ORATIO

Deus, qui Beatum Bonaventuram Confessorem tuum a civilibus discordiis ad consortium Servorum Mariae matris tuae misericorditer adduxisti; eiusdem nobis interventu concede, ut ab omni contentione expediti, semper tibi placere studeamus. Qui vivis etc.

In I. Nocturno Lectiones de Script. occ. Sed si fuerit in Quat. Tempor. Lect. 1. Noct. erunt » Iustus » *de eod. Comm. 1. loco.*

In II. Nocturno

Lect. IV.

Bonaventura Bonaccursius Pistorii patricio genere ortus, cum acerrime contentiones adversus Guelfos fovèret, Sancti Philippi Benitii commotus concione, tanto culparum horrore perculsus est, ut illico ad illius se pedes abiecerit, Beatae Virginis habitum imploraturus. Hunc Philippus cum peramanter complexus esset, eidem iniunxit, ut et illata damna reparàret, et humi procumbens palam a civibus veniam peteret. Quae cum Bonaventura prompto animo perfecisset, illius exemplum non pauci sequuti sunt. Ipse vero, in Servorum Beatae

Virginis ordinem receptus, ad Senarium montem festinavit, ubi tanto protinus virtutum splendore enituit, ut ab ipso Sancto Philippo in exemplum caeteris proponeretur. Tu autem etc.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

Post emissa Religionis vota, iugiter vigiliis, ieiuniis precibusque vacabat, ac ne mortis unquam oblivisceretur, in eiusdem meditatione assidue erat intentus. Interea Sacerdotio initiatus, Benitio duce, Sodalitatem Poenitentium Servorum Mariae nuncupatam Pistorii instituit, nec non Sororum Tertii Ordinis domicilia ibi et alibi erexit. Magnam Dei misericordiam, quam in seipsum expertus fuerat, grato animo recolebat, quam caeteris etiam impense commendabat: suscepto ad hoc assiduo sacrarum literarum studio, in quo valde profècit. Interim a Benitii latere raro divulsus, eo duce, adeo ipsius sanctitas adaucta est, ut post illius obitum, cui praesens adfuit, Lotharingus ordinis moderator, ad gravissima discrimina, quae Religioni imminebant avertenda, plures Conventuum praefecturas Bonaventurae felici exitu demandaverit. Tu autem etc.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et

Lectio VI.

His curis vir Dei munus adiunxit populos in lege Domini erudiendi, quod vi tanta exequebatur, ut permultos ad poenitentiam et ad sanctiorem vitam revocaverit. Cum vero Montis Politiani Coenobium moderaretur, Ildebrandinus Arretii Episcopus eius opera nonnunquam usus fuit, nec non ut Sanctae Agnetis virginis Politianae solemnia vota reciperet, eique sacrum velàmen imponeret, iussit; ac praeterea, ut Asceterium ab eàdem institutum gubernaret. Denique Politiani, et Urbevetàni cives, nec non finitimi populi, ob eximias eius virtutes, tanto in honore ipsum habuére, ut, etiam dum viveret, Beatum passim nuncuparent. Obiit Urbevéteri anno millesimo tercentesimo decimoquinto non sine fama miraculorum, populique frequentia ad eius corpus honorandum, quod subtus aram Beatae Virginis honorifice conditum fuit. Quo ex tempore cum publicae venerationis argumenta nunquam desiisse compertum fuerit, perpetuum eiusdem cultum Pius VII. Pont. Max. confirmavit; Leo vero XII. Officium proprium in eius festo recitandum universo ordini, et quibusdam Dioecesibus, quibus iam de Communi concessum fuerat, benigne indulsit. Tu autem etc.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam, * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno. Lectiones de Com. 1. loc.

In Laudibus fit commem. Oct. Conc. B. M. V. et Feriae.

Vesp. a Cap. de die Oct. Ordinat. S. Zenonis, et omnia dicunt. sicut in 1. *Vesp. festi, cum com. Oct. Concept. B. M. V. ut in* 1. *Vesp. festi, Ant.* Gloriosae Virginis. ℣. Conceptio est hodie. *Oratio* Famulis tuis *et com. praec. et Fer.*

Si dies Oct. Ordinat. S. Zenonis inciderit in Domin. tertiam Adventus, fit Officium de Dominica hoc modo: Vesp. in Sabbato praecedenti dicunt. de Feria ut in Psalterio, scilicet, Ant. Benedictus. *Psalmi de Sabbato, et a Cap. fit de Dominica, cum com. Oct. Ordin. S. Zenonis ut in* 1. *Vesp. festi, deinde Oct. Concept. B. M. V. sicut in* 1. *Vesp. festi, sine precib. ad Completorium propter Octavam.*

Sequenti die fit de Dominica praedicta cum comm. Oct. Ordinat. S. Zenonis et Oct. Concept. B. M. V. in Laud. et 2. *Vesp. et non dicunt. preces ad Primam, nec ad Completorium.*

DIE XV. DECEMBRIS

Octava S. Zenonis Ep. et Oct. Concept. Omnia ut in Festo S. Zenonis praet. Lect. quae ut infra.

In I. Nocturno. Lect. de Script. occ. ℟℟. *propr. ut in die festi. Si autem hac die occurrat Feria* 4. *Quatuor. Temp. Lect.* 1. *Noct. erunt de Ep.* 1. *B. Pauli Ap. ad Timotheum* Fidelis sermo *de Comm. Conf. Pont. et Lectio* 9. *de Homil. Fer.*

In II. Nocturno

Sermo Sancti Gregorii Papae

Lectio IV. *Pastor. Curae Parte* 2. *c.* 1.

Tantum debet actionem populi actio transcendere praesulis, quantum distare solet a grege vita pastoris.

Oportet namque, ut metiri se sollicite studeat, quanta tenendae rectitudinis necessitate constringitur, sub cuius aestimatione populus grex vocatur. Sit ergo necesse est cogitatione mundus, actione praecipuus, discretus in silentio, utilis in verbo, singulis compassione proximus, prae cunctis contemplatione suspensus, bene agentibus per humilitatem socius, contra delinquentium vitia per zelum iustitiae erectus: internorum curam in exteriorum occupatione non minuens, exteriorum providentiam in interiorum solicitudine non relinquens. Tu autem ec.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v. *Ibid. p.* 1. *c.* 9. *et* 10.

Considerandum quoque est, quia cum curam populi electus praesul suscipit, quasi ad aegrum medicus accedit. Si ergo adhuc in eius corpore passiones vivunt, qua praesumptione percussum mederi properat, qui in facie vulnus portat? ille igitur modis omnibus debet ad exemplum bene vivendi pertrahi, qui cunctis carnis passionibus moriens, iam spiritualiter vivit; qui prospera mundi postponit: qui nulla adversa pertimescit: qui sola interna desiderat: cuius intentioni bene congruens, nec omnino per imbecillitatem corpus, nec valde per contumaciam repugnat spiritus: qui ad aliena cupienda non ducitur, sed propria largitur. Tu autem ec.

℟. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI. *Ibid. c.* 8.

Unde ipsum quoque Episcopatus officium boni operis expressione definitur, cum dicitur: si quis episcopatum desiderat, bonum opus desiderat. Ipse ergo sibi testis est, quia episcopatum non appetit, qui non per hunc boni operis ministerium, sed honoris gloriam quaerit. Sacrum quippe officium non solum non diligit omnino sed nescit, qui ad culmen regiminis anhelans, in occulta meditatione cogitationis caeterorum subiectione pascitur, laude propria laetatur, ad honorem cor elevat, rerum affluentium abundantia exultat. Mundi ergo lucrum quaeritur sub eius honoris specie, quo mundi destrui lucra debuerant. Tu autem ec.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse intercedat. Gloria Patri. Ipse intercedat.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII. *Cap.* 25.

In illo tempore: dixit Iesus discipulis suis parabolam hanc: homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi

Lib. 2. de vocat. Gent. c. 2. post med.

Datur unicuique sine merito unde tendat ad meritum: et datur ante ullum laborem, unde quisque mercedem accipiat secundum suum laborem. Quod ita esse

etiam evangelicae veritatis testimonio agnoscitur, ubi per comparationem dicitur, quod homo peregre proficiscens, vocavit servos suos, et tradidit illis substantiam suam, et uni dedit quinque talenta, alii autem duo alii vero unum, unicuique secundum propriam virtutem, idest, secundum propriam et naturalem possibilitatem non autem secundum proprium meritum: quia aliud est posse operari, aliud operari; et aliud est posse habere charitatem, aliud habere charitatem. Tu autem ec.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VIII.

Non itaque omnis reparabilis reparatus, nec omnis sanabilis sanatus est; quia reparabilem et sanabilem esse de natura est; reparatum autem et sanatum esse de gratia est. Denique isti quibus secundum modulum capacitatis suae, quem in eis distributor substantiae praevidebat, dispar creditus est numerus talentorum, non meriti remunerationem, sed operis accepère materiam. Tu autem ec.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio IX.

In quo duorum servorum vigilantissima industria non solum gloriosis laudibus honestatur, sed etiam in

aeterna Domini sui gaudia intrare praecipitur. Tertii vero pigrum otium, et desidiosa nequitia sic punitur, ut et vituperationis dedecoretur opprobrio, et portione, quam acceperat, exuatur. Dignus enim erat perdere inutilem fidem, qui non exercuerat charitatem. Tu autem ec.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit comm. Oct. Concept. B. M. V. et Feriae.

In 2. Vesp. fit commem. Oct. Concept. B. M. V. ut in 2. Vesp. Festi, postea S. Eusebii Ep. et Mart. ac Feriae.

DIE XXII. DECEMBRIS

In Ecclesia Cathedr. tantum

S. BONIFACII MART.

CUIUS SACRI CORP. OSSA IBID. HONORIF. ASSERV.

Duplex

Omn. de Comm. 1. M. 2. loco. Lect. 1. Noct. de Script. occurr. Com. fer.

IANUARIUS

DIE XXIV. IANUARII

In Ecclesia Cathedr. tantum

S. FELICIANI EP. ET MART.

Sem. Omn. de Com. 1. M. 1. loc. LL. 1. Noc. de Scr. occ.

Extra Cathedr.

S. TIMOTHEI EP. ET M. *sem. Ut in Brev.*

FEBRUARIUS

DIE II. FEBRUARII

PURIFICATIO B. M. V.

Dup. 2. cl. cum Oct. ut in pr. loc.

DIE III. FEBRUARII

S. BLASII EP. ET MART.

Omnia de Communi un. M. praeter ea, quae sequuntur propria.

ORATIO

Deus, qui Beatum Blasium Martyrem tuum atque Pontificem in suis perferendis suppliciis, et in aliorum depellendis infirmitatibus admirabilem effecisti: concede propitius, ut illius, et in fide constantiam imitemur, et in periculis patrocinia sentiamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Blasius Cappadox, nobili genere natus Sebaste in Cappadocia, ex medico Episcopus creatus est, ut corporum curationi animarum cura succederet. Huic muneri cum sedulam ac piam operam navàret, dira tempestas adversus christianos a Licinio tyranno excitata fuit. Blasius divino instinctu, Christi consilio et exemplo, in montem Argaeum se recipit ac sese in speluncam abdit: in qua rerum divinarum contemplationi vacans, ab ipsis feris nativae feritatis oblitis quotidianum victum accepit, et multis obsequiis cultus est. Tu autem ec.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aetern am.

℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio V.

Ibi tamdiu latuit, dum ab Agricolai praesidis militibus casu deprehensus, inde abstractus et ad praesidem ductus, illius iussu in vincula coniectus est. Sed vinctus ipse multos, quos eius sanctimoniae fama acciverat, a diversorum morborum vinculis liberavit. In his puer fuit, qui desperata a medicis salute, transversa spina faucibus inhaerente, animam agebat. Illustris sane tum corporum, tum animarum medicus, non humana, sed divina arte, non paratis a natura remediis, sed Christi gratia comparatis, aegros pristinae saluti restituit: omni fere miraculorum genere conspicuus; nam Christi super aquas ambulantis, et Eliae Sareptànae viduae annonam multiplicantis, miracula renovavit. Tu autem ec.

℟. Desiderium animae eius tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio VI.

Atrocissimis tormentis crudelissimi praesidis iussu cruciatus fuit, duris verberibus caesus, tortus in equuleo, pectinibus ferreis dilaniatus, candenti lorica indutus, aliisque exquisitissimis suppliciis affectus est. Sed eius fides probari quidem potuit, non tamen vinci. Dilacerato corpore, infractus animus restitit. Tandem vi-

cto tyranno, capite plexus, illustre fidei testimonium Ecclesiae reliquit, tertio nonas Februarii, anno Christi tercentesimo decimo sexto. Tu autem ec.

℟. Stola iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et. Gloria Patri. Et

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII. *Cap.* 10.

In illo tempore dixit Iesus discipulis suis: cum persequentur vos in civitate ista, fugite in aliam. Et reliqua.

Homilia S. Athanasii Episcopi

In apologia de fuga sua, ante med.

In lege praeceptum erat, ut constituerent civitates refugiorum, ut qui quomodocumque ad necem quaererentur, servari possent. In consummatione porro saeculorum cum advenisset illud ipsum Verbum Patris, quod Moysi antea locutum fuerat, rursus hoc praeceptum dedit: cum vos, inquiens, persecuti fuerint in civitate ista, fugite in aliam. Pauloque post subiicit: cum videritis illam abominationem desolationis, quae dicta est per Danielem Prophetam, consistentem in loco sancto (qui legit intelligat) tunc qui in Iudaea sunt fugiant ad montes: et qui in tecto est, ne descendat tollere aliquid de domo sua: et qui in agro est, non revertatur tollere tunicam suam. Tu autem. ec.

℟. Corona aurea super caput eius: * Expressa signo sanctitatis gloria honoris et opus fortitudinis.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio VIII.

Haec cum scirent sancti, eiusmodi tenuerunt suae conversationis institutum. Quae enim nunc praecepit Dominus, eadem quoque ante suum in carne adventum locutus est in sanctis: et hoc institutum homines ad perfectionem ducit. Nam quod Deus iusserit, id omnino faciendum est. Idcoque et ipsum Verbum propter nos homo factum, non indignum putavit, cum quaereretur, quemadmodum et nos, abscondere se, et cum persecutionem pateretur, fugere, et insidias declinare: cum autem a se definitum tempus ipse adduxisset, in quo corporaliter pro omnibus pati volebat, ultro se ipsum tradidit insidiantibus. Tu autem ec.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad caelestia regna pervenit.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui minas.

Lectio IX.

At vero sancti homines cum hanc quoque formam a Salvatore didicissent (ab ipso enim et antea et semper omnes docebantur) adversus persecutores ut legitime certarent, fugiebant, et ab illis quaesiti se abscondebant. Cum enim praestituti sibi a divina providentia temporis finem ignorarent, nolebant insidiantibus se temere tradere; sed contra, cum scirent quod scriptum est,

in manibus Dei esse hominum sortes, et Dominum mortificare et vivificare: potius in finem usque perseverabant, circumeuntes, ut ait Apostolus, in melotis et pellibus caprinis, egentes, angustiati, in solitudinibus errantes, et in speluncis et cavernis terrae latentes, quoad vel definitum mortis tempus veniret, vel qui tempus ipsum definierat Deus, cum eis loqueretur, et insidiantes, cohibèret, aut certe persecutoribus eos traderet, utcumque illi placuisset. Tu autem ec.

Te Deum.

DIE VII. FEBRUARII

V. DIE INFRA OCT. PURIFICATIONIS B. M. V.

Sem. Omn. ut in Festo. Lect. 1. Noct. de Scr. oc.

Rel. et Lectiones ut infra.

℟. 1. Adorna thalamum tuum Sion, et suscipe regem Christum, * Quem virgo concepit, virgo peperit, virgo post partum, quem genuit, adoravit.

℣. Accipiens Simeon puerum in manibus, gratias agens benedixit Dominum. Quem

℟. 2. Postquam impleti sunt dies purgationis Mariae secundum legem Moysi, tulerunt Iesum in Ierusalem ut sisterent eum Domino, * Sicut scriptum est in lege Domini: quia omne masculinum adaperiens vulvam, sanctum Domino vocabitur.

℣. Obtulerunt pro eo Domino par tuturum, aut duos pullos columbarum. Sicut.

℟. 3. Obtulerunt pro eo Domino par turturum, aut duos pullos columbarum, * Sicut scriptum est in lege Domini.

℣. Postquam autem impleti sunt dies purgationis Mariae, secundum legem Moysi tulerunt illum in Ieru-

salem, ut sisterent eum Domino. Sicut. Gloria Patri. Sicut.

In II. Nocturno

Ex Libro Sancti Epiphanii Episcopi

Adversus haereses Lib. 3. haer. 78. post med.

Lectio IV.

Beata Mater Dei Maria per Hevam significatur, quae per aenigma accepit, ut mater viventium vocetur. Illa etenim mater viventium vocata est, etiam post quam audivit: terra es, et in terram reverteris, post transgressionem. Et mirum est, qud post transgressionem hoc magnum cognomen habuit. Et quod quidem pertinet ad rem sensibilem, ab illa Heva omnis hominum generatio deducta est in terra: hic autem vere a Maria haec vita mundo genita est, ut viventem gigneret, et fieret Maria Mater viventium. Per aenigma igitur Maria Mater viventium appellata est. Tu autem ec.

℟. Simeon iustus et timoratus expectabat redemptionem Israel: * Et spiritus Sanctus erat in eo.

℣. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini. Et. Spiritus.

Lectio V.

Hevae datum est operire corpus sensibile propter nuditatem sensibilem: Mariae vero datum est a Deo, ut pareret nobis agnum et ovem, et ex gloria ipsius agni et ovis fieret nobis velut a vellere in sapientia per virtutem ipsius indumentum incorruptibilitatis. Heva etiam mortis causa facta est hominibus: per ipsam enim mors ingressa est in mundum: Maria vero causa vitae, per quam genita est nobis vita, et per hanc Filius Dei advènit in mundum: et ubi abundavit peccatum, ibi supe-

rabundavit et gratia: et unde illàta est mors, illinc processit et vita, ut vita pro morte fieret: et qui per mulierem nobis vita factus est, mortem ex muliere inductam excluderet. Et quoniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobedientiam transgressa est: e contrario per virginem obedientia gratiae facta est, annuntiato adventu in carne de coelo, et vita aeterna. Tu autem etc.

℟. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini: * Et benedixit Deum, et dixit: nunc dimittis servum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum Domine.

℣. Cum inducerent puerum Iesum parentes eius, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo: ipse accepit eum in ulnas suas. Et benedixit.

Lectio VI.

De Maria accipitur (liceat mihi hoc dicere) quod scriptum est de Ecclesia: relinquet homo patrem suum et matrem suam, et adhaerebit uxori suae et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apostolus dicit: mysterium hoc magnum est; ego autem dico in Christo et Ecclesia. Et vide Scripturarum accuratam dicendi proprietatem, quod de Adam quidem dixit, formavit: de Heva vero non formatam esse, sed aedificatam. Accepit enim, inquit, unam de costis eius, et aedificavit ipsi in uxorem. Quo ostendat, Dominum quidem de Maria efformasse sibi ipsi corpus, ab ipsa vero costa aedificatam esse Ecclesiam, in eo quod punctum et apertum est ipsius latus, et mysteria sanguinis et aquae, pretia redemptionis facta sunt. Tu autem etc.

℟. Cum inducerent puerum Iesum parentes eius

in templum, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, accepit eum Simeon in ulnas suas, et benedixit Deum, dicens : * Nunc dimittis Domine servum tuum in pace.

℣. Suscipiens Simeon puerum in manibus, exclamavit, dicens. Nunc. Gloria. Nunc.

In III. Nocturno

Lectio Sancti Evangelii secundum Lucam

Lectio vi. *Cap. 2.*

In illo tempore : postquam impleti sunt dies purgationis Mariae secundum legem Moysi, tulerunt Iesum in Ierusalem, ut sisterent eum Domino, sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedae Presbyteri

Tom. 7. in die Purific. Deiparae.

Praecèpit Dominus in lege, ut qui posset, agnum pro filio vel filia, simul et turturem sive columbam offerret; qui vero non sufficeret ad offerendum agnum, duos iam turtures, vel duos columbae pullos offerret. Ergo Dominus noster per omnia memor salutis, non solum homo fieri, cum Deus esset, sed etiam cum dives esset, pauper fieri dignatus est pro nobis, ut nos sua paupertate simul et humanitate, divitiarum et divinitatis suae donaret esse participes. Tu autem ec.

℟. Suscipiens Iesum in ulnas suas Simeon, exclamavit, et dixit : * Tu es vere lumen ad illuminationem gentium, et gloriam plebis tuae Israel.

℣. Cum inducerent puerum Iesum parentes eius, et ipse accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit. Tu es.

Lectio VIII.

Sed libet paulisper intuèri, cur haę maxime volucres in hostiam Domino iubentur offerri. Nam et Abraham Patriarcha tanto ante legem has in holocaustum Domino legitur obtulisse: et in plerisque legis caeremoniis qui mundandus esset, per has iubebatur mundari. Columba ergo simplicitatem, turtur indicat castitatem: quia et columba simplicitatis, et castitatis amator est turtur; ita ut si coniugem casu perdiderit, non aliam ultra quaerere curet. Merito ergo turtur et columba Domino offeruntur in hostiam; quia nimirum simplex et pudica fidelium conversatio gratum est illi sacrificium iustitiae. Tu autem ec.

℟. Senex puerum portabat, puer autem senem regebat: * Quem virgo concepit, virgo peperit, virgo post partum, quem genuit, adoravit.

℣. Accipiens Simeon puerum in manibus, gratias agens, benedixit Dominum. Quem. Gloria Patri. Quem.

Nona Lectio de S. Dorothea Virg. et Mart. ut in Breviar. cum commem. eiusd. in Laud. ℣. Specie tua. *Vesp. dupl. de S. Romualdo Abb.* (*In Hymn. mutat. tert. v.*) *Comm. Oct. Purif. B. M. V.*

DIE IX FEBRUARII

Octava PURIFIC. B. M. V.

Omnia ut in die festo. In Cath. omittitur 9. *Lectio S. Apolloniae, et eius loco legat. ut infra* Non totus.

In I. Nocturno. Lect. de Script. occur. ℟℟. *ut V. die infra oct. Pag.* 161.

In II. Nocturno

De Expositione S. Gregorii Papae in libros Regum

Lectio iv. *In* 1. *Regum* 1.

Fuit vir unus de Ramàthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest huius montis nomine Beatissima semper Virgo Maria, Dei Genitrix, designari. Mons quippe fuit, quae omnem electae creaturae altitudinem electionis suae dignitate transcendit. An non mons sublimis Maria, quae ut ad conceptionem aeterni Verbi pertingeret, meritorum verticem supra omnes Angelorum choros, usque ad solium Deitatis erexit? huius enim montis praecellentissimam dignitatem Isaias vaticinans, ait: erit in novissimis diebus praeparatus mons domus Domini in vertice montium. Mons quippe in vertice montium fuit, quia altitudo Mariae supra omnes sanctos refulsit. Tu autem ec.

℟. Simeon iustus et timoratus expectabat redemptionem Israel: * Et Spiritus Sanctus erat in eo.

℣. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini. Et Spiritus.

Ex Epistola S. Leonis Papae ad Pulcheriam Augustam

Lectio v. *Epist.* 13. *ante med.*

Sacramentum reconciliationis nostrae ante tempora aeterna dispositum, nullae implebant figurae: quia nondum supervenerat Spiritus Sanctus in Virginem, nec virtus Altissimi obumbraverat ei, ut et intra intemerata viscera, aedificante sibi sapientia domum, Verbum caro fieret: et forma Dei ac forma servi in unam conveniente personam, creator temporum nasceretur in tempore,

et per quem facta sunt omnia ipse inter omnia gigneretur. Nisi enim novus homo, factus in similitudinem carnis peccati, nostram susciperet vetustatem, et consubstantialis Patri, consubstantialis esse dignaretur et matri, naturamque sibi nostram solus a peccato liber unìret, sub iugo diaboli generaliter teneretur humana captivitas. Tu autem ec.

℟. Responsum accepit Simeon a Spiritu Sancto, non visurum se mortem, nisi videret Christum Domini: * Et benedixit Deum, et dixit: nunc dimittis servum tuum in pace, quia viderunt oculi mei salutare tuum Domine.

℣. Cum inducerent puerum Iesum parentes eius, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo: ipse accepit eum in ulnas suas. Et benedixit.

De expositione S. Basilii Episcopi in Isaiam Prophetam

Lect. VI. *In c. 8. post. init.*

Accessi, inquit, ad prophetissam, et in utero accepit et peperit filium. Quod Maria prophetissa fuerit, ad quam proxime accessit Isaias per praenotionem spiritus, nemo contradixerit, qui sit memor verborum Mariae, quae prophetico afflata spiritu elocuta est. Quid enim ait? magnificat anima mea Dominum, et exultavit spiritus meus in Deo salutari meo, quia respexit humilitatem ancillae suae: ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quod si animum accommodaveris universis eius verbis, non utique contentiose negaveris eam fuisse prophetissam, quod Domini Spiritus in eam supervenerit, et virtus Altissimi obumbraverit ei. Tu autem ec.

℟. Cum inducerent puerum Iesum parentes eius in templum, ut facerent secundum consuetudinem legis pro eo, accepit eum Simeon in ulnas suas, et benedi-

xit Deum, dicens: * nunc dimittis Domine servum tuum in pace.

℣. Suscipiens Simeon puerum in manibus, exclamavit, dicens. Nunc. Gloria Patri. Nunc.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Lucam

Lect. VII. *Cap. 2.*

In illo tempore: postquam impleti sunt dies purgationis Mariae secundum legem Moysi tulerunt Iesum in Ierusalem, ut sisterent eum Domino sicut scriptum est in lege Domini. Et reliqua.

Homilia S. Ioannis Chrysostomi

Ex Orat. 7. inter 17. Declam. Patrum

Lumen ad revelationem gentium. Cur lumen? quia gentes in tenebris versabantur, et quia rursum obscurata, tetrisque peccatorum tenebris obducta, per illud illustranda, et expianda erant. Et gloriam plebis tuae Israel. Hic gloria, illic revelatio. Hic doctrinae initium, illic disciplinae persecutio. Ast obiecerit hic forte quispiam: dic quaeso, ubinam sunt Israelitae? Ecce habes Petrum, habes Paulum, habes Ioannem, habes tria millia, habes quinque millia, habes Ecclesiam Ierosolymitanam, habes eos praeterea Iudaeos, qui inter gentes dispersi fidem susceperant. Tu autem ec.

℟. Suscipiens Iesum in ulnas suas Simeon, exclamavit, et dixit: * Tu es vere lumen ad illuminationem gentium, et gloriam plebis tuae Israel.

℣. Cum inducerent puerum Iesum parentes eius, et ipse accepit eum in ulnas suas, et benedixit Deum, et dixit. Tu.

Lectio VIII.

Itaque asservabatur in populo illo fidei semen, neque simul omnes Iudaei in interitum ruerunt, sed plurimi. Neque id mirum: nam et nunc quoque infelici hac rerum constitutione, beatâque vocatione multi quidem sunt vocati, pauci vero electi. Non totus itaque populus ille simul interiit, non totus depravatus est, non totus in infidelitate permansit, non totus persecutus est Apostolos. Crediderunt enim per Apostolos simul tria millia, extra mulieres et parvulos, et facta est Ierosolymis Ecclesia admodum numerosa. Tu autem cc.

℟. Senex puerum portabat, puer autem senem regebat: * Quem virgo concepit, virgo peperit, virgo post partum, quem genuit, adoravit.

℣. Accipiens Simeon puerum in manibus, gratias agens, benedixit Dominum. Quem. Gloria Patri. Quem.

Extra Cath. 9. *L. de S. Apollonia V. et M. ut in Brev. et comm. eiusd. in Laud.* ℣. Specie tua. *In* 2. *Vesp. fit comm. de S. Scholastica Virg. or. propr. ut in Brev.*

DIE XI. FEBRUARII

BEATORUM VII. FUNDATORUM

ORDINIS SERVORUM B. M. V.

Duplex

Omnia de Communi Conf. non Pont. praeter ea, quae hic assignantur propria.

ORATIO

Domine Iesu Christe, qui in iugem memoriam

dolorum sanctissimae tuae Genitricis per septem Beatos Patres nova Servorum eius familia Ecclesiam tuam foecundasti: concede nobis famulis tuis, in hac lacrymarum valle degentibus, ita eiusdem moestissimae matris socios cum ipsis esse passionum in terris, ut perpetuae consolationis consortes fieri mereamur in coelis. Qui vivis.

In I. Nocturno Lectiones de Libro Ecclesiastici. Laudemus viros gloriosos et parentes nostros, *de Communi Conf. Pontif. 2. loco ut in Brev.* ℟℟. *vero de Com. Conf. non Pont.*

In II. Nocturno

Lectio IV.

Decimotertio christiani nominis saeculo inter alios Florentinos patricios septem erant avorum sanguine opibusque illustres, at virtutibus spectatis suis longe illustriores, nuncupati, ut Religioni nomen dedère, Bonfilius Monaldius, Bonaiuncta Manètti, Manèttus Antellènsis, Amìdeus de Amìdeis, Uguccio Uguccionius, Sostèneus de Sosteneis, demum Alexius e Falconèriis. Cum hi trigesimo tertio supra millesimum ac bis centesimum annum, auspicatissimo Assumptae Virginis festo in Sodalitio quodam, cui titulus Laudensium erat, augustissimae Dei Genitricis, prout par erat, laudes exsolverent, ab eadem dulcissime iis apparente, inopine moneri se sentiunt ad sublimioris vitae genus, posthabito mundo, amplectendum: absolutisque idcirco quibus dabant operam laudibus, confestim perciti in unum, collatisque mutuo consiliis, supernis Dei vocantis, vocantisque Deiparae oraculis parère mox decreverunt. Quod et sedulo factum est ab iisdem; nam consulto statim mature urbis Episcopo, post, fortunae abdicatis bonis, eroga-

tisque ample in egènos, ciliciis carni obstrictis, vilioribus detritisque vestibus cinèrei coloris induti, in ruralem parvam aediculam secesserunt natalitio die amantissimae ipsorum parentis, ut vitae sanctioris primordia optime inirent, qua die mortalibus orta, sacratissimam vitam ipsa incboaverat. Tu autem ec.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Sic septem beati viri charitatis foedere devincti, eàdem in domo semet unierant; cum ecce per urbem visos, statim Domino sic disponente, moventeque infantiles voces Deipàra ex infantium ore ac lactentium, inter quos tum puer erat sanctus Philippus Benitius, vix quintum mensem ingressus, se Mariae clamari Servos insperato est auditum. Quanta tunc, et exinde amoris flamma in dominam suam, cuius, ignaris ipsis declarati Servi erant, excitatis studiis exarserint, non facile est explicatu. Illud solum scitur, quod sic ei se dediderunt, ut veluti matrem suam venerari, maximoque honore habere, morem ei gerere in omnibus, et obtemperare propter eam cunctis summopere studuerint. Hinc etiam adeo iucundi gratique ei fuére, ut cum vitaturi populi plausum, in Senarium montem ab ipsa iis praeostensum habitaturi tetenderint, ibique crucifixum Iesum, moestissimamque matrem dolentes assidue recolerent, apparuit illa eis, habituque lùgubri assignato in memoriam dolorum suorum, ut compaterentur istis, eos consecravit. Tu autem ec.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Ita cinericiis vestibus, indulgente etiam Episcopo, in nigras mutatis, post nonnullos annos, fortunatis quidem auspiciis, clarissimum illud Praedicatorum Ordinis decus sanctus Petrus Martyr Florentiam accessit; et audita inspectàque simul non fucata sanctimonia ipsorum, ita Dei amici se coeperunt mutuo diligere, ut familiarissime versarentur invicem secum, seseque alterne fovèrent. Inter caetera porro illud accidit, quod sperante inclyto Martyre, honorem Deo non modicum, magnum terris commodum proditum iri, si propitia Virgine, longe lateque propagarentur, una cum ipsis impense eam exorante, ut argumento aliquo voluntatem suam patefaceret, invocata virgo amans in visione ei revelavit, se viros illos septem, et qui venturi erant post eos, inter mundi homines omnes ad singulare servitium suum selegisse, et commiserandis poenis iam latis suis amarissimis construendum ordinem esse ad sui honorem, et gloriam. Hoc prodigioso virgineo decreto animati humillimi patres, non quia suae mentis fuisset successores posteros gignere, sed ut iussa reserata facerent supremae eorum reginae, quae nomine suo duraturam sibi familiam fundari voluerat, instituere deinceps sacrum Servorum Ordinem decreverunt, non tam ut primi eius fundatores, quam ut coelestis suae fundatricis ministri obsequentes: quos proinde Dominus, ut Servos bonos et fideles suos, ac matris, in vita multis virtutibus, in

morte multis prodigiis, post transitum multis miraculis adornavit. Novissime vero Benedictus Decimustertius eius Instituti Professor, cuius sanctus Petrus erat, eius quoque in eos haeres amoris, Pontifex renunciatus, eorum miram Institutionem, ut inclaresceret orbi, lectionibus his recenseri peramanter consuluit, ac mandavit. Tu autem ec.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno Lectiones de Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri in Ev. Nolite timere pusillus grex *de Com. Conf. non Pontif.* 2. *loco.*

DIE XII. FEBRUARII

In Cathedr.

S. APOLLONIAE VIRG. ET MART.

Semiduplex.

(D. ass. ex 9, huius) *Omnia de Com V et M.* 1. *loco. Lect.* 1. *Noct. de Scr. occ. In* 2. *Noct.* IV. *Lectio propria sumenda ex Breviario in die* 9. *huius* V. *de Serm. S. Ambrosii* Quoniam hodie. VI. Haec nubes, aera, etc.

DIE XIII. FEBRUARII

S. CATHARINAE DE RICCIS V.

ORD. PRAEDIC.

Duplex

Omnia de Comm. Virg. praet. seq.

ORATIO

Domine Iesu Christe, qui Beatam Catharinam virginem tui amore succensam passionis contemplatione clarescere voluisti: eius intercessione concede; ut passionis mysteria devote recolentes, eius fructum percipere mereamur. Qui vivis, et regnas, ec.

In I. Nocturno. Lect. de Scr. occur. si celebretur extra Quad. Si vero in Quad. Lect. erunt de Epist. B. Pauli Ap. ad Corinth. De Virginibus. *ut in eod. Com.*

In II. Nocturno

Lectio IV.

Catharina nobili familia de Ricciis Florentiae nata, vel ab ineunte aetate piam indolem praemature ostendit. In suburbano monasterio sancti Petri de Monticéllis, ubi morum disciplina imbueretur collocata, quotidie ad Christi crucifixi imaginem orans, non sine lacrymis, horis etiam animi relaxationi addictis, eius Passionem meditabatur. Ad Monasterium postea sancti Vincentii Ordinis sancti Dominici in civitate Prati translata, paternos lares ad tempus repetere, nisi certa spe reditus habita, constanter recusavit. Tandem anno decimo tertio, saeculi deliciis contemptis, ibidem religiosum institutum professa est. Tu autem.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem et iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet te.

Lectio v.

Charitate in Deum fervens, orationi fere assidue vacabat, quidquid temporis necessariis occupationibus, et modicae quieti supererat, in ea insumens; utque corpus in servitutem redigeret, ferrea catena, et flagellis illud macerabat. Cibi parcissima, octo supra quadraginta annos carnibus abstinuit, leguminibus plerumque et herbis vescens, interdum vero solo pane et aqua contenta. Proximorum aeternam salutem exoptans, ardentissimas ad Deum pro peccatorum conversione preces fundebat: tanto etiam commiserationis sensu erga purgantem animam commota est, ut acerbissimos dolores sibi divinitus inflictos in poenarum illi debitarum expiationem pertulisse visa sit. Eximia prudentia, et regularis observantiae zelo moniales diu rexit, eas non minus exemplo, quam adhortationibus ad omnem sanctimoniam informans; quo in officio humilitatem adeo coluit, ut abiectissima quaeque opera sponte obiret, ac infirmis praecipua charitate, et summo studio inserviret. Tu autem ec.

℟. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam. Propterea.

Lectio vi.

Supernorum charismatum copia singularis in ea enituit, annulo desponsationis, sacrisque stigmatibus, quae non semel spectanda se exhibuerunt, acceptis. Plurium annorum spatio quinta et sexta feria in altissimam contemplationem rapta, singulos Redemptoris cru-

ciatus in passione toleratos ex ordine in corpore mirabiliter sentire consuevit. Prati degens, Sanctum Philippum Nerium Romae commorantem videre promuerit, eiusque colloquio frui. Extasum, raptuum, coelestium visionum ac prophetici luminis dono illustris, futura praedixit, ac simul occulta revelavit. Gravibus denique morbis decùmbens, Ecclesiae sacramentis munìta, anno a Christo nato millesimo quingentesimo nonagesimo, aetatis sexagesimo nono, quarto nonas Februarii in coelum migravit. Eam deinde Benedictus decimus quartus Pontifex Maximus solemni ritu sanctarum virginum fastis adscripsit anno salutis millesimo septingentesimo quadragesimo sexto. Tu autem ec.

℟. Afferentur regi virgines post eam, proximae eius, * Afferentur tibi in laetitia, et exultatione.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua, intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In III. Nocturno. Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit regnum coelorum *ut in Comm. Virg.*

DIE XIV. FEBRUARII

In Ecclesia Cathedr.

S. TIMOTHEI EP. ET MART.

(*Dies ass. ex* **24.** *Ianuarii*) *Semiduplex*

Omn. ut in Brev.

DIE XVI. FEBRUARII

B. MARIAE BARTHOLOMEAE DE BAGNESIS VIRG.

TERTII ORDINIS S. DOMINICI

Duplex

Omn. de Com. Virg. praeter ea quae sequuntur.

ORATIO

Amator animarum Deus, qui in Beata Maria Bartholomaea virgine tua, miram aegritudinum tolerantiam pari cum innocentia sociasti; concede, ut qui ex merito nostrae actionis affligimur, tuae gratiae consolatione respiremus. Per Dominum.

In I. Noct. Lectiones de Script. occurr. In Quadrag. vero de Com. 1. *loc.*

In II. Nocturno

Lectio IV.

Maria Bartholomaea nobili Bagnesiorum stirpe Florentiae nata, virginum sponsi amore praeventa, sacro eius thalamo inter ipsa vocis primordia se prodidit deputatam. De ineundis enim cum Iesu nuptiis tantò devoti animi sensu loquebatur, ut si quis puellulae eam spem desperatam credere simularet, uberrimis ipsa lacrymis anxie difflueret. Postquam matri morienti hortatrix efficacissima adstitit, domus curam praecòci prudentia impigre gessit, piis aeque officiis, precibusque intenta, et de religioso interim statu cogitans. A patre monita, ut terreno connubio consentiret, totis repente artubus contremuit valida hactenus, et praeclarae formae adolescentula, ac facto morborum veluti agmine, febri, nervorum distentione, propriisque singularum partium doloribus una saepe, aut per vices occurrentibus, ita ad annos ferme quadraginta quinque excruciata fuit, ut zelotes virginis sponsus intentandam deinde eius fidem perenni visus sit martyrio consecrasse. In le-

culo igitur doloris per dies, noctesque quaesivit illa dilectum : is vero, qui liliis delectatur et myrrha, sponsae non defuit, quam invicta patientia laborantem larvis quoque daemonum territam, et hominum dicteriis oneratam suis refècit ineffabilibus gaudiis, cui et mentem a supernorum contemplatione inter mortales angustias indivulsam raro munere tribuit. Tu autem ec.

℟. Propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam:* Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede et regna. Et deducet.

Lectio v.

Diu expetito sororum de poenitentia Sancti Dominici habitu trigesimo tertio aetatis anno donata, eumdemque Ordinem post tyrocinium professa, brevibus recreata est induciis martyrii sui, ut casti amoris victima religionis amictu palam redimita prodiret ad aedes sacras sui maxime Ordinis. Statim autem morbis gravata prioribus, et donis potioribus aucta, e lecto solabatur afflictos, infirma sanabat aegros, subsidio erat egènis, dissidentes paci, virtuti errantes Deoque reddebat. Arcana cernens, futura praedicens : voce, ac scripto charitatis igniculos cordibus inserebat. Sui laudes horrebat, obsequia vitabat, celabat extases, seque amarissimi calicis faecibus vere dignam commiserantibus praedicabat. Immundae labis ignara prorsus, et lethalis culpae adeo expers, ut vel ipso peccati nomine stratum et cubiculum decumbentis fremitu quateretur, adhibitis tamen poenarum instrumentis; ac vix cessante ieiunio afflictionem afflicto corpori iugiter addebat. Sacram etiam expiationis hostiam coram se domi offerri satagens, quod ei ex privilegio licebat. Eucharistiam plerumque, con-

fessione praemissa, aestuanti desiderio sumebat. Tu autem ec.

℟. Dilexisti iustitiam et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam. Propterea.

Lectio VI.

Pulchrae dilectionis Matrem Mariam praecipuo semper affectu prosequens, et sanctorum cultui atque imitationi incumbens, Senensis cum primis Catharinae patientiam, obedientiam, virtutes caeteras pie aemulata, iam octies infirmorum sancto oleo inuncta, dominica passione perlecta, consummato aegritudinum martyrio, repositam sibi in caelis iustitiae coronam accepit quinto Kalendas Iunii anno millesimo quingentesimo septuagesimo septimo. Corpus virginis, sicut frater Timotheus Sanctae Catharinae de Riccis germanus coenobii sanctae Mariae Novellae Praeses roganti ante concesserat, ad sanctae Mariae Angelorum sanctimoniales Carmelitas Mariae Bartholomeae charissimas, frequenti populo plaudente, Fratrum Praedicatorum gestientibus humeris delatum est; in quarum coenobio non intermissa veneratione colitur, et integrum adhuc a viris principibus, Ecclesiaeque Praesulibus osculo, munere, et devoto obsequio donatum, praesens aegris remedium habetur testimonio praesertim Sanctae Mariae Magdalenae de Pazzis, quae visitandi sacri corporis voto facto, ab imminenti tabe repente sanata, Mariae Bartholomeae animam Christi throno receptam vidit, et seraphicae Catharinae parem, summeque potentem ac beatissimam praedicaverit, et in militante Ecclesia sublimius tandem exaltandam. Quod Pius Septimus Pontifex Maximus pie ac benigne praestans, de Beata Maria Bartholomaea recitan-

di Officii et Missae anniversario eius dormitionis die celebrandae Praedicatorum Ordini, et Florentino utrique Clero fecit potestatem. Tu autem ec.

℟. Afferentur regi virgines post eam proximae eius,* afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua et pulchritudine tua, intende prospere procede et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In III. Noct. de Com. Virg. 1. *loc.*

DIE XVII FEBRUARII

B ALEXII DE FALCONERIIS C.

Duplex.

Omnia de Com. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur.

Ad Vesperas, et ad Matutinum

HYMNUS

Decora lux Etruriae,
Hospes perennis gloriae,
Alexi, quo te supplices
Laeti precemur cantico?
Sodalium qui coetui
Iunctus sacrato foedere,
Novo refulgens ordine,
Addis Mariae servulos.
Et iam coronae proximus,
Tendens in altum lumina,
Adesse, quem speraveras,
Christum puellum conspicis;

Te nunc superni Numinis
Amor, fides, spes, omnium
Simulque virtutum chorus
Sistit polorum sedibus.
Æterne rerum conditor,
Æterne Fili par Patri,
Et par utrisque Spiritus,
Soli tibi sit gloria. Amen.

ORATIO

Deus, qui Beatum Alexium Confessorem tuum inter caeteras egregias dotes, singularis pudicitiae, atque eximiae humilitatis laude decorare dignatus es: concede nobis famulis tuis; ut eius imitatione a carnalibus illecebris abstinentes, mundana omnia despicere, ac coelestia solum appetere studeamus. Per Dominum.

In I. Nocturno. Lect. de Libro Eccl. Beatus vir, *ut in Comm. Conf. non Pont. secundo loco.*

In II. Nocturno

Lectio IV.

Alexius ex nobili Falconeria gente, anno christianae aerae ducentesimo circiter supra millesimum, Florentiae natus, post puerilem aetatem piis honestisque moribus paterna domo actam, liberalibus primum studiis, mox patriae curis addictus, ac summis magistratibus functus, insignem apud omnes prudentiae ac pietatis laudem obtinuit. Cum vero afflictis reipublicae rebus ob intestina civium dissidia, quibus componendis sedulam operam navabat, nonnisi superna ope subveniri posse intelligeret, in quodam Sodalitio, quod Laudensium vocabant, Dei Genitrici laudibus impensius vacans,

totum se Domino mancipare constituit; quippe die quadam Assumptae Deiparae sacra, coelesti visione recreatus, atque ad sanctioris vitae propositum capessendum divinitus se vocari, eádem praemonente Deipara, cognoscens, communicato consilio cum sex aliis praeclarissimis eiusdem sodalitii civibus, abdicatis patriis honoribus, ac facultatibus in pauperes erogatis, divinae vocationi confestim obtemperavit. Alia deinde, ac prope Evangelica vivendi forma suscepta, in ruralem quamdam aediculam una cum sodalibus secessit, veluti novae militiae tyrocinium facturus. Tu autem ec.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum. * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

In hoc secessu conceptum animi fervorem omnium mundanarum rerum contemptu, ac summa sui ipsius deiectione confovère studens, adeo civium oculos in se convertit, ut plurimi de suis reformandis moribus cogitarent. Cum autem novi hi Christi milites eximium erga coelorum Reginam, quam tamquam matrem omni obsequio prosequebantur, devotionis studium, veluti tesseram praeseferrent, eaque propter communi omnium voce Mariae Servi appellarentur, illud admirabile contigit, quod incedentem per urbem aliquando Alexium intuens Beatus Philippus Benitius puerulus adhuc, nondum quintum mensem egressus, soluta repente lingua, atque ad matrem conversus, ecce, inquit, Mariae Servus: da illi eleemosynam, mater. Hoc divino testimonio confirmati, in montem, quem Senarium dicunt, an-

nuente civitatis Episcopo, profecti sunt, ibique iterum eis apparente, ac docente Beatissima Virgine, deposita cinèrea, quam antea sumpserant, veste, pulláque induti, in iugem dolorum memoriam compatientis virginis patienti Filio, tantis sub auspiciis Ordinis Servorum eiusdem Deiparae fundamenta iecère. Horum autem fama permotus Beatus Petrus Martyr, Florentiae tunc degens, cum duos ex illis Bonfilium atque Alexium super forma suscepti instituti alloquutus esset, sequenti nocte Deipara per visionem se illi ostendente, sub nigro pallio septem viros tegere ac fovère, Alexium inter hos quem pridie viderat, agnovit. Tu autem ec.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Virginitatem, quam perpetuo coluit, ieiuniis, vigiliis, laboribus, aliisque corporis afflictionibus illibatam custodire contendit. Christianae vero humilitati tantum studuit, ut cum tam apud cives, quam apud socios magnae auctoritatis esset, eòque hortante difficillima quaeque absolverentur, vilioribus semper ministeriis, etiam aetate gravis, incumbens, Sacerdotio initiari, licet doctrina praestaret, ac praefecturas suscipere modestissime recusaverit. Cultus ergo Dei matrem propagandi ardore incensus, clarissimo Falconerio fratri auctor fuit magnificam aedem in honorem Annunciatae ab Angelo virginis a fundamentis excitandi Florentiae, in loco, quem Cafàgium dicunt, ubi Sacellum eidem dicatum almae virgini diu ante coluerat, ibique imaginem illius ab An-

gelo salutatae pingi curaverat. In hac autem pictura Deiparae vultum, quem nullo artis praesidio pictor exprimere poterat, orante cum aliis sociis Alexio coelitus perfectum fuisse tradunt. His in operibus ultra senium provectus, iunioresque in duris vitae asperitatibus aemulari satagens, appropinquante tandem sui transitus hora, nudis tabulis recubans, adstantes sibi Angelos columbarum specie, ac puerum Iesum venustissimam coronam pulcherrimis intextam floribus capiti suo imponentem vidit; quos laetus admodum circumstantibus fratribus ostendens, meritis ac laboribus plenus, decimum supra centesimum annum agens, obdormivit in Domino, multis postea a Deo signis, ac perpeti populorum veneratione clarus. Quibus permotus Benedictus Papa decimus tertius in eius anniversaria celebritate Officium proprium recitari praecepit. Tu autem ec.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno. Homilia venerabilis Bedae Presbyteri in Evang. Nolite timere pusillus grex, *de Comm. Conf. non Pont. 2. loco.*

DIE XIX. FEBRUARII

B. MARIAE VIRGINIS DE SUCCURSU

Duplex maius

Omnia ut in Festo S. Mariae ad Nives praeter sequentia.

In 1. Vesp. ℣. Dignare me, laudare te, virgo sacrata.

℣. Da mibi virtutem contra hostes tuos.

Ad Mag. Ant. Sancta Maria succurre miseris iuva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum iuvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem.

ORATIO

Omnipotens et misericors Deus, qui ad succurrendum humano generi Beatam Virginem Mariam unigeniti filii tui matrem esse voluisti: da nobis, quaesumus, ut ea intercedente, diabolica vitare contagia, et sincera tibi mente servire valeamus. Per eumdem Dominum.

In I. Nocturno

De Parabolis Salomonis

Lectio 1. *Sap. 8. et 9.*

Ego sapientia babito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum, arrogantiam et superbiam et viam pravam et os bilingue detestor. Meum est consilium et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant et legum conditores iusta decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt iustitiam. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Tu autem ec.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem coeli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio II.

Mecum sunt divitiae, et gloria, opes superbae, et iustitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis iustitiae ambulo, in medio semitarum iudicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego iam concepta eram, necdum fontes aquarum eruperant, necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar. Tu autem ec.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum: quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio III.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino: qui autem in me peccaverit, laedet animam suam, omnes qui me oderunt diligunt mortem. Sapientia aedificavit sibi domum, excidit columnas septem. Immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad moenia civitatis: si quis est parvulus, veniat ad me. Et insipientibus locuta est: venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis. Tu autem.

℟. Beata es virgo Maria, quae Dominum portasti

creatorem mundi: * Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes virgo.

℣. Ave Maria, gratia plena: Dominus tecum. Genuisti Gloria Patri. Genuisti.

In II. Nocturno

Sermo Sancti Thomae Episcopi.

Lectio iv. *Conc.* 1. *de Assumpt. Virg.*

Maria est turris fundata supra firmam petram in montibus sanctis immobili fundamento, siquidem Deus in medio eius non commovebitur. De hac virgine in Canticis legitur: sicut turris David, quae aedificata est cum propugnaculis, mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Vere turris David, illius, inquam, David, qui superbum Goliath quinque lapidibus de torrente, idest quinque vulneribus et crucis baculo gloriantem in Calvariae monte prostravit. Facta est haec turris Ecclesiae propugnaculum, et peccatorum unicum refugium, ut ad ipsam confugiant omnes rei, omnes moesti, omnes afflicti, et ea protegente liberentur ab hoste. O homo, in quacumque tribulatione ad Mariam fuge, sive peccatis afflictus, sive persecutionibus attritus, sive tentationibus turbatus, hanc turrim petito, ad Mariam confugito. Mille enim clypei pendent ex ea, et contra omnem aestum tribulantis, et ad omnem facem persequentis daemonis tutissimum in ea clypeum invenies, quo te protegas. Tu autem ec.

℟ Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

Ibi est enim omnis armatura fortium, ibi fides Apostolorum, ibi fortitudo Martyrum, ibi puritas Virginum, Doctorum sapientia, Anachoritarum paupertas, devotio Confessorum: ibi denique omnium Sanctorum virtus agglomerata reperitur. Nihil enim unquam alicui Sanctorum speciali privilegio concessum est, quod non a principio vitae, et cumulatius praefulgeat in Maria. Ecce castellum fortissimum, ecce turrim inexpugnabilem, quae numquam diabolo praestitit tributum, ac fidem. Hanc intravit Iesus, quando Verbum caro factum est, et habitavit in nobis; ideo inimicos expugnaturus, et regnum suum recuperaturus, in quo ab initio daemon fuerat intrusus. Tu autem ec.

℟. Quae est ista, quae processit sicut sol, et formosa tamquam Ierusalem? * Viderunt eam filiae Sion; et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi.

Electa est ut esset advocata nostra. Nam, licet advocatum habemus apud Patrem, Filium, ut ait Ioannes, opus etiam fuit habere Matrem advocatam apud Filium. Nam peccatis nostris non solum Deus offenditur, cuius praecepta violamus, sed et Filius Dei, cuius sanguinem peccando conculcamus, rursus crucifigentes Filium Dei: et ideo sicut apud Patrem interpellat Filius, sic apud Filium interpellat Mater. Unde Filius ostendit Patri latus et vulnera, et Mater ostendit Filio pectus et ubera; unde facta est idonea advocata: idonea quia purissima:

idonea, quia acceptissima: idonea, quia piissima: haec enim omnia ad advocatam requiruntur. Eia ergo advocata nostra, illos tuos misericordes oculos ad nos converte, ad te in nostris necessitatibus accurrimus, tuum officium imple, tuum opus exerce. Tu autem ec.

℟. Ornatam monilibus filiam Ierusalem Dominus concupivit. * Et videntes eam filiae Sion, beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Adstitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Ioannem

Lectio VII. *Cap.* 19.

In illo tempore; stabant iuxta crucem Iesu Mater eius, et soror matris eius Maria Cleophae, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi

Tract. 119. *in Ioan.*

Haec nimirum est illa hora, de qua Iesus, aquam conversurus in vinum, dixerat matri: quid mihi, et tibi est mulier? nondum venit hora mea. Hanc itaque horam praedixerat, quae tunc nondum venerat, in qua debèret agnoscere moriturus, de qua fuerat mortaliter natus. Tunc ergo divina facturus, non divinitatis, sed infirmitatis matrem velut incognitam repellebat. Tu autem ec.

℟. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol iustitiae, Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum iuvamen quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. Quia ex te.

Lectio VIII.

Nunc autem humana iam patiens, ex qua fuerat factus homo, affectu commendabat humano. Moralis igitur insinuatur locus. Fecit quod faciendum admonet, et exemplo suo suos ministros instruxit praeceptor bonus, ut a filiis impendatur cura parentibus: tamquam lignum illud, ubi fixa erant membra morientis, etiam cathedra fuerit magistri docentis. Tu autem ec.

℟. Beatam me dicent omnes generationes, * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum Nomen eius.

℣. Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio IX.

Ex hac sana doctrina didicerat Paulus Apostolus quod docebat, quando dicebat: si quis autem suis, et maxime domesticis non providet, fidem negavit, et est infideli deterior. Quid autem tam cuique domesticum, quam parentes filiis, aut parentibus filii? huius itaque saluberrimi praecepti ipse magister sanctorum de seipso constituebat exemplum: quando non ut famulae Deus, quam creaverat et regebat: sed ut matri homo, de qua creatus fuerat, et quam relinquebat, alterum pro se quodammodo filium providebat. Tu autem ec.

Te Deum.

In Laud. ℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Ben. Ant. Beata es Maria, quae credidisti; perficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino.

Oratio Omnipotens, etc. — *Pag.* 185.

In 2. Vesp. omn. ut in 1. Ad Mag. Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

DIE XXI. FEBRUARII

B IOANNAE DE SIGNA VIRG.

Dupl.

Omn. de Com. Virg. praeter ea, quae sequunt.

ORATIO

Deus simplicitatis amator, et custos, qui nativitatem Filii tui pastoribus primitus revelasti, et in Beata Ioanna pastoralis innocentiae nova exempla monstrasti: eius precibus concede famulis tuis, simplicitatem, et innocentiam cordis eius iugiter aemulari. Per eumdem Dominum.

In I. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In Quadrag. vero de Com. V. 1. loc.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Ioanna virgo in quodam pago, Signia nuncupato, prope Florentiam, tertio decimo Christi saeculo orta est. Parentes habuit obscuros, quippe colendis agris et curandis pecudibus mancipatos. Quousque Deus illam

in benedictionibus dulcedinis praevenisset, cito innotuit. Namque ab ineunte aetate ex more institutoque maiorum alendis ovium gregibus dedita, ac mirae simplicitatis, morumque innocentiae specimina praebens, oves sibi commissas ad pascua cogere, cum ipsis per proximas silvas errare, et sero domum reverti consuevit. In quo quidem munere obeundo quam grata esset illi, cui cum simplicibus est sermocinatio, tum felix gregum pastorumque, qui cum ea familiariter versabantur nunquam interrupta salus et incolumitas, tum crebra per eam a Deo patrata miracula comprobarunt. In quibus illud solemne, grandines et fulmina usque depellere, et a quibuscumque caeli tempestatibus custodes et pecora salva servare. Quod quidem adeo virgini frequens erat et usitatum, ut coevis pastoribus certum esset et exploratum, quoties aliqua coelo coorta tempestas eorum cervicibus imminèret, ad eam quantocius cum suo quisque grege confugere. At illa sub annosa quercu, quae adhuc licet semimortua frondescit, rudes illos pecudum magistros ad se accìtos ad pietatem informare, et, dum detonaret, de Deo, de sceleribus amovendis, de vitae integritate servanda, de coelestibus gaudiis promerendis sermocinari in deliciis habebat; ne gutta quidem interea ingruentis circa pluviae in felicem arborem incidente, sub cuius tegmine Ioanna cum pastoribus versabatur. Quin amota tempestate, Arnum flumen ab imbribus ex nimboso turbine collectis auctum, strato super undas pallio, domum reditura aliquando tranavit. Tu autem ec.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem et iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

Cum vero ex hisce magnalibus sanctitatis eius fama longe lateque percrebresceret; vitatura ambientis vulgi conspectum, et se Deo in solitudine totam mancipatura aetate adhuc integra in exiguum conclave sub declivitate collis ad dexteram Arni ripam secessit. Ibi quasi in aeterni regis cubiculum introducta, more reclusarum virginum, quarum complures ea ferebat aetas, hoc nomine pervulgatas, eleemosynis sponte oblatis victitans, eremiticam vitam ducere instituit. Quanto vero in hoc palustri recessu laetificaverit eam gaudio cum vultu suo is qui diligit ambulantes in innocentia et simplicitate, nullius est posse referre. Mens semper aequa, vultus in summa rerum omnium inopia semper hilaris, sermo dulcis ac benignus in omnes, sed praecipue aliqua aegritudine laborantes, eam Dilecto suo totam, eiusque ad se conversionem facile monstrabat. Nihil autem tantopere hanc dilecti conversionem faciebat elucescere, quantum miracula, quae sub brevissimo et humili tecto per eam est operatus. Siquidem coeco dedita opera ad se ab urbe venienti, enixeque oranti, lumen oculorum restituit. Infantem alienum, quem foemina quaedam Ioannae devota lactandum susceperat, et apud eam mortem obierat, inter ulnas receptum, nutrici vivum restituit, aliaque plurima simplicitatem quamdam referentia patravit, quae ab synchrono scriptore, eius templi in quo colitur fortasse tunc Rectore, latinis gothicarum litterarum monumentis consignata, etiam hodie in iisdem sacris aedibus asservantur. Tu autem ec.

℟. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem et iustitiam, Propterea.

Lectio VI.

In his ruralis aediculae angustiis cum per annos ferme quadraginta, nempe usque ad annum suae vitae tertium ac sexagesimum duriter vixisset, quinto die Novembris anni millesimi tercentesimi septimi migravit ad sponsum. Pretiosam eius mortem campanae trium proximarum Ecclesiarum sponte sonantes patefecerunt. Diruto cellulae pariete reperta est humi iacens, resupina, et ad sarmentorum fascem reclinata cervice, ad instar placide quiescentis. Virgineum cadaver ad sancti Ioannis Baptistae delatum, integrum usque adhuc et incorruptum honorifice servatur, frequentique et nunquam intermisso populorum concursu celebratur. Gratia sanitatum, qua etiam dum viveret a Deo donata erat, nunquam fere, se invocantibus, non opitulata est, praesertim contribulibus, et etiam nunc quam frequentissime opitulatur. Claruit praecipue anno Christi millesimo tercentesimo quadragesimo octavo, cum dira per totam fere Europam grassaretur lues. Quo quidem calamitosissimo tempore, teterrimam labem ab agri Signensis finibus est deprecata, perpaucis ex indigenis, aliisque qui eam sibi sedulis obsequiis promeruerant pestilenti morbo tentatis. A coeli vero tempestatibus patrios fines defendere, fulmina a domibus sacrisque tectis distinère, grandines ab arvis et novalibus depellere, nimbos effusissimos prohibère, in siccitate pluviam, in nimium protractis imbribus serenitatem exorare, hoc illi veluti proprium adhuc permanère, quotidiano fere experimento laudatur. Cultum immemorabilem, quinque saeculorum suffragio et perpetuis miraculis confirmatum Pius Sextus Pontifex Maximus comprobavit, et Officio publice celebrandum indulsit. Tu autem ec.

℟. Afferentur regi virgines post eam, proximae eius, * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In III. Noct. de Com. Virg. 1. *loc.*

DIE XXIII. FEBRUARII

S. MARGARITAE DE CORTONA

Duplex

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart.

Ad Mag. in 1. *Vep. Ant.* Simile est regnum coelorum homini negotiatori quaerenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

ORATIO

Deus qui famulam tuam Margaritam de perditionis via ad salutis tramitem misericorditer deduxisti; eàdem nobis miseratione concede, ut quam prius errantem sectari non erubuimus, mox poenitentem impigre sequi gloriemur. Per Dominum, etc.

Ad Matutinum, Ant. Psalmi, et ℣. Noct. de Communi nec Virg. nec Mart.

IN I. NOCTURNO

DE CANTICIS CANTICORUM

Lectio 1.

In lectulo meo per noctes quaesivi quem diligit anima mea: quaesivi illum, et non invèni. Surgam, et circuibo civitatem; per vicos, et plateas quaeram quem

diligit anima mea ; quaesivi illum , et non invèni. Invenerunt me vigiles, qui custodiunt civitatem: num quem diligit anima mea , vidistis ? paululum cum pertransissem eos , invèni quem diligit anima mea ; tenui eum , nec dimittam , donec introducam illum in domum matris meae, et in cubiculum genitricis meae. Tu autem ec.

℟. Veni electa mea, et ponam in te thronum meum. * Quia concupivit rex speciem tuam.

℣. Specie tua , et pulchritudine tua intende , prospere procede , et regna. Quia.

Lectio II.

Quis mihi det te fratrem meum sugentem ubera matris meae , ut inveniam te foris , et deosculer te , et iam me nemo despiciat ? apprehendam te, et ducam in domum matris meae : ibi me docebis , et dabo tibi poculum ex vino condito , et mustum malorum granatorum meorum. Laeva eius sub capite meo , et dextera illius amplexabitur me. Adiuro vos filiae Ierusalem , ne suscitetis , neque evigilare faciatis dilectam donec ipsa velit. Tu autem ec.

℟. Diffusa est gratia in labiis tuis : * Propterea benedixit te Deus in aeternum.

℣. Specie tua , et pulchritudine tua intende , prospere procede , et regna. Propterea.

Lectio III.

Quae est ista , quae ascendit de deserto , deliciis affluens , innixa super dilectum suum ? sub arbore malo suscitavi te : ibi corrupta est mater tua , ibi violata est genitrix tua. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum : quia fortis est ut

mors dilectio, dura sicut infernus emulatio: lampades eius, lampades ignis atque flammarum. Aquae multae non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam. Tu autem ec.

℟. Specie tua, et pulchritudine tua: * Intende, prospere procede, et regna.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis propterea benedixit te Deus in aeternum. Intende. Gloria Patri. Intende.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Margarita, a loco dormitionis Cortonensis appellata, Laviàni in Thuscia ortum habuit. Primis adolescentiae suae annis mundi voluptatibus capta in Montis Politiani civitate vanam et lubricam vitam duxit; sed cum amasium ab hostibus foede transfossum indicio canis in fovea sub strue lignorum tumulatum fortuito reperisset, illico facta est manus Domini super eam, quae magno culparum suarum moerore tacta, exiit foras, et flevit amare. Itaque Lavianum reversa, crine detonso, neglecto capite, pullàque veste contecta, erroribus suis mundique illecebris nuntium misit; inque aedibus Deo sacris fune ad collum alligato, humi procumbens, ab omnibus, quos antea moribus suis palam offenderat, veniam exoravit. Mox Cortonam profecta, in cinere et cilicio ab se laesam Dei maiestatem placare studuit; donec post triennale virtutum experimentum a Fratribus Minoribus, spiritualis vitae ducibus, Tertii Ordinis habitum impetravit. Uberes exinde lacrymae ei familiares fuerunt, atque ima suspiria tanta animi contritione ducta, ut diu elinguis consisteret. Lectulus nuda humus, cervical lapis, aut lignum porrexit, atque ita noctes

insomnes in coelestium meditatione trahere consuevit, nullum amplius pravum desiderium perpessa, dum bonus spiritus promptior infirmam carnem ad subeundos labores erigebat. Tu autem ec.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

A daemone insidiis, funestisque conatibus lacessita, mulier fortis hostem ex verbis detectum, semel atque iterum invicta repulit. Ad eludendum vanae gloriae lenocinium, quo a malo spiritu petebatur, praeteritos mores suos per vicos et platèas alta voce accusare non destitit, omni supplicio se ream inclamans: nec nisi a confessario deterrita in speciosam faciem, olim impuri amoris causam, saevìre abstinuit, aegre ferens, suam formam longa carnis maceratione non aboleri. Quibus aliisque magnae poenitentiae argumentis suorum criminum labe expiata, atque ita de se triumphatrix, ut sensus plane omnes a mundi illecebris custodiret digna facta est, quae saepe Domini consuetudine frueretur. Eiusdem quoque Christi, et virginis matris dolorum, quod ipsa ardenter expetierat, particeps facta, cunctis sensibus destituta, et vere mortua interdum visa est. Ad eam proinde veluti ad perfectionis magistram ex dissìtis etiam regionibus plurimi conveniebant: ipsa vero coelesti, quo erat perfusa, lumine, cordium secreta, conscientias hominum, imo et peccata, in remotis licet partibus Deum offendentium cum dolore et lacrymis detegens, summàque in Deum et proximum charitate fervens, ingentem animarum fructum operata est. Ægris

ad se venientibus salutem, obsessis a daemone liberationem impetravit. Puerum defunctum lugente matre ad vitam reduxit. Imminentes bellorum tumultus assiduis orationibus sedavit. Denique summae pietatis operibus vivos, et mortuos sibi demeruit. Tu autem ec.

℟. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio VI.

Tot sanctis operibus occupata, de rigore, quo assidue corpus suum exercebat nihil remisit, neque a studio coelestia meditandi se avelli passa est, in utroque vitae genere plane admiranda, utramque sororem, Magdalenam et Martham referens. Tandem pro se Dominum orans, ut ex hac valle lacrymarum sursum in coelestem patriam evocaretur, exaudita est oratio eius, die atque hora dormitionis ei patefactis. Meritis itaque et laboribus plena, ac coelestibus donis cumulata, coepit corporis viribus destitui, perque dies decem et septem, nullo cibo, sed divinis tantum colloquiis refecta est: tum sanctissimis Ecclesiae Sacramentis rite susceptis, vultu hilari, atque oculis in coelum conversis, octavo Kalendas Martias anno aetatis quinquagesimo, suae conversionis vigesimo tertio, humanae vero salutis millesimo ducentesimo nonagesimo septimo, felix migravit ad sponsum. Corpus in hanc usque diem vegetum, incorruptum, illaesum et suaviter olens, summa religione colitur in Ecclesia Fratrum Minorum, quae iam ab eàdem Margarita appellatur. Miraculis continuo floruit: quibus permoti Romani Pontifices ad augendum eius cultum plurima liberaliter indulserunt: Benedictus

vero decimus tertius, in festo Pentecostes, die sexta decima maii, anni millesimi septingentesimi vigesimi octavi, solemnem eius canonizationem religiosissime celebravit. Tu autem ec.

℟. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera eius. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In III. Nocturno Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile est regnum coelorum thesauro abscondito in agro, *de Comm. non Virg.*

Ad Ben. Ant. Ut cognovit, resipuit seraphici ordinis Magdalena: dimissa sunt ei peccata multa, quia dilexit multum.

In 2. Vesp. Ad Mag. Ant. Ego dilecto meo, et ad me conversio eius: inveni quem diligit anima mea, tenui eum, nec dimittam.

DIE XXV. FEBRUARII

VEL ANNO BISEXTILI DIE XXVI.

S. PETRI DAMIANI CARD. EP. C. ET ECCL. DOCT.

Duplex

Omnia de Communi Confes. Pont. praeter ea quae sequuntur.

Ant. In utrisque vesperis. *O Doctor*

ORATIO

Concede nos, quaesumus, omnipotens Deus, Beati Petri Confessoris tui atque Pontificis monita et exempla sectari: ut per terrestrium rerum contemptum aeterna gaudia consequamur. Per Dominum nostrum ec.

In I. Nocturno Lectiones de Scr. occ.

Si vero celebretur in Quadrag. leguntur Lectiones fidelis sermo *ut in Communi Conf. Pont.*

In II. Nocturno

Lectio IV.

Petrus Ravennae honestis parentibus natus, adhuc lactens a matre numerosae prolis pertaesa abiicitur, sed domesticae mulieris opera semivivus exceptus ac recreatus, genitrici ad humanitatis sensum revocatae redditur. Utròque orbatus parente, tamquam vile mancipium, sub aspera fratris tutela duram servitutem exercuit. Religionis in Deum, ac pietatis erga patrem egregium tunc specimen dedit; inventum siquidem forte nummum non propriae inediae sublevandae, sed Sacerdoti, qui divinum sacrificium ad illius expiationem offèrret, erogavit. A Damiano fratre, a quo, uti fertur, cognomentum accepit, benigne receptus, eius cura literis eruditur, in quibus brevi tantum profècit, ut magistris admirationi esset. Quum autem liberalibus scientiis florèret et nomine, eas cum laude docuit. Interim ut corpus rationi subderet sub mollibus vestibus cilicium adhibuit, ieiuniis, vigiliis, et orationibus solerter insistens. Calente iuventa dum carnis stimulis acriter urgeretur, insultantium libidinum faces rigentibus fluvii mersus aquis noctu extinguebat: tum venerabilia quaeque loca obìre, totumque Psalterium recitare consueverat. Ope assidua pauperes levabat, quibus frequenter pastis convivio, propriis ipse manibus ministrabat. Tu autem ec.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

Perficiendae magis vitae caussa in Avellànensi Eugùbinae Diaecesis Coenobio Ordini Monachorum Sanctae Crucis Fontis Avellànae a Beato Ludulpho S. Romualdi discipulo fundato nomen dedit. Non ita multo post in monasterium Pomposianum, mox in coenobium S. Vincentii Petrae Pertusae ab Abbate suo missus, utrumque ascetèrium verbo sacro, praeclaris institutionibus et moribus excoluit. Ad suos revocatus post Praesidis obitum Avellanitàrum familiae praeficitur, quam novis variis in locis extructis domiciliis, et sanctissimis institutis ita auxit, ut alter eius ordinis parens ac praecipuum ornamentum iure sit habitus. Salutarem Petri solicitudinem alia quoque diversi instituti coenobia Canonicorum conventus, et populi sunt experti. Urbinati Dioecesi non uno nomine profuit: Theuzòni Episcopo in caussa gravissima assèdit, ipsumque in recte administrando Episcopatu consilio et opera iuvit. Divinorum contemplatione, corporis macerationibus, caeterisque spectatae sanctimoniae exemplis excelluit. His motus Stephanus IX. Pontifex Maximus eum licet invitum et reluctantem Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalem creavit, et Ostiensem Episcopum. Quas Petrus dignitates splendidissimis virtutibus et consentaneis Episcopali ministerio operibus gessit. Tu autem ec.

℟. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo, unxi eum. Manus.

Lectio VI.

Difficillimo tempore Romanae Ecclesiae, Summisque Pontificibus, doctrina, legationibus, aliisque susceptis laboribus mirifice adfuit. Adversus Nicolaitarum et simoniacam haereses ad mortem usque strenue decertavit. Huiusmodi depulsis malis Mediolanensem Ecclesiae Romanae conciliavit. Benedicto et Cadaloo falsis Pontificibus fortiter restitit. Henricum quartum Germaniae regem ab iniquo uxoris divortio deterruit. Ravennàtes ad debita Romano Pontifici obsequia revocatos sacris restituit. Canonicos Velitèrnos ad sanctioris vitae leges composuit. In provincia praesertim Urbinate vix ulla fuit Episcopalis Ecclesia de qua Petrus non sit benemeritus; Eugùbinam, quam aliquando creditam habuit, multis levavit incommodis, alias alibi quando oportuit perinde curavit, ac suae essent tutelae commissae. Cardinalatu et episcopali dignitate depositis, nihil de pristina iuvandi proximos sedulitate remisit. Ieiunium sextae feriae in honorem S. Crucis Iesu Christi, horarias Beatae Dei genitricis preces, eiusque die sabbato cultum propagavit. Inferendae quoque sibi verberationis morem ad patratorum scelerum expiationem provexit. Demum sanctitate, doctrina, miraculis et praeclare actis illustris, dum e Ravennae legatione redìret, Faventiae octavo Kalendas Martii migravit ad Christum. Eius corpus ibìdem apud Cistercienses multis miraculis clarum frequenti populorum veneratione colitur. Ipsum Faventini non semel in praesenti discrimine propitium experti, patronum apud Deum delegerunt. Leo vero duodecimus Pontifex Maximus Officium Missamque in eius honorem tamquam Confessoris Pontificis, quae aliquibus in Dioecesibus, atque in Ordine Camaldulensium

iam celebrabantur, ex Sacrorum Rituum Congregationis consulto addita Doctoris qualitate ad universam extendit Ecclesiam. Tu autem ec.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat, pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III. Nocturno Hom. in Evang. Vos estis sal terrae *de Communi Doctorem.*

MARTIUS

DIE XVIII. MARTII

S. GABRIELIS ARCHANGELI

Duplex

Si celebretur in Quadrag. fit comm. et dicitur 9. *Lect. de Feria occurrente.*

Si vero celebretur post Pascha, additur Alleluia *et Psal. Nocturnorum dicuntur sub prima Ant. illius Nocturni.*

Ad Vesp. Ant. Ingresso Zacharia, *cum reliq. de Laud. Ps.* 109. Dixit Dominus *cum reliq. de Dominica, et loco ultimi. Ps.* 116. Laudate Dominum omnes Gentes.

CAPITULUM Dan. 9.

Ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres.

HYMNUS

Christe, Sanctorum decus Angelorum,
Gentis humanae Sator et Redemptor,
Coelitum nobis tribuas beatas
Scandere sedes.
Angelus pacis Michael in aedes
Coelitus nostras veniat, serenae
Auctor ut pacis lacrymosa in orcum
Bella releget.
Angelus fortis Gabriel, ut hostes
Pellat antiquos, et amica coelo,
Quae triumphator statuit per orbem,
Templa revisat.
Angelus nostrae medicus salutis
Adsit e coelo Raphael, ut omnes
Sanet aegrotos, dubiosque vitae
Dirigat actus.
Virgo dux pacis, genitrixque lucis,
Et sacer nobis chorus Angelorum
Semper assistat; simul et micantis
Regia coeli.
Praestet hoc nobis Deitas Beata
Patris, ac Nati, pariterque Sancti
Spiritus; cuius resonat per omnem
Gloria mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus iuxta aram Templi,

℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Mag. Ant. Ingressus Gabriel Angelus ad Mariam Virginem, dixit: ave gratia plena: Dominus tecum: benedicta tu in mulieribus.

ORATIO

Deus, qui inter ceteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuae Mysterium Gabrielem Archangelum elegisti : concede propitius; ut qui festum eius celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in coelis. Qui vivis, et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commem. Feriae, si celebretur in Quadragesima.

Ad Matutinum. Invit. Regem Archangelorum Dominum, * venite, adoremus. *Ps.* 94. Venite exultemus.

Hymnus Christe, Sanctorum. — *Pag.* 205.

In I. Nocturno Ant. Dixit Angelus Gabriel ad Danielem : intellige fili hominis, quoniam in tempore finis implebitur visio.

Ps. 8. Domine Dominus noster, — *Pag.* 69.

Ant. Dixit Angelus Gabriel etc.

Ant. Ecce vir Gabriel, quem videram in visione, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me.

Ps. 10. In Domino confido, — *Pag.* 49.

Ant. Ecce vir Gabriel etc.

Ant. Cumque Gabriel loqueretur ad me, collapsus sum pronus in terram : et tetigit me, et statuit me in gradu meo.

Ps. 14. Domine, quis habitabit — *Pag.* 33.

Ant. Cumque Gabriel etc.

℣. Stetit Angelus iuxta aram templi,

℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ex Daniele Propheta

Lect. I. Dan. 9

Ego Daniel, cum adhuc loquerer, et orarem, et confiterer peccata mea, et peccata populi mei Israel, et prosternerem preces meas in conspectu Dei mei, pro monte sancto Dei mei: adhuc me loquente in oratione, ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini. Et docuit me, et locutus est mihi dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres. Ab exordio precum tuarum egressus est sermo: ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es: tu ergo animadverte sermonem, et intellige visionem. Tu autem ec.

℟. Dum oraret Daniel, et confiteretur peccata sua, et peccata populi sui, * Ecce Archangelus Gabriel cito volans tetigit eum in tempore sacrificii vespertini.

℣. Cumque prosterneret preces suas in conspectu Dei sui. Ecce.

Lectio II.

Septuaginta hebdomades abbreviatae sunt super populum tuum, et super urbem sanctam tuam, ut consummetur praevaricatio, et finem accipiat peccatum, et deleatur iniquitas, et adducatur iustitia sempiterna, et impleatur visio et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum. Scito ergo, et animadverte: ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Ierusalem usque ad Christum ducem: hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae erunt: et rursum aedificabitur platea, et muri in angustia temporum. Tu autem ec.

℟. Locutus est Gabriel Danieli, et dixit: Ab exor-

dio precum tuarum egressus est sermo: * Ego autem veni ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es.

℣. Tu autem animadverte sermonem, et intellige visionem. Ego.

Lectio III.

Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: et non erit eius populus, qui eum negaturus est: et civitatem, et Sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: et finis eius vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una: et in dimidio hebdomadis deficiet hostia, et sacrificium: et erit in templo abominatio desolationis: et usque ad consummationem et finem perseverabit desolatio. Tu autem ec.

℟. Ecce vir Gabriel, quem videram, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et dixit: * Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres.

℣. Gabriel fac me intelligere istam visionem: et venit, et stetit iuxta ubi ego stabam, et ait ad me Daniel. Gloria. Daniel.

In II. Nocturno Ant. Gabriel Angelus apparuit Zachariae, dicens: uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen eius Ioannem.

Ps. 18. Coeli enarrant gloriam Dei etc.

Ant. Gabriel Angelus etc.

Ant. Et dixit Zacharias ad Angelum: unde hoc sciam? ego enim sum senex, et uxor mea processit in diebus suis.

Ps. 23. Domini est terra — *Pag.* 39.

Ant. Et dixit Zacharias etc.

Ant. Respondens autem Angelus, dixit ei: Ego

sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et haec tibi evangelizare.

PSAL. 33.

Benedicam Dominum in omni tempore, * semper laus eius in ore meo.

In Domino laudabitur anima mea : * audiant mansueti, et laetentur.

Magnificate Dominum mecum : * et exaltemus nomen eius in idipsum.

Exquisivi Dominum, et exaudivit me: * et ex omnibus tribulationibus meis eripuit me.

Accedite ad eum, et illuminamini : * et facies vestrae non confundentur.

Iste pauper clamavit: et Dominus exaudivit eum, * et de omnibus tribulationibus eius salvavit eum.

Immitet Angelus Domini in circuitu timentium eum:* et eripiet eos.

Gustate, et videte quoniam suavis est Dominus : * beatus vir, qui sperat in eo.

Timete Dominum omnes sancti eius : * quoniam non est inopia timentibus eum.

Divites eguerunt, et esurierunt : * inquirentes autem Dominum non minuentur omni bono.

Venite filii, audite me; * timorem Domini docebo vos.

Quis est homo, qui vult vitam: * diligit dies videre bonos ?

Prohibe linguam tuam a malo : * et labia tua ne loquantur dolum.

Diverte a malo, et fac bonum : * inquire pacem, et persequere eam.

Oculi Domini super iustos: * et aures eius in preces eorum.

Vultus autem Domini super facientes mala: * ut perdat de terra memoriam eorum.

Clamaverunt iusti, et Dominus exaudivit eos, * et ex omnibus tribulationibus eorum liberavit eos.

Iuxta est Dominus iis, qui tribulato sunt corde: * et humiles spiritu salvabit.

Multae tribulationes iustorum: * et de omnibus his liberabit eos Dominus.

Custodit Dominus omnia ossa eorum: * unum ex his non conteretur.

Mors peccatorum pessima: * et qui oderunt iustum, delinquent.

Redimet Dominus animas servorum suorum: * et non delinquent omnes, qui sperant in eo.

Gloria Patri ec.

Ant. Respondens autem Angelus, dixit ei: ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et haec tibi evangelizare.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis

Ex Hom. de Laudibus Virg. super Missus est

Lectio IV.

Missus est Angelus Gabriel a Deo. Non arbitror hunc Angelum de minoribus esse, qui qualibet ex causa crebra soleant ad terras fungi legatione. Quod ex eius nomine palam intelligi datur, quod interpretatum, fortitudo Dei dicitur, et quia non ab aliquo alio forte excellentiore se (ut assolet) spiritu, sed ab ipso Deo mitti perhibetur. Propter hoc ergo positum est a Deo. Vel ideo dictum est a Deo, ne cui, vel Beatorum Spirituum, suum Deus antequam Virgini revelasse putetur

consilium, excepto dumtaxat Archangelo Gabriele. Qui utique tantae inter suos inveniri potuerit excellentiae, ut tali et nomine dignus haberetur, et nuntio. Tu autem ec.

℟. Factum est, cum sacerdotio fungeretur Zacharias in ordine vicis suae ante Deum, * Apparuit ei Angelus Gabriel, stans a dextris altaris incensi.

℣. Cumque ingressus in templum Domini incensum poneret secundum consuetudinem sacerdotii sui. Apparuit.

Lectio V.

Nec discordat nomen a nuntio: Dei quippe virtutem Christum, quem melius nuntiare decebat, quam hunc, quem simile nomen honorat? nam quid est aliud fortitudo, quam virtus? non autem dedecens aut incongruum videatur, Dominum et nuntium communi censeri vocabulo, cum similis in utroque appellationis, non sit tamen utriusque similis causa. Aliter quippe Christus fortitudo vel virtus Dei dicitur, aliter Angelus: Angelus enim tantum nuncupative, Christus autem etiam substantive. Tu autem ec.

℟. Descendit Gabriel Angelus ad Zachariam, dicens: * Ne timeas, quoniam exaudita est deprecatio tua, et uxor tua Elisabeth pariet tibi filium, et vocabis nomen eius Ioannem.

℣. Et Zacharias turbatus est videns, et timor irruit super eum: ait autem ad illum Angelus. Ne timeas.

Lectio VI.

Christus Dei virtus et dicitur, et est: qui forti armato, qui suum atrium in pace custodire solebat, fortior superveniens, ipsum suo brachio debellavit; et

sic ei vasa captivitatis potenter eripuit. Angelus vero fortitudo Dei appellatus est, vel quod huiuscemodi meruerit praerogativam officii, quo eiusdem nuntiaret adventum virtutis: vel quia virginem natura pavidam, simplicem, verecundam, ne miraculi novitate expavesceret, confortare deberet, quod et fecit: ne timeas, inquiens Maria, invenisti enim gratiam apud Deum, convenienter itaque Gabriel ad hoc opus eligitur: immo, quia tale illi negotium iniungitur, recte tali nomine designatur. Tu autem ec.

℟. Ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et haec evangelizare: * Ecce eris tacens et non poteris loqui usque in diem, quo haec fiant.

℣. Pro eo quod non credidisti verbis meis, quae implebuntur tempore suo. Ecce. Gloria Patri. Ecce.

In III. Nocturno

Ant. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Ioseph.

Ps. 95. Cantate Domino — *Pag.* 55.

Ant. Missus est etc.

Ant. Gabriel Angelus Mariae dixit: ecce Elisabeth cognata tua, et ipsa concepit filium in senectute sua.

Ps. 96. Dominus regnavit — *Pag.* 56.

Ant. Gabriel Angelus etc.

Ant. Suscipe verbum Virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum Gabrielem transmissum est.

PSAL. 102.

Benedic anima mea Domino: * et omnia, quae intra me sunt, nomini sancto eius.

Benedic anima mea Domino: * et noli oblivisci omnes retributiones eius.

Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui redimit de interitu vitam tuam: * qui coronat te in misericordia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut aquilae iuventus tua.

Faciens misericordias Dominus, * et iudicium omnibus iniuriam patientibus:

Notas fecit vias suas Moysi, * filiis Israel voluntates suas.

Miserator et misericors Dominus: * longanimis, et multum misericors.

Non in perpetuum irascetur: * neque in aeternum comminabitur.

Non secundum peccata nostra fecit nobis: * neque secundum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quoniam secundum altitudinem coeli a terra, * corroboravit misericordiam suam super timentes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quomodo miseretur pater filiorum; misertus est Dominus timentibus se: * quoniam ipse cognovit figmentum nostrum.

Recordatus est quoniam pulvis sumus: * homo, sicut foenum dies eius, tamquam flos agri sic efflorebit.

Quoniam spiritus pertransibit in illo, et non subsistet: * et non cognoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini ab aeterno: * et usque in aeternum super timentes eum.

Et iustitia illius in filios filiorum, * his, qui servant testamentum eius.

Et memores sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dominus in coelo paravit sedem suam: * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes Angeli eius : * potentes virtute, facientes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum eius.

Benedicite Domino omnes virtutes eius : * ministri eius, qui facitis voluntatem eius.

Benedicite Domino omnia opera eius: * in omni loco dominationis eius, benedic anima mea Domino.

Gloria Patri etc.

Ant. Suscipe verbum Virgo Maria, quod tibi a Domino per Angelum Gabrielem transmissum est.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

LECTIO S. EVANGELII SECUNDUM LUCAM

Lectio VII. *Cap. 3.*

In illo tempore: missus est Angelus Gabriel a Deo in civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

HOMILIA S. IULIANI ARCHIEPISCOPI TOLETANI

Lib. 2. contra Iudaeos statim post princ.

Sacramentum illud septuaginta hebdomadarum de Christi nativitate Daniel per Angelum didicit: similiter et Zacharias, apparente sibi Angelo, Ioannem filium de se generandum audivit; et Maria Angelo sibi praedicenti Christum ex se nascendum, et credidit, et assensit. Haec tria per Angelum dicta, et completa videmus. Iam ergo sollicite intuendum est, utrum Angelus iste, qui Zachariae et Mariae apparuit, ipse quoque Danieli illa praedixerit. Tu autem ec.

℟. Missus est Gabriel Angelus ad Mariam Virginem desponsatam Ioseph, nuntians ei verbum: et expavescit Virgo de lumine. * Ne timeas Maria, invenisti enim gratiam apud Dominum, ecce concipies, et paries, et vocabitur Altissimi Filius.

℣. Quae cum audisset, turbata est in sermone eius, et cogitabat qualis esset ista salutatio: et ait Angelus ei. Ne timeas.

Lectio VIII.

Equidem ipse Daniel in prophetiae suae volumine, quando illa sacrameuta hebdomadarum de Christi nativitate per Angelum futura cognovit, sic ipsius Angeli nomen evidenter expressit. Dicit enim: ecce vir Gabriel, quem videram in principio, cito volans tetigit me, et dixit: Daniel, animadverte sermonem, et reliqua, quae ibi commemorantur. Item his temporibus secundum Evangelium, Angeli ipsius nomen mirificum sic invenitur expressum. Dixit enim eidem Angelus Zachariae; ego sum Gabriel, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te, et haec tibi evangelizare. Tu autem ec.

℟. Gaude Maria Virgo, cunctas haereses sola interemisti; * Quae Gabrielis Archangeli dictis credidisti, dum Virgo Deum et hominem genuisti, et post partum, Virgo inviolata permansisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quae Gabrielis. Gloria Patri. Quae Gabrielis.

Nona Lectio de Feria occurrente, nisi transferatur post Octavam Paschae, quia tunc dicitur sequens.

Lectio IX.

Quod etiam de Beatae Mariae Virginis partu sic in eodem Evangelio legitur: missus est, inquit, Ange-

lus Gabriel a Deo in civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad virginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen virginis Maria. Iam ergo manifestum est, quod unus, idemque Angelus Gabriel fuerit, qui et praefixa illa tempora Danieli de Christi nativitate aperuit, et partum virginis praesentem esse monstravit. Ad tempus itaque praefinitum occurrit, et olim a se dicta, operis efficientia completa esse convincit; et illic fidelis in prophetia hebdomadarum, et hic fidelis per mysterium revelatum. Tu autem ec.

Te Deum laudamus.

Ad Laudes et per Horas

Ant. Ingresso Zacharia templum Domini, apparuit ei Gabriel Angelus stans a dextris altaris incensi. *Psal.* Dominus regnavit, *cum reliq. de Dominica.*

Ant. Ait autem Angelus: ne timeas Zacharia, quoniam exaudita est deprecatio tua.

Ant. Ego sum Gabriel Angelus, qui asto ante Deum, et missus sum loqui ad te.

Ant. Gabriel Angelus locutus est Mariae dicens: ecce concipies in utero, et paries Filium, et vocabis nomen eius Iesum.

Ant. Dixit autem Maria ad Angelum: quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? et respondens Gabriel Angelus, dixit ei: Spiritus Sanctus superveniet in te, et virtus Altissimi obumbrabit tibi.

CAPITULUM Dan. 9.

Ecce vir Gabriel, quem videram in visione a principio, cito volans tetigit me in tempore sacrificii vespertini, et docuit me, et locutus est mihi, dixitque: Daniel, nunc egressus sum, ut docerem te, et intelligeres.

HYMNUS

Placare Christe servulis
Quibus Patris clementiam
Tuae ad tribunal gratiae
Patrona virgo postulat.
Et vos beata, per novem
Distincta gyros, agmina,
Antiqua cum praesentibus,
Futura damna pellite.
Auferte gentem perfidam
Credentium de finibus;
Ut unus omnes unicum
Ovile nos pastor regat.
Deo Patri sit gloria,
Natoque Patris unico,
Sancto simul Paraclito,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Stetit Angelus iuxta aram templi.
℟. Habens thuribulum aureum in manu sua.

Ad Ben. Ant. Gabriel Angelus descendit ad Zachariam, et ait illi: uxor tua pariet tibi filium, et vocabis nomen eius Ioannem, et multi in nativitate eius gaudebunt: ipse enim praeibit ante faciem Domini parare vias eius.

ORATIO

Deus, qui inter caeteros Angelos, ad annuntiandum Incarnationis tuae mysterium Gabrielem Archangelum elegisti: concede propitius; ut qui festum eius celebramus in terris, ipsius patrocinium sentiamus in coelis. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Et fit commem. Feriae, si celebretur in Quadrages.

Ad Tertiam Ant. Ait autem Angelus.

Cap. Ecce vir Gabriel, *ut supra.*

℟. *Br.* Stetit Angelus * Iuxta aram templi. Stetit.

℣. Habens thuribulum aureum in manu sua. Iuxta. Gloria Patri. Stetit.

℣. Ascendit fumus aromatum in conspectu Domini.

℟. De manu Angeli.

Ad Sextam Ant. Ego sum Gabriel.

CAPITULUM Dan. 9.

Ego autem veni, ut indicarem tibi, quia vir desideriorum es; septuaginta hebdomades abbreviatae sunt, ut finem accipiat peccatum, et impleatur visio et prophetia, et ungatur Sanctus Sanctorum.

℟. *Br.* Ascendit fumus aromatum, * In conspectu Domini. Ascendit.

℣. De manu Angeli. In.

Gloria Patri. Ascendit.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Nonam Ant. Dixit autem Maria.

CAPITULUM Dan. 9.

Scito ergo, et animadverte: ab exitu sermonis, ut iterum aedificetur Ierusalem, usque ad Christum ducem hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duae erunt.

℟. *Br.* In conspectu Angelorum * Psallam tibi Deus meus. In conspectu.

℣. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo. Psallam.

Gloria Patri. In conspectu.

℣. Adorate Deum.

℟. Omnes Angeli eius,

Vesp. de S. Ioseph. C. cum com. fer. tant.

Si dicendae sint Vesp. de S. Gabriele, omn. ut in prim., et loc. ult. Ps. 137. Confitebor tibi Domine in toto corde meo; * quoniam audisti — *Pag.* 121.

℣. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus meus.

℟. Adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo.

Ad Mag. Ant. Archangelus Gabriel ait ad Mariam; non erit impossibile apud Deum omne verbum. Dixit autem Maria; ecce ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et discessit ab ea Angelus.

Oratio Deus qui inter caeteros, *ut supra*, *et com. Feriae.*

DIE XX. MARTII

B. HIPPOLYTI GALANTINI C.

FUNDAT. CONGREGAT. DOCTRINAE CHRISTIANAE

Duplex.

Omn. de Com. C. non P. praeter ea, quae sequuntur propria.

ORATIO

Deus, qui ad christianam parvulorum et rudium institutionem Beatum Hippolytum inter saeculi curas singulari charitate decorasti; ipsius meritis concede, nos opere implere, quae fide percepimus, et ad promissa fidelibus gaudia pervenire. Per Dominum.

In I. Noct. Lectiones de Script. occurr.

In Quadrag. de eod. Com. 1. *loc.*

IN II NOCTURNO

Lectio IV.

Hippolytus Galantinius Florentiae natus simul ac prodiit in lucem, divinitus praesenti mortis periculo ereptus est. Primam gratiam per baptismum ipsi collatam vel puer diligentissime custodivit, et pro viribus auxit. Neque enim tantum a solatiis et nugis istius aetatis abhorruit, sed et pietatem sic coluit, ut novennis dignus sit habitus, qui Angelorum pane reficeretur. Quum aliquandiu fuisset solitudinem meditatus arcano Dei consilio, mutata mente, patris artem, qui textor erat sericorum, professus est. Sed nil idcirco pristina eius in Deum et fratres deferbuit charitas, imo ad propagandam gloriam illius ad consulendum horum saluti factus alacrior, vix duodecim annos natus totum se christianae institutioni rudium hominum ac puerorum addixit. Tu autem ee.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

Quum vero ad utilem aliorum institutionem sciret magis exempla, quam verba conducere, ut res sibi beneverteret, studuit quotidie novis incrementis virtutum omnium in quibus sese iam a pueritia exercuerat, severiorique praesertim custodia virginei pudoris, quem, una cum baptismali innocentia usque ad extremum ha-

litum servavit intemeratum. Vita ad hanc normam compositam eam sanctitatem adeptus est, quam tantopere Maria Magdalena de Pazzis, et Camillus de Lellis suspexère, quamque ipse Deus supernis charismatibus ditavit, praesertim prophetiae et curationum dono, atque gratia sermonis. Tanta enim mens eius coelesti luce perfusa est, tanta indita in eius animum dicendi vis atque copia, ut non modo pueros, imperitosque homines ad evangelicam legem erudiret, sed etiam perditissimos quosque e vitiorum semita ad virtutis tramitem revocaret. Quae res, et invidiam obtrectatorum illius in benevolentiam convertit, et huiusmodi apud viros principes ipsi conciliavit auctoritatem, ut Magni Haetruriae Duces eum concionantem audire gestiverint, maximeque probaverint, et Alexander Mediceus, tunc Florentinus Archiepiscopus, dein Pontifex Maximus Leo Undecimus, novum dixerit urbis eius Apostolum. Tu autem ec.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio VI.

Cupiens autem etiam in posterum piae institutioni prospicere, sodalitatem quamdam, cui eadem committeretur, designabat: simul rogabat assidue Patrem luminum, ut hac super re, quod ei erat placitum, sibi proderet. Perseveranti in oratione servo Dei Christus Dominus sese conspiciendum exhibuit, qui et evulsis e Cruce manibus Hippolytum alloquens, initum ab ipso consilium sibi probari significavit. Hac ille visione coelesti, et voce recreatus Congregationem instituit a Doctrina Christiana nuncupatam, cuius sodales in saeculo

vivunt a caeteris laicis habitu tantum proprio, et modesto discrepantes, sapientissimis reguntur legibus, queis custoditis ad apicem perfectionis contendant, se in informandis adolescentulis, atque indoctis hominibus ad religionem, morumque disciplinam exercent in sacra aede congregationis sub horas vespertinas. Consuetudinem hanc Institutor est a Philippo Nerio mutuatus, non secus atque aliam revocandi bacchanalium tempore alumnos per innocua solatia, sacrosque concentus a periculosis voluptatibus, quibus et illam adiecit explendi per idem tempus pauperum famem epulo magnificentissimo. Rebus sic institutis, propitio numine Congregatio Doctrinae Christianae non Florentiae tantum altas egit radices, sed et ad alias Italiae urbes principes, Lucam Mutinamque pervàsit. Voti compos Hippolytus, tot tantisque perfunctus laboribus, praemioque maturus obdormivit in Domino die vigesima Martii anno millesimo sexcentesimo decimonono, aetatis quinquagesimoquinto. Eum virtutibus, et miraculis clarum Leo Duodecimus Pontifex Maximus piaculari anno millesimo octingentesimo vigesimoquinto Beatorum fastis adscripsit. Tu autem ec.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

DIE XXVI. MARTII

SS. BARONTII ET DESIDERII CC.

Duplex

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur.

In Hymn. Iste Confessor, *mutatur tertius versus.*

ORATIO

Deus, qui nos Beatorum Barontii, et Desiderii Confessorum tuorum annua solemnitate laetificas: concede propitius; ut quorum natalitia colimus etiam actiones imitemur. Per Dominum.

Et fit comm. Feriae, si venerit in Quadr.

In I Nocturno. In Quadrag., Lect. de Libro Sapientiae, Iustus si morte praeoccupatus, *ut in Comm. Conf. non Pont. alias, de Script. occurr.*

In II. Nocturno

Lectio IV.

Sermo Sancti Ioannis Chrysostomi

In Orat. de S. Philogonio, tom. 3.

Beatorum Barontii et Desiderii dies, quorum festivitatem celebramus, ad ipsorum recte factorum enarrationem linguam nostram evocavit: siquidem hodie beati isti ad tranquillam, omnisque perturbationis expertem vitam transierunt: eòque navigium appulerunt, ubi deinceps non poterunt metuere naufragium, nec ullam animi perturbationem, aut dolorem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni molestia animi, cum Paulus hominibus adhuc in hac vita degentibus loquens, dicat: semper gaudete, sine intermissione orate? Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus: et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Quod sic hic ubi morbi, ubi insectationes, ubi praematurae mortes, ubi calumniae, ubi invidiae, ubi perturbationes, ubi irae, ubi cupiditates, ubi innumerabiles insidiae, ubi quotidianae solicitudines, ubi perpetua sibique succedentia mala sunt, innumeros ex omni parte dolores afferentia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeamus, si quis paululum ex rerum mundanarum fluctibus erexerit caput, vitamque suam recte composuerit: multo magis, postquam hinc demigraverimus, facile compotes erimus eius boni, cum haec omnia sublata fuerint, adversa valetudo, morbi, peccandi materia, ubi non est meum ac tuum, frigidum illud verbum, et quidquid est malorum in vitam nostram invehens, innumeraque gignens bella. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum,* Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Quamobrem maximopere gratulor horum Sanctorum felicitati, quod quamquam translati sunt, atque hanc, quae apud nos est, civitatem reliquerunt, tamen in alteram adscripti sunt civitatem, nempe Dei: et digressi ab hac Ecclesia, ad illam pervenerunt, quae est primogenitorum descriptorum in coelis, ac relictis hisce festis, transierunt ad celebritatem Angelorum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclesia et celebritas, audi Paulum dicentem: accessistis ad civitatem Dei viven-

tis, Ierusalem coelestem, et Ecclesiam primitivorum qui conscripti sunt in coelis, et ad multorum millium Angelorum frequentiam. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno. Lectiones de Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Sint lumbi vestri, *de Communi Conf. non Pont.*

Si hoc Festum celebretur in Quadrag. Lect. Nona erit de Homilia Feriae occur. cum eius com. in Laud. ac 2. Vesperis.

APRILIS

DIE I. APRILIS

S IACOBI APOSTOLI

Dup. mai.

Omnia de Communi Apost. praeter ea, quae sequuntur propria.

Si autem celebretur temp. Pasch. omnia dicunt. de Comm. Apost. temp. Pasch. praeter Orationem, et Lectiones.

ORATIO

Esto Domine plebi tuae sanctificator et custos: ut Apostoli tui Iacobi munita praesidiis, et conversatione tibi placeat, et secura mente deserviat. Per Dominum nostrum etc.

In I. Nocturno Lectiones de Epistola prima ad Corinthios, Sic nos existimet homo, *de Comm. Ap.*

In II. Nocturno

Lectio IV.

Iacobus Zebedaei filius, Ioannis Apostoli germanus frater, Galilaeus, inter primos Apostolos vocatus cum fratre, relictis patre ac retibus, secutus est Dominum, et ambo ab ipso Iesu Boanerges, idest, tonitrui filii, sunt appellati. Is unus fuit ex tribus Apostolis, quos Salvator maxime dilexit, et testes esse voluit suae transfigurationis, et interesse miraculo, cum Archisynagogi filiam a mortuis excitavit, et adesse, cum accessit in montem Oliveti, Patrem oraturus, antequam a Iudaeis comprehenderetur. Tu autem.

Extr. Temp. Pasch. ℟. Vidi coniunctos.

In Temp. Pasch. ℟. Lux perpetua.

Lectio V.

Post Iesu Christi ascensum in coelum, in Iudaea, et Samaria eius divinitatem praedicans, plurimos ad christianam fidem perduxit. Mox in Hispaniam profectus, ibi aliquos ad Christum convertit; ex quorum numero septem postea Episcopi a Beato Petro ordinati, in Hispaniam primi directi sunt. Deinde Ierosolymam reversus, cum inter alios Hermogenem magum fidei veritate imbuisset, Herodes Agrippa Claudio Imperatore ad regnum elátus, ut a Iudaeis gratiam inìret, Iacobum libere Iesum Christum Deum confitentem, capitis condemnavit. Quem cum is qui eum duxerat ad tribùnal, fortiter martyrium subeuntem vidisset, statim se et ipse christianum esse professus est. Tu autem.

Extr. Temp. Pasch. ℟. Beati estis.
In Temp. Pasch. ℟. Virtute magna.

Lectio VI.

Ad supplicium cum raperentur, petiit ille a Iacobo veniam: quem Iacobus osculatus, pax, inquit, tibi sit. Itaque uterque est securi percussus, cum paulo ante Iacobus paralyticum sanasset. Corpus eius postea Compostellam translatum est, ubi summa celebritate colitur, convenientibus eo religionis, et voti causa ex toto terrarum orbe peregrinis. Memoria ipsius natalis octavo Kalandas Augusti, qui translationis dies est, ab Ecclesia celebratur, cum ipse hodierna die primus Apostolorum Ierosolymis, profuso sanguine, testimonium Iesu Christo dederit. Tu autem. ec.

Extr. Temp. Pasch. ℟. Isti sunt triumphatores.
In Temp. Pasch. ℟. Isti sunt agni.

Si hoc festum transferat. tunc in fine huius sextae Lect. relictis illis verbis, hodierna die, *dicat.* Kalendis huius.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII. *Cap.* 20.

In illo tempore: accessit ad Iesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans, et petens aliquid ab eo. Et reliqua

Homilia Sancti Ioannis Chrysostomi

Homilia 66. *in Math.*

Non turbetur quispiam, si adeo imperfectos di-

cimus Apostolos fuisse: nondum enim mysterium crucis erat consummatum, nondum gratia Spiritus in corda ipsorum infusa. Quod si virtutem ipsorum discere cupis, quales post datam gratiam Spiritus fuerint, considera; et videbis omnem ab illis perversam affectionem fuisse superatam. Hac enim de causa eorum modo imperfectio revelatur ut aperte percipere possis, quales subito per gratiam effecti fuerunt. Quod igitur nihil spiritale petebant, nec de coelesti regno quidquam cogitabant, perspicuum est. Sed tamen inspiciamus etiam quomodo accedant, et quid dicant. Volumus, inquiunt, ut quodcumque petierimus, facias nobis. Ad quod Christus: quid vultis? respondit: non ignorans certe, sed ut eos respondère cogat, et ulcus detegat, et ita medicamentum apponat. Tu autem ec.

Extr. Temp. Pasch. ℟. Isti sunt qui.

In Temp. Pasch. ℟. Ego sum.

Lectio VIII.

Illi vero cum erubescerent, et verecundia prohiberentur, quoniam humano affectu eo devenerant, seorsum ab aliis discipulis Christum accipientes, interrogaverunt. Progressi sunt enim, inquit, ne illis manifesti fierent: et ita demum ea, quae volebant, dixerunt. Volebant autem, ut ego coniicio, quoniam super duodecim sedes sessuros discipulos audierunt, primatum huius consessus impetrare, et praepòni quidem se caeteris sciebant; Petrum vero sibi praeferri formidantes, dicere ausi sunt: dic ut unus a dextris, alter a sinistris sedeat. Et urgent dicentes: dic. Quid igitur ipse? ut significaret eos nihil petere spiritale, sed nec scire quidem quid postulent: non enim petere audèrent, si scirent: nescitis, ait, quid petatis: nescitis quam magnum

hoc sit, quam mirabile, ac ipsas superiores excedens virtutes. Tu autem ec.

Extr. Temp. Pasch. ℟. Isti sunt viri.

In Temp. Pasch. ℟. Candidi facti.

Lectio IX.

Et adiecit potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum; et baptismo, quo ego baptizor, baptizari? perpendis, quomodo statim ab hac opinione ipsos remòvit, contraria eis disserens. Nam vos, inquit, de honoribus, et de coronis mecum agitis: ego vero de luctamine, atque sudòre dissero. Non praemiorum hoc tempus est, nec illa gloria mea modo apparebit: sed caedis, ac periculorum tempus praesens est. Perspice autem, qualiter ipso interrogationis modo, et hortatur, et allicit. Non enim dixit: potestisne eadem subire, potestisne vestrum effundere sanguinem? sed, quonam pacto potestis bibere calicem? deinde alliciens, inquit: quem ego bibiturus sum: ut ipsa cum eo communicatione laborum promptiores redderentur. Tu autem ec.

DIE III. APRILIS

IMPRESSIONIS SACRORUM STIGMATUM

IN CORP. S. CATHARINAE SENENS. V. ORD. PRAED.

Duplex

Omnia de Communi Virg. praeter ea, quae sequuntur propria.

ORATIO

Da, quaesumus omnipotens Deus: ut qui Beatae

Catharinae virginis tuae sacra stigmata colimus, et annua solemnitate laetemur, et tantae virtutis proficiamus exemplo. Per Dominum nostrum.

Si venerit in Quadrag. fit commem. Fer. occurr.

In I. Nocturno. In Quadrag. Lect. de Epist. B. Pauli Ap. ad Corinth. De Virginibus, *ut in Comm. Virg. alias de Script. occurr.*

In II. Nocturno

Lectio IV.

Catharina, virgo Senensis, post susceptum Beati Dominici habitum, quem Sorores de Poenitentia gestare solent, divino amore succensa, orationibus, piisque meditationibus mentem suam iugiter nutriebat. Praesertim sacra dominicae passionis mysteria meditari consueverat: ac tanto spiritu erga illa ferebatur, ut in iisdem contemplandis per plures horas singulis diebus detineretur. Communione altaris, quae illi ferme quotidiana fuit, toto cordis affectu suscepta, mox in aera extolli videbatur. Dum autem his divinis contemplationibus pascebatur, pluribus gratiis donata est, ac etiam sacris stigmatibus insignita. Tu autem.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio V.

Cum namque Pisis immoraretur, die dominico, refecta cibo coelesti, et in extasim rapta, vidit Dominum crucifixum magno cum lumine advenientem, et ex eius vulnerum cicatricibus quinque radios ad quinque

loca sui corporis descendentes. Ideoque mysterium advertens, Dominum precata, ne cicatrices apparērent; continuo radii colorem sanguineum mutaverunt in splendidum, et in forma purae lucis pervenerunt ad manus, pedes, et cor eius: ac tantus erat dolor, quem sensibiliter patiebatur, ut nisi eum Deus minuisset, brevi se crederet morituram. Tu autem.

℟. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio VI.

Hanc itaque gratiam amantissimus Dominus nova gratia cumulavit: ut sentiret dolorem, illapsa vi vulnerum, et cruenta signa non apparērent. Quod ita contigisse cum Dei famula confessario suo Raymundo retulisset; ut oculis etiam repraesentaretur, radios in imaginibus Beatae Catharinae ad dicta quinque loca pertingentes, pia fidelium cura pictis coloribus expressit. Dein vero Benedictus Decimustertius Pontifex Maximus Ordinis praedicatorum, ut eorumdem corda in Christi crucifixi amorem inflammarentur, universo Praedicatorum Ordini tantae rei memoriam anniversaria solemnitate celebrari concessit. Tu autem.

℟. Afferentur regi virgines post eam, proximae eius, * Afferentur tibi in laetitia, et exultatione.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In III. Nocturno Homil. in Evang. Simile erit regnum coelorum decem virginibus, *de Comm. Virg.*

Nona Lectio dicitur de Homilia Feriae occurr. si

celebretur in Quadrag., *et de ea fit commem. in Laudib. ac secundis Vesp.*

DIE XII. APRILIS

S ZENONIS EP. ET MART.

Duplex.

Si hoc Festum celebretur in Quadragesima, omnia dicunt. de Comm. unius Mart. praeter ea, quae hic assignantur. Nona Lectio erit de Homil. Feriae occurr. cum commem. eiusd. Fer. in utrisq. Vesp., *et Laudibus.*

Si autem celebretur tempore Pasch. exceptis propriis, ut infra, ex quibus Hym. termin. cum ℣. Deo Patri sit gloria, et Filio, qui a mortuis etc. *atque ad Antiphonas*, *et ℣℟. propr. addit.* Alleluia, *omnia dicunt. de Comm. unius Mart. temp. Pasch. in I. et II. Nocturn. Lection. ut infra, sed in III. Noct. legunt. de Homil. in Evangel.* Ego sum vitis vera, *de Comm. unius Mart. temp. Pasch.*

Ad Vesp. Ant. Sanctitatis, et doctrinae, *cum reliquis de Laudibus Psal.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica*, *et loco ultimi*, *Psal.* Laudate Dominum omnes gentes.

Hymn. Sancto Zenoni etc. *Ant. ad Mag.* Dum Sanctus Zeno etc. — *Pag.* 143.

ORATIO

Deus, qui nos Beati Zenonis Martyris tui atque Pontificis gloriosa confessione circumdas et protegis: concede propitius; ut cuius natalitia colimus, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Ad Matutinum. Invitator. de Comm. unius Mart. Hymn. Sancto Zenoni, *ut supra Pag.* 142. *Antiph.*, *Psalmi*, *et* ℣. *Nocturn. de eodem Comm.*

In I. Nocturno Lectiones de Actibus Apostolor., A mileto, *de Comm. unius Mart.* ℟℟. *propr.* Hic est sacer etc. — *Pag.* 143.

In II. Nocturno Lectiones propriae Pag. 144. *et* ℟℟. *de Communi unius Mart.*

In III. Nocturno. Lect. de Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, *de Communi unius Mart. ut in Breviar.*

Ad Laud. et per Hor. Antiph. propr. Sanctitatis etc. — *Pag.* 146.

CAPITULUM Iac. 1.

Beatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se.

HYMNUS

Invicte Martyr, unicum
Patris secutus Filium,
Victis triumphas hostibus,
Victor fruens coelestibus.
Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue,
Arcens mali contagium,
Vitae repellens taedium.
Soluta sunt iam vincula
Tui sacrati corporis;
Nos solve vinclis saeculi
Dono superni Numinis.

Deo Patri sit gloria,
Eiusque soli Filio,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc, et per omne saeculum. Amen.

℣. Iustus ut palma florebit.
℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.
Ant. ad Ben. Acceptam etc. — *Pag.* 147.
Si vero celebretur Temp. Pasch.

CAPITULUM Sap. 5.

Stabunt iusti in magna constantia adversus eos, qui se angustiaverunt, et qui abstulerunt labores eorum.

Hymnus Invicte *ut supra, sed in fine,* Deo Patri sit gloria etc.

℣. Pretiosa in conspectu Domini, alleluia.
℟. Mors Sanctorum eius, alleluia.

Ant. Acceptam etc. — *Pag.* 147., *cum* Alleluia *in fine.*

Oratio Deus qui nos etc., *ut supra.*

In II. Vesp. Ant. Sanctitatis, et doctrinae, *cum reliq. de Laudib. Ps.* Dixit Dominus, *cum reliq. de Dominica, et loco ultimi Ps.* Credidi, *Pag.* 1. *Hymn.* Sancto Zenoni etc. — *Pag.* 142.

Ant. ad Mag. O gemma fulgens etc. *Pag.* 148. *Oratio ut supra.*

DIE XX. APRILIS

S. AGNETIS DE MONTE POLITIANO VIRG.

Duplex

Omnia de Comm. Virg. praeter ea, quae hic habentur propria.

ORATIO

Deus, qui Beatam Agnetem Virginem tuam coelesti rore saepe perfundere, et orationis eius loca, diversis enàtis floribus, decorare dignatus es: concede propitius, ut eius precibus perpetuo tuae benedictionis rore conspersi, aeternitatis fructus percipere mereamur. Per Dominum.

In I. Nocturno. Lectiones de Scriptura occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Agnes, virgo Ordinis Sancti Dominici, in pago quodam Montis Politiani ab obscuris, sed piis ac locupletibus est orta parentibus; cuius ortum insignem omnibus reddidit illustre miraculum; quod in conclàvi, dum e matris alvo prodiret, accensae cereae faces divinitus apparuerunt, portendentes lucem, quam orbi terrarum allatura esset. Infantula, neglectis lusibus, saepe in remotum aliquem locum se abdebat, ut sese totam Iesu Christo, quem sponsum elegerat, ex animo commendaret. Quodam die Montem Politianum a suo pago petens, in collem venit, qui in urbis pomoerio est, ubi meretrices quaedam agebant. Illic virgo infantula rostris et unguibus a quibusdam tetris, sordidisque corvis appetìta est; tamquam praesagientibus daemonibus, illam suis conatibus olim acriter adversaturam. Nonum agens annum multis precibus a parentibus impetravit, ut in coenobio Virginum, cui nomen a Sacco est, in ipso Monte Politiano, totam suo se sponso dicaret; in quo tanta animi alacritate coepit in precationibus, sacris lectionibus, aliisque religiosis exercitationibus tempus om-

ne consumere, ut etiam corporis necessitatibus, quod posset, subtraheret. Modestiam, obedientiam, humilitatem in primis coluit. Mentis integritatem, et corporis pudicitiam adeo adamavit, ut ad tantum thesaurum facilius et tutius conservandum, tenellum corpus ieiuniis vigiliisque conficeret. Tu autem ec.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua, alleluia.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio V.

Et ne lucerna ardens sub modio latèret, sed super candelabrum poneretur; Agnes Dei nutu ad instituendum novum sacrarum Virginum coenobium in oppido, vulgo Procèno, intra fines agri Orvièti cum sua magistra Margarita delecta est. Mox eidem coenobio propter eximiam vitae sanctitatem senilemque prudentiam, licet quintum decimum annum nondum egisset, Summi Pontificis iussu invita praeficitur. Tunc omnium studia virtutum ardentius colere coepit. Per annos quindecim, quos hic vixit, quotidie ieiunavit, solo pane et aqua satis contenta. Sed et lectus nuda humus, cervical durum saxum ipsi fuit. Deum frequenter orabat, ut regendo Monasterio aetatis suae imbecillitatem divina virtute firmaret; et ab oratione ac divinarum rerum contemplatione, nonnisi magno cum animi dolore, avocabatur. Saepe autem eius pallium, cum ab oratione surgeret, inventum est candido rore conspersum, cuius roris guttae singulae crucis figuram habebant. Quin etiam templi ara primaria, et totum pavimentum eo die, quo Christi sponsam Episcopus, praesente universo clero et populo, consecravit, simili rore consper-

sum est. Interdum quoque locum, quem orando flexis genibus tangebat, enàti subito flores violaeque pulcherrimae ornarunt. Inter orandum a Beatissima Dei Matre filium Iesum gerentem formam lactentis infantis, suo complexu quondam accepit: atque ab eius collo pendentem tenui filo crucem dono habuit, quae in templo asservatur, in quo corpus virginis conditum est. Tu autem ec.

℟. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae, alleluia.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio VI.

Cum vero in gravissimum morbum incidisset, ad balnea propinqui oppidi Clanciàni ducta est: ac vix aquas attigerat, cum coelesti quodam rore concreto, et instar nivis candido conspersae sunt, cuius singulae particulae crucis forma figuratae erant. Tunc quoque ex novo fonte aqua profluit, quae omnium generum morbos curare incoepit. Ac in coenobium reversa, ingravescente morbo, sacras sorores, deplorantes matris e vita discessum, consolata, et ad concordiam et votorum observantiam simul exhortata est: sentiensque se ad coelestes nuptias a suo sponso vocari, manus in coelum sustulit, ac Domino spiritum commendavit, anno millesimo tercentesimo decimo septimo, die vigesima Aprilis. Cuius corpus, miram odoris suavitatem efflans, ad se visendum omnes invitavit: ac e summis manibus et pedibus pretiosum liquorem emittens, vestes ipsas madefécit: multisque miraculis commendatum in hunc usque diem integrum conspicitur, divinisque honoribus afficitur. Ad quod visendum sancta Cathari-

na Senensis, quae acceperat a Deo, se parem in coelo cum beata Agnete gloriam habituram, cum venisset, pedes osculari voluit; sed iacentis corporis pes alter in os usque sanctae Catharinae divina vi erectus est. Iterumque post aliquod tempus sancta Catharina ad beatae Agnetis corpus reversa, cum ad caput corporis sese demisisset, manna toto illo loco pluere coepit, in figuram Crucis formatum, sicut decidere solitum erat, cum Agnes in hac vita orabat. Tu autem ec.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae eius, * Afferentur tibi in laetitia, et exultatione, alleluia.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In III. Nocturno Homilia S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit regnum coelorum decem virginibus, *ut in Comm. Virg.*

DIE XXIII. APRILIS

In Cathedr.

S. GEORGII MART.

Duplex

Extra Cath. S. Georgii M. Semid. ut in Brev.

DIE XXIV. APRILIS

S. FIDELIS A SIGMARINGA MART.

Duplex

Omn. de Communi Mart. temp. Pasch. praeter ea, quae hic assignantur.

ORATIO

Deus qui Beatum Fidelem seraphico spiritu ardore succensum in verae fidei propagatione martyrii palma, et gloriosis miraculis decorare dignatus es; eius quaesumus meritis, et intercessione, ita nos per gratiam tuam in fide, et charitate confirma, ut in servitio tuo fideles usque ad mortem inveniri mereamur. Per Dominum ec.

Lect. I. Noct. de Script. occur.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Fidelis in oppido Sveviae Sigmaringa ex honesta Reyorum familia natus, ab ineunte aetate singularibus naturae, et gratiae donis ornatus praefulsit. Egregiam quippe sortitus indolem morumque optima imbutus disciplina, dum Friburgi Philosophiae et Iuris utriusque lauream emeruit, in schola etiam Christi ad perfectionis apicem sedulo virtutum exercitio contendere coepit. Nobilium exinde virorum, varias Europae provincias lustrantium, comes adscitus, eos ad christianam pietatem sectandam tam verbis, quam operibus excitare non destitit. Quinimo in eodem itinere crebris austeritatibus desideria carnis mortificare, ac ita seipsum regere studuit, ut in tanta rerum vicissitudine nullo unquam visus fuerit irae motu perturbari. Iuris praeterea, et iustitiae strenuus propugnator, post reditum in Germaniam, celebre sibi nomen acquisivit in advocati munere, in quo tamen cum fori pericula esset expertus, tutiorem aeternae salutis viam ingredi deliberavit, et superna vocatione illustratus paulo post Ordini sera-

phico inter Fratres Minores Cappuccinos adscribi petiit. Tu autem ec.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis, Domine, * Et aeternitas temporum, alleluia, alleluia.

℣. Laetitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium, et exultationem obtinebunt. Et aeternitas.

Lectio v.

Piae petitionis compos redditus, mundi suique contemptor insignis, in ipso statim tyrocinio, magisque cum solemnis professionis vota in gaudio Spiritus Domini nuncupasset, in regulari observantia omnibus admirationi fuit et exemplo. Orationi maxime et sacris litteris vacans, in verbi quoque ministerio singulari gratia excèllens, nedum catholicos ad meliorem frugem, verum etiam heterodoxos ad veritatis cognitionem attraxit. Pluribus in locis coenobii praefectus constitutus, prudentia, iustitia, mansuetudine, discretione et humilitatis laude, munus sibi demandatum exercuit. Arctissimae paupertatis zelator egregius, quidquid vel minus necessarium videretur, coenobio penitus eliminavit. Inter austera ieiunia, vigilias et flagella salutari seipsum prosequens odio, in alios amorem, quasi mater in filios, ostendit. Cum pestifera febris Austriacas militares copias dire affligeret, ipse in extremis infirmorum indigentiis ad assidua charitatis officia toto spiritu incubuit. In componendis etiam animorum dissidiis, aliisque proximi necessitatibus sublevandis, consilio et opere adeo praeclare se gessit, ut Pater Patriae meruerit appellari. Tu autem.

℟. In servis suis, alleluia, * Consolabitur Deus, alleluia.

℣. Iudicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

Lectio VI.

Deiparae Virginis et Rosarii cultor eximius, illius praecipue aliorumque Sanctorum patrociniis a Deo postulavit, ut in catholicae fidei obsequium vitam sibi et sanguinem fundere licèret. Cumque ardens hoc desiderium in quotidiana Sacri devota celebratione magis accenderetur, mira Dei providentia factum est, ut fortis Christi athleta praeses eligeretur illarum Missionum, quas Congregatio de Propaganda Fide pro Rhaetia tunc temporis instituerat. Quod arduum munus prompto hilarique animo suscipiens, tanto fervore executus est, u', pluribus, haereticis ad ortodoxam fidem conversis, spes non modica effulserit, totius illius gentis Ecclesiae, et Christo reconciliandae. Prophetiae dono praeditus futuras Rhaetiae calamitates, suique necem ab haereticis inferendam saepius praedixit. Postquam vero insidiarum probe conscius impendenti agoni se praeparasset, die vigesimaquarta Aprilis anni millesimi sexcentesimi vigesimisecundi ad Ecclesiam loci, Sevisium nuncupati, se contulit, ubi ab haereticis qui pridie conversionem simulantes, eum dolose ad praedicandum invitaverant, concione tumultuarie interrupta, per verbera ac vulnera eidem crudeliter inflicta gloriosam mortem magno, et alacri corde perpessus, primitias Martyrum memoratae Congregationis proprio sanguine consecravit; pluribus signis et miraculis exinde clarus, praesertim Curiae et Veldkirchii, ubi summa populi veneratione illius reliquiae asservantur. Tu autem.

℟. Filiae Ierusalem venite et videte martyres cum coronis, quibus coronavit eos Dominus* In die solemnitatis, et laetitiae, alleluia.

℣. Quoniam confortavit seras portarum tuarum,

benedixit filios tuos in te. In die solemnitatis. Gloria Patri. In die solemnitatis.

In III. Nocturno. Homil. S. Augustini Episc. in Evangelium Ego sum vitis vera, et Pater meus ec., *de Communi Mart. tempore Pasch. primo loco.*

DIE XXVI. APRILIS

APPARITION. SACRAE IMAG.

BEATAE MARIAE VIRG. DE BONO CONSILIO

Dup. mai.

Omnia ut in Festo S. Mariae ad Nives, praeter ea, quae sequuntur.

In I. Vesp. Ant., *et Psal. ut in Officio parvo B. M. V. Cap.* Ab initio. *Hymn.* Ave maris Stella.

℣. Dignare me laudare te, Virgo sacrata, alleluia.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos, alleluia.

Ad Mag. Ant. Sancta Maria, succurre miseris, iuva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum iuvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem, alleluia.

ORATIO

Bonorum omnium largitor Deus, qui Genitricis dilecti Filii tui speciosam Imaginem mira apparitone clarificare voluisti: concede quaesumus, ut eiusdem beatae Mariae Virginis intercessione ad coelestem patriam feliciter perducamur. Per eumdem Dominum etc,

Ad Matutinum Invit. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis, alleluia. *Psal.* Venite.

HYMNUS

Plaude festivo, pia gens, honore,
Dum Genestani, veneraris aedem,
Qua Dei magnae Genitricis alma
Splendet Imago.
Haec ubi mira specie repente
Obtulit sese populis videndam,
Multa mox secum bona ferre nostras
Visa per oras.
Ipsa tunc aegris aderat, molestos
Corporis morbos animique pellens,
Longe et aerumnas Latio imminentes
Ipsa fugabat.
Virgo, quae magnis decorata signis
Nunc quoque effulges, miseris iuvamen
Affer, et fusis patiens clientum
Annue votis.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super coeli solio coruscans
Totius mundi seriem gubernat
Trinus, et unus. Amen.

In I. Nocturno Antiphonae, et Psalmi ut in Officio parvo B. M. V.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua, alleluia.
℟. Intende, prospere procede et regna, alleluia.

De Libro Proverbiorum

Lectio 1. Cap. 2. 10.

Si intraverit sapientia cor tuum, et scientia animae tuae placuerit: consilium custodiet te, et prudentia servabit te, ut eruaris a via mala, et ab ho-

mine, qui perversa loquitur: qui relinquunt iter rectum et ambulant per vias tenebrosas: qui laetantur cum male fecerint, et exultant in rebus pessimis: quorum viae perversae sunt, et infames gressus eorum. Tu autem ec.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem coeli capere non poterant, tuo gremio contulisti, alleluia.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio II. C. 3. 21.

Fili mi, ne effluant haec ab oculis tuis: custodi legem atque consilium: et erit vita animae tuae et gratia faucibus tuis: tunc ambulabis fiducialiter in via tua, et pes tuus non impinget: si dormieris, non timebis: quiesces, et suavis erit somnus tuus: ne paveas repentino terrore, et irruentes tibi potentias impiorum. Dominus enim erit in latere tuo, et custodiet pedem tuum ne capiaris. Tu autem ec.

℟. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula, placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem, alleluia.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem rexpexit Deus. Et de meis.

Lectio III. C. 8.

Ego sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam et superbiam et viam pravam et os bilingue detestor. Meum est consilium et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et

legum conditores iusta decernunt: per me principes imperant, et potentes decernunt iustitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigilant ad me, invenient me. Tu autem ec.

℟. Beata es Virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo, alleluia.

℣. Ave Maria, gratia plena Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In II. Nocturno

℣. Adiuvabit eam Deus vultu suo, allel.

℟. Deus in medio eius non commovebitur, alleluia.

De Sermone S. Augustini Episcopi

In Natali S. Ioannis Baptistae

Lectio IV.

Hominem concepit Elisabeth, hominem Maria: sed Elisabeth solum hominem, Maria Deum et hominem. Mira res est, quomodo potuerit concipere creatura Creatorem. Quid est ergo intelligendum, fratres mei, nisi quia ipse sibi fecit carnem de sola matre, qui fecit primum hominem sine patre et matre? primus ille noster casus fuit, quando foemina, per quam mortui sumus, in corde concepit venena serpentis. Persuasit enim serpens peccatum, et admissus est male suadens. Si primus noster casus fuit, cum foemina concepit corde venena serpentis, non mirandum quod salus nostra facta est, cum foemina concepit in utero carnem Omnipotentis. Uterque ceciderat sexus: uterque fuerat reparandus. Per mulierem in interitum missi eramus: per mulierem nobis reddita est salus. Tu autem ec.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa. * Dedi suavitatem odoris, alleluia.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

De Sermone Sancti Fulgentii Episcopi

Lectio V.

Quoniam diabolus per serpentem Hevae locutus, per Hevae aures mundo intulit mortem, Deus per Angelum ad Mariam pertulit verbum, et cunctis saeculis vitam effudit; Angelus sermonem eiecit, et Christum virgo concepit. Hoc splendore concipitur Dei Filius: hac munditia generatur. De coelis medicus transiens per virginem: post transitum suum, illaesam fecit virginem permanère. Qui enim disrupta corporum membra in aliis poterat integrare tangendo, quanto magis in sua matre, quod invénit integrum potuit non violare nascendo? crevit enim eius partu integritas corporis potius, quam decrevit, et virginitas ampliata est potius, quam fugata. Tu autem ec.

℟. Quae est ista quae processit sicut sol, et formosa tamquam Ierusalem? * Viderunt, eam filiae Sion et beatam dixerunt et reginae laudaverunt eam, alleluia.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio VI.

Maria quam praeclarissimis tribus bonis sublimetur, ausculta; salutationis Angelicae, benedictionis divinae, et plenitudinis gratiae. Sic enim eam legitur salutasse: ave Maria, gratia plena, benedicta inter mulieres. Et ut nihil non sublime esset in hac sanctissima virgine, quam Angelus gratia plenam salutavit, non sine divino consilio, factum est, ut eius etiam imagines

summo essent in honore, et prodigiis, miraculisque clarescerent. Quas inter, ea tribus abhinc saeculis praecipuo honore colitur, quae Paulo Secundo sedente, mirabiliter apparuisse in pariete Ecclesiae Patrum Ordinis Eremitarum Sancti Augustini in oppido Genestani Praenestinae Dioecesis, ex pontificiis diplomatibus, et supparibus monumentis comprobatur. Quibus permotus Pius Papa Sextus praefatis eiusdem oppidi Coenobitis Officium proprium concessit septimo Kalendas Maias, ipso scilicet Apparitionis die, recitandum; ac deinde illud, die, quae immediate subsequitur pro eius recitatione in posterum assignata, ad universum praedictum Ordinem sub ritu duplicis maioris extendit. Tu autem.

℟. Ornatam monilibus filiam Ierusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum, alleluia.

℣. Adstitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III. Nocturno.

℣. Elegit eam Deus et praelegit eam, alleluia.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam, alleluia.

LECTIO S. EVANGELII SECUNDUM MATTHAEUM

Lectio VII. CAP. 1.

Liber generationis Iesu Christi, Filii David, Filii Abraham. Abraham genuit Isaac, Isaac autem genuit Iacob. Et reliqua.

HOMILIA SANCTI THOMAE EPISCOPI
In Conc. 1. Nat. B. M.

Cogitanti mihi, ac diu haesitanti, quid causae sit, quod cum Evangelistae de Ioanne Baptista, et aliis Apostolis tam longum fecère tractatum, de Virgine Maria, quae vita et dignitate omnes antecedit, ita summatim percurrant historiam. Cur, inquam, non traditum est memoriae, quomodo concepta, quomodo nata quomodo nutrita, quibus moribus decorata, quibus virtutibus ornata, quid cum Filio in humanis egerit, quomodo cum illo conversata sit, quomodo post eius Ascensionem cum Apostolis vixerit? magna erant haec, et memoratu digna, et quae summa devotione a fidelibus legerentur, a populis amplecterentur. Quis enim dubitat, quin in eius nativitate et pueritia mira multa contigerint; et puella haec in teneris annis stupendum saeculis virtutum omnium monumentum extiterit? Tu autem ec.

℟. Felix namque es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol iustitiae, Christus Deus noster, alleluia.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum iuvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. Quia.

Lectio VIII.

Haec mihi haesitanti, cur de actibus virginis, sicut de actibus Pauli, non est compositus liber: nihil aliud occurrit (accusare enim Evangelistas negligentiae, sicut impium, ita et temerarium iudico) quam ita placuisse Spiritui Sancto, eiusque providentia Evangelistas

siluisse, propterea quia virginis gloria, sicut in psalmis legitur, omnis intus erat, et magis cogitari poterat, quam describi, sufficitque ad eius plenam historiam, quia de illa natus est Iesus. Quid amplius quaeris? quid ultra requiris in virgine? sufficit tibi, quod mater Dei est. Tu autem ec.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna qui potens est, et sanctum nomen eius, alleluia.

℣. Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Quia. Gloria Patri. Quia.

Lectio IX.

Non eam Spiritus Sanctus litteris descripsit, sed tibi eam animo depingendam reliquit, ut intelligas, nihil illi gratiae, aut perfectionis, aut gloriae, quam animus in pura creatura concipere possit, defuisse: immo reipsa intellectum omnem superasse. Ubi ergo totum erat, pars scribenda non fuit, ne putares, quod scriptum non fuerat, eidem forsitan defuisse. Si ancillas suas, et ministras domus suae potentissimus Dominus ita mirifice decoravit, ita donis et gratiis venustavit, qualem existimas condidit Matrem suam, unicam sponsam suam, quam sibi ex omnibus elegit, et prae omnibus adamavit? omnibus eam Altissimus praeposuit, non solum virgineis, sed etiam Angelicis choris, quia mater eius est, et matrem Dei decet omnis celsitudo. Quidquid igitur de virgine scire, aut intelligere cupis, totum in hoc clauditur breviloquio: de qua natus est Iesus. Haec longa, et plenissima historia eius est. Tu autem ec.

Te Deum laudamus.

Ad Laud., et per Hor. ut in Officio B. M. V. in Sabbato.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis, alleluia.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum. allel.

Ad Ben. Ant. Beata es Maria, quae credidisti: perficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino, alleluia.

ORATIO

Bonorum omnium largitor Deus, qui Genitricis dilecti Filii tui speciosam Imaginem mira apparitione clarificare voluisti: concede quaesumus, ut eiusdem Beatae Mariae Virginis intercessione ad coelestem patriam feliciter perducamur. Per eumdem Dominum.

In II. Vesp. omnia ut in primis.

Ad Mag. Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus, alleluia.

Oratio ut supra.

DIE XXVIII. APRILIS

S. VITALIS MARTYRIS

Omn. de Com. unius Mar. temp. pasch.

ORATIO

Praesta quaesumus omnipotens Deus, ut qui beati Vitalis martyris tui natalitia colimus, intercessione eius in tui nominis amore roboremur. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Scr. occ.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Vitalis miles, Sanctorum Gervasii et Protasii pater, una cum Paulino iudice Ravennam ingressus, cum

vidisset Ursicinum medicum ob christianae fidei confessionem ductum ad supplicium, paululum in tormentis titubare, exclamavit. Ursicine medice, qui alios curare solitus es, cave ne te mortis aeternae iaculo conficias. Qua voce confirmatus Ursicinus martyrium fortiter subivit. Quare, Paulinus incensus, Vitalem comprehendi iubet, et equuleo tortum atque in profundam foveam demersum, lapidibus obrui. Quo facto quidam Apollinis sacerdos, qui Paulinum, in Vitalem incitaràt, oppressus a daemone clamare coepit: tu me nimium Vitalis Christi martyr incendis: et illo aestu iactatus se praecipitavit in flumen. Tu autem ec.

℟. Lux perpetua lucebit sanctis tuis Domine, * Et aeternitas temporum alleluia alleluia.

℣. Laetitia sempiterna erit super capita eorum: gaudium et exultationem obtinebunt. Et.

De Sermone S. Petri Damiani

Serm. 1. *de S. Vitale*

Lectio ɾ.

Immensas Deo laudes et gratias referamus, dilectissimi fratres, quia dum per totum orbem paschalis festivitas rutilat, nostrae patriae fines, etiam Beati Vitalis triumphalis dies illustrat. Hodie namque miles Christi gloriosus pro fide Imperatoris sui in aeternum victurus occubuit; hodie devicto humani generis inimico, cum triumpho gloriae regna siderea penetravit; hodie alternantibus hinc inde hymnidicis Angelorum choris, palatium regis aeterni purpuratus intravit, ubi cum ignitis beatorum spirituum coetibus, cum trabeatis senatoribus curiae coelestis exultat: cum Patriarchis in aureo sublimiter solio intronizzatus, cum laureatis Martyribus

mirabiliter coronatus, cum his omnibus stola indutus gloriae ineffabili exultatione tripudiat, et in conspectu aeterni regis melòdum alleluia iucundissima suavitate decantat. Tu autem ec.

℟. In servis suis alleluia, * Consolabitur Deus allel.

℣. Iudicabit Dominus populum suum, et in servis suis. Consolabitur.

Lectio VI.

O quam bene moritur qui moriendo oritur; quam feliciter temporalem vitam finivit qui perpetualiter vivere incipit! hinc est quod sancta Ecclesia dies migrationis sanctorum natales vocare consuevit: quia protinus in coelo nascuntur, cum in terra visibiliter moriuntur, et tunc vere incipiunt vivere, cum mortalem videntur vitam finire. Perpendite, fratres mei, hic invictissimus miles Christi, quam forte, quam robustum pectus habuerit, qui de sui periculo omnimode securus, de alieno solicitus, uno verbi telo inimicum percutit, et claudicantem iam inflicto vulnere socium ad agendum fortiter excitavit. Docta manus ad praelium dum vibrat hastam, socium, ut surgeret, tetigit, et vincenti iam adversario lethale vulnus inflixit. Tu autem ec.

℟. Filiae Ierusalem venite et videte martyres cum coronis quibus coronavit eos Dominus, * In die solemnitatis et laetitiae alleluia.

℣. Quoniam confortavit seras portarum tuarum benedixit filios tuos in te. In die. Gloria Patri. In die.

In III. Noct. hom. in Ev. Ego sum vitis vera *ut in Com. MM. temp. Pasch.*

MAIUS

Prima Dominica Maii non Impedita

B. M. V. DIVINI PASTORIS MATRIS

Dup. maj.

In I. Vesp. Ant. Sonet vox tua, *cum reliq. de Laud. Psal. ut in Offic. B. M. V.*

Cap. Ab initio *Hymn.* Ave maris stella.

℣. Dignare me laudare te virgo sacrata, alleluia.

℟. Da mihi virtutem contra hostes tuos, alleluia.

Ad Mag. Ant. Sicut pastor gregem suum pascet, in brachio suo congregabit agnos, et in sinu suo levabit, alleluia.

ORATIO

Deus qui universum mundum ineffabili tua providentia regis atque gubernas; praesta nobis famulis tuis, ut intercedente Beata Maria semper Virgine, quae vigili custodia nos pascit, ab hostibus defensi, et fructus tui dulcedine satiati ad coelestem patriam securi perducamur. Per Dominum.

Ad Matutinum. Invit. Sancta Maria divini Pastoris mater, * Intercede pro nobis, alleluia. *Psal.* 94. Venite exultemus. *Hymn.* Quem terra.

In I. Nocturno Ant. Mane surgamus ad vineas, videamus si floruit vinea, si flores fructus parturiunt, ibi dabo tibi ubera mea, alleluia.

Occurr. temp. Pasch. sub hac tant. Ant. dic. 3. *Psal. ut in Offic. parv. B. M. V. et sic ad II. et III. Noct.*

— *Ant.* Cor suum tradet ad vigilandum diluculo, alleluia.

Ant. Trahe me post te: curremus in odorem unguentorum tuorum, alleluia.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua, alleluia.
℟. Intende, prospere procede, et regna, alleluia.

De Parabolis Salomonis

Lectio I.

Ego sapientia habito in consilio, et eruditis intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum, arrogantiam et superbiam et viam pravam, et os bilingue detestor. Meum est consilium, et aequitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores iusta decernunt. Per me principes imperant, et potentes decernunt iustitiam. Ego diligentes me diligo, et qui mane vigilant ad me, invenient me. Mecum sunt divitiae et gloria, opes superbae et iustitia. Melior est enim fructus meus auro, et lapide pretioso, et genimina mea argento electo. In viis iustitiae ambulo, in medio semitarum iudicii, ut ditem diligentes me, et thesauros eorum repleam. Tu autem.

℟. Sicut vigilavi super eos, ut evellerem, et demolirer et dissiparem et disperderem et affligerem * Sic vigilabo super eos, ut aedificem, et plantem, alleluia.

℣. Erraverunt greges mei in cunctis montibus, et in universo colle excelso. Sic vigilabo.

Lectio II.

Dominus possedit me in initio viarum suarum, antequam quidquam faceret a principio. Ab aeterno ordinata sum, et ex antiquis, antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego iam concepta eram: necdum fontes aquarum eruperant, necdum montes gravi mole constiterant: ante colles ego parturiebar. Adhuc ter-

ram non fecerat, et flumina, et cardines orbis terrae. Quando praeparabat coelos aderam; quando certa lege, et gyro vallabat abyssos, quando aethera firmabat sursum, et librabat fontes aquarum, quando circumdabat mari terminum suum, et legem ponebat aquis, ne transirent fincs suos, quando appendebat fundamenta terrae: cum eo eram cuncta componens, et delectabar per singulos dies ludens coram eo omni tempore, ludens in orbe terrarum, et deliciae meae esse cum filiis hominum. Nunc ergo filii audite me: beati, qui custodiunt vias meas. Audite disciplinam et estote sapientes, et nolite abiicere eam. Tu autem.

℟. Anima mea desideravit te in nocte,* Sed et spiritu meo in praecordiis meis, de mane vigilat ad te, alleluia.

℣. Ego dormio, et cor meum vigilat: vox dilecti mei postulantis. Sed et spiritu.

Lectio III.

Beatus homo qui audit me, et qui vigilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes ostii mei. Qui me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino. Qui autem in me peccaverit, laedet animam suam. Omnes qui me oderunt, diligunt mortem. Sapientia aedificavit sibi domum, excidit columnas septem, immolavit victimas suas, miscuit vinum, et proposuit mensam suam. Misit ancillas suas, ut vocarent ad arcem, et ad moenia civitatis; si quis est parvulus veniat ad me, et insipientibus locuta est: venite, comedite panem meum, et bibite vinum, quod miscui vobis. Tu autem ec.

℟. Sicut visitat pastor gregem suum in die; * Quando fuerit in medio ovium suarum dissipatarum, alleluia

℣. Sic visitabo oves meas, et liberabo eas de omnibus locis in die nubis et caliginis. Quando fuerit. Gloria. Quando fuerit.

In II. Nocturno Ant. Salvabo gregem meum, et non erit ultra in rapinam, alleluia.

Ant. Congregabit eum, et custodiet eum, sicut pastor gregem suum, alleluia.

Ant. Laeva eius sub capite meo; et dextera illius amplexabitur me alleluia.

℣. Adiuvabit eam Deus vultu suo alleluia.

℟. Deus in medio eius non commovebitur, alleluia.

Sermo S. Bernardi Abbatis

Lectio IV. Ex Ser. in c. 12. Apoc. ant. med.

Amplectamur Mariae vestigia, fratres mei, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus donec benedixerit nobis. Potens est enim. Nempe vellus est medium inter rorem et aream, mulier inter solem, et lunam. Maria inter Christum, et Ecclesiam constituta. Sed forte miraris non tam vellus opertum rore, quam amictam sole mulierem. Magna siquidem familiaritas, sed mira omnino vicinitas solis, et mulieris. Quomodo enim in tam vehementi fervore tam fragilis natura subsistit? merito quidem admiraris Moyses sancte, et curiosius desideras intueri. Verumtamen solve calceamenta de pedibus tuis, et involùcra pone carnalium cogitationum, si accedere concupiscis. Tu autem ec.

℟. Super omnem faciem terrae dispersi sunt greges mei, et non erat qui requireret. * Ecce ego requiram oves meas, et visitabo eas, alleluia.

℣. Custodivit illas ab inimicis, et a seductoribus tutavit illas. Ecce ego.

Lectio V. *Ejusd. in Ass. B. M. V. in fin.*

Iam te mater misericordiae per ipsum sincerissimae tuae mentis affectum tuis iacens provolùta pedibus luna idest Ecclesia, mediatricem sibi apud solem iustitiae constitutam devotis supplicationibus interpellat, ut in lumine tuo videat lumen, et solis gratiam tuo mereatur obtentu, quam vere amavit et ornavit, stolam gloriae induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore coelesti, innixa super dilectum, deliciis affluens. Ciba hodie pauperes tuos, Domina; ipsi quoque catuli de micis edant, nec puero Abrahae tantum, sed et camelis potum tribuas de supereffluenti hydria tua. Tu autem Domine.

℟. Custodivit nos in omni via per quam ambulavimus, * Et in cunctis populis, per quos transivimus, alleluia.

℣. Posuerunt me custodem in vineis. Et in cunctis.

SERMO S. AUGUSTINI EPISCOPI

Lectio VI. *Serm. 18. de Sanctis in med.*

O beata Maria accipe quascumque exiles, quascumque meritis tuis impares gratiarum actiones, et cum susceperis vota, culpas nostras orando excusa. Admitte nostras preces intra sacrarium exauditionis, et reporta nobis antidotum reconciliationis. Sit per te excusabile quod per te ingerimus: fiat impetrabile quod fida mente poscimus. Accipe quod offerimus, redòna quod rogamus, excusa quod timemus, quia tu es spes unica peccatorum. Per te speramus veniam delictorum, et in te, beatissima, nostrorum est expectatio praemiorum. Accipe insuper obsequium famulorum tuorum, in

Haetruria degentium, qui in multis magnisque periculis a Te adiuti, in grati animi argumentum, et in memoriam beneficiorum defensionis et protectionis a Pio VII. Pontifice Maximo in tui honorem festivitatem hanc sub titulo Divini Pastoris Matris consecuti sunt, ut fideles omnes Te custodem vigilantem, ac coelestia pabula suppeditantem cognoscant, invocent, et revereantur. Tu autem.

℟. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi: * Et fructus eius dulcis gutturi meo alleluia.

℣. Quid videbis in Sunamitide nisi choros castrorum? Et fructus. Gloria Patri. Et fructus.

In III. Nocturno Ant. Favus distillans labia tua; mel et lac sub lingua tua, alleluia.

Ant. Egredere, et abi post vestigia gregum, et pasce haedos tuos, alleluia.

Ant. Rigabo hortum meum plantationum, et inebriabo prati mei fructum, alleluia.

℣. Elegit eam Deus et praeelegit eam, alleluia.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam, alleluia.

LECTIO S. EVANGELII SECUNDUM IOANNEM

Lectio VII. CAP. 19.

In illo tempore: stabant iuxta crucem Iesu Mater eius, et soror Matris eius Maria Cleophae, et Maria Magdalene. Et reliqua.

HOMILIA BEATI PETRI DAMIANI

Ex Serm. 1. in Nat. B. M. V. in fin.

Virgo Dei genitrix, cuius pulchritudinem sol, et luna mirantur, subveni, Domina, clamantibus ad te iugiter: revertere, revertere Sunamitis, revertere, re-

vertere, ut intueamur te. Tu benedicta, et superbenedicta revertere primo per naturam. Numquid quia ita Deificata, ideo nostrae humanitatis oblita es? nequaquam, Domina: scis in quo discrimine nos reliqueris, ubi iaceant, quantum delinquant servi tui; non enim convenit tantae misericordiae tantam miseriam oblivisci, quia etsi subtrahit gloria, revocat natura; non enim ita memoraris iustitiae Dei solius, ut misericordiam non habeas, neque ita es impassibilis, ut sis incompassibilis. Naturam nostram habes, non aliam; et iustum est, ut de rore tantae pietatis diffusius infundamur. Tu autem.

℟. Dilectus meus mihi, et ego illi qui pascitur inter lilia, * Donec aspiret dies, et inclinentur umbrae, alleluia.

℣. Ego dilecto meo, et ad me conversio eius. Donec aspiret.

Lectio VIII.

Revertere secundo per potentiam. Fecit in te magna qui potens est, et data est tibi omnis potestas in coelo et in terra. Nil tibi impossibile, cui possibile est desperatos in spem beatitudinis relevare. Quomodo enim illa potestas tuae potentiae poterit obviare, quae de carne tua carnis suscepit originem? accedis enim ante illud aureum humanae reconciliationis altare, non solum rogans, sed imperans, domina non ancilla. Moveat te natura, potentia moveat, quia quanto potentior, tanto misericordior esse debebis. Potestati enim cedit ad gloriam, iniurias ulcisci nolle cum possit. Revertere tertio per amorem. Scio, domina, quia benignissima es, et amas nos amore invincibili, quos in te, et per te Filius tuus et Deus tuus summa dilectione dilexit. Quis scit quoties refrigeres iram iudicis, cum iustitiae virtus a praesentia deitatis egreditur? Tu autem.

℟. Congregabo oves de terris, et inducam eas in terram suam, * Et pascam eas in montibus Israel, * In rivis, et in cunctis sedibus terrae, alleluia.

℣. Ego pascam oves meas, et ego eas accubare faciam. Et pascam. Gloria Patri. In rivis.

Lectio IX.

Revertere quarto per singularitatem. In manibus tuis sunt thesauri miserationum Domini, et sola electa es, cui gratia conceditur. Absit ut cesset manus tua, cum occasionem quaeras salvandi miseros, et misericordiam effundendi; neque enim tua gloria minuitur, sed augetur, cum poenitentes ad veniam iustificati. ad gloriam assumuntur. Revertere ergo Sunamitis, idest despecta, cuius animam pertransivit gladius, quae fabri uxor appellata fuisti. Ad quid? ut intueamur te. Summa gloria est post Deum te vidère, adhaerère tibi, et in tuae protectionis munimine demorari. Audi nos, nam et Filius nihil negans honorat te, qui est Deus benedictus in saecula saeculorum. Tu autem.

Si nona lectio fuerit de hom. Dom. tunc VIII. cum IX. coniunguntur.

Ad Laud. et per Hor.

Ant. Sonet vox tua in auribus meis, vox enim tua dulcis, et facies tua decora, alleluia. *Psal.* Dominus regnavit, *cum reliq. de Dom.*

Ant. Dilectus meus descendit in hortum, ut pascatur in hortis, et lilia colligat, alleluia.

Ant. Veni dilecte mi, egrediamur in agrum, commoremur in villis, alleluia.

Ant. Fons hortorum: puteus aquarum viventium, quae fluunt impetu de Libano, alleluia.

Ant. In portis nostris omnia poma nova et vetera, dilecte mi, servavi tibi, alleluia.

Cap. Ab initio. *Hymn.* O gloriosa Virginum.

℣. Pulchra es, et decora filia Ierusalem, alleluia.

℟. Terribilis ut castrorum acies ordinata, alleluia.

Ad Ben. Ant. Indica mihi, ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagari incipiam post greges sodalium tuorum, alleluia.

ORATIO

Deus, qui universum mundum ineffabili tua providentia regis atque gubernas; praesta nobis famulis tuis, ut, intercedente Beata Maria semper Virgine, quae vigili custodia nos pascit, ab hostibus defensi, et fructus tui dulcedine satiati, ad coelestem patriam securi perducamur. Per Dominum.

Ad Horas Capit., et ℟. brev. ut in Off. B. M. V. in Sab.

In II. Vesp. omn. ut in primis.

℣. Per te salutem hauriamus virgo Maria, alleluia.

℟. Ex charitate et passione Christi Fili tui, alleluia.

Ad Mag. Ant. Cum vidisset ergo Iesus matrem, et discipulum stantem, quem diligebat, dicit matri suae: mulier, ecce filius tuus. Deinde dicit discipulo: ecce mater tua; et ex illa hora accepit eam discipulus in sua, alleluia.

Oratio ut supra.

DIE XVII. MAII

S. PASCHALIS BAYLON CONF.

Duplex

Omnia de Comm. Conf. non Pont., praeter ea, quae hic assignantur.

ORATIO

Deus, qui Beatum Paschalem Confessorem tuum mirifica erga corporis et sanguinis tui sacra mysteria dilectione decorasti; concede propitius, ut quam ille ex hoc divino convivio spiritus percepit pinguedinem, eamdem et nos percipere mereamur. Qui vivis.

In I. Nocturno. Lect. de Scriptura occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Paschalis Baylon, pauperibus piisque parentibus in Oppido Turris Formosae Seguntinae Dioecesis in Aragonia natus, a teneris annis plura dedit futurae sanctitatis indicia. Sortitus animam bonam, ac rerum coelestium apprime studiosam, pueritiam atque adolescentiam in gregis custodia transegit; quam ille vivendi rationem ideo praecipue diligebat, quod humilitati fovendae, ac innocentiae conservandae in primis utilem, atque opportunam iudicaret. Erat in victu modicus, in oratione assiduus, tantàque apud coaevos et socios florebat auctoritate et gratia, ut eorum lites componens, errores corrigens, ignorantiam erudiens, ac desidiam excitans, velut omnium parens et magister maximo studio coleretur ac amaretur: beatus etiam tum a plerisque appellatus. Tu autem ec.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei Et dedit.

Lectio V.

Qui vero in saeculo, terra nempe deserta et inaquosa, adeo feliciter adoleverat, flos convallium, plantatus in domo Domini mirum ubique sparsit sanctitatis odorem. Igitur Paschalis arrepto vitae severioris instituto, atque in Ordine Minorum strictioris observantiae Discalceatorum cooptatus, exultavit ut gigas ad currendam viam suam, totumque se Domino excolendum tradens, dies noctesque cogitabat, qua se ratione magis ei magisque conformaret. Ita factum est brevi, ut eum tamquam seraphicae perfectionis exemplar ipsi quoque provectiores imitandum sibi proponerent. Ipse autem in humili servientium gradu constitutus se velut omnium peripsèma reputans, ardua quaeque, et abiecta domus ministeria, veluti iure quodam peculiari sibi debita, summa cum hilaritate suscipiebat, et exercebat humilitate ac patientia pari. Carnem spiritui quandoque reluctari nitentem iugi maceratione afflictavit, atque in servitutem redégit; spiritum vero assidua sui abnegatione ferventiorem in dies ad anteriora extendebat. Tu autem ec.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum, stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Deiparam Virginem, cuius clientelae se ab ineunte aetate dicaverat, tamquam matrem quotidianis colebat obsequiis, atque filiali exorabat fiducia. Porro erga

sanctissimum Eucharistiae Sacramentum difficile dictu est quam ardenti teneretur devotionis affectu, quem defunctus etiam in cadavere retinère visus est, dum iacens in feretro, ad sacrae Hostiae elevationem bis oculos reseravit et clasuit, magna omnium, qui aderant, admiratione. Eiusdem veritatem inter haereticos publice palamque professus, multa et gravia ob eam causam perpessus est: crebro etiam ad necem petitus, sed singulari Dei providentia ab impiorum manibus ereptus. Saepe inter orandum omnibus destituebatur sensibus, dulcique languebat amoris deliquio: quo tempore coelestem illam scientiam hausisse creditus est, qua homo rudis et illiteratus de mysteriis fidei difficillimis respondère, atque aliquot etiam libros conscribere potuit. Denique meritis plenus eàdem qua praedixerat hora feliciter migravit ad Dominum, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo secundo, sexto decimo Kalendas Iunii, eodem, quo natus fuerat, festo Pentecostes recurrente, annum agens secundum supra quinquagesimum. Quibus, aliisque virtutibus insignem, ac miraculis tam in vita quam post mortem clarum Paulus Quintus Pontifex Maximus illùm Beatum appellavit: Alexander autem Octavus Sanctorum catalogo adscripsit. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia te.

In III. Nocturno. Homil. in Evang. Sint lumbi, *de Comm. Conf. non Pont.*

DIE XXI. MAII

TRANSLAT. S. ZENONIS EP. ET M.

Duplex

Omnia de Comm. 1. Mart. praet. propr.

ORATIO

Deus qui nos Beati Zenonis Martyris tui atque Pontificis gloriosa confessione circumdas et protegis : concede propitius ; ut cuius translationem colimus, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

Si celebretur tempore Paschali Lectiones I. Noct. A mileto, *cum ℟℟. propriis pag.* 143., *II. Noct. propriae ut pag.* 144. *III. Noct. Hom. in Evang.* Ego sum vitis vera, *de Comm.* 1. *Mart. temp. Pasch. Ad Laudes Antiph. propriae ut pag.* 146. *Cap. et Hymn. de eod Comm.*

Si vero celebretur extra temp. Pasch. Lect. I. Noct. A mileto, *cum propr. ℟℟. ut supra notatur, II. Noct. propriae pag.* 144., *III. Noct. Hom. in Evang.* Si quis venit ad me, *de comm.* 1. *Mart. Pont.* 1. *loco. Ad Laudes Antiph. propr. pag.* 146. *Cap. et Hymn. de Comm.* 1. *Mart.*

DIE XXII. MAII

S ATTHONIS EP ET CONF

Dup. mai.

Omnia de Communi Conf. Pont. praeter ea, quae sequuntur propria.

ORATIO

Da, quaesumus omnipotens Deus: ut Beati Atthonis Confessoris tui atque Pontificis veneranda solemnitas, et devotionem nobis augeat, et salutem. Per Dominum.

In I. Nocturno. Lectiones de Epist. prima B. Pauli Apostoli ad Timotheum, Fidelis sermo, *de Comm. Conf. Pont.*

In II. Nocturno

Lectio IV.

Attho, natione Hispanus, patria Pacensis, litteris et moribus cultissimus, iam aetate provectus in Italiam venit, ut sacra Romae monumenta inviseret, et Sanctorum Apostolorum limina adoraret. Exinde sacrum Montis Cassini Archistèrium, et Camaldulensem adiit Erèmum, ex quibus in Dei amorem ita exarsit, ut caetera Sanctorum loca cupidius exoptaret videre: sed Vallem Umbrosam aggressus, Monachorum ibi degentium religione, et sanctitatis viva imagine delectatus, relicto saeculo, et cucullum indutus, Sanctissimi Patris Benedicti legibus, ac Vallumbrosanis strictioribus institutis se devòvit. Tu autem ec.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V.

Tanta in eodem coenobio sub Sancti Bernardi Abbatis et Cardinalis directione, virtute et apud omnes

existimatione profècit, ut, assumpto ad Episcopatum Parmensem Bernardo, mortuoque Theodorico eius vicario, viro sanctissimo, post quinquennium, a quo habitum sumpserat monasticum, omnium votis, et praecipue eiusdem Sancti Bernardi precibus, Abbas, et totius Vallumbrosanae Congregationis Generalis electus sit. Quo in munere, et alios ad sui imitationem provocavit, et multis monasteriis conditis, sacrum vitae rigorem mirifice propagavit. Fama sanctitatis eius ubique diffusa, a Pistoriensibus ex eádem Congregatione successive quartus Episcopus, post Hildebrandum, instantissime deposcitur. Quod munus, iubente Summo Pontifice, invitus licet, et multum reluctans, admittere coactus, de monachicis nihilominus studiis atque exercitiis nihil praetermisit. Tu autem ec.

℟. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea; * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI.

Divino cultui addictissimus, Horis omnibus tam diurnis, quam nocturnis semper interfuit. Ægrotos, ut verum pastorem decet, diligentissime fovit, afflictos, viduas, pupillos ac pauperes recreavit, quos ope ac opera iuvit, sanctisque moribus instituit. Ecclesiam suam ad annos viginti gubernavit, ita ut ea tempestate, in qua schismata plura regnarunt, in Anglicano Concilio Matthaeus quidam Cardinalis Sancti Georgii publice dixerit: Romana, et Apostolica sedes beata foret, si Atthonis Pistoriensis Episcopi duceretur moderamine gubernaculi. Eius inter merita haud minimum fuit impetratio reliquiarum Sancti Iacobi Apostoli a Didaco

Archiepiscopo Compostellano, quem deinceps Pistorienses urbis suae tutelarem sibi adoptaverunt. Demum meritis plenus, ac senio confectus, insignibus a Deo miraculis honoratus, inter Monachorum suorum manus sanctam efflavit animam, anno millesimo centesimo quinquagesimoquinto. Cuius sacrum corpus post centum octuaginta annos integrum repertum, coelestis odoris suavitate fragrantissimum, adhuc incorruptum in Ecclesia Episcopali quiescit. Tu autem ec.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III. Nocturno. Homilia in Evang. Homo peregre proficiscens *de eod. Com.*

DIE XXIII. MAII

In Cathedr.

S. DESIDERII EP. ET MART.

Duplex

Omnia de Comm. MM. 1. *loc.*

Extr. Cath.

B. HUMILIANAE DE CERCHIIS VID.

Duplex (d. ass. ex 19. *huius)*

Omnia de Com. nec. VV. nec MM. praeter ea quae sequuntur propria.

ORATIO

Omnipotens sempiterne Deus, dulcedo cordium, et praemium beatorum, qui beatam Humilianam tuo amore succensam suavissima contemplationis dulcedine replevisti: concede propitius; ut eius meritis, et imitatione tibi iugiter adhaerentes, tuae celsitudinis speciem contemplari perpetuo mereamur. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno. Lectiones de Scriptura occ.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Humiliana ex vetustissima Cerchiorum familia Florentiae nata, ab ineunte aetate se totam Deo mancipavit. Cum sexdecim esset annorum, parentum voluntati obtemperans, nupsit eiusdem patriae civi, nobilitate quidem pari, indole vero ac moribus longe impari; a quo annos quinque, quibus ipsi copulata fuit, durius habita, insignia per id tempus exempla dedit cum propriae mansuetudinis, tum charitatis erga virum; cui in extremis laboranti, multoque nummi foenore praegravato, ut illàta damna reficeret, dotem suam heroica liberalitate dicitur obtulisse. Coniuge vita functo, paternam domum rediit, ibique secundis nuptiis constantissime recusatis, vetustam despectamque turrim elegit, in qua reliquum vitae suae tempus transigeret; atque ut arctius coelesti sponso iungeretur, a Fratribus Minoribus spiritualis eius vitae ducibus ac magistris, habitum Tertii Ordinis Beati Francisci omnium prima Florentiae in Ecclesia Sanctae Crucis petiit humiliter, et obtinuit. Tu autem.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna, Et deducet.

Lectio v.

Eo in loco atque habitu mirum, quantum virtute profecerit. Patientia fuit admirabili; bonis enim omnibus per summam iniuriam spoliata, a patre et consanguineis contumeliis affecta, a famula gravi vulnere in fronte sauciata, a Deo etiam diutinis infirmitatibus, veluti aurum in igne, probata: omnia aspera non modo summa oris et animi lenitate, verum etiam cum gratiarum actione perferre consuevit. Misericordia quoque in pauperes singulari; quos ut pasceret atque indueret, cibos non semel vestesque sibi ipsi detraxit: neque erubuit nobilis matrona pro sacris virginibus victum emendicare. Tanto autem in Deum fervebat amore, ut ob eius gloriam vel sanguinem fundere vel igne absumi, vel alio quovis poenarum genere excruciari vehementer optaret. Quod ardens quidem sed irritum martyrii desiderium assiduis gravibusque sui corporis castigationibus explevit. Altissimae contemplationis suavitate divinitus superfusa quam frequentissime in extasim rapiebatur; nec raro meruit beatorum spirituum, atque ipsius Christi Domini, tum praesentia, tum colloquio, tum etiam supernis revelationibus et favoribus recreari. Tu autem

℟. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio VI.

Deiparam Virginem, coelitesque omnes impense coluit. Dono lacrymarum et prophetico spiritu insignita, miraculis etiam claruit; nam et plures infirmi, ipsa orante, convaluére, et aqua modo in vinum, modo in oleum conversa est. Morbum, quo aegrotus quidam affiictabatur, in proprium corpus transferri, fusis ad Deum precibus impetravit. Filiam, quam pie educaverat, subita morte extinctam vitae restituit. Eius cellula coelesti splendore saepe visa est collucère. Frequentes daemonum fraudes, insidias et vexationes solo crucis signo munita superavit. Ieiuniis denique, vigiliis ac lethali morbo confecta, quartodecimo Kalendas Iunii anno reparatae salutis millesimo ducentesimo quadragesimo sexto, aetatis suae septimo supra vigesimum placidissime animam Deo reddidit; eiusque corpus Florentiae in Ecclesia Sanctae Crucis Ordinis Minorum honorifice sepultum, et percrebrescente statim miraculorum fama, tertio post mense honorificentius elatum, non intermissa fidelium veneratione, approbante Innocentio Duodecimo, ad haec usque tempora colitur. Tu autem.

℟. Fallax gratia, et vana est pulcbritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera eius. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In III. Nocturno. Hom. S. Gregorii Papae in Ev. Simile est regnum coelorum thesauro abscondito *de Comm. nec Virg. nec. Mart.*

DIE XXIV. MAII

B M V. TITULO AUXILIUM CHRISTIANORUM

Dup. mai.

Omnia, ut in Festo S. Mariae ad Nives praeter ea quae sequuntur.

Si fiat tempore Paschali additur All. Antiph. Vers. et Resp.

HYMNUS

Ad Vesperas, et Matutinum

Saepe dum Christi populus cruentis
Hostis infensi premeretur armis,
Venit adiutrix pia Virgo coelo
Lapsa sereno.
Prisca sic patrum monumenta narrant,
Templa testantur spoliis opimis
Clara, votivo repetita cultu
Festa quotannis.
En novi grates liceat Mariae
Cantici laetis modulis referre
Pro novis donis resonante plausu
Urbis, et orbis.
O dies felix, memoranda fastis,
Qua Petri sedes fidei magistrum
Triste post lustrum reducem beata
Sorte recepit.
Virgines castae, puerique puri,
Gestiens Clerus, populusque grato
Corde Reginae celebrare coeli,
Munera certent.

Virginum Virgo, benedicta Iesu
Mater, haec auge bona, fac, precamur,
Ut Gregem Pastor Pius ad salutis
Pascua ducat.

Te per aeternos veneremur annos,
Trinitas, summo celebranda plausu,
Te fide mentes, resonòque linguae
Carmine laudent. Amen.

Ad Mag. Ant. Ecce Maria erat spes nostra, ad quam confugimus in auxilium, ut liberaret nos, et venit in adiutorium nobis.

ORATIO

Omnipotens et misericors Deus, qui ad defensionem populi christiani in Beatissima Virgine Maria perpetuum auxilium mirabiliter constituisti: concede propitius, ut tali praesidio muniti certantes in vita, victoriam de hoste maligno consequi valeamus in morte. Per Dominum.

Ad Matutinum Hymnus Saepe dum Christi etc. *ut in Vesp.*

In II. Nocturno

Sermo Sancti Bernardi Abbatis

Ex Sermone de 12. Stellis.

Lectiò IV.

Vehementer quidem nobis, dilectissimi, vir unus, et mulier una nocuère: sed gratias Deo per unum nihilhominus virum, et mulierem unam, omnia restaurantur, nec sine magno foenore gratiarum. Et quidem sufficere poterat Christus: siquidem et nunc omnis sufficentia nostra ex eo est: sed nobis bonum non erat, esse hominem solum. Congruum magis, ut adesset no-

strae reparationi sexus uterque. Iam itaque nec ipsa mulier benedicta in mulieribus videbitur otiosa, invenietur equidem locus eius in hac reconciliatione. Opus est enim mediatore ad mediatorem Christum: nec alter nobis utilior, quam Maria. Crudelis nimirum mediatrix Eva, per quam serpens antiquus pestiferum etiam ipsi viro virus infudit: sed fidelis Maria, quae salutis antidotum et viris et mulieribus propinavit. Illa enim ministra seductionis, haec propitiationis, illa suggessit praevaricationem, haec ingessit redemptionem. Quid ad Mariam accedere trepidet humana fragilitas? nihil austerum in ea, nihil terribile; tota suavis est, omnibus offerens lac et lanam. Revolve diligentius evangelicae historiae seriem universam: et si quid forte increpatorium, si quid durum, si quod denique signum vel levis indignationis occurrerit in Maria, de caetero suspectam habeas, et accedere vereàris. Tu autem.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. * Dedi suavitatem odoris.

Lectio V.

Quod si, ut vere sunt, plena magis omnia pietatis, et gratiae, plena mansuetudinis, et misericordiae, quae ad eam pertinent, inveneris, age gratias ei, qui talem mediatricem benignissima miseratione provìdit, in qua nihil possit esse suspectum. Denique omnibus omnia facta est, sapientibus et insipientibus copiosissima charitate debitricem se fecit. Omnibus misericordiae sinum aperit, ut de plenitudine eius accipiant universi, captivus redemptionem, aeger curationem, tristis consolationem, pec-

cator veniam, iustus gratiam, Angelus laetitiam. Ipsa praeterita non discutit merita, sed omnibus sese exorabilem, omnibus clementissimam praebet, omnium denique necessitates amplissimo quodam miseratur affectu. Ipsa est quondam a Deo promissa mulier, serpentis antiqui caput virtutis pede contritura; cuius plane calcaneo in multis versutiis insidiatus est, sed sine causa. Sola enim contrivit universam haereticam pravitatem. Contriti sunt insidiantes, conculcati supplantatores, confutati derogatores, et beatam eam dicunt omnes generationes. Iam si Ecclesia lunae intelligenda videtur vocabulo, habes mediatricem evidenter expressam; mulier, inquit, amicta sole, et luna sub pedibus eius. Amplectamur Mariae vestigia, et devotissima supplicatione beatis illius pedibus provolvamur. Teneamus eam, nec dimittamus, donec benedixerit nobis; potens est enim. Tu autem.

℟ Quae est ista, quae processit sicut sol, et formosa tamquam Ierusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. * Viderunt.

Ex publicis Monumentis

Lectio VI.

Praesentissimum Deiparae auxilium ad Religionis hostes profligandos saepe populus christianus mirum in modum expertus est: ex quo factum, ut Sanctissimus Pontifex Pius V. post insignem victoriam, intercedente Beatissima Virgine, a christianis de Turcarum tyranno apud Echinadas Insulas reportatam, in Litaniis Lauretanis eamdem Reginam Coelorum inter alia praeconia Auxilium Christianorum appellari constituerit. Sed illud

in primis memorabile est, atque explorati miraculi loco habendum, quod cum Romanus Pontifex Pius VII. impiorum consiliis, et armis ex Apostolica Petri Sede exturbatus, et arcta custodia, praesertim Savonae per annos quinque, eoque amplius fuisset detentus, viis omnibus penitus interclusis, ne Dei Ecclesiam regere posset, nullo similis persecutionis in priscis annalibus exemplo, inopinato, et praeter omnium expectationem contigit, ut ingenti plausu, ac veluti universi orbis manibus Pontificio solio restitueretur. Quod et secundo accidit, dum iterum commoto turbine, ab Urbe discedens, sacro comitante Cardinalium Collegio, Liguriam contendit. Verum praesentissimo Dei beneficio, cessante procella, quae grave minabatur excidium, Romam plaudentibus prae novo gaudio populis, reversus est. Antea tamen, quod in votis habuerat, et captivitate detentus exequi nequiverat, aurea corona insignem Savonae Imaginem Deiparae Virginis sub titulo Matris Misericordiae solemni ritu, propriisque manibus decoravit. Quam mirabilem rerum vicissitudinem idem Pontifex Maximus Pius VII. totius eventus intime conscius, cum intercessione Sanctissimae Dei Genitricis, cuius potentem opem, et ipse impense imploraverat, et ab omnibus christifidelibus implorari curaverat, acceptam merito referret, in eiusdem Virginis Matris honorem sub appellatione Auxilii Christianorum solemne festum indixit perpetuo celebrandum die mensis Maii vigesimo quarto, faustissimi sui in Urbem reditus anniversario, approbato etiam Officio proprio, ut tanti beneficii distincta, et perennis extet memoria, et gratiarum actio. Tu autem Domine.

℟. Ornatam monilibus filiam Ierusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Adstitit regina a dextris tuis in vestitu deaurato circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. * Unguentum.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangeli secundum Lucam

Lectio VII. Cap. 11.

In illo tempore: loquente Iesu ad turbas, extollens vocem quaedam mulier de turba, dixit illi: beatus venter, qui te portavit. Et reliqua.

Homilia S. Bernardi Abbatis

In Nativitate B. M. V.

Intuère, o homo, consilium Dei, agnosce consilium sapientiae, consilium pietatis. Coelesti rore aream rigaturus, totum vellus prius infudit. Redempturus humanum genus, pretium universum contulit in Mariam. Altius ergo intuemini quanto devotionis affectu a nobis eam voluerit honorari, qui totius boni plenitudinem posuit in Maria: ut proinde si quid spei in nobis est, si quid gratiae, si quid salutis, ab ea noverimus redundare, quae ascendit deliciis affluens. Totis ergo medullis cordium, totis praecordiorum affectibus, et votis omnibus Mariam hanc veneremur, quia sic est voluntas eius, qui totum nos habere voluit per Mariam. Haec, inquam voluntas eius est, sed pro nobis. Tu autem.

℟. Felix namque es, sacra Virgo Maria, et omni, laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol iustitiae, Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum iuvamen quicumque tuum sanctum implorant auxilium. * Quia ex te.

Lectio VIII.

In omnibus siquidem, et per omnia providens miseris, trepidationem nostram solatur, fidem excitat, spem roborat, diffidentiam abigit, erigit pusillanimitatem. Ad Patrem verebàris accedere, solo auditu territus, ad folia fugiebas; Iesum tibi dedit mediatorem. Quid non apud talem Patrem Filius talis obtineat? exaudietur utique pro reverentia sua; Pater enim diligit Filium. Sed forsitan et in ipso maiestatem vereàre divinam, quod licet factus sit homo, manserit tamen Deus. Advocatum habere vis et ad ipsum? ad Mariam recurre. Pura siquidem humanitas in Maria, non modo pura ab omni contaminatione, sed pura singularitate naturae. Nec dubius dixerim exaudietur et ipsa pro reverentia sua. Exaudiet utique Matrem Filius, et exaudiet Filium Pater. Tu autem.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen eius.

℣. Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum, * Quia. Gloria Patri. * Quia.

Lectio IX.

Filioli, haec peccatorum scala, haec mea maxima fiducia est, haec tota ratio spei meae. Quid enim? potest ne Filius aut repellere, aut sustinere repulsam? Non audire, aut non audiri Filius potest? neutrum plane. Invenisti, ait Angelus, gratiam apud Deum: feliciter. Semper haec inveniet gratiam et sola est gratia, qua egemus: nimirum sola est gratia, qua salvamur? quid nos alia concupiscimus, fratres? quaeramus gratiam, et per Mariam quaeramus, quia quod quaerit invenit, et frustrari non potest. Quaeramus gratiam, sed

gratiam apud Deum: nam apud homines gratia fallax: Quaerant alii meritum, nos invenire gratiam studeamus. Quid enim? non gratiae est quod hic sumus? profecto misericordiae Domini est, quod nos non sumus consumpti.

Ad Laudes

HYMNUS

Te Redemptoris, Dominique nostri
Dicimus Matrem, speciosa virgo,
Christianorum decus, et levamen
Rebus in arctis.
Saeviant portae licet inferorum,
Hostis antiquus fremat, et minaces,
Ut Deo sacrum populetur agmen,
Suscitet iras.
Nil truces possunt furiae nocere
Mentibus castis, prece quas vocata
Annuens virgo fovet, et superno
Robore firmat.
Tanta si nobis foveat patrona,
Bellici cessat sceleris tumultus,
Mille sternuntur, fugiuntve turmae:
Mille cohortes.
Tollit ut sancta caput in Sione
Turris, arx firmo fabricata muro,
Civitas David, clypeis, et acri
Milite tuta;
Virgo sic fortis Domini potenti
Dextera, coeli cumulata donis,
A piis longe famulis repellit
Daemonis ictus.
Te per aeternos veneremur annos
Trinitas, summo celebranda plausu,

Te fide mentes, resonoque linguae
Carmine laudent. Amen.

Ad Ben. Ant. Ad te, o sancta Dei Genitrix, clamavimus, et per te venit Domini auxilium nobis.

In II. Vesp. Hymn. Saepe dum Christi etc. *ut in primis.*

Ad Mag. Ant. Sancta Maria, succurre miseris, iuva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum iuvamen quicumque sanctum tuum implorant auxilium.

DIE XXV. MAII

S. MARIAE MATRIS S. IACOBI AP. VID.

Duplex

De Comm. nec VV. nec MM. 1. *loco com. S. Urbani.*

DIE XXVIII. MAII

S. GREGORII VII. PP. ET CONF.

Dup. (*d. ass. ex* 25. *hujus*)

Omn. de Comm. Conf. Pont. praet. Orat., et LL. I. Noct. de Scr. occ. II. et III. Noct. ut in Breviario.

DIE XXIX. MAII

S. UBALDI EP. ET CONF.

Sem. d. ass. ex 16. *huius*)

Omn. de Com. Conf. Pont. praeter Orat. et LL. I. Noct. de Scr. occ. II. et III. ut in Brev.

DIE XXX. MAII

S. FELICIS A CANTALICIO CONF.

Semiduplex. (d. ass. ex 21. huj.)

Omn. de Comm. Conf. non Pont. praet. ea, quae hic propria ponuntur. In Hymn. Iste Confessor, *mutatur tertius versus.*

ORATIO

Fac nos, Domine Iesu in simplicitate et innocentia cordis nostri ambulare, quarum amore de sinu matris inter Beati Felicis Confessoris tui brachia descendisti. Qui vivis.

Lectiones 1. Noct. de Script. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Felix a Cantalicio in Sabinis humilibus, sed piis parentibus natus, a puero pascendis gregibus, mox et agro colendo addictus, multo impensius rerum coelestium meditatione animum nutrire, et corpus assiduis vigiliis, ac ieiuniis domare coepit, eremiticam agens vitam potius quam rusticam. Ferventiore autem in Deum pietate incensus, cum non posset quotidie ut optabat, sacris mysteriis interesse, grege ad loca solitaria compulso, ipse ante crucem arborum corticibus incisam diu orare, seque acriter flagellare consueverat; sed et aliquando glebas in agro vertere, simulque sacris in templo adesse visus est. Alias inter arandum furentibus, quos iunxerat, indomitis iuvencis, humi stratus, et aratro su-

perducto plane proscindendus, lacerata dumtaxat veste, surrexit illaesus. Quo periculo, ut ad tutiorem regularis disciplinae palaestram vocanti iampridem Deo parèret, admonitus, rustica supellectili pauperibus distribui iussa, ad Fratres Minores, quos Cappuccinos vocant, propere se contulit. Tu autem ec.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Adhuc tyro, necdum vota solemnia professus religiosae perfectionis apicem iam attigisse videbatur. Obedientiae sedulus cultor, ad praecipientis non modo verbum, sed etiam nutum praesto erat: seque coenobii iumentum dictitans, vilissima quaeque semper arripuit, ac ludibria et contumelias hilari vultu excipiebat. Paupertatis quam esset studiosus, illustri documento Deus ipse declaravit. Ostiatim enim per vicos, et plateas alendis Fratribus mendìcans (quod ille munus per annos quadraginta nudis fere semper pedibus obivit) cum die quadam inusitato pondere se opprimi sentiret, manticam scrutatus, iniectum clam nummum deprehendit: quo proiecto, nec sine indignatione proculcato, alacer, et levis inde abiit. Castitatem, quam usque ad obitum servavit illibatam, sanctus corpore, et spiritu a Paulo Quinto propterea appellatus, vigili oculorum custodia, et voluntario corporis cruciatu communivit, asperrimo flagello se quotidie cruentans, ac ferreo cilicio constrictus, septem etiam urbis Basilicas identidem invìsens ieiunia Ordinis inedia quandoque cumulavit. Lectus eius

doloris potius, quam quietis erat: brevem quippe somnum flexis nuda super tabula genibus, ac fasce sarmentorum capiti supposito, carpebat. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Vitae austeritate sibi asper, aliis charus acceptusque, sanctis praesertim Carolo et Philippo Nerio, simplicitate atque innocentia semper fuit. In oratione pernoctans, dulcissimam frequenter extasim est passus: et aliquando in ulnis suis reclinatum a Virgine Matre puerum Iesum suavissime complecti meruit. Prophetiae gratia et miraculorum clarus demortuum etiam filium matri vivum restituit. Meritis tandem in bona senectute cumulatus, secunda, ut praedixerat, feria Pentecostes, ad coelestem patriam, Deipara invitante, laetus abiit. Eius corpus in Ecclesia sui Ordinis summa urbis veneratione colitur; Domino crebris miraculis servi sui sanctitatem illustrante; quem propterea Urbanus Papa Octavus Beatorum, Clemens vero Undecimus Sanctorum fastis adscripsit. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus; et dixit ad eum: ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII. Cap. 11.

In illo tempore: respondens Iesus dixit: confiteor tibi Pater, Domine coeli et terrae, quia abscondisti haec a sapientibus et prudentibus, et revelasti ea parvulis. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi

Serm. 9. de verb. Domini.

Omnia saeva, et immania prorsus facilia et prope nulla efficit amor. Quanto ergo certius, ac facilius ad veram beatitudinem charitas facit, quod ad miseriam, quantum potuit cupiditas fecit! quam facile toleratur quaelibet adversitas temporalis, ut aeterna poena vitetur, aeterna requies comparetur! non immerito ille vas electionis cum ingenti laetitia dixit: non sunt condignae passiones huius temporis ad superventuram gloriam, quae revelabitur in nobis. Ecce unde illud iugum suave est, et sarcina levis; et si angusta est paucis eligentibus, facilis tamen omnibus diligentibus. Dixit Psalmista: propter verba labiorum tuorum ego custodivi vias duras. Tu autem.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio VIII.

Sed quae dura sunt laborantibus, eisdem ipsis mitescunt amantibus. Propter quod ita divinae pietatis dispensatione dictum est, ut interior homo, qui renovatur de die in diem, non adhuc sub lege positus, sed iam sub gratia exoneratus sarcinis innumerabilium observationum, quod erat revera grave iugum sed durae cervici convenienter impositum, facilitate simplicis fidei, et bonae spei, et sanctae charitatis, quidquid molestiarum exteriori homini forinsecus intulisset ille princeps, qui missus est foras, interiori gaudio fieret leve. Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. Gloria. Et.

Lectio IX.

Nihil enim tam facile bonae vuluntati est, quam ipsa sibi, et haec sufficit Deo. Quantumlibet ergo saeviat iste mundus, verissime Angeli, nato in carne Domino, clamaverunt: gloria in excelsis Deo, et in terra pax hominibus bonae voluntatis. Quia qui natus erat, suave iugum est, et sarcina levis. Et sicut dicit Apostolus: fidelis Deus, qui nos non sinit tentari supra id, quod possumus ferre, sed facit cum tentatione etiam exitum, ut possimus sustinere. Tu autem.

Te Deum laudamus.

XXXI. MAII

In Cathed.

B. HUMILIANAE DE CERCHIIS VID.

Duplex (dies as. ex 19. *huius.*)

Officium ut in pag. 268.

IUNIUS

DIE IV. IUNII

S. FRANCISCI CARACCIOLO CONF.

ET CONGREG. CLERIC. REGUL. MINOR. FUND.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praet. ea, quae sequuntur.

ORATIO

Deus qui Beatum Franciscum novi Ordinis institutorem orandi studio, et poenitentiae amore decorasti: da famulis tuis in eius imitatione ita proficere, ut semper orantes, et corpus in servitutem redigentes, ad coelestem gloriam pervenire mereantur. Per Dominum.

In I. Nocturno. Lect. de Scr. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Franciscus dictus antea Ascanius, ex nobili familia Caracciolo in oppido Sanctae Mariae de Villa in Aprutio ortus, a primis annis eximio enituit pietatis cultu. Adolescens unice Deo famulari exoptans, dum e gravi morbo convaluit, saeculo valedixit. Mox Neapolim profectus, sacerdotio initiatus, sacroque adscriptus sodalitio, contemplationi, lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se praebuit assiduum. Contigit autem, ut epistolium alteri destinatum ei per errorem redderetur, quo a piissimis viris Ioanne Augustino Adòrno, et Fabricio Caracciolo ad novi religiosi instituti fundationem vocabatur. Rei novitate captus, et divinae voluntatis demiratus consilia, alacri animo sese illis adiunxit. Conditis autem in Camaldulensium eremo, quo secesserant, novi Ordinis legibus, inde Romam simul profecti, confirmationem a Sixto Quinto impetrarunt, qui eosdem Clericos Regulares Minores appellari voluit, addito ad tria consueta altero de non ambiendis dignitatibus voto. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum : * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

Solemni emissa professione, ob singularem eius in Divum Franciscum Assisinàtem cultum, Francisci nomen assumpsit. Adòrno, biennio post, vita functo, ipse toti

Religioni, quamquam invitus, praeficitur: quo in munere virtutum omnium praeclara praebuit exempla. Instituti amplificandi studiosissimus, id assiduis orationibus lacrymis, et iugi corporis maceratione enixe a Deo postulabat. Quamobrem tertio in Hispaniam se contulit peregrini habitu indutus, victumque ostiatim mendicans. In itinere asperrima quaeque perpessus, Omnipotentis auxilium mirum in modum expertus, navim quam conscenderat, ab imminenti naufragio orationis praesidio servavit incolumem. Ut in regnis illis voti compos fieret, plurimum laboravit; sed eius sanctitatis fama praelucente, amplissimáque Catholicorum Regum Philippi Secundi et Philippi Tertii munificentia, adversariorum conatibus singulari animi fortitudine superatis, plura sui Ordinis domicilia fundavit: quod pari eventu per Italiam praestitit. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Humilitate adeo excelluit, ut Romam veniens in pauperum hospitio receptus se leproso sociaverit; et ecclesiasticas dignitates a Paulo Quinto sibi oblatas constantissime recusaverit. Illibatam perpetuo servavit virginitatem, effrontesque mulieres eius castimoniae insidiantes Christo lucrifecit. Erga divinissimum Eucharistiae mysterium ardenti aestuans amore, noctes pene integras in eius adoratione insomnes ducebat, quod pium exercitium veluti sui Ordinis tesseram in eo perpetuo servandum constituit. Deiparae Virginis cultum impense fo-

vit. In proximum eximia exarsit charitate. Prophetiae dono, et cordium scrutatione ditatus fuit. Quadragesimum quartum aetatis suae annum agens, dum in Sacra Lauretana Æde in oratione persisteret, sibi vitae finem imminère agnovit. Aprutium statim deflexit, et Agnoni apud alumnos Sancti Philippi Nerii morbo correptus, Sacramentis Ecclesiae devotissime susceptis, pridie nonas Iunii anni millesimi sexcentesimi octavi in pervigilio festi Corporis Christi placidissime obdormivit in Domino. Sacrum eius corpus Neapolim delatum in Ecclesia sanctae Mariae Maioris, ubi prima sui Ordinis iecerat fundamenta, honorifice conditum fuit. Eum postea miraculis clarum Clemens Decimusquartus Pontifex Maximus Solemne ritu inter beatos, Pius vero VII. Pontifex Maximus novis fulgentem signis anno millesimo octingentesimo septimo Sanctorum albo adscripsit. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi, *ut in eod. Comm.*

DIE XI. IUNII

DEDIC. ECCL. CATH. PISTORIENSIS

Dup. 1. cl. cum Octava tam in Cath. quam in Civit. sed extra Civit. dup. 1. cl. sine Oct.

DIE XV. IUNII

S. BARNABAE APOST.

Dup. mai (d. ass. ex 11 huius)

Ut in Breviario 11. huius.

DIE XVI. IUNII

In Cath. et Civit. de VI. die infra oct. ut in Brev. Extra Civit. de Feria.

DIE XVII IUNII

S. RAYNERII CONF.

Duplex

Omn. de Com. Conf. non Pont. praeter sequentia.

ORATIO

Deus, qui nos beati Raynerii Confessoris tui annua solemnitate laetificas, concede propitius: ut eius in coelis mereamur habere consortium, cuius in terris patrocinio adiuvamur. Per Dominum ec.

Lectiones I. Noct. de Scr. occ.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Raynerius Pisis nobili loco natus, a prima aetate educatus in deliciis, saeculi illecebris se totum immersit. Sed cum aliquando in pium virum, nomine Albertum incidisset, ab eo graviter reprehensus, et ad meliorem frugem conversus est. Relictis itaque mundi voluptatibus delicta iuventutis suae sacramentali confessione primitus expiavit: tum mutatus in alterum hominem, lacrymis, ieiuniis et aliis poenitentiae operibus magno fervore incubuit. Parentibus autem sciscitantibus, quae tanti moeroris et fletus causa esset, peccata respondit; nec se unquam a lacrymis temperaturum dixit, donec illa

sibi a Domino dimissa sciret. Cum ergo assidue fleret nec cibum caperet, ex continuo fletu lumen oculorum amisit, quod postea fusis ad Deum precibus recuperavit. Tu autem ec.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Sic vere ad Deum conversus, Ecclesias frequentare coepit, egentibus subvenire, peccatores ad poenitentiam excitare, diu noctuque in oratione persistere, sanctisque moribus atque angelica conversatione omnibus praelucère. Elapsis vero quatuor annis devotionis causa Hierosolymam se contulit, ubi in pauperes distributa pecunia, quam pro viatico secum tulerat, in summa inopia vivebat. Sacris autem locis, in quibus Christi memoria colitur, devote visitatis, in patriam rediit: et quia parentibus vita functis ampla sibi haereditas delata fuerat, ea se protinus abdicavit. Mox ingens eum ardor invasit iterum Hierosolymam proficiscendi, fecitque suo desiderio satis, et quum pervenisset in sanctam civitatem, exutis saecularibus vestimentis, eisque in pauperes erogatis, poenitentium habitu a Sacerdote indutus est, et cum libro Psalmorum abiit in solitudinem, ubi solo pane et aqua bis dumtaxat in hebdomada corpus suum reficiebat. Tu autem ec.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et.

Lectio VI.

Divinitus tandem admonitus e Syria in patriam reversus est, maxima civium et cleri laetitia ob famam sanctitatis suae longe lateque diffusam exceptus. Vitae autem asperioris, et solitudinis amore captus in sancti Viti coenobium se recèpit, ac in eo residuum vitae perègit. Multos exemplo suo, et mira qua pollebat sermonis efficacia in viam salutis reduxit. Multa quoque miracula patrasse dicitur, multa spiritu prophetico praedixisse, quae subsequens eventus confirmavit. Assiduis denique ieiuniis, et asperrima corporis maceratione pene exanimis, praenunciata mortis die, septennio postquam e Hierosolymis redierat, evolavit in coelum decimo quinto Kalendas Iulii anno Domini millesimo centesimo sexagesimo primo. Corpus eius Pisis in maiori Ecclesia honorifice conditum fuit, ac ibidem religiose asservatur summa veneratione totius civitatis quae praesertim eius opem in omni necessitate experitur. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In tert. Noct. hom. in Ev. Nolite timere *de Com. 2. loc.*

DIE XVIII. IUNII

In Cath. et Civit. Octava Dedic. Eccl.

Extra Civit. SS. Marci et Marcelliani MM. Noct. Feriae.

DIE XIX. IUNII

S. IULIANAE DE FALCONERIIS V.

Duplex

Omnia de Communi Virginum except. iis, quae hic propria ponuntur.

HYMNUS

Coelestis agni nuptias,
O Iuliana, dum petis,
Domum paternam deseris,
Chorumque ducis virginum.
Sponsumque suffixum cruci
Noctes diesque dum gemis,
Doloris icta cuspide,
Sponsi refers imaginem.
Quin septiformi vulnere
Fles ad genu Deiparae;
Sed crescit infusa fletu,
Flammasque tollit charitas.
Hinc morte fessam proxima,
Non usitato te modo
Solatur, et nutrit Deus,
Dapem supernam porrigens.
Æterne rerum conditor,
Æterne Fili, par Patri,
Et par utrique Spiritus,
Soli tibi sit gloria. Amen.

ORATIO

Deus, qui beatam Iulianam Virginem tuam extremo morbo laborantem pretioso Filii tui corpore mirabiliter recreare dignatus es: concede quaesumus, ut, eius intercedentibus meritis, nos quoque eodem in mortis agone refecti, ac roborati, ad coelestem patriam perducamur. Per eumdem.

Et fit commem. SS. Gervasii, et Protasii Martyrum. Ant. Istorum est. ℣. Laetamini. *Orat.* Deus, qui nos annua, *de Communi plurimor. Martyr.*

In I. Nocturno. Lect. de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Iuliana ex nobili Falconeria familia, clarissimo patre, qui templum Deiparae ab Angelo salutatae aere suo magnifice a fundamentis Florentiae, ut nunc visitur erexit, Matre recordata, ambobus iam senescentibus, ac ad id tempus sterilibus, nata est anno millesimo ducentesimo septuagesimo. Ab incunabulis non exiguum futurae sanctitatis specimen dedit: vagientibus quippe labris suavissima Iesu, et Mariae nomina ultro proferre audita est. Pueritiam postmodum ingressa, totam se Christianis virtutibus mancipavit, in quibus adeo excelluit, ut Beatus Alexius patruus, cuius institutis, ac exemplis instruebatur, matri dicere non dubitaverit, ipsam non foeminam peperisse, sed Angelum. Nam ita modesto vultu, animoque ab omni vel levissima erroris macula pura fuit, ut oculos numquam in toto vitae cursu ad hominis faciem intuendam erexerit; auditoque peccati vocabulo contremuerit; imo sceleris narratione per-

culsa, illico prope exanimis corruerit. Expleto nondum decimo quinto aetatis suae anno, re familiari, licet opulenta, terrenisque posthabitis nuptiis, Deo virginitatem in manibus Divi Philippi Benitii solemniter vovit: ab eoque omnium prima religiosum Mantellatarum habitum, ut dicunt, sumpsit. Tu autem.

℟. Propter veritatem et mansuetudinem et iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

Iulianae exemplum secutae sunt plurimae ex nobilioribus familiis foeminae, ac mater ipsa filiae sese religiose instituendam dedit: ita ut, aucto paulatim numero, Ordinem Mantellatarum instituerit, ac illis pie vivendi leges summa prudentia, ac sanctitate tradiderit. Eius virtutes cum optime perspectas Divus Benitius haberet, morti proximus, nulli melius, quam Iulianae, non foeminas tantum, sed et totum Servorum Ordinem cuius Propagator, et Moderator extiterat, commendatum voluit. Verum ipsa demisse semper de se cogitabat; et cum caeterarum esset magistra, in re quaque domestica, licet vili, sororibus famulabatur. Assiduitate orandi integras insumebat dies, in extasim saepissime rapta: et si reliquum, in sedandis civium dissidiis, criminosis a via iniquitatis retrahendis, ac inserviendis impendebat aegrotis, quorum quandoque saniem ex ulceribus manantem admoto ore lambens, eos sanitati restituebat. Corpus suum flagris, nodosis funiculis, ferreis cingulis, vigiliis, humi nudae cubando, terere solita fuit. Parcissimo cibo, et hoc vili, quatuor hebdomadae diebus, et reliquis duobus solo Angelorum pane contenta, exce-

26

pto die sabbati, quo pane solo et aqua nutriebatur. Tu autem ec.

℟. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio VI.

Dura huiusmodi vivendi ratione in stomachi morbum incidit; quo ingravescente, cum septuagesimum aetatis annum ageret, ad extremum vitae spatium redacta est. Diuturnae valetudinis incommoda hilari vultu, constantique animo pertulit: de uno tantum conqueri audita est, quod cum cibum capere, ac retinere nullo modo posset, ab Eucharistica mensa ob Sacramenti reverentiam arceretur. Verum his in angustiis constituta, Sacerdotem rogavit, ut allatum divinum panem, quem ore sumere nequibat, pectori saltem exterius admoveret. Precibus illius morem gessit Sacerdos: et mirum! eodem temporis momento divinus panis disparuit, et Iuliana sereno ac ridenti vultu expiravit. Res supra fidem tandiu fuit, donec virgineum de more curaretur corpus: inventa enim est circa sinistrum pectoris latus carni, veluti sigillo impressa, forma Hostiae, quae Christi crucifixi effigiem repraesentabat. Huius prodigii fama, caeterorumque miraculorum, non Florentiae tantum, sed totius Christiani Orbis venerationem illi conciliavit: ac per quatuor prope integra saecula adeo aucta est, ut tandem Benedictus Papa Decimus tertius in eius celebritate Officium proprium recitari ab universo Ordine Beatae Mariae Virginis Servorum iusserit. Clemens vero Duodecimus munificentissimus eiusdem Ordinis Protector, novis in dies miraculis coruscantem, sanctarum virginum catalogo adscripsit. Tu autem ec.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae eius * Afferentur tibi in laetitia, et exultatione.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In III. Nocturno. Hom. S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit regnum coelorum decem virginibus. *De Comm. Virg.* 1. *loco* 9. *Lect. de SS. Gerv. et Prot. MM. ex duab. una, et eor. com. in Laud.*

DIE XX. IUNII

S. PETRI DE PISIS CONF.

Duplex

Omnia de Communi Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur propria.

ORATIO

Deus qui in Ecclesia tua nova semper instauras exempla virtutum: da nobis beati Petri Confessoris tui ita inhaerere vestigiis, ut assequamur et praemia. Per Dominum.

In I. Nocturno Lectiones de Script. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Petrus Gambacurta, Pisis in Etruria nobili genere natus, in ipso iuventutis flore patriam, parentes atque divitias propter Christum relinquens, in eremum secessit, ac in Cessanae Monte agri Urbinatis aliquandiu intentam divinis rebus vitam duxit. Ex pia christifidelium

stirpe anno Domini millesimo tercentesimo octogesimo, coenobio cum parva Ecclesia in honorem Sanctissimae Trinitatis extructo, una cum duodecim sociis, ad mundi contemptum et eremiticae vitae cultum incensis, prima suae Congregationis iecit fundamenta; quam a sancto Hieronymo (in quem praecipua veneratione affectus vixit) nuncupavit, eiusque virtutes imitari contendit. In idem propositum pios sodales potissimum est adhortatus, profecitque in dies morum sanctimonia. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Charitate in Deum flagrabat quam maxime; ita vero proximorum saluti studuit, ut ob illorum multitudinem, qui ad meliorem frugem ipsius opera se receperant, brevi multa monasteria sint constructa. Dei Genitricem singulariter coluit, eiusque patrocinium non uno obsequii genere meruit. In divinorum meditatione assidue incumbens media etiam nocte ad Deum laudandum surgebat. Corpus fere quotidie ieiuniis et flagellis macerabat, super paleas vel humi cubans duriter, ac vix necessarium carpebat somnum. Ad nudam carnem vestem asperam instar cilicii adhibuit. Paupertatis amans et cultor, nec quidquam habuit proprium, et instituti sui asseclas pauperes propter Christum appellari voluit. Suas et fratrum calamitates patienter tolerabat; benignitate et animi demissione emicuit; singulorum vero indigentiae famulari, tum autem vilissima quaeque obire munera in deliciis habuit. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Donis a Deo ob sanctitatem auctus, quamplurimos morbis gravibus afflictatos sanitati restituit. Daemones ab humanis corporibus miserrime oppressis et cruciatis discedere compulit: multis in extremo discrimine opitulatus est. Futura quoque praedixit. Romanis Pontificibus virtutum merito carus et in pretio habitus, et ab ipsis multis cumulatus est beneficiis, quae in institutam a se religiosam familiam redundarunt. Denique octogesimum annum agens, Venetiis, quo coetus sui causa concesserat, praenuntiato mortis die, ac Sacramentis Ecclesiae susceptis, decimoquinto Kalendas Iulii anno Domini millesimo quadringentesimo trigesimo quinto migravit in coelum miraculis multis post obitum clarus. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; ingredere in requiem meum: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno. Homilia in Evang. Sint lumbi vestri *ut in Communi Confessoris non Pontificis.*

DIE XXI. IUNII

S. ALOISII GONZAGAE CONF.

Duplex

Omnia de Communi Conf. non Pont., praeter ea quae sequuntur.

ORATIO

Coelestium donorum distributor Deus qui in angelico iuvene Aloisio miram vitae innocentiam pari cum poenitentia sociasti; eius meritis et precibus concede, ut innocentem non secuti, poenitentem imitemur. Per Dominum.

In I. Nocturno. Lect. de Scr. occ.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Aloisius, Ferdinandi Gonzagae Castellionis Stiverorum Marchionis filius, festinato propter vitae periculum baptismo, prius coelo, quam terris nasci visus; primam illam gratiam tam constanter retinuit, ut in ea confirmatus crederetur. A primo rationis usu, quo se Deo statim obtulit, vitam duxit quotidie sanctiorem. Novennis Florentiae ante aram Beatae Virginis, quam parentis loco semper habuit, perpetuam virginitatem vovit; eamque insigni Dei beneficio, nulla mentis aut corporis pugna tentatam servavit. Reliquas animi perturbationes coepit aetate illa tam fortiter comprimere ut ne primo quidem earum motu deinde incitaretur. Sen-

sus etiam, oculos praecipue, ita cohibuit, ut non modo illos nunquam in faciem intenderit Mariae Austriacae, quam plures annos inter honorarios Hispaniarum Principis ephebos fere quotidie salutavit, sed a matris etiam vultu contineret. Homo propterea sine carne, aut Angelus in carne merito appellatus. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illlum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Adiecit sensuum custodiae corporis cruciatum. Tria singulis hebdomadis ieiunia, eaque plerumque modico pane et aqua tolerabat. Quamquam perpetuum fuisse per id tempus ipsius ieiunium videri potest; cum eius prandia ferme vix unciam aequarent. Saepe etiam tertia die se funibus aut catenis cruentabat: flagella quandoque canum loris, cilicia equorum calcaribus supplevit. Mollem lectulum clam iniectis asserum fragmentis asperabat, eo etiam, ut citius ad orandum excitaretur. Magnam quippe noctis partem, summa etiam hyeme, solo tectus indusio, positis humi genibus, vel prae languore iacens ac pronus, in coelestium contemplatione traducebat. Interdiu quoque tres, quatuor, quinque horas in ea perstabat immotus; donec unam saltem animo nusquam distracto percurrisset. Cuius constantiae praemium fuit stabilitas mentis inter orandum alio non vagantis, imo perpetua velut extasi in Deo defixae. Ei demum ut unice adhaereret, victo post triennale acerrimum certamen patre, et aviti principatus iure in fratrem translato, Societati Iesu, ad quam coelesti voce Matriti fuerat accitus, Romae se adiunxit. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum, stolam gloriae induit eum: * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

In tirocinio ipso virtutum omnium magister haberi coepit. Exactissima in eo erat legum etiam minimarum custodia, mundi contemptus singularis, implacabile odium sui; Dei vero amor tam ardens, ut corpus etiam sensim absumeret. Iussus propterea mentem a divinis rebus tantisper avertere, occurrentem sibi ubique Deum irrito conatu fugiebat. Mira etiam proximos charitate amplexus, in publicis, quibus alacriter ministrabat, nosocomis, contagiosam luem traxit. Qua lente cosumptus, die quem praedixerat, undecimo Kalendas Iulii, aetatis anno quarto et vigesimo iam inchoato, cum antea flagellis caedi, atque humi stratus mori postulasset, migravit in coelum. Ibi eum Sancta Maria Magdalena de Pazzis tanta frui gloria, Deo monstrante, vidit, quantam vix esse in coelo credidisset; ipsumque sanctimonia insignem, et charitate martyrem incognitum fuisse praedicavit. Multis etiam, magnisque claruit miraculis. Quibus rite probatis, Benedictus Decimustertius Sanctorum fastis Angelicum Iuvenem adscripsit, atque innocentiae et castitatis exemplar simul et patronum studiosae praesertim iuventuti dedit. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus; et dixit ad eũm: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia te. Gloria Patri. Quia te.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII. Cap. 22.

In illo tempore: respondens Iesus ait Sadducaeis: erratis nescientes scripturas neque virtutem Dei: in resurrectione enim neque nubent, neque nubentur, sed erunt sicut Angeli Dei in coelo. Et reliqua.

Homilia Sancti Ioannis Chrysostomi

Lib. de Virginit.

Virginitas est bona: id ego quoque fateor. Atqui nuptiis etiam melior; et istud tibi assentior: ac si libet, illud adiungam, tanto nuptiis eam praestare, quanto coelum terrae, quanto hominibus Angeli antecellunt; ac, si quid praeterea addendum est, etiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxorem ducunt; non etiam carne et sanguine coagmentati sunt: in terris praeterea non commorantur; non cupiditatum, aut libidinum perturbationibus sunt obnoxii; non cibi indigent, aut potus; non sunt eiusmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut praeclara species possit allicere; nulla denique eius generis illecebra capiuntur. Tu autem.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominus: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio VIII.

At humanum genus, cum natura beatis illis mentibus inferius sit, omni vi, studioque contendit, ut quoad eius fieri potest, illas assequatur. Quomodo? non nubunt Angeli; at neque etiam virgo. Assistentes illi semper ad Deum, eidem inserviunt; et istud ipsum virgo. Quod si virgines, quamdiu corporis onere deprimuntur, quemadmodum Angeli, in coelo nequeunt ascendere; illud eo vel maximo solatio compensant, quod modo spiritu, et corpore sancti sint, coeli regem recipiunt. Videsne virginitatis praestantiam? quomodo terrarum incolas sic afficiat, ut qui corpore vestiti sunt, eos incorporeis mentibus exaequet? Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio IX.

Qua enim, quaeso, re differebant ab Angelis Elias, Eliseus, Ioannes, veri hi virginitatis amatores? nulla, nisi, quod mortali natura constabant. Nam caetera si quis diligenter inquirat, hi nihilo minus affecti reperientur, quam beatae illae mentes: et idipsum, quo inferiore conditione videntur esse, in magna est eorum laude ponendum. Ut enim terrarum incolae, et ii, qui essent mortali natura, possent ad illam virtutem vi et contentione pervenire; vide quanta eos fortitudine, quanta vitae ratione praeditos fuisse oporteat Tu. autem.

In II. Vesp. commem. S. Paulini Ep.

DIE XXII. IUNII

In Cath. tantum

SS. DECEM MILLIUM CRUCIFIX. MM.

De Comm. plurim. MM. Lect. I. Noct. de Scr. occ., II. Noct. de eod. Comm. 2. loco, III. Noct. Hom. in Ev. Descendens *de eod. Comm. 2. lo., 9. Lect S. Paulini, et comm. in Laud.*

DIE XXV. IUNII

S. GULIELMI ABBATIS

Duplex

Omnia de Communi Abbatum praeter ea, quae sequuntur propria.

ORATIO

Deus qui infirmitati nostrae ad terendam salutis viam in Sanctis tuis exemplum, et praesidium collocasti; da nobis, ita Beati Gulielmi Abbatis merita venerari, ut eiusdem excipiamus suffragia, et vestigia prosequamur. Per Dominum nostrum.

In I. Nocturno. Lectiones de Script. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Gulielmus nobilibus parentibus Vercellis in Insubria natus, vix quartum decimum aetatis annum expleverat, cum miro quodam pietatis ardore flagrans, Compostellanam peregrinationem ad celeberrimum Sancti Iacobi templum aggressus est. Quod iter una amictus tunica, ac duplici ferreo circulo praecinctus, nudisque pedibus prosecutus, asperrima frigoris et aestus, famis et sitis summo cum vitae discrimine perpessus est incommoda. Reversus in Italiam, novam ad Sanctum Domini sepulchrum peregrinationem molitur. Sed quo minus propositum exequatur, varia atque gravissima intercedunt impedimenta; divino Numine ad altiora et sanctiora religiosam iuvenis indolem retrahente. Porro in soliculo monte biennium inter assiduas preces, vigilias, chameunias et ieiunia commoratus, divina subnixus ope, caeco lumen restituit; cuius miraculi fama percrebrescente iam Gulielmus latère non poterat: quare iterum Hierosolymam cogitat, et alacris se itineri committit. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio V.

Dei autem monitu, qui eidem apparuit, a proposito revocatur, utilior ac fructuosior tam apud Italos, quam aqud exteras nationes futurus. Tum monasterium

in Virgiliani montis cacumine, quod deinde Virginis est appellatum, loco aspero et inaccesso miranda exaedificavit celeritate. Socios deinde viros et religiosos adsciscit, eosque ad vivendi normam evangelicis praeceptis et consiliis summopere accommodatam, tum certis legibus ex Beati Benedicti institutis magna ex parte desumptis, tum verbo et sanctissimae vitae exemplis informat. Tu autem ec.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Aliis deinde monasteriis erectis, clarior in dies Gulielmi facta sanctitas, multos ad eum undique viros perducit, sanctitatis odore, et miraculorum fama allectos. Nam muti loquelam, surdi auditum, aridi vigorem, varioque et immedicabili morbo laborantes, sanitatem ipsius intercessione receperunt. Aquam in vinum convertit, aliaque complura mirabilia patravit: inter quae illud non silendum, quod muliercula ad eius castitatem tentandam missa, in ardentibus prunis humi stratis illaesum se volutavit. De qua re certior factus Rogerius Neapolis rex in summam viri Dei venerationem adducitur. Demum tempore obitus regi, aliisque praenuntiato, innumeris virtutibus et miraculis clarus obdormivit in Domino, anno salutis millesimo centesimo quadragesimo secundo. Tu autem ec.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℟. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno. Homil. in Evang. Ecce nos reliquimus omnia, *ut in Communi Abbatum.*

IULIUS

DIE III. IULII

In Cathed. tantum

S. RUSTIOLAE VIRG. ET MART.

Semid.

De Com. VV. et MM. 1. loco cum com. Oct. SS. Apost.

Extr. Cath. de V. die infr. Oct. SS. Ap.

DIE VII. IULII

S. ROMULI EPISC. ET MART.

PRIMI PISTORIENSIUM CATECH. ATQ. BAPT.

De Comm. unius Mart. 1. loco

DIE XI. IULII

S. ZENOBII EPISC. ET CONF.

Duplex (d. ass. ex 25. Maii)

Omnia ut in Comm. Conf. Pont. 1 *lo. praeter ea, quae sequuntur.*

In utrisq. Vesp. et Mat.

HYMNUS

O flos colende Praesulum ,
Fidelium cor recrea ,
Reple tuam coelestibus
Odoribus Florentiam.
Praeclara postquam dixerat
Te civitas Antistitem ,
Spernis , fugisque patrias
Desideratus infulas.
Sed sacra Pastor munera
Obire iussus , incolis
Virtute praestas omnibus
Gratus Deo , et mortalibus.
Divina praebes pabula
Potu , ciboque temperans :
Fidemque concionibus ,
Miraculisque provehis.
Possessa dudum crimine
Tu voce corda liberas ,
Et vita , quos reliquerat ,
Vocas in auras luminis.

Deo Patri sit gloria ,
Eiusque soli Filio ,
Cum Spiritu Paraclito
Nunc , et per omne saeculum. Amen.

ORATIO

Deus , qui Beatum Zenobium Confessorem tuum atque Pontificem praedicationis gratia , virtutum et miraculorum gloria sublimasti : da famulis tuis , quae docuit intellectu conspicere , et quae egit imitatione complere. Per Dominum nostrum.

In I. Noct. Lect. de Scr. occurr.

In II. Nocturno

Lectio iv.

Zenobius ex nobili Hieronymorum familia Florentiae natus , ubi pueritiam sancte in humanioribus litteris transegisset, inter cathecumenos fuit adscriptus. Biennio post praeclaris nuptiis recusatis , Christo se coelesti sponso per Baptismi Sacramentum , et castitatis votum obstrinxit. Quamobrem Theodoro Florentino Episcopo in primis carus , per omnes Ordinum gradus ad Archidiaconi munus in Ecclesia Cathedrali assumptus, Arianos nonnullos singulari doctrina , et eloquentia ad fidei veritatem convertit : dignus propterea qui a Sancto Ambrosio saepius inviseretur. Cuius testimonio a Damaso Papa probatus , Romam primo accitus , mox Apostolicae Sedis Diaconus renunciatus fuit ; ubi praeter alia miracula , praefecti filium paralyticum , solo signo crucis pristinae restituit sanitati. Tu autem ec.

℟. Inveni David servum meum , oleo sancto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nibil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V.

Constantinopolim deinde legatus ad novam ibi surgentem haeresim supprimendam mittitur; quod ille doctrina, sanctitate, miraculis, praesertim duobus energumenis liberatis, feliciter confecit. Romam reversus, Theodoro iam defuncto, ad componendas patriae civiles discordias proficiscitur; mox Florentinis civibus postulantibus, invitus a Damaso Pontifice Florentiae Episcopus consecratur. At ille novos honores, et opes maioris reputans incitamenta virtutis, impensius sese totum divino obsequio mancipavit. Omnes ecclesiasticos proventus (relicta sibi modica summa ad familiae substentationem) pauperibus erogabat. Carnem ieiuniis, vigiliis, et aspero cilicio edomabat: mentem oratione, sacrarum litterarum lectione, ac meditatione exercebat. In salute animarum procuranda assiduus versabatur; nec tamen a divini verbi praedicatione desistebat. Haereticorum fuit acerrimus insectator, et catholicae fidei propugnator insignis. Tu autem ec.

℟. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI.

Mortuis parentibus, cum patrimonium in egenos distributum Christo totum donasset, accepit et ipse vicissim a Domino mira dona gratiarum. Eiiciebat dae-

mones, sanabat aegrotos; caeco etiam eleemosynam petenti, ac se fore christianum spondenti, si sanitatem recuperaret, et fidei, et oculorum lumen a Domino impetravit. Mortuos etiam aliquot ad vitam revocavit; inter quos gallicae matronae filium, quem, dum Romam pietatis causa proficiscitur, Florentiae amiserat, matri mirabiliter restituit. Denique pro Ecclesia sua magnis laboribus, curisque perfunctus, fere nonagenarius vicinam mortem praenuncians, adstante Clero, omnibus benedicens: tum vicinarum Urbium Episcopos ad sibi benedicendum invitans: octavo Kalendas Iunias obdormivit in Domino. Tu autem ec.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III. Noct. Lection. ut in Com. Conf. P. 1. loco.

DIE XVII IULII

B. M. V. HUMILITATIS

Duplex.

Ad Vesp. Ant. Dum esset Rex, *cum reliquis Antiphonis, et Psalmis, ut in Officio parvo B. M. V. Capit.* Ab initio. *Hymn.* Ave maris Stella, *ibid.*

℣. Cum essem parvula placui Altissimo.

℟. Et de meis visceribus genui Deum, et hominem.

Ad Mag. Ant. Exultavit spiritus meus in Deo salutari meo, quia respexit humilitatem ancillae suae.

ORATIO

Deus, qui humilia respicis, et alta a longe cognoscis: da famulis tuis humilitatem Beatae Mariae semper Virginis puro corde sectari, quae virginitate placuit, humilitate concepit Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit, et regnat.

Ad Matutinum. Inv. Sancta Maria Dei Genitrix Virgo, * Intercede pro nobis.

Ps. Venite exultemus Domino.

Hymn. Quem terra, pontus.

Antiph., et Psal. Nocturnorum, ut in Officio parvo B. M. V.

In I. Nocturno

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

De Canticis Canticorum.

Lectio 1. *Cap* 8.

Quae est ista, quae ascendit de deserto, deliciis affluens, innixa super dilectum suum? sub arbore malo suscitavi te: ibi corrupta est mater tua, ibi violata est genitrix tua. Pone me ut signaculum super cor tuum, ut signaculum super brachium tuum: quia fortis est ut mors dilectio, dura sicut infernus aemulatio: lampades eius, lampades ignis, atque flammarum. Tu autem ec.

℟. Sancta, et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: * Quia quem coeli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio II.

Aquae multae non potuerunt extinguere charitatem, nec flumina obruent illam: si dederit homo omnem substantiam domus suae pro dilectione, quasi nihil despiciet eam. Soror nostra parva, et ubera non habet: quid faciemus sorori nostrae in die, quando alloquenda est? si murus est, aedificemus super eum propugnacula argentea: si ostium est, compingamus illud tabulis cedrinis. Tu autem ec.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo, * Et de meis visceribus genui Deum, et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio III.

Ego murus: et ubera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem reperiens. Vinea fuit pacifico in ea, quae habet populos: tradidit eam custodibus, vir affert pro fructu eius mille argenteos. Vinea mea coram me est: mille tui pacifici, et ducenti his, qui custodiunt fructus eius. Quae habitas in hortis, amici auscultant: fac me audire vocem tuam. Fuge, dilecte mi, et assimilare capreae, hinnuloque cervorum super montes aromatum. Tu autem ec.

℟. Beata es virgo Maria, quae Dominum portasti creatorem mundi: * Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanens virgo.

℣. Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In II. Nocturno

℣. Adiuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio eius non commovebitur.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis

In Dom. infra Oct. Assumpt.

Lectio IV.

Legis in Actibus Apostolorum, quod redeuntes a monte Oliveti unanimiter perseverabant in oratione. Qui? si forte Maria adfuit, nominetur prima, quae supra omnes est, tam Filii praerogativa, quam suae privilegio sanctitatis. Petrus, et Andreas, ait, Iacobus, et Ioannes, et caeteri, qui sequuntur. Hi omnes perseverabant unanimiter cum mulieribus, et Maria Matre Iesu. Itane, et mulierum sese ultimam exhibebat, ut novissima omnium poneretur? vere carnales adhuc discipuli, quibus necdum Spiritus erat datus, quia Iesus necdum fuerat glorificatus, quando facta est inter illos contentio de primatu: cum Maria quanto maior erat, humiliaret se non modo in omnibus, sed et prae omnibus. Merito facta est novissima prima, quae prima cum esset omnium, sese novissimam faciebat. Merito facta est omnium Domina, quae se omnium exhibebat ancillam. Merito denique super Angelos exaltata est, quae et infra viduas, et poenitentes: infra eam, de qua eiecta fuerant septem doemonia, ineffabili sese mansuetudine inclinabat. Tu autem ec.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi suavitatem.

Lectio v.

Obsecro vos, filioli, aemulamini hanc virtutem. Si Mariam diligitis, si contenditis ei placere, aemulamini modestiam eius. Nihil enim tam idoneum homini: nihil tam congruum christiano. Et quidem manifesta satis in Virgine ex hac ipsa mansuetudine virtus humilitatis elùcet. Nimirum collactaneae sunt humilitas et mansuetudo, in eo confoederatae germanius, qui dicebat: discite a me, quia mitis sum et humilis corde. Sicut enim mater praesumptionis elatio, sic mansuetudo vera nonnisi ex vera humilitate procedit. Nec in sola tamen Mariae taciturnitate commendatur humilitas, sed evidentius resonat in sermone. Audierat quod ex te nascetur Sanctum, vocabitur Filius Dei; et nihil aliud, quam ancillam eius se esse respondit. Tu autem ec.

℟. Quae est ista, quae processit sicut Sol, et formosa tamquam Ierusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio vi.

Inde ventum est ad Elisabeth, et continuo Virginis gloria singularis eidem per Spiritum revelatur. Denique et mirabatur personam venientis, dicens: unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? commendabat et vocem salutantis, adiiciens: ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo. Et beatificabat fidem credentis: beata, inquiens, quae credidisti, quoniam perficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino. Magna quidem praeco-

nia; sed et devota humilitas nihil sibi passa retinère, in eum magis universa refùdit, cuius in se beneficia laudabantur. Tu, inquit, magnificas matrem Domini, sed magnificat anima mea Dominum. * Quam quidem Domini Matrem in antiquissima eius Imagine Pistorienses sub speciali Humilitatis titulo, magnifico extructo Templo, singulari religione venerantur. Vetus enim apud eos, et constans fama percrebuit, anno salutis millesimo quadringentesimo nonagesimo, cum intestinis civium odiis universae patriae clades imminèret, ex eàdem Imagine sudorem quemdam purissimum, cuius adhuc appàrent vestigia, promanasse; eiusque exinde anniversarius dies decimosexto Kalendas Augusti quotannis solemni festo atque ingenti concursu celebratur. Quam vero haec Pistoriensis populi pietas grata sibi fuerit, amantissima Mater non semel testari visa est, dum saepe in evidenti discrimine urbi, et civibus praesenti praesidio fuit. Tu autem ec.

℟. Ornatam monilibus filiam Ierusalem Dominus concupivit: * Et videntes eam filiae Sion, beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Adstitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes. Gloria Patri. Unguentum.

In III. Nocturno.

℣. Elegit eam Deus, et praelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam

Lectio VII. Cap. 1.

In illo tempore: missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galileae, cui nomen Nazareth, ad Virgi-

ginem desponsatam viro, cui nomen erat Ioseph, de domo David, et nomen Virginis Maria. Et reliqua.

HOMILIA SANCTI BERNARDI ABBATIS

Super missus est etc. n. 5.

Quae est haec Virgo tam venerabilis, ut salutetur ab Angelo; tam humilis, ut desponsata sit fabro? Pulchra permixtio virginitatis, et humilitatis! nec mediocriter placet Deo illa anima, in qua et humilitas commendat virginitatem, et virginitas exornat humilitatem. Sed quanta, putas, veneratione digna est, in qua humilitatem exaltat foecunditas, et partus consecrat virginitatem? audis virginem, audis humilem. Si non potes virginitatem humilis, imitare humilitatem virginis. Laudabilis virtus virginitas, sed magis necessaria humilitas: illa consulitur, ista praecipitur; ad illam invitàris, ad istam cògeris; de illa dicitur: qui potest capere, capiat; de ista dicitur: nisi quis efficiatur sicut parvulus iste, non intrabit in regnum coelorum. Tu autem.

℟. Felix namque es sacra virgo Maria, et omni laude dignissima: * Quia ex te ortus est sol iustitiae, Christus Deus noster.

℣. Ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum iuvamen, quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem. Quia ex te.

Ben. Cuius festum colimus, ipsa Virgo Virginum.

Lectio VIII.

Potes denique sine virginitate salvari, sine humilitate non potes. Potest, inquam, placere humilitas, quae virginitatem deplorat amissam; sine humilitate autem

audeo dicere nec virginitas Mariae placuisset. Super quem, inquit, requiescet spiritus meus, nisi super humilem et quietum? super humilem dixit, non super virginem. Patet itaque, quia ut de Spiritu Sancto conciperet, sicut ipsa perhibet, respexit humilitatem ancillae suae Deus, potius quam virginitatem. Et si placuit ex virginitate, tamen ex humilitate concepit. Unde constat, quia etiam, ut placeret virginitas, humilitas procul dubio fecit. Tu autem.

℟. Beatam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dominus magna, qui potens est, et sanctum nomen eius.

℣. Et misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum. Quia fecit. Gloria Patri. Quia fecit.

Lectio IX.

Quid dicis, virgo superbe? Maria virginem se oblita, gloriatur de humilitate; et tu, negligendo humilitatem, blandiris tibi de virginitate? respexit, ait illa, humilitatem ancillae suae. Quae illa? Virgo utique sancta, Virgo sobria, Virgo devota. Numquid tu castior illa? numquid devotior? aut numquid tua forte pudicitia gratior castitate Mariae, ut tu scilicet sine humilitate placere sufficias ex tua, quod illa non potuit ex sua? denique quanto honorabilior es ex singulari munere castimoniae, tanto tibi tu maiorem iniuriam facis, quod eius in te decorem foedas permixtione superbiae. Tu autem.

Te Deum laudamus.

Ad Laud. Antiph. Dum esset Rex, *cum reliq. ut in Offic. B. Mariae in Sabbato. Capit.* Ab initio. *Hymn.* O gloriosa Virginum.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

Ad Ben Ant. Beata es Maria, quae credidisti: perficientur in te, quae dicta sunt tibi a Domino, alleluia.

ORATIO

Deus, qui humilia respicis, et alta a longe cognoscis: da famulis tuis humilitatem Beatae Mariae semper Virginis puro corde sectari, quae virginitate placuit, humilitate concepit Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum. Qui tecum vivit, et regnat.

Ad Horas, Ant. Cap. et Responsoria brevia, ut in Officio B. Mariae in Sabbato.

In II. Vesp. omnia ut in primis, excepta ea, quae sequitur.

Ad Mag. Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus.

Oratio ut supra.

DIE XVIII. IULII

S. CAMILLI DE LELLIS CONF.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur propr. In Hymn. MS.

ORATIO

Deus, qui Sanctum Camillum, ad animarum in extremo agône luctantium subsidium singulari charitatis praerogativâ decorasti: eius, quaesumus, meritis spiritum nobis tuae dilectionis infunde: ut in hora exitus nostri hostem vincere, et ad coelestem mereamur coro-

nam pervenire. Per Dominum etc. in unitate eiusdem etc.

Postea fit com. SS. Symphorosae, et Filior. MM. ut in Breviar.

In I. Nocturno Lect. de Script. occ.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Camillus Bucclanici Theatinae Dioecesis oppido ex nobili Lelliorum familia natus est matre sexagenaria, cui gravidae visum est per quietem, puerulum crucis signo in pectore munitum, et agmini puerorum idem signum gestantium praeuntem se peperisse. Adolescens rem militarem sequutus, saeculi vitiis aliquandiu indulsit, donec vigesimumquintum agens aetatis annum tanto supernae gratiae lumine, divinaeque offensae dolore correptus fuit, ut uberrimo lacrymarum imbre illico perfusus, anteactae vitae sordes indesinenter abstergere, novumque induere hominem firmiter decreverit. Quare ipso, quo id contigit, Purificationis Beatissimae Virginis festo die ad Fratres Minores, quos Capuccinos vocant, convolans, ut eorum numero adscriberetur summis precibus exoravit. Voti compos semel atque iterum factus est; sed foedo ulcere, quo aliquando laboraverat, in eius tibia iterato recrudescente, divinae providentiae maiora de eo disponentis consilio humiliter se subiecit, suique victor, illius religionis bis expetitum et susceptum habitum bis dimisit. Tu autem ec.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei Et dedit.

Lectio V.

Romam profectus, in Nosocomium, quod insanabilium dicitur, receptus est; cuius etiam administrationem, ob perspectas eius virtutes sibi demandatam, summa integritate ac sollicitudine vere paterna perègit. Omnium aegrorum servum se reputans, eorum sternere lectulos, sordes tergere, ulceribus medèri, agonique extremo piis precibus et cohortationibus opem ferre solemne habuit: quibus in muneribus praeclara praebuit admirabilis patientiae, invictae fortitudinis, et heroicae charitatis exempla. Verum cum animarum in extremis periclitantium, quod unice intendebat, levamini subsidium litterarum plurimum conferre intelligeret; triginta duos annos natus, in primis grammaticae elementis tyrocinium inter pueros iterum subire non erubuit. Sacerdotio postea rite initiatus, nonnullis sibi adiunctis sociis, prima iecit congregationis Clericorum Regularium infirmis ministrantium fundamenta, irrito conatu obnitente humani generis hoste. Nam Camillus coelesti voce e Christi Crucifixi, manus etiam de ligno avulsas admirando prodigio portendentis, simulacro emissa mirabiliter confirmatus, Ordinem suum a Sede Apostolica approbari obtinuit, Sodalibus quarto obstrictis maxime arduo voto, infirmis, quos etiam pestis infecerit, ministrandi. Quod institutum, quam foret Deo acceptum, et animarum saluti proficuum, Sanctus Philippus Nerius, qui Camillo a sacris confessionibus erat, comprobavit; dum eius alumnis decedentium agòni opem ferentibus, Angelos suggerentes verba saepius se vidisse testatus est. Tu autem ec.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Arctioribus hisce vinculis aegrotantium ministerio mancipatus, mirum est, qua alacritate, nullis fractus laboribus, nullis deterritus vitae periculis, diu noctuque ad supremum usque spiritum eorum commodis vigilaverit. Omnibus omnia factus, vilissima quaeque officia demississimo obsequio, flexisque plerumque genibus, veluti Christum ipsum cerneret in infirmis, hilari promptoque animo arripiebat: utque omnium indigentiis praesto esset, generalem Ordinis praefecturam, coelique delicias, quibus in contemplatione defixus affluebat, sponte dimisit. Paternus vero illius erga miseros amor tum maxime effulsit, cum et urbs contagioso morbo primum, deinde extrema annonae laboraret inopia, et Nolae in Campania dira pestis grassaretur. Tanta denique in Deum et proximum charitate exarsit, ut Angelus nuncupari, et Angelorum opem in vario itinerum discrimine experiri promereretur. Prophetiae dono et gratia sanitatum praeditus, arcana quoque cordium inspexit; eiusque precibus nunc cibaria multiplicata sunt, nunc aqua in vinum conversa. Tandem vigiliis, ieiuniis et assiduis attritus laboribus; cum pelle tantum et ossibus constare videretur, quinque molestis aeque ac diùtinis morbis, quos misericordias Domini appellabat, fortiter toleratis, Sacramentis munitus, Romae inter suavissima Iesu et Mariae nomina, ad ea verba: mitis atque festivus Christi Iesu tibi aspectus appareat; qua praedixerat hora, obdormivit in Domino, pridie Idus Iulii, anno salutis millesimo sexcentesimo decimoquarto, aetatis suae sexagesimoquinto: quem pluribus illustrem miraculis Be-

benedictus Decimusquartus solemni ritu Sanctorum fastis adscripsit. Tu autem ec.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii Secundum Ioannem

Lectio VII. Cap. 15.

In illo tempore: dixit Iesus discipulis suis: hoc est praeceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia Sancti Augustini Episcopi

Tract. 83. in Ioan. Evang.

Quid putamus, fratres mei, numquidnam solum eius de ista dilectione mandatum est, qua diligimus invicem? nonne est et aliud maius, ut diligamus Deum? aut vero de sola Deus nobis dilectione mandavit, ut alia non requiramus? tria certe commendat Apostolus, dicens: manent autem fides, spes, charitas, tria haec, maior autem horum charitas. Et si in charitate, hoc est in dilectione, concluduntur duo illa praecepta, maior tamen dicta est esse, non sola. De fide igitur nobis quam multa mandata sunt, quam multa de spe! quis potest cuncta colligere, quis enumerando sufficere? sed intueamur quod ait idem Apostolus: plenitudo legis charitas. Tu autem.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℟. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio VIII.

Ubi ergo charitas est, quid est quod possit deesse? ubi autem non est, quid est quod possit prodesse? daemon credit, nec diligit: nemo diligit, qui non credit. Frustra quidem, sed tamen potest sperare veniam, qui non diligit: nemo autem potest desperare, qui diligit. Itaque ubi dilectio est, ibi necessario fides et spes, et ubi dilectio proximi, ibi necessario etiam dilectio Dei. Qui enim non diligit Deum, quomodo diligit proximum tamquam se ipsum? quandoquidem non diligit et se ipsum: est quippe impius et iniquus: qui autem diligit iniquitatem, non plane diligit, sed odit animam suam. Tu autem ec.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio IX. de SS. Symphorosa et septem filiis Mart. ut in Brev. Quando autem transfertur, Lectio IX. erit.

Hoc ergo praeceptum Domini teneamus, ut nos invicem diligamus; et quiquid aliud praecepit faciemus: quoniam quidquid est aliud, hic habemus. Discernitur quippe ista dilectio ab illa dilectione, qua se invicem diligunt homines; nam ut discerneretur, adiunctum est; sicut dilexi vos. Ut quid enim diligit nos Christus, nisi ut regnare possimus cum Christo? ad hoc ergo et nos invicem diligamus, ut dilectionem nostram discernamus a caeteris, qui non ad hoc se invi-

eum diligunt, quia nec diligunt. Qui autem se propter habendum Deum diligunt, ipsi se diligunt; ergo ut se diligant, Deum diligunt. Non est haec dilectio in omnibus hominibus: pauci se propterea diligunt, ut sit Deus omnia in omnibus. Tu autem ec.

Te Deum laudamus.

DIE XIX. IULII

S. VINCENTII À PAULO CONF.

Duplex

Omnia de Com. Conf. non Pont. praet. ea, quae seq. In Hymn. MS.

ORATIO

Deus, qui ad evangelizandum pauperibus, et ecclesiastici Ordinis decorem promovendum, Beatum Vincentium apostolica virtute roborasti: praesta, quaesumus; ut cuius pia merita veneramur, virtutum quoque instruamur exemplis. Per Dominum.

In I. Nocturno. Lectiones de Scr. occur.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Vincentius a Paulo, natione Gallus, Podii non procul ab Aquis Tarbèllis in Aquitania natus, iam tum a puero eximiam in pauperes charitatem prae se tulit. A custodia paterni gregis ad litteras evocatus, humanas Aquis, divinas tum Tolosae, tum Caesaraugùstae didicit. Sacerdotio initiatus, ac Thelogiae laurea insignitus

in Turcas incidit, qui captivum in Africam adduxerunt: sed in captivitate positus, herum ipsum Christo rursus lucrifècit. Cum eo igitur ex barbaris oris, opitulante Deipara, sese proripiens, ad Apostolica limina iter instituit. Unde in Galliam reversus, Clippiaci primum, mox Castellionis paroecias sanctissime rexit. Renuntiatus a rege primarius sacrorum minister in Gallia triremibus, mirum quo zelo et ducum et remigum saluti operam posuerit. Monialibus Visitationis a sancto Francisco Salesio praepositus, tanta prudentia per annos circiter quadraginta eam curam sustinuit, ut maxime comprobaverit iudicium sanctissimi Praesulis, qui Sacerdotem Vincentio digniorem nullum se nosse fatebatur. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Evangelizandis pauperibus, praesertim ruricolis, ad decrepitam usque aetatem indefessus incubuit, eique Apostolico operi tum se, tum alumnos congregationis, quam sub nomine Presbyterorum saecularium Missionis instituit, perpetuo voto a Sancta Sede confirmato speciatim obstrinxit. Quantum autem augendae Cleri disciplinae adlaboraverit, testantur erecta maiorum Clericorum Seminaria, collationum de divinis inter Sacerdotes frequentia; et sacrae Ordinationi praemittenda exercitia, ad quae, sicut et ad pios laicorum secessus, instituti sui domicilia libenter patère voluit. Insuper ad amplificandam fidem, et pietatem evangelicos misit operarios, non in solas Galliae provincias, sed et in Italiam,

Poloniam, Scotiam, Hyberniam, atque ad barbaros et Indos. Ipse vero, vita functo Ludovico decimotertio, cui morienti hortator adstitit, a Regina Anna Austriaca matre Ludovici decimiquarti, in Sanctius Consilium accitus, studiosissime egit, ut nonnisi dignores Ecclesiis ac Monasteriis praeficerentur; civiles discordiae, singularia certamina, serpentes errores, quos simul sensit, et exhorruit, amputarentur, debitaque iudiciis Apostolicis obedientia praestaretur ab omnibus. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Nullum fuit calamitatis genus, cui paterne non occurrerit. Fideles sub Turcarum iugo gementes, infantes expositos, iuvenes dyscolos, virgines periclitantes, moniales dispersas, mulieres lapsas, ad triremes damnatos, peregrinos infirmos, artifices invalidos, ipsosque mente captos, ac innumeros mendicos subsidiis et hospitiis, etiamnum superstitibus, excepit ac pie fovit. Lotharingiam, Campaniam, Pichârdiam, aliasque regiones, peste, fame belloque vastatas, prolixe refecit. Plurima ad perquirendos et sublevandos miseros sodalitia fundavit, inter quae celebris Matronarum coetus, et late diffusa sub nomine charitatis Puellarum Societas. Puellas quoque tum de Cruce, tum de providentia, ac Sanctae Genovefae ad sequioris sexus educationem erigendas curavit. Haec inter, et alia gravissima negotia Deo iugiter intentus, cunctis affabilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, humilis, ab honoribus, divitiis, ac deliciis

semper abhorruit, auditus dicere, rem nullam sibi placère praeterquam in Christo Iesu, quem in omnibus studebat imitari. Corporis demum afflictatione, laboribus, senioque attritus, die vigesimaseptima Septembris anno salutis supra millesimum sexcentesimo sexagesimo, aetatis suae octogesimoquinto, Parisiis in domo Sancti Lazari, quae caput est congregationis Missionis, placide obdormivit: quem virtutibus, meritis ac miraculis clarum Clemens Duodecimus inter Sanctos retulit, ipsius celebritati die decimanona mensis Iulii quotannis assignata. Tu autem ec.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno. Hom. in Evang. Designavit Dominus, *ut in Comm. Evang.*

DIE XX. IULII

S. HIERONYMI AEMILIANI CONF.

Duplex

Omnia ut in Comm. Conf non Pont. praet. ea, quae sequuntur. In Hymn. MS. *In I. Vesp. et in Laud. comm. S. Margaritae V. et M.*

ORATIO

Deus, misericordiarum Pater, per merita, et intercessionem Beati Hieronymi, quem orphanis adiutorem et patrem esse voluisti, concede; ut spiritum adoptio-

nis, quo filii tui nominarum, et sumus, fideliter custodiamus. Per Dominum.

In I. Nocturno. Lect. de Script. occ.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Hieronymus, e gente patricia Æmiliana Venetiis ortus, a prima adolescentia militiae addictus, difficillimis Reipublicae temporibus Castro Novo ad Quarum in montibus Tarvisinis praeficitur. Arce ab hostibus capta, ipse in teterrimum carcerem detruditur, manibus ac pedibus vinctus; cui omni humana ope destituto Beatissima Virgo, eius precibus exorata, clemens adest, vincula solvit, et per medios hostes, qui vias omnes obsederant, in Tarvisii conspectum incolumem ducit. Urbem ingressus ad Deiparae aram, cui se voverat, manicas, compedes, catenas, quas secum detulerat, in accepti beneficii testimonium suspendit. Reversus Venetias, coepit pietatis studia impensius colere, in pauperes mire effusus, sed puerorum praesertim misertus, qui parentibus orbati, egeni et sordidi per urbem vagabantur, quos in aedes a se conductas recepit de suo alendos, et christianis moribus imbuendos. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio V.

Per eos dies Venetias appulerant beatus Caietanus, et Ioannes Petrus Caraffa, postmodum Paulus Quar-

tus, qui Hieronymi spiritu, novoque instituto colligendi orphanos probato, illum in incurabilium hospitale adduxerunt, in quo orphanos simul educaret, atque aegrotis pari charitate inserviret. Mox eorumdem hortatu in proximam continentem profectus, Brixiae primum, deinde Bergomi, atque Novocòmi orphanotrophia erexit, Bergomi praesertim, ubi praeter duo, pro pueris unum, et pro puellis alterum, domum excipiendis, novo in illis regionibus exemplo, mulieribus a turpi vita ad poenitentiam conversis, aperuit. Somàschæ demum subsistens, in humili pago agri Bergomensis ad Venetae ditionis fines, sibi ac suis ibi sedem constituit, formamque induxit Congregationis, cui propterea a Somàscha nomen factum: quam subinde auctam et propagatam, nedum orphanorum regimini, et Ecclesiarum cultui, sed ad maiorem christianae reipublicae utilitatem, adolescentium in litteris et bonis moribus institutioni in Collegiis, Accademiis et Seminariis addictam Sanctus Pius quintus inter religiosos Ordines adscripsit, ceterique Pontifices privilegiis ornarunt. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Orphanis colligendis intentus Mediolanum proficiscitur, atque Ticinum, et utrobique collectis agminibus puerorum, tectum, victum, vestem, magistros, nobilibus viris faventibus, provide constituit. Inde Somàscham redux, omnibus omnia factus, a nullo abhorrebat opere, quod in proximi bonum cedere praevidèret.

Agricolis immixtus per agros sparsis, dum se illis adiutorem in metendis frugibus praebet, mysteria fidei explicabat, puerorum capita porrigine foeda abstergens, et patienter tractans curabat: putridis rusticorum vulneribus medebatur eo successu, ut gratia curationum donatus censeretur. In monte qui Somàschae imminet, reperta specu, in illam se abdidit, ubi se flagellis caedens, dies integros ieiunus transigens, oratione in plurimam noctem protracta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui aliorumque noxarum poenas luebat. In huius specus interiori recessu ex arido silice extillat aqua, precibus servi Dei, ut constans traditio est, impetrata, quae usque in hodiernam diem iugiter manans, et in varias regiones delata aegris sanitatem plerumque conciliat. Tandem ex contagione, quae per omnem vallem serpebat, dum aegrotantibus inservit, et vita functos propriis humeris ad sepulturam defert, contracto morbo, annos natus sex et quinquaginta, quam paulo ante praedixerat, pretiosam mortem obiit anno millesimo quingentesimo trigesimo septimo: quem pluribus in vita, et post mortem miraculis illustrem Benedictus Decimusquartus Beatorum, Clemens vero Decimus tertius Sanctorum fastis solemniter adscripsit. Tu autem ec.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII. Cap. 19. v. 13.

In illo tempore: oblati sunt Iesu parvuli, ut manus eis imponeret, et oraret. Et reliqua.

HOMILIA SANCTI IOANNIS CHRYSOSTOMI
Homil. 26. in Matth.

Cur discipuli pueros abigebant? dignitatis causa. Quid ergo ille? ut doceat illos modeste sapere, fastumque mundanum conculcare, et suscipit et ulnis complectitur, talibusque regnum coelorum pollicetur: id quod etiam dixit superius. Et nos igitur si volumus haeredes esse coelorum, hanc virtutem cum diligentia magna sectemur. Hoc est enim philosophiae culmen, simplicem esse cum prudentia. Haec vita est angelica. Anima enim pueruli omnibus animi morbis vacua est: non memoriam retinet iniuriarum, sed eas inferentes adit ut amicos, ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verberibus caedatur, eam semper quaerit, et omnibus anteponit. Tu autem ec.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio VIII.

Si Reginam ipsi ostendas diademate ornatam, non praefert eam matri pannis detritis vestitae, malletque illam incultam videre, quam Reginam mirifice amictam. Nam quod suum, quod alienum est, non ex paupertate, vel divitiis, sed ex amore aestimare solet, et nihil plus requirit, quam necessaria, atque ut lacte repletus est, statim a mamma abscedit. Non eisdem, quibus nos, aerumnis premitur, nec pecuniarum iactura, rebusque

similibus, nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus laetatur, neque corporum pulchritudinem miratur. Ideo dicebat: talium est enim regnum coelorum: ut ex proposito voluntatis illa operemur, quae natura sua pueri faciunt. Tu autem ec.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio IX.

Quia enim Pharisaei non aliunde, quam a nequitia et arrogantia ad agendum ferebantur, ubique Discipulos suos simplices esse iubet, illosque subindicat, dum hos instituit. Nihil enim ita superbiam parit, ut principatus, et primi consessus. Quoniam igitur Discipuli per totum terrarum orbem multum honoris consecuturi erant, ipsorum animos praevenit, nec sinit eos humanum quid pati, nec honorem a vulgo expetere, vel ante alios se efferre. Nam etiamsi haec parva videntur esse, at malis ingentibus causam praebent. Sic enim instituti Pharisaei in malorum culmen ascenderunt: salutationes, primus consessus et medios requirentes, hinc in ardentem gloriae cupiditatem, inde vero in impietatem lapsi sunt. Tu autem ec.

Te Deum laudamus.

DIE XXI. IULII

S. ALEXII CONF.

Semid. (d. ass. ex 17. huius)

Officium ut in Brev. IX. Lect. S. Praexedis Virg. et eius comm. in Laud.

DIE XXV. IULII

S. IACOBI AP. CIVITATIS PATRONI

Dup. 1. cl. cum Octava

Omnia ut in Brev. De S. Cristophoro nihil.

DIE XXVII. IULII

De Tertia die infr. Oct. Sem.

In I. Nocturno, Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno

Sermo Sancti Petri Chrysologi

Lectio IV. *Sermo* 28.

Quod sit virtutibus cognata paupertas, terrena et coelestis comprobat disciplina. Athleta ad luctàmen nudus accèdit: confligit cum fluctibus nauta nudus: miles in acie nonnisi expeditus assistit: qui tendit ad philosophiam, totum, quod in rebus est, ante contemnit. Est ergo virtutibus cognata paupertas; et si paupertas virtutum parens, virtutum socia si habetur, sapere convenit, quare Christus ad virtutis officium pauperes sic elegit. Sed in istis quantum vilis mundanus videbatur

aspectus, pretiosas tantum animas Dei intuitus tunc videbat. Erant censu pauperes, sed innocentia locupletes: loco humiles, sed sanctitate sublimes: viles arte, sed simplicitate pretiosi: obscuri vita, sed vitae merito perlucentes. Tu autem ec.

℟. Vidi coniunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium coelum, voce magna clamantem, et dicentem. Isti sunt.

Lectio V. *Paulo post*

Captores piscium, sed piscatores hominum iam decreti. Venite, inquit, et faciam vos fieri piscatores hominum; ut vitalis escae iactu, ut hamo coelestis verbi de mortis gurgite animas ad lucem tollerent sempiternam. Captores piscium fiunt hominum piscatores; de labore transeunt ad laborem, quia labor nescit lassescere meditatus; omnia, quae de usu veniunt, non fatigant virtus exercitio persevèrat. Tu autem ec.

℟. Beati estis, cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete, et exultate, quoniam merces vestra copiosa est in coelis.

℣. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et eiecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Lectio VI.

Hinc est, quod Apostolos suos Christus humanis laboribus exerceri voluit, ut eos indefessos redderet in divinis: voluit eis Deus manere fortitudinem, de exer-

citio praestare virtutem. Et quia fructus provenit ex labore, voluit eos labores non perdere, sed mutare: ipse ante illis usum laboris indulsit, qui postea eis tolerantiam dedit virtutis. Hinc est quod regna, gentes, carceres, vincula, tormenta, mortes, saevientes homines terris omnibus sic vicerunt. Tu autem ec.

℟. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui contemnentes iussa principum, meruerunt praemia aeterna: * Modo coronatur, et accipiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo. Gloria Patri. Modo.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII. Cap. 20.

In illo tempore: accessit ad Iesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia Sancti Hilarii Episcopi

Cap. 20.

Non sine aliquo momento rerum ita effectum fuisse existimandum est, ut mater filiorum Zebedaei Dominus deprecaretur. Numquid et filiis petendi familiaritas non erat? sed erat gestorum effectibus prophetandum. Itaque in matre filiorum Zebedaei lex intelligitur sita, quae confidentia privilegii sui pro credentibus ex se populis deprecatur; quae quia superius audierat, primos novissimos, et novissimos primos futuros, deferri filiis suis orat, ut in Domini regno unus ad dexteram eius sedeat, alter ad sinistram. Cui Dominus respondit, nescire eam quid oret. Nihil quidem de gloria Apostolorum ambige-

batur, et iudicaturos eos sermo superior exposuit. Tu autem ec.

℟. Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

Lectio VIII.

Denique in medio sermone, an calicem suum possent bibere interrogat. At illi, qui iam martyrii libertatem constantiamque retinebant, bibituros se pollicentur. Dominus collaudans eorum fidem, ait, martyrio quidem eos secum compati posse; sed laevae eius ac dexterae assidère, aliis a Deo Patre fuisse dispositum. Et quidem, quantum arbitramur, ita honor iste aliis est reservatus, quod tamen nec Apostoli ab eo erunt alieni: qui in duodecim Patriarcharum sede considentes, Israelem iudicabunt. Caeterum, ut ratio spiritualis intelligentiae plena esset, pro duobus Dominum mater oravit. Duae enim sunt vocationes ex Israel: una discipulorum Ioannis, altera Apostolorum et Pharisaeorum. Ideo igitur pro duobus oravit, quia Evangelio Christi hae vocationes geminae crediderunt. Tu autem ec.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Nona Lectio de S. Pantaleone M. ut in Brev. cum com. in Laud.

Vesp. a Capit. de seq. cum comm. Oct.

DIE XXX. IULII

De Sexta die infr. Oct. Sem.

In I. Nocturno. Lect. de Script. occ.

In II. Nocturno

Sermo Sancti Ioannis Chrysostomi

Lectio IV. *Serm. 1. de Pent. tom. 3.*

Quae sunt tales stellae, sicut Apostoli? stellae in coelo, Apostoli super coelos. Stellae de igne insensibili; Apostoli de igne intelligibili. Stellae in nocte lucent, in die obscurantur; Apostoli in die et in nocte suis radiis, hoc est, virtutibus effulgent. Stellae, orto sole, obscurantur; Apostoli, sole iustitiae resplendente, sua charitate lucescunt. Stellae in resurrectione cadent sicut folia; Apostoli in resurrectione rapientur in aera nubibus. Et in illis quidem syderibus alius Hesperus, alius Lucifer appellatur: in Apostolis autem nullus Hesperus est, omnes Luciferi; et ideo stellis maiores Apostoli. Tu autem ec.

℞. Vidi coniunctos viros habentes splendidas vestes, et Angelus Domini locutus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amici Dei.

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium coelum, voce magna clamantem, et dicentem. Isti sunt.

Lectio V.

Et quicumque eos luminaria vocaverit mundi, non peccabit: non solum dum essent in corpore, sed etiam magis nunc, quando de hac vita migrarunt. Gratia enim et merita sanctorum non minuuntur morte,

non retardantur die, non dissolvuntur in terra, nec nocte obscurantur, nec tenebris obumbrantur. Et hoc res ipsa demonstrat. Piscatores quippe erant, et illis dormientibus retia operabantur Et tunc quidem pisces capiebant ad mortem, nunc autem homines capiunt ad salutem; claudos facientes currere, caecos illuminantes, leprosos mundantes, daemones effugantes. Testatur multitudo credentium diurna. Vinitores erant, et illis absentibus corpore vinea efflorescit, et botros affert. Tu autem ec.

℟. Beati estis, cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete, et exultate; quoniam merces vestra copiosa est in coelis.

℣. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et eiecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

Lectio VI. *Paulo post med.*

Ubi sunt nunc, qui audent Ecclesiae contraire? quando novella erat, in nullo potuit laedi: et nunc, quando usque ad coelum pervênit, existimas, eam posse superari? et tunc quidem, cum undecim essent Apostoli, nullus eos superare potuit, sed pauci homines totum coeperunt mundum: et nunc, quando terra, et mare, et orbis terrarum, et inhabitabiles regiones, et civitates, et omnes fines terrae pietate repleti sunt, putas eam te posse laedere? sed non poteris: Christus enim propter eam passus est; portae inferi non praevalebunt adversus eam. Facilius coelum exterminari potest, et terra perire, quam aliquid mali pati Ecclesia. Tu autem ec.

℟. Isti sunt triumphatores, et amici Dei, qui con-

temnentes iussa principium, meruerunt praemia aeterna: * Modo coronantur, et accipiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venerunt ex magna tribulatione, et laverunt stolas suas in sanguine Agni. Modo. Gloria Patri. Modo.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum

Lectio vii. Cap. 20.

In illo tempore: accessit ad Iesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans, et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia Venerabilis Bedae Presbyteri

Post initium

Credendum est, quod illa maxime causa, vel muliebrem matris affectum, vel carnales adhuc discipulorum animos ad haec postulanda concitaverit, quia meminissent sermonis Domini, cum ait: Cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae, sedebitis et vos super sedes duodecim; nossentque se inter discipulos specialius a Domino diligi, se specialius cum beato Petro conscios saepe factos arcanorum, quae ignorarent caeteri; quod frequens sancti Evangelii textus indicat. Hinc est enim, quod ipsis quoque, quomodo Petro, novum ab illo nomen imponitur; ut sicut ille, qui prius Simon dicebatur, per fortitudinem ac stabilitatem fidei inexpugnabilis vocabulum Petri meruit; ita et isti Boanèrges, hoc est filii tonitrui vocarentur: quia videlicet et vocem Patris super Dominum in monte clarificatum una cum Petro audirent, et plura aliis discipulis mysteriorum secreta cognoscerent. Tu autem.

℟. Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

Lectio VIII.

Quia vero iidem filii Zebedaei promptum gerebant animum ad bibendum calicem Domini, constat, eos cum caeteris Apostolis dignitatem sedium, quam quaerebant, accepisse; non tamen ea distinctione, qua petebant, sed ambo prius ad sinistram eius ad tempus, ambo nunc ad dexteram eius sedere perpetuo meruerunt. A sinistris quippe Christi sedebant, cum regendis in hac vita fidelium populis apostolico iure praesidèrent, illo nimirum in regno de quo ipse ait: regnum Dei intra vos est. Sedent a dextris nunc in illa, quae mortem nescit, vita, iudices mundi cum illo; utramque hanc sedem illis ipso Filio cum Patre parante. Tu autem ec.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Nona Lect. SS. Abdon etc. et eor. comm. in Laud.

DOMINICA ULTIMA IULII

SS. CORDIS B. M. V.

Offic. ut in fest. ad Niv. praet. Lect. II. Noct. quae sumunt. ex r. die infr. Oct. Nat. B. M. V. Dei Filius *IX. Lect. de Hom. et com. Dom. et Oct. in Laud.*

AUGUSTUS

DIE I. AUGUSTI

OCTAVA S. IACOBI APOST.

Duplex

In I. Nocturno Lect. de Sc. occ. In II. Lect. De Exposit. S. August. Ep. super Ps. 86. Fundamenta eius in montibus sanctis, *de Comm. Ap.* 2. *loco, cum suis Respons. ut in Brev.*

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII. Cap. 20

In illo tempore: accessit ad Iesum mater filiorum Zebedaei cum filiis suis, adorans et petens aliquid ab eo. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri

Lib. 3. Comment. in Matth. Cap. 20.

Unde opinionem regni habet mater filiorum Zebedeaei, ut cum Dominus dixerit: Filius hominis tradetur Principibus Sacerdotum et Scribis, et condemnabunt eum morte, et tradent gentibus ad illudendum, et flagellandum, et crucifigendum; et ignominiam passionis timentibus discipulis nuntiaret, illa gloriam postulet triumphantis? hac, ut reor, ex causa; quia post omnia dixerat Dominus: et tertia die resurget. Putavit eum mulier post resurrectionem illico regnaturum, et

hoc, quod in secundo adventu promittitur, in primo esse complendum: et aviditate foeminea praesentia cupit, immemor futurorum. Tu autem ec.

℟. Isti sunt, qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Calicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terrae verba eorum. Calicem.

Lectio VIII.

Mater postulat, et Dominus discipulis loquitur, intelligens, preces eius ex filiorum descendere voluntate: potestis bibere calicem, quem ego bibiturus sum? calicem in Scripturis divinis passionem intelligimus iuxta illud: Pater, si possibile est, transeat a me calix iste. Et in Psalmo: quid retribuam Domino pro omnibus, quae retribuit mihi? calicem salutaris accipiam, et nomen Domini invocabo. Statimque infert, quis iste sit calix: pretiosa in conspectu Domini mors Sanctorum eius. Tu autem ec.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna.

℣. Sancti per fidem vicerunt regna, operati sunt iustitiam. Quorum. Gloria Patri. Quorum.

Nona Lect. SS. Machabaeorum MM. et comm. in Laud.

DIE II. AUGUSTI

S STEPHANI PAPAE ET MART.

Duplex

Omnia de Comm. unius Mart. praet. ea, quae sequuntur propria.

ORATIO

Deus, qui nos Beati Stephani Martyris tui, atque Pontificis annua solemnitate laetificas: concede propitius; ut cuius natalitia colimus, de eiusdem etiam protectione gaudeamus. Per Dominum.

In I. Nocturno. Lect. de Script. occ.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Stephanus Iulii filius, Romanus, Beati Cornelii Papae et Martyris Archidiaconus, ac post Lucium eiusdem successor, Valeriano et Gallieno Imperantibus, difficillimis temporibus Romanam rexit Ecclesiam. Novatianos, lapsis omnem ad poenitentiam aditum intercludentes, veluti infestissimos christianae pietatis hostes, pontificia auctoritate damnavit, Marciano Arelatensi eorumdem in Galliis antesignano episcopali sede deiectò. Cum plerique sanctitate ac doctrina insignes Episcopi in Asia atque Africa coactis Synodis, baptizatos ab haereticis, ac deinde ad catholicam fidem accedentes, iterum salutaribus undis abluendos esse sanxisset: Stephanus Apostolicae traditionis assertor, erroneam illorum sententiam gravissimis rescriptis damnavit, Sancto Cypriano scribens: nihil innovetur, nisi quod traditum est. Quod Stephani decretum universa postea Ecclesia sequuta est; idemque contra Donatistas Sanctus Augustinus solide propugnavit. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio V.

De Christiana Religione augenda solicitus, plurimos ad Christi fidem convertit; in iis Olympium tribunum cum uxore Exuperia, et filio Theodùlo: item Nemesium tribunum cum tota familia, oculis Lucillae eius filiae restitutis: qui omnes Iesu Christi martyres fuerunt. Idem semel centum et octo, et iterum alios septuaginta promiscui sexus, ab idolorum superstitione ad Christi cultum adductos, baptizavit. Sed vehementer iam iam ingravescente persecutione Imperatorum, Stephanus, convocato Clero, ad martyrium suos hortabatur, in cryptisque Martyrum assidue Missas, et Concilia celebrabat. Qui cum aliquando raptus esset ab infidelibus ad Templum Martis, ut ei sacrificaret, libere negavit, se daemonibus eum honorem velle tribuere, qui uni Deo deberetur. Quibus in verbis Martis statua terraemotu concidit, templumque contremuit. Quare omnibus aufugientibus, qui Stephanum tenebant, Pontifex ad suos revertitur in coemeterium Lucinae. Tu autem etc.

℟. Desiderium animae eius tribuisti ei Domine * Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio VI.

Cum vero Stephanus assiduis concionibus, uti proxime dato exemplo iam fecerat, ad Christianam Religionem inter saevientis persecutionis procellas servandam, fideles hortaretur, eosque divinis praeceptis

instrueret, dum Missarum solemnia perficit, advenientibus iterum Imperatorum satellitibus, ei in sua sede caput abscinditur. Corpus cum eadem sede conspersa Martyris sanguine a Clericis sepultum est in coemeterio Callisti, quarto Nonas Augusti. Vixit in Pontificatu annos tres, menses tres, dies viginti duos. Habuit Ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit Presbyteros sex, Diaconos quinque, Episcopos tres. Erga quem beatum Pontificem singulari devotione permotus Cosmus Medices Primus Magnus Dux, institutum abs se sacrum Equitum Ordinem, de eiusdem sancti Stephani nomine nuncupavit; quem a Pio IV. anno Domini millesimo quingentesimo sexagesimo primo approbatum, successores quoque Romani Pontifices insignibus privilegiis cumularunt. Cosmus itidem Tertius Magnus Dux, et Equitum Magister, solemni supplicatione beati Stephani Reliquiis in Principe Equitum Ecclesia Pisis collocatis, eiusdem Officium sub ritu duplici minori in suis Ditionibus recitandum ab Innocentio XI. Pontifice Maximo obtinuit: quod postea Alexander VIII Pontifex Maximus cum propriis Lectionibus in Ecclesiis Equestris Ordinis, ac ab Equitibus Sacerdotibus, uti de Patrono, persolvendum indulsit. Tu autem.

℟. Stola iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In III. Nocturno. Hom. S. Gregorii Papae in Evang. Si quis vult post me venire, *de comm.* 1. *M.* **2.** *loco.*

Pro Ecclesiis, et Personis utriusque sexus Ordinis Equestris dicti Sancti, praeter Lectiones supradictas, adest Oratio prop. et Antiph. ad Benedictus et Magnificat in utrisque Vesp. ut infra.

Ad Mag. in I. Vesp. Ant. Dum esset summus Pontifex, terrena non metuit, sed ad coelestia regna, effuso sanguine, gloriosus migravit.

Ad Ben. Ant. Sepelierunt Stephanum Sacerdotes et Levitae, et fecerunt planctum magnum super eum, qui praeibat ante faciem Domini parare viam eius.

Ad Mag. in 2 Vesp. Ant. O virum ineffabilem, cui in sua sede pro Christi nomine caput abscinditur. O beatum Pontificem, cuius anima Paradisum obtinet, ubi gloria et honore coronatus, Equitibus suis in Crucis signo certantibus gloriosos de immani hoste triumphos impetrare non cessat, alleluia.

ORATIO

Omnipotens sempiterne Deus, qui ad maiorem tuae fidei exaltationem sub vexillo sanctae Crucis milites tuos in beati Martyris et Pontificis Stephani protectione institui voluisti: concede nobis famulis tuis; ut qui eius natalitia solemniter celebramus, certantes in terris in hoc signo, hostium tuorum superbiam elidere, et tecum in coelis cum eo regnare mereamur. Per Dominum.

DIE VII. AUGUSTI

In Cath. tantum

S. ALBERTI CONF.

Duplex

Omn. de Comm. Conf. non Pont. 1. *lo. Lect. I. Noct. de Script. occ. IX. Lect. S. Donati Ep. et M., et eius comm. in Laud.*

Extr. Cat. S. Caietani Conf. dupl. Lect. I. Noct. ut in Cat. rel. ut in pr. lo., IX. Lect. S. Donati Ep. et Mart. Ad Mag. in utrisq. Vesp. Ant. Quaerite. *Ad Ben. Ant.* Nolite solliciti, *et comm. S. Donati Ep. et Mart. in Laud. ut in Br.*

DIE IX. AUGUSTI

Vigilia S. Laurentii Mart.

S. PETRI AD VINCULA

Dup. mai. (d. ass. ex Kal. huius)

Omn. ut in Brev. die 1. *huius IX. Lect. de Hom. vigiliae, comm. S. Pauli et Vig. in Laud..*

DIE XI. AUGUSTI

S. RUFINI EPISC. ET MART.

EIUS CORP. HONORIF. ASSERV. IN CATH.

Dup. mai.

Omn. de Comm. unius Mart. 1. *loco, IX. Lect. SS. Tiburtii et soc. MM., et eor. comm. in Laud.*

DIE XIII. AUGUSTI

In Cath. tantum

S. CAIETANI CONF.

Duplex (d. ass. ex 7 huius)

Omn. ut in Brev., cum comm. SS. Hippolyti, et Cassiani MM.

DIE XIV. AUGUSTI

S. ALPHONSI MARIAE DE LIGORIO
CONGREGATIONIS SS. REDEMPTORIS EP. ET C.

Duplex

Omn. de Com. C. Pont. praeter seq. In Hymn. M. S.

ORATIO

Deus, qui per Beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum, atque Pontificem animarum zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole foecundasti; quaesumus, ut eius salutaribus monitis edocti, et exemplis roborati ad te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum.

In I. Noct. Lect. de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO.

LECTIO IV.

Alphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus parentibus natus, ab ineunte aetate non obscura praebuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum parentes obtulissent Sancto Francisco de Hieronymo e Societate Iesu, is bene precatus edixit eumdem ad no-

nagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiae bono futurum. Iam tum a pueritia a ludis abhorrens, nobiles ephebos ad christianam modestiam verbo, et exemplo componebat. Adolescens, dato piis sodalitatibus nomine, in publicis nosocomiis aegrotis inservire, iugi in templis orationi vacare, ac sacra mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo coniunxit, ut sexdecim vix annos natus utriusque iuris lauream in patria universitate fuerit assecutus. Patri obtemperans, causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem comparasset, fori tamen pericula expertus, eiusmodi vitae institutum ultro dimisit. Spreto igitur praeclaro coniugio sibi a patre proposito, avita primogenitura abdicata, et ad aram Virginis de Mercede ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut Apostolico munere fungens, huc illuc pervolans, ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum praesertim, et ruricolarum miseratus, Congregationem Presbyterorum instituit Sanctissimi Redemptoris, qui ipsum Redemptorem secuti, per agros, pagos, et castella pauperibus evangelizarent. Tu autem.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio v.

Ne autem a proposito umquam diverteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis iacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus tum divini verbi

praedicatione, tum scriptis sacra eruditione et pietate refertis animos Christo lucrifacere, et ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius, de illius laudibus librum edidit, ac de iis, dum ferventius concionando disserit, a Virginis Imagine in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, et in ecstasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicae Passionis, et sacrae Eucharistiae contemplator assiduus, eius cultum mirifice propagavit. Dum vero ad eius aram oraret, vel Sacrum faceret, quod nunquam omisit, prae amoris vehementia vel seraphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstrahebatur a sensibus; miram vitae innocentiam, quam nulla umquam lethali labe faedavit, pari cum poenitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenis, ciliciis cruentàque flagellatione castigabat. Inter haec prophetiae, scrutationis cordium, bilocationis, et miraculorum donis inclaruit. Tu autem ec.

℟. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI.

Ab ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis Decimitertii Pontificis auctoritate coactus Sanctae Agathae Gothorum Eccclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit Eadem frugalitas, summus christianae disciplinae zelus, impensum in vitiis coercendis, arcendisque er-

roribus, et in reliquis pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiae proventus iisdem distribuebat, ac urgente annonae charitate ipsam domesticam suppellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suaeque Congregationis Monialium Monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualesque morbos dimisso, ad alumnos suos, a quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribus, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de caelestibus rebus disserendi, aut scribendi finem numquam adhibuit: donec nonagenarius, Kalendis Augusti anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo, Nuceriae Paganorum inter suorum alumnorum lacrymas placidissime expiravit. Eum inde virtutibus, et miraculis clarum Pius Septimus Pontifex Maximus anno millesimo octingentesimo decimosexto Beatorum fastis, novisque fulgentem signis Gregorius decimus sextus in Festo Sanctissimae Trinitatis anno millesimo octingentesimo trigesimo nono solemni ritu Sanctorum cathalogo accensuit. Tu autem ec.

℟. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis doctrina eius repleta est: * Ipse intercedat, pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Hom. S. Gregorii Papae in Evang. Designavit Dominus, *ut in Comm. Evangelistarum cum Respons. ex Comm. Conf. Pont.*

DIE XVI. AUGUSTI

S ROCHI CONF

Duplex

Omn. de Comm. Conf. non Pont. 1. *loc. Lect.* 1. *Noct. de Script. occ. rel. de eod. Comm. et com. Octavar.*

DIE XVIII. AUGUSTI

S HYACINTHI CONF.

Duplex (d. ass. ex 16. huius)

Omn. ut in Brev. 16. *hui. Comm. S. Agapiti Mart.*

DIE XIX. AUGUSTI

S. PHILUMENAE VIRG. ET MART.

Duplex

Omnia de Com. VV. et MM. 1. *loc. Orat. Deus qui inter caetera.*

In I. Noct. de Scr. occ.

In II. Nocturno
Lectio IV.

Inter caetera martyrum sepulchra, quae in coemeterio Priscillae ad viam Salariam reperiri solent, illud extitit, quo repositum fuerat Sanctae Philumenae corpus, uti ex tumuli inscriptione tribus laterculis apposita perlegebatur. Licet vero inventa ibidem fuerit phiala sanguinis et alia insculpta conspicerentur mar-

tyrii insigna, dolendum tamen est res ab eàdem gestas, ac genus martyrii, quod ipsa fecit obscura perstitisse. Caeterum ubi primum sacrum hoc corpus ex beneficentia Pii VII. initio Pontificatus eius acceptum, cultui fidelis populi propositum fuit Mugnani in Nolana Dioecesi, ingens illico famae celebritas, ac relligio erga Sanctam Martyrem percrebuit praesertim ob signa, quae eiusdem praesidio accepisse undique ferebantur. Hinc factum est ut complurium Antistitum cultorumque martyris postulationibus permotus Gregorius XVI. Pontifex Maximus, universa rei ratione mature perpensa festum eiusdem cum officio, et Missa in memorata Nolana Dioecesi, et alibi agendum benigne permiserit. Tu autem.

Lect. V. et VI. Sermo S. Ambrosii Ep. *Quoniam hodie etc.* de com. 1 *loco.*

In III. Noct. Hom. in Ev. Simile est regnum coelorum 1. *loc.*

DIE XX. AUGUSTI

S. BERNARDI ABBATIS

CONF. ET DOCT.

Duplex

In I. Noct. Lect. de Scr. occ.

In II. Noct. Lect. IV. et V. ut in Brev. VI. vero ut infra.

Lectio VI.

Multa praeterea scripsit, in quibus appàret, eum doctrina potius divinitus tradita, quam labore comparata, instructum fuisse. In summa virtutum laude exoratus a maximis Principibus de eorum componendis

controversiis, et de ecclesiasticis rebus constituendis, saepius in Italiam venit. Innocentium item Secundum Pontificem Maximum in confutando schismate Petri Leonis, cum apud Imperatorem, et Henricum Angliae Regem, tum in Concilio Pisis coacto, egregie adiuvit. Denique tres et sexaginta annos natus obdormivit in Domino, ac miraculis illustris, ab Alexandro Tertio Papa inter Sanctos relatus est. Pius vero Octavus Pontifex Maximus ex Sacrorum Rituum Congregationis consilio Sanctum Bernardum universalis Ecclesiae Doctorem declaravit, et confirmavit, nec non Missam, et Officium de Doctoribus ab omnibus recitari iussit, atque Indulgentias Plenarias quotannis in perpetuum Ordinis Cistercensium Ecclesias visitantibus die huius Sancti Festo, concessit. Tu autem ec.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredere in requiem meam, * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad caelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Noct. Lect. de Com. Doct.

DIE XXI. AUGUSTI

S IOANNAE FRANCISCAE FREMIOT DE CHANTAL V.

Duplex

Omnia de Comm. nec Virg. nec Mart. praeter ea, quae sequuntur.

ORATIO

Omnipotens, et misericors Deus, qui beatam Ioannam Franciscam tuo amore succensam admirabili spiri-

tus fortitudine per omnes vitae semitas in via perfectionis donasti, quique per illam illustrare Ecclesiam tuam nova prole voluisti : eius meritis, et precibus concede, ut qui infirmitatis nostrae conscii de tua virtute confidimus, coelestis gratiae auxilio, cuncta nobis adversantia vincamus. Per Dominum.

In I. Nocturno. Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Ioanna Francisca Fremiot a Chantal Divione in Burgundia clarissimis orta natalibus ab ineunte aetate eximiae sanctitatis non obscuras edidit significationes. Eam enim vix quinquennem nobilem quemdam Calvinistam solida supra aetatem argumentatione perstrinxisse ferunt, collatumque ab eo munusculum flammis illico tradidisse in haec verba: en quomodo haeretici apud inferos comburentur, qui loquenti Christo fidem detrectant. Matre orbata Deiparae Virginis tutelae se commendavit et famulam, quae ad mundi amorem eam alliciebat, ab se reiecit. Nihil puerile in moribus exprimens, a saeculi deliciis abhorrens, martyriumque anhelans, religioni, ac pietati impense studebat. Baroni de Chantal nuptui a patre tradita virtutibus omnibus excolendis operam dedit, liberos, famulos aliosque sibi subiectos in fidei doctrina, bonisque moribus imbuere satagens. Profusa liberalitate pauperum inopiam sublevabat, annona divinitus non raro multiplicata; quo factum est, ut nemini se unquam Christi nomine roganti stipem abnegaturam spoponderit. Tu autem.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam, * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et.

Lectio V.

Viro in venatione interempto perfectioris vitae consilium iniens, continentiae voto se obstrinxit. Viri necem non solum aequo animo tulit, sed in publicum indultae veniae testimonium occisoris filium e sacro fonte suscipere sui victrix elegit. Modica familia, tenui victu, atque vestitu contenta, pretiosas vestes in pios usus convertit. Quidquid a domesticis curis supererat temporis, precibus, piis lectionibus, laborique impendebat. Numquam adduci potuit, ut alteras nuptias, quamvis utiles, et honorificas iniret. Ne autem a proposito castimoniae observandae in posterum dimoveretur, illius voto innovato, sanctissimum Iesu Christi nomen candenti ferro pectori insculpsit. Ardentius in dies charitate fervescens pauperes, derelictos, aegros, teterrimisque morbis infectos ad se adducendos curabat; eosque non hospitio tantum excipiebat, solabatur, fovebat, verum etiam sordidas eorumdem vestes depurgabat, laceras reficiebat, et manantibus foetido pure ulceribus labia admovere non exhorrebat. Tu autem.

℟. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem, * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio VI.

A Sancto Francisco Salesio, quo spiritus moderatore usa fuit, divinam voluntatem edocta, proprium parentem, socerum, filium denique ipsum, quem etiam

vocationi obsistentem sua e domo egrediens pedibus calcare non dubitavit, invicta constantia deseruit, et sacri Instituti Visitationis Sanctae Mariae fundamenta iecit. Eius Instituti leges integerrime custodivit; et adeo paupertatis fuit amans, ut vel necessaria sibi deesse gauderet. Christianae vero animi demissionis, et obedientiae, virtutum denique omnium perfectissimum exemplar se praebuit. Altiores in corde suo ascensiones disponens, arduissimo efficiendi semper id, quod perfectius esse intelligeret, voto se obstrinxit. Denique sacro Visitationis Instituto eius potissimum opera longe lateque diffuso, verbo, exemplo, et scriptis etiam divina sapientia refertis ad pietatem, et charitatem sororibus excitatis, meritis referta, et Sacramentis rite susceptis, Molini anno millesimo sexcentesimo quadragesimoprimo, die decimatertia Decembris migravit ad Dominum; eiusque animam, occurrente Sancto Francisco Salesio, in coelos deferri Sanctus Vincentius a Paulo procul distans aspexit. Eius corpus postea Annecium translatum fuit; eamque miraculis ante et post obitum claram Benedictus Decimusquartus Beatorum, Clemens Decimustertius albo Sanctorum adiecit. Festum autem eiusdem duodecimo Kalendas Septembris ab universa Ecclesia Clemens Decimusquartus Pontifex Maximus celebrari praecepit. Tu autem.

℟. Fallax gratia et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur.

℣. Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera eius. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In III. Nocturno. Homil. in Evang. Simile est regnum coelorum *de eod. Com.*

DIE XXVI. AUGUSTI

S. FELICIS PRESBITERI PISTOR. CONF.

EIUS CORP. HONORIF. ASSERV. IN CAT.

Dup. mai.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur.

ORATIO

Domine Iesu Christe, qui beato Felici eximium passionis tuae amorem tribuisti; concede, ut eius intercessione, et exemplo crucem in cordibus iugiter feramus, et dignos fructus poenitentiae faciamus. Qui vivis ec.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix Pistorii honestis parentibus natus, exactis vitae innocentia, et morum gravitate laudabiliter minoribus annis, clericali militiae adscriptus, et Sacerdotio initiatus est. Eius muneris partes adeo explevit, ut omnibus admirationi, et exemplo esset. Verum quo terrenis solutus impedimentis liberius Deo famularetur, in remotam ab urbe vallem, cui a Bure fluvio nomen est, clam secessit. Ibi in secreta spelunca latens, assidua corporis afflictatione, et divinarum rerum contemplatione maxime vero Passionis Dominicae, se exercens et saepius exclamans orabat: Domine Iesu Christe, cor meum tuis vulneribus saucia, et sanguine tuo inebria mentem meam, ut quocumque me convertam,

semper te videam Crucifixum, et quidquid aspexero, in tuo sanguine rubricatum. Tu autem.

Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Has animi delicias humani generis hostis variis tentationum insidiis, et verberum percussionibus turbare conabatur; quem tamen miles Dei imperterritus divina ope semper elùsit. Inde Angeli iussu revocatus in patriam rediit. Quo in reditu, cum rapidum Buris fluvium pluvialibus imbribus tumefactum commodato rustici plaustro transiret, violento Satanae impetu iugalibus exterrefactis, et rota diffracta, submersioni, et morti proximus fuit. Verum humilibus precibus implorato Dei auxilio statim ad ripam emersit incolumis ipse cum bubulco, iugalibus et plaustro; et gratiis Deo persolutis Pistorium venit. Hic procul ab hominum frequentia susceptum vitae tenorem retinens uni sibi vacabat, ac Deo. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et.

Lectio vi.

Hunc tamen postremum vitae solitariae rigorem intermittere lege charitatis in Deum et proximum compulsus est. Itaque et totus in Deum, et totus in Deo

civibus omnia factus, ut omnes Christo lucrifaceret, perfugientibus ad eum opportuna monitorum, precum, Sacramentorum, maxime vero exemplorum ope praesto fuit, ac salutaris. Demum vir Dei ad supernae patriae bravium acrioribus in dies desideriis et virtutibus anhelans, aetate ac meritis plenus septimo Kalendas Septembris obdormivit in domino. Eius Corpus in Cathedrali sepultum, pluribus post obitum saeculis ibidem cubitali ex alabastrite arcula inclusum repertum est. Qua reserata, suavissimus odor inde manavit. Ut autem debitus honor sacro Felicis Corpori redderetur, solemni pompa et ritu sub altare prius in marmoreo sepulchro collocatum, inciso titulo: Felix factus parens parentibus: mox in argenteum conditorium publicae venerationi translatum fuit, et pia Pistoriensium veneratione colitur. Apud quos Sancti Viri memoria eodem obitus die pluribus ad eius invocationem consequentibus gratiis, et Sanctae Sedis Apostolicae auctoritate, ad sacros divorum fastos accessu, gloriosa celebratur. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum corum me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria. Quia.

DIE XXVII. AUGUSTI

S IOSEPHI CALASANCTII CONF.

Duplex

Omn. de Comm. Conf. non Pont. praet. ea, quae sequuntur.

ORATIO

Deus, qui per sanctum Iosephum Confessorem tuum ad erudiendam spiritu intelligentiae, ac pietatis iuventutem, novum Ecclesiae tuae subsidium providere dignatus es; praesta quaesumus, nos eius exemplo et intercessione ita facere, et docere, ut praemia consequamur aeterna. Per Dominum.

In I. Nocturno. Lectiones de Scr. occ.

In II. Nocturno

Lectio iv.

Josephus Calasanctius a Matre Dei Petràltae in Aragonia nobili genere natus, a teneris annis futurae in pueros charitatis, et eorum institutionis indicia praebuit. Nam adhuc parvulus eos ad se convocatos in mysteriis fidei, et sacris precibus erudiebat. Humanis, divinisque litteris egregie doctus, cum studiis theologicis Valentiae operam daret, nobilis potentisque foeminae illecebris fortiter superatis, virginitatem, quam Deo voverat, inoffensam, insigni victoria servavit. Sacerdos ex voto factus, a compluribus Episcopis in Castellae Novae, Aragòniae, et Catalàuniae, regnis in partem laboris adscitus, expectationem omnium vicit, pravis ubique moribus emendatis, ecclesiastica disciplina restituta, inimicitiis cruentisque factionibus mirifice extinctis. At coelesti visione, et Dei voce frequenter admonitus Romam profectus est. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

In urbe summa vitae asperitate, vigiliis et ieiuniis corpus affligens, in orationibus et coelestium rerum contemplatione dies noctesque versabatur, septem eiusdem urbis Ecclesias singulis fere noctibus obire solitus: quem inde morem complures annos servavit. Dato piis sodalitatibus nomine, mirum, quanto ardore pauperes, infirmos potissimum, aut carceribus detentos eleemosynis, omnique pietatis officio sublevaret. Lue urbem depopulante, una cum Sancto Camillo, tanto fuit actus impetu charitatis, ut praeter subsidia aegrotis pauperibus large collata, ipsa etiam defunctorum cadavera suis humeris tumulanda transferret. Verum cum divinitus accepisset, se ad informandos intelligentiae, ac pietatis spiritu adolescentulos, praecipue pauperes, destinari, Ordinem Clericorum Regularium Pauperum Matris Dei scholarum piarum fundavit, qui peculiarem curam circa puerorum eruditionem ex proprio instituto profiterentur: ipsumque Ordinem Clementi Octavo, Paulo Quinto, aliisque Summis Pontificibus magnopere probatum, brevi tempore per plurimas Europae provincias, et regna mirabiliter propagavit. In hoc autem tot labores perpessus est, ac tot aerumnas invicto animo toleravit, ut omnium voce miraculum fortitudinis, et Sancti Iobi exemplum diceretur. Tu autem etc.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas Paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Quamvis ordini universo praeesset, totisque viribus ad animarum salutem incumberet, numquam tamen intermisit pueros, praesertim pauperiores, erudire, quorum scholas vèrrere, eosque domum comitari consuevit. In eo summae patientiae, et humilitatis munere, valetudine etiam infirma, duos et quinquaginta annos perseveravit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustraret, et cui Beatissima Virgo cum puero Iesu, illis orantibus benedicente, apparèret. Amplissimis interim dignitatibus repudiatis, prophetia, abdita cordium, et absentia cognoscendi donis, et miraculis clarus Deiparae Virginis, quam singulari pietate et ipse ab infantia coluit, et suis maxime commendavit, aliorumque coelitum frequenti apparitione dignatus, cum obitus sui diem, et Ordinis tunc prope eversi restitutionem, atque incrementum praenunciasset, secundum et nonagesimum annum agens, Romae obdormivit in Domino octavo Kalendas Septembris anno millesimo sexcentesimo quadragesimo octavo. Eius cor et lingua post saeculum integra et incorrupta reperta sunt. Ipse vero multis post obitum quoque signis a Deo illustratus, primum a Benedicto Decimoquarto Beatorum cultu decoratus fuit, ac deinde a Clemente Decimotertio inter Sanctos solemniter est relatus. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri Quia.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii Secundum Matthaeum

Lectio VII.

In illo tempore : accesserunt discipuli ad Iesum dicentes : quis , putas , maior est in regno coelorum ? Et reliqua.

Homilia Sancti Ioannis Chrysostomi.

In Cap. 18. Matt. Hom. 60.

Videte ne aliquem istorum contempseritis parvulorum , quia eorum Angeli Patris mei faciem semper aspiciunt , et quia ego propter eos veni , et haec Patris mei voluntas est. Ad tuendos conservandosque pusillos diligentiores nos reddit. Perspicis quam ingentia in tutelam tenuium moenia erexerit , et quantum studium curamque habeat , ne perdantur, tum quia supremas decipientibus eos poenas statuit, tum quia summam pollicetur mercedem his , qui curam eorum suscipiunt , idque tam suo , quam Patris exemplo corroborat Tu autem.

℟. Iste est , qui ante Deum magnas virtutes operatus est , et de omni corde suo laudavit Dominum : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela , verus Dei cultor , abstinens se ab omni opere malo , et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio VIII.

Dominum igitur etiam nos imitemur , et nihil

pro fratribus omittamus, etiam eorum, quae humilia viliaque nimium videntur; sed si administratione nostra etiam opus fuerit, quamvis tenuis, atque abiectus quidem, cui administrandum sit, fuerit, quamvis ardua nobis res, atque laboris plena esse videatur, omnia haec pro fratris salute tolerabiliora, facilioraque, oro, videantur. Tanto enim studio, tantaque cura Deus dignam esse animam ostendit, ut neque Filio suo pepercerit. Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio IX.

Si non est nobis satis ad salutem, quod virtuose ipsi vivamus, sed oportet aliorum salutem re ipsa desiderare: cum neque nos recte vivamus, neque alios hortemur, quid respondebimus? quae nobis spes salutis reliqua erit? quid maius quam animis moderari, quam adolescentulorum fingere mores? omni certe pictore, omni certe statuario, caeterisque huiusmodi omnibus excellentiorem hunc duco, qui iuvenum animos fingere non ignoret. Tu autem.

Te Deum laudamus.

DOMINICA IMMED SEQ FEST S. AUGUSTINI

B. M. V. DE CONSOLATIONE

Dup. mai.

Ad Vesp. Ant. Odor etc. *ut in Laud. Psal. ut in Officio parvo B. M. V.*

CAPITULUM Isaiae 11.

Egredietur virga de radice Iesse, et flos de radice eius ascendet, et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus. Ave Maris Stella.

℣. Numquid obliviscetur virgo ornamenti sui?

℟. Aut sponsa fasciae pectoralis suae.

Ad Mag. Ant. Sancta Maria succurre miseris, iuva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu; sentiant omnes tuum iuvamen quicumque celebrant tuam sanctam festivitatem.

ORATIO

Domine Iesu Christe Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis: concede propitius; ut sicut lumbos praecincti purissimam Genitricem tuam Mariam sub Consolationis titulo gaudentes veneramur in terris, ita perenni eiusdem consortio perfrui mereamur in coelis. Qui vivis, et regnas.

Ad Matutinum. Invit. Iesum per Mariam nos consolantem, * Venite, adoremus.

In I. Nocturno. Antiph. et Psal. ut in Officio parvo.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

De Canticis Canticorum

Lectio I. *Cap. 4.*

O quam pulchra es amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quae ascenderunt de monte Galaad. Dentes tui sicut greges tonsarum, quae ascenderunt de lavacro, omnes gemellis foetibus, et sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua, et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae absque eo, quod intrinsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium. Tu autem.

℟. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus efferam nescio: * Quia quem coeli capere non poterant, tuo gremio contulisti.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Lectio II.

Tota pulchra es, et macula non est in te. Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir, et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, et in uno crine colli tui. Quam pulchrae sunt mammae tuae, soror mea

sponsa! Pulchriora sunt ubera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Tu autem.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo: * Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et de meis.

Lectio III.

Favus distillans labia tua, sponsa; mel, et lac sub lingua tua, et odor vestimentorum tuorum sicut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Emissiones tuae paradisus malorum punicorum cum pomorum fructibus, cypri cum nardo, nardus, et crocus: fistula, et cinnamomum cum universis lignis Libani: myrrha, et aloe cum omnibus primis unguentis. Fons hortorum, puteus aquarum viventium, quae fluunt impetu de Libano. Surge aquilo, et veni auster, perfla hortum meum, et fluant aromata illius. Tu autem.

℟. Beata es virgo Maria, quae Dominum portasti Creatorem mundi: * Genuisti qui te fecit, et in aeternum permanes virgo.

℣. Ave Maria gratia plena, Dominus tecum. Genuisti. Gloria Patri. Genuisti.

In II. Nocturno.

℣. Adiuvabit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in medio eius non commovebitur.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis
Serm. in Dom. inf. Oct. Assum. B. M. V.
Super signum magnum
Lectio IV.

Iure Maria sole perhibetur amicta, quae profundissimam divinae sapientiae ultra quam credi valeat, penetravit abyssum, ut quantum sine personali unione conditio patitur, luci illi inaccessibili videatur immersa. Illo nimirum igne Prophetae labia purgantur, illo igne Seraphim accenduntur; longe vero aliter Maria meruit non summatim tangi, sed operiri magis undique, et circumfundi, et tamquam ipso igne concludi. Candidissimus sane, sed et callidissimus huius mulieris amictus, cuius omnia tam excellenter irradiata noscuntur, ut nihil in ea, non dico tenebrosum, sed ne subobscurum saltem, vel minus lucidum, sed ne tepidum quidem aliquid, aut non ferventissimum liceat suspicari. Tu autem Domine.

℟. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris.

℣. Et sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio V.

Mulier amicta sole. Plane amicta lumine tamquam vestimento. Non percipit forte carnalis, nimirum spirituale est, stultitia illi videtur. Non sic videbatur Apostolo, qui dicebat: induimini Dominum Iesum Christum. Quam familiaris ei facta es Domina! quam proxima, immo quam intima fieri meruisti! quantam invenisti gratiam apud eum! in te manet, et tu in eo, et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis eum substantia carnis, et

vestit ille te gloriae suae maiestatis. Vestis solem nube, sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dominus super terram, ut mulier circumdaret virum. Tu autem.

℟. Quae est ista, que processit sicut sol, et formosa tamquam Ierusalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et Reginae laudaverunt eam.

℣. Et sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum, et lilia convallium. Viderunt.

Lectio VI.

Te itaque, Mater misericordiae, mediatricem nobis apud solem iustitiae constitutam devotis supplicationibus interpellamus: ut in lumine tuo videamus lumen, et solis gratiam tuo mereamur obtentu; quam vere amavit prae omnibus, et ornavit, stola gloriae induens, et coronam pulchritudinis ponens in capite tuo. Plena es gratiarum, plena rore coelesti, innixa super Dilectum, deliciis affluens. Ciba hodie pauperes tuos, Domina; ipsi quoque catelli de micis edant; nec puero Abrahae tantum, sed et camelis potum tribuas de superefflueuti hydria tua, quia tu vere puella es praeelecta, et praeparata Altissimi Filio. Cuius divino instinctu Sanctus Pontifex et Doctor Ambrosius, postquam Augustinum sacro baptismate expiavit, novum hominem novis vestibus induit, cucullàque nigra, et cingulo ex corio, ipse ut fertur, praecinxit. Huius autem sacri cinguli ornamentum postea Religio Augustiniana semper gestavit in signum devotionis erga Beatam Virginem Mariam, Sanctum Patrem Augustinum, piamque eius matrem Monicam, ita ut, Eugenio Quarto adprobante, fuerit instituta Societas Cincturatorum Sanctorum Augustini, et Monicae, et alia similis sub invocatione Beatae Mariae Virginis de Consolatione, quas Gregorius

Decimus Tertius in unum corpus redègit, ac Sodalitium Cincturatorum Beatae Mariae Virginis voluit appellari, illudque tum Gregorius ipse, tum multi alii eius successores innumeris gratiis et privilegiis cumularunt. Tu autem.

℟. Ornatam monilibus Filiam Ierusalem Dominus concupivit. * Et videntes eam filiae Sion beatissimam praedicaverunt, dicentes: * Unguentum effusum nomen tuum.

℣. Adstitit Regina a dextris tuis in vestitu deaurato, circumdata varietate. Et videntes Gloria Patri. Unguentum.

In III. Nocturno.

℣. Elegit eam Deus, et praeelegit eam.

℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.

LECTIO SANCTI EVANGELII SECUNDUM LUCAM

Lectio VII. CAP. 1.

In illo tempore: exurgens Maria abiit in montana cum festinatione in Civitatem Iuda, et intravit in domum Zachariae, et salutavit Elisabeth. Et reliqua.

HOMILIA SANCTI AUGUSTINI EPISCOPI

Lib. de Praesentia Dei sive ep. 97. *alias* 57 *n.* 23.

Haec sunt certe verba Elisabeth matris Ioannis: Beata tu inter mulieres; et beatus fructus ventris tui: et unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me? ecce enim ut facta est vox salutationis tuae in auribus meis, exultavit in gaudio infans in utero meo. Hoc autem ut diceret, sicut Evangelista praelocutus est, repleta est Spiritu Sancto, quo procul dubio revelante,

cognovit quid illa exultatio significaret infantis, idest illius venisse matrem, cuius praecursor ipse et demonstrator esset futurus. Potuit ergo esse ista significatio rei tantae a maioribus cognoscendae, non a parvulo cognitae. Tu autem.

℟. Sub tuum praesidium confugimus clementissima Virgo, suscipe nos, unica spes nostra, et nostris delectare laudibus: * Qu bus indigni omni te laude dignissimam collaudamus.

℣. Aufer a nobis iniquitates nostras, ut digni canamus tibi gloriae melos. Quibus.

Lectio VIII.

Nam neque cum hoc ante in Evangelio narraretur, dictum est: credit infans in utero eius, sed exultavit: neque ipsa dixit, exultavit in fide infans in utero meo, sed exul avit in gaudio. Videmus autem exultationem non solum parvulorum, sed etiam pecorum, non utique de aliqua fide, vel religione, vel qualicumque rationali cognitione venientem; sed haec plane inusitata et nova extitit, quia in utero, et ad eius adventum, quae hominum Salvatorem fuerat paritura. Ideo mira, ideo in magnis signis deputanda. Ideo haec exultatio, et tamquam Matri Domini reddita resalutatio, sicut solent miracula fieri, facta est divinitus in infante, non humanitus ab infante. Tu autem.

℟. Porta caeli, et stella maris es Virgo Maria, Regis aeterni mater gratos nos redde Filio tuo:* Quia omnis virtus, et decor, et gloria ex te resplendet.

℣. Tu veniae vena, tu gratiae Mater, tu spes mundi, exaudi nos clamantes ad te. Quia omnis. Gloria Patri. Quia omnis.

Lectio IX. De Homil. Dominicae curr.

Ad Laud. et per Horas.

Ant. Odor vestimentorum tuorum, sicut odor thuris.

Ant. Cingulo suo confortavit nos, et potestatem suam dedit in manu nostra.

Ant. Iustitia Cingulum lumborum eius, et fides Cinctorium renum eius.

Ant. Myrrha, et gutta, et casia a vestimentis tuis.

Ant. Sentiens vestimentorum illius fragrantiam, benedixit nobis Deus noster.

CAPITULUM Isaiae 11.

Egredietur virga de radice Iesse, et flos de radice eius ascendet, et requiescet super eum Spiritus Domini.

Hymnus. O gloriosa Virginum.

℣. Benedicta tu in mulieribus.

℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Ben. Ant. Quae est ista, quae ascendit sicut aurora consurgens, pulchra ut luna, electa ut sol, terribilis ut castrorum acies ordinata.

ORATIO

Domine Iesu Christe, pater misericordiarum, et Deus totius consolationis: concede propitius, ut sicut lumbos praecincti purissimam Genitricem tuam Mariam sub Consolationis titulo gaudentes veneramur in terris; ita perenni eiusdem consortio perfrui mereamur in coelis. Qui vivis, et regnas.

Ad Primam. Ant. Odor.

℣. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam. Ant. Cingulo suo.

CAPITULUM Isaiae 11.

Eredietur virga de radice Iesse, et flos de radice eius ascendet, et requiescet super eum Spiritus Domini.

℟. *Br.* Specie tua, * Et pulchritudine tua. Specie.
℣. Intende, prospere procede et regna. Et pulchritudine tua.
Gloria Patri. Specie.
℣. Adiuvabit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in medio eius non commovebitur.
Ad Sextam. Ant. Iustitia Cingulum.

CAPITULUM Eccl. 24.

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Ierusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea.

℟. *Br.* Adiuvabit eam, * Deus vultu suo. Adiuvabit.
℣. Deus in medio eius non commovebitur. Deus vultu suo.
Gloria Patri. Adiuvabit.
℣. Elegit eam Deus, et praeelegit eam.
℟. In tabernaculo suo habitare facit eam.
Ad Nonam Ant. Sentiens vestimentorum.

CAPITULUM Eccl. 24. *b.*

In plateis sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℟. *Br.* Elegit eam Deus.* Et praeelegit eam. Elegit.

℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praeelegit.

Gloria Patri. Elegit.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

In II. Vesp. omnia ut in primis, excepta sequenti.

Ad Mag. Ant. Sub tuum praesidium confugimus, clementissima Virgo: suscipe nos unica spes nostra, et nostris delectare laudibus.

SEPTEMBER

DIE III. SEPTEMBRIS

S. EMYGDII EPISC. ET MART.

Duplex

Omnia de Comm. 1. Mart. praeter ea, quae sequuntur propria.

ORATIO

Deus, qui Beatum Emygdium Martyrem tuum, atque Pontificem idolorum victoria, et miraculorum gloria decorasti: concede propitius, ut eo interveniente, malorum spirituum fraudes vincere, et coruscare virtutibus mereamur. Per Dominum.

In I. Nocturno Lect. de Script. occ.

In II. Nocturno

Lectio iv.

Emygdius e nobili Francorum prosapia Treviris natus, anno aetatis vigesimotertio, parentibus idolàtris frustra obstantibus, fidem Christi suscepit, et constantissime professus est. Cum tribus discipulis Euplo, Germano et Valentino vitam duxit: humanis spretis oblectamentis, rebus divinis plenius incumbebat: erga proximum charitatis ardore aestuabat; idcirco ad procurandam multorum salutem Romam se contulit. Hospitio exceptus in Insula Tiberis, hospitis filiam per quinquennium immedicabili morbo languentem baptismo sanavit. Tu autem ec.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam

℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Mox oculis caeci coram populo signo crucis apertis, a multitudine cum filium Apollinis credente in templum Æsculapii rapitur. Ibi Christi servum se professus eius invocatione magnum numerum aegrorum, nequidquam Idòli opem implorantium, valetudini restituit, aras diruit, Æsculapii signum confractum in Tiberim proiecit. Quibus rebus, et mille trecentorum gentilium praeter Æsculapii Sacerdotes, conversione inde sequuta, irritati Posthumii Titiani Praefecti urbis minas, Angeli monitu declinans, Sanctum Marcellum Pontificem adiit,

a quo Episcopus ordinatus, et Asculum missus est. Tu autem.

℟. Desiderium animae eius tribuisti ei Domine: * Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio VI.

Multis in itinere miraculis ingenti multitudine Christo adiuncta, simul ac Asculum Emygdius pervènit, daemones e simulacris idolorum per cuncta fana eiulatibus editis, peregrinum doloris sui causam indicarunt. Quem cum concitata plebs ad caedem quaereret, excitus tumultu Polymius Civitatis Praeses eum ad se vocatum multis, sed irritis verbis ad lovis, et Angariae Deae Asculi Patronae venerationem hortatur, promissis etiam in praemium nuptiis propriae filiae Polisiae, quam Emygdius ad Christum conversam baptizavit, et post eam mille, et sexaginta homines, educta e saxo per ingens miraculum aquarum copia. His in rabiem actus Polymius Sancto Episcopo caput abscìdit; quo facto, truncus eius mirabiliter erectus abiectum humo proprium caput attollens manibus, per spatium tercentorum passuum ad Oratorium portavit; inde ad templum maximum translatus est, ubi magna religione Asculi populi, et concursu exterorum hanc usque in diem colitur. Incidit eius beata mors, persecutione Diocletiani durante. Tu autem.

℟. Stola iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius.

℣. Cibavit illum Dominus pane vitae, et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

IN III. NOCTURNO

LECTIO S. EVANGELII SECUNDUM LUCAM

Lectio VII. CAP. 21.

In illo tempore: dixit Iesus discipulis suis: cum audieritis praelia et seditiones nolite terreri: oportet primum haec fieri, sed nondum statim finis. Tunc dicebat illis: surget gens contra gentem, et regnum adversus regnum: et terraemotus magni erunt per loca. Et reliqua.

HOMILIA SANCTI GREGORII PAPAE

Homilia 1. in Evang.

Dominus et Redemptor noster paratos nos invenire desiderans, senescentem mundum quae mala sequantur, denuntiat, ut nos ab eius amore compescat. Appropinquantem eius terminum quantae persecutiones praeveniant, innotescit: ut si Deum metuere in tranquillitate nolumus, saltem vicinum eius iudicium vel persecutionibus attriti timeamus. Tu autem.

℟. Corona aurea super caput eius, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio VIII.

Huic etenim lectioni sancti Evangelii, quam modo vestra fraternitas audivit, paulo superius Dominus praemisit dicens: exurget gens contra gentem, et regnum adversus regnum: et erunt terraemotus magni per loca, pestilentiae et fames. Et quibusdam inter-

positis, hoc, quod modo audistis, adiunxit; erunt signa in sole, et luna, et stellis, et in terris pressura gentium prae confusione sonitus maris, et fluctuum. Ex quibus profecto omnibus alia iam facta cernimus, alia in proximo ventura formidamus. Tu autem.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nomine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicum non timuit, nec terrenae dignitatis gloriam quaesivit, sed ad coelestia regna pervenit.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Qui minas. Gloria Patri. Qui.

Lectio IX.

Nam gentem contra gentem surgere, earumque pressuram terris insistere plus iam in nostris temporibus cernimus, quam in codicibus legimus. Quod terraemotus urbes innumeras obruant, ex aliis mundi partibus scitis, quam frequenter audivimus; pestilentias sine cessatione patimur: signa vero in sole, et luna, et stellis adhuc aperte minime vidimus, sed quia et haec non longe sint, ex ipsa iam aeris immutatione colligimus. Te Deum.

DOMINICA TERTIA SEPTEMBRIS

SEPTEM DOLORUM B. M. V.

Dup. 2. class. cum Oct.

Ad Vesp. Ant. Quo abiit dilectus tuus, *cum reliq. de Laudibus*, *Psal.* Dixit Dominus, *et reliqui consueti*, *prout in Offic. parvo eiusdem B. M.*

CAPITULUM Threx. 2.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Ierusalem? cui exaequabo te, et consolabor te, virgo filia Sion? magna est velut mare contritio tua.

HYMNUS

O quot undis lacrymarum,
Quo dolore volvitur,
Luctuosa de cruento
Dum revulsum stipite,
Cernit ulnis incubantem
Virgo Mater Filium!
Os suave, mite pectus,
Et latus dulcissimum,
Dexteramque vulneratam,
Et sinistram sauciam,
Et rubras cuore plantas
Aegra tingit lacrymis.
Centiesque, milliesque
Stringit arctis nexibus
Pectus illud et lacertos,
Illa figit vulnera,
Sicque tota colliquescit
In doloris osculis.
Eia, Mater, obsecramus
Per tuas has lacrymas,
Filiique triste funus,
Vulnerumque purpuram,
Hunc tui cordis dolorem
Conde nostris cordibus.

Esto Patri Filioque
Et coaevo flamini ,
Esto summae Trinitati
Sempiterna gloria :
Et perennis laus honorque
Hoc et omni saeculo. Amen.

℣. Regina Martyrum , ora pro nobis.

℟. Quae iuxta crucem Iesu constitisti.

Ad Mag. Ant. Nolite me considerare quod fusca sim , quia decoloravit me sol : filii matris meae pugnaverunt contra me.

ORATIO

Deus in cuius passione , secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosae Virginis et Matris Mariae doloris gladius pertransivit : concede propitius ; ut qui Dolores eius venerando recolimus , passionis tuae effectum felicem consequamur : Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemor. Domin. occur. Hymni Complet. et aliarum Horarum terminantur sic

Iesu , tibi sit gloria ,
Qui passus es pro servulis ,
Cum Patre , et almo Spiritu ,
In sempiterna saecula. Amen.

Ad Matutinum. Invit. Stemus iuxta crucem cum Maria Matre Iesu , * Cuius animam doloris gladius pertransivit.

Psal. Venite , exultemus.

HYMNUS

Iam toto subitus vesper eat polo ,
Et sol attonitum praecipitet diem ,

Dum saevae recolo ludibrium necis,
Divinamque catastrophen.
Spectatrix aderas supplicio parens,
Malis uda, gerens cor adamantinum,
Natus funerea pendulus in cruce
Altos cum gemitus dabat.
Pendens ante oculos natus, atrocibus
Sectus verberibus: natus hiantibus
Fossus vulneribus; quot penetrantibus
Te conficit aculeis!
Heu! sputa, alapae, verbera, vulnera,
Clavi, fel, aloe, spongia, lancea,
Sitis, spina, cruor, quam varia pium
Cor pressere tyrannide!
Cunctis interea stat generosior
Virgo Martyribus: prodigio novo
In tantis moriens non moreris Parens
Diris fixa doloribus.
Sit summae Triadi gloria, laus, honor:
A qua suppliciter, sollicita prece,
Posco Virginei roboris aemulas
Vires rebus in asperis. Amen.

Ant. Multiplicati sunt qui tribulant me, multi insurgunt adversum me.

Ps. 3. Domine quid multiplicati. — *Pag.* 9.

Ant. Multiplicati. etc.

Ant. Paraverunt sagittas suas in pharetra, ut sagittent in obscuro rectos corde.

Ps. 10. In Domino confido, — *Pag.* 49.

Ant. Paraverunt etc.

Ant. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

PSAL. 30.

In te, Domine speravi, non confundar in aeternum: * in iustitia tua libera me.

Inclina ad me aurem tuam, * accelera, ut eruas me.

Esto mihi in Deum protectorem, et in domum refugii, * ut salvum me facias.

Quoniam fortitudo mea, et refugium meum es tu: * et propter nomen tuum deduces me, et enutries me.

Educes me de laqueo hoc, quem absconderunt mihi: * quoniam tu es protector meus.

In manus tuas commendo spiritum meum: * redemisti me, Domine Deus veritatis.

Odisti observantes vanitates, * supervacue.

Ego autem in Domino speravi: * exultabo et laetabor in misericordia tua.

Quoniam respexisti humilitatem meam, * salvasti de necessitatibus animam meam.

Nec conclusisti me in manibus inimici: * statuisti in loco spatioso pedes meos.

Miserere mei, Domine, quoniam tribulor: * conturbatus est in ira oculus meus, anima mea et venter meus.

Quoniam defecit in dolore vita mea, * et anni mei in gemitibus.

Infirmata est in paupertate virtus mea: * et ossa mea conturbata sunt.

Super omnes inimicos meos factus sum opprobrium, et vicinis meis valde, * et timor notis meis.

Qui videbant me, foras fugerunt a me: * oblivioni datus sum, tamquam mortuus a corde.

Factus sum tamquam vas perditum: quoniam audivi vituperationem multorum commorantium in circuitu.

In eo dum convenirent simul adversum me, * accipere animam meam consiliati sunt.

Ego autem in te speravi, Domine: * dixi: Deus meus es tu: in manibus tuis sortes meae.

Eripe me de manu inimicorum meorum, * et a persequentibus me.

Illustra faciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericordia tua: * Domine, non confundar, quoniam invocavi te.

Erubescant impii, et deducantur in infernum: * muta fiant labia dolosa.

Quae loquuntur adversus iustum iniquitatem, * in superbia et in abusione.

Quam magna multitudo dulcedinis tuae, Domine,* quam abscondisti timentibus te!

Perfecisti eis, qui sperant in te, * in conspectu filiorum hominum.

Abscondes eos in abscondito faciei tuae, * a conturbatione hominum.

Proteges eos in tabernaculo tuo * a contradictione linguarum.

Benedictus Dominus: * quoniam mirificavit misericordiam suam mihi in civitate munita.

Ego autem dixi in excessu mentis meae: * proiectus sum a facie oculorum tuorum.

Ideo exaudisti vocem orationis meae, * dum clamarem ad te.

Diligite Dominum omnes sancti eius: * quoniam veritatem requiret Dominus, et retribuet abundanter facientibus superbiam.

Viriliter agite, et confortetur cor vestrum, * omnes qui speratis in Domino.

Gloria Patri.

Ant. Defecit in dolore vita mea, et anni mei in gemitibus.

℣. Regina Martyrum, ora pro nobis.

℟. Quae iuxta Crucem Iesu constitisti.

Ex Ieremia Propheta

Lectio I. Thren. 1.

Plorans ploravit in nocte, et lacrymae eius in maxillis eius: non est qui consoletur eam ex omnibus caris eius: omnes amici eius spreverunt eam, et facti sunt ei inimici. Vide Domine quoniam tribulor, conturbatus est venter meus: subversum est cor meum in memetipsa, quoniam amaritudine plena sum: foris interficit gladius, et domi mors similis est. Audierunt, quia ingemisco ego, et non est qui consoletur me. Tu autem.

℟. Simeon vir iustus et timoratus dixit ad Mariam:* Tuam ipsius animam pertransibit gladius.

℣. Ne vocetis me pulchram, sed amaram, quia amaritudine valde replevit me Omnipotens. Tuam ipsius.

Lectio II. Thren. 2.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Ierusalem? cui exaequabo te, et consolabor te, virgo filia Sion? magna est enim velut mare contritio tua: quis medebitur tui? plauserunt super te manibus omnes transeuntes per viam: sibilaverunt, et moverunt caput suum super filiam Ierusalem: Haeccine est urbs, dicentes, perfecti decoris, gaudium universae terrae? aperuerunt super te os suum omnes inimici tui: sibilaverunt, et fremuerunt dentibus, et dixerunt: Devorabimus. Tu autem.

℟. Surge, et accipe puerum et matrem eius, et fuge in Ægyptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi.

℣. Vocavi filium meum ex Ægypto, ut veniat salus in Israel. Et esto.

Lectio III.

Fecit Dominus quae cogitavit, complevit sermonem suum, quem praeceperat a diebus antiquis: destruxit, et non pepercit, et laetificavit super te inimicum, et exaltavit cornu hostium tuorum. Clamavit cor eorum ad Dominum, super muros filiae Sion. Deduc quasi torrentem lacrymas, per diem et noctem: non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui. Tu autem.

℟. Fili, quid fecisti nobis sic? * Ego et Pater tuus, * Dolentes quaerebamus te.

℣. Quid est, quod me quaerebatis? in his quae Patris mei sunt, oportet me esse. Ego. Gloria Patri. Dolentes.

In II. Nocturno

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquescens in medio ventris mei.

Ps. 21. Deus Deus meus, respice in me, *pag.* 10.

Ant. Factum est etc.

Ant. Deus vitam meam annuntiavi tibi: posuisti lacrymas meas in conspectu tuo.

Ps. 55. Miserere mei Deus, quoniam conculcavit, *pag.* 16.

Ant. Deus vitam meam etc.

Ant. Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte.

PSAL. 41.

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum : * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitivit anima mea ad Deum fortem vivum : * quando veniam , et apparebo ante faciem Dei ?

Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte : * dum dicitur mihi quotidie : Ubi est Deus tuus ?

Haec recordatus sum , et effudi in me animam meam: * quoniam transibo in locum tabernaculi admirabilis , usque ad domum Dei.

In voce exultationis , et confessionis : * sonus epulantis.

Quare tristis es anima mea ? et quare conturbas me ?

Spera in Deo , quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei , et Deus meus.

Ad me ipsum anima mea conturbata est : * propterea memor ero tui de terra Iordanis et Hermoniim a monte modico.

Abyssus abyssum invocat , * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excelsa tua et fluctus tui * super me transierunt.

In die mandavit Dominus misericordiam suam , * et nocte canticum eius-

Apud me oratio Deo vitae meae: * dicam Deo : susceptor meus es.

Quare oblitus es mei ? * et quare contristatus incedo , dum affligit me inimicus ?

Dum confringuntur ossa mea , * exprobraverunt mihi , qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies : Ubi est Deus

tuus? * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quoniam adhuc confitebor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus. Gloria Patri.

Ant. Fuerunt mihi lacrymae meae panes die ac nocte.

℣. Fasciculus myrrhae dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

Sermo Sancti Bernardi Abbatis

Lectio IV. *Ex Serm. de 12. Stellis*

Martyrium Virginis tam in Simeonis prophetia, quam in ipsa dominicae passionis historia commendatur. Positus est hic (ait sanctus senex de puero Iesu) in signum, cui contradicetur. Et tuam ipsius animam (ad Mariam autem dicebat) pertransibit gladius. Vere tuam, o Beata Mater, animam pertransivit: alioquin nonnisi eam pertransiens, carnem Filii tui penetraret. Et quidem posteaquam emisit spiritum tuus ille Iesus ipsius plane non attigit animam crudelis lancea, quae ipsius aperuit latus, sed tuam utique animam pertransivit. Ipsius nimirum anima iam ibi non erat, sed tua plane inde nequibat avelli. Tu autem.

℟. Iesum baiulantem sibi crucem, * Sequebatur turba mulierum, quae plangebant et lamentabantur eum.

℣. Filiae Ierusalem super vos ipsas flete, et super filios vestros. Sequebatur.

Lectio V.

Tuam ergo pertransivit animam vis doloris, ut plusquam martyrem non immerito praedicemus, in qua nimirum corporeae sensum passionis excesserit compas-

sionis affectus. An non tibi plusquam gladius fuit sermo ille revera pertransiens animam, et pertingens usque ad divisionem animae, ac spiritus: mulier ecce Filius tuus? o commutationem! Ioannes tibi pro Iesu traditur, servus pro domino, discipulus pro magistro, filius Zebedaei pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quomodo non tuam affectuosissimam animam pertransiret haec auditio, quando et nostra, licet saxea, licet ferrea pectora, sola recordatio scindit? Tu autem.

℟. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariae, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem iuxta Crucem Iesu Mater eius.

℣. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. Stabat.

Lectio VI.

Non miremini fratres, quod Maria martyr in anima fuisse dicatur. Miretur, qui non meminerit se audivisse Paulum inter maxima Gentium crimina memorantem, quod sine affectione fuissent. Longe id fuit a Mariae visceribus, longe sit a servulis eius. Sed forte quis dicat: numquid non eum praescierat moriturum? et indubitanter. Numquid non sperabat continuo resurrecturum? et fideliter. Super haec doluit crucifixum? et vehementer. Alioquin quisnam tu frater, aut unde tibi haec sapientia, ut mireris plus Mariam compatientem, quam Mariae Filium patientem? ille enim mori corpore potuit, ista commori corde non potuit. Fecit illud charitas, qua maiorem nemo habuit: fecit et hoc charitas, cui post illam similis altera non fuit. Tu autem.

℟. Ioseph ab Arimathaea, * Petiit corpus Iesu, quod de cruce depositum, * Suo complexu Mater excepit.

℟. Dolens Sunamitis sinu et genibus suis sustinuit mortuum Filium. Petiit. Gloria. Suo.

In III. Nocturno

Ant. Intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.

Ps. 63. Exaudi Deus orationem, *pag.* 20.

Ant. Intenderunt etc.

Ant. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usquequò?

PSAL. 6.

Domine, ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripias me.

Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum: * sana me, Domine, quoniam conturbata sunt ossa mea.

Et anima mea turbata est valde; * sed tu Domine usquequò?

Convertere Domine, et eripe animam meam: * salvum me fac propter misericordiam tuam.

Quoniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inferno autem quis confitebitur tibi?

Laboravi in gemitu meo, lavabo per singulas noctes lectum meum: * lacrymis meis stratum meum rigabo.

Turbatus est a furore oculus meus: * inveteravi inter omnes inimicos meos.

Discedite a me omnes, qui operamini iniquitatem: * quoniam exaudivit Dominus vocem fletus mei.

Exaudivit Dominus deprecationem meam, * Dominus orationem meam suscepit.

Erubescant, et conturbentur vehementer omnes

inimici mei: * convertantur, et erubescant valde velociter.

Gloria Patri.

Ant. Anima mea turbata est valde, sed tu Domine usquequò?

Ant. Deus adiutor in tribulationibus, quae invenerunt nos nimis.

Ps. 45. Deus noster refugium, *pag.* 127.

Ant. Deus adiutor etc.

℣. Per te salutem hauriamus Virgo Maria.

℟. Ex vulneribus Christi.

Lectio S. Evangelii secundum Ioannem

Lectio VII. Cap. 19.

In illo tempore: stabant iuxta Crucem Iesu Mater eius, et soror matris eius, Maria Cleophae et Mariae Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi

De Institut. Virg. Cap. 7.

Stabat iuxta Crucem Mater, et fugientibus viris stabat intrepida. Videte utrum pudorem mutare potuerit Mater Iesu, quae animum non mutavit. Spectabat piis oculis Filii vulnera, per quae sciebat omnibus futuram redemptionem. Spectabat non degeneri Mater spectaculo, quae non metueret peremptorem. Pendebat in Cruce Filius, Mater se persecutoribus offerebat Tu autem ec.

℟. Quis tibi sensus fuit, o Mater Dolorum: * Dum Ioseph sindone Filium tuum involvit, et posuit eum in monumento?

℣. Considerate, et videte si est dolor, sicut dolor meus. Dum.

Ex eiusdem Epistola 25. ad Ecclesiam Vercellensem, prope finem

Lectio VIII.

Maria Mater Domini ante crucem Filii stabat. Nullus me hoc docuit, nisi Sanctus Ioannes Evangelista. Mundum alii concussum in passione Domini conscripserunt, coelum tenebris obductum, refugisse solem, in paradisum latronem, sed post piam confessionem, receptum; Ioannes docuit quod alii non docuerant, quemadmodum in cruce positus matrem appellaverit. Plus putatur, quod victor suppliciorum pietatis officia Matri exhibebat, quam quod regnum coeleste donabat. Nam si religiosum est, quod latroni donatur venia; multo uberioris pietatis est, quod a filio Mater tanto affectu honoratur. Tu autem.

℟. In toto corde tuo gemitus matris tuae ne obliviscaris; * Ut perficiatur propitiatio et benedictio.

℣. Ave Princeps generosa, Martyrumque prima rosa, Virginumque lilium. Ut perficiatur. Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lectio IX. de Homil. Dominicae occ.

Ad Laud., et per Hor. Ant.

Quo abiit dilectus tuus, o pulcherrima mulierum? quo declinavit dilectus tuus, et quaeremus eum tecum? *Psal.* Dominus regnavit, *cum reliq. de Laud.*

Ant. Recedite a me, amare flebo: nolite incumbere, ut consolemini me.

Ant. Non est ei species neque decor, et vidimus eum, et non erat aspectus.

Ant. A planta pedis usque ad verticem capitis non est in eo sanitas.

Ant. Fulcite me floribus, stipate me malis, qu'a amore langueo.

CAPITULUM. THREN. 2.

Cui comparabo te? vel cui assimilabo te, filia Ierusalem? cui exaequabo te, et consolabor te, virgo filia Sion? magna est velut mare contritio tua.

HYMNUS

Summe Deus clementiae,
Septem Dolores Virginis,
Plagasque Iesu Filii
Fac rite nos revolvere.
Nobis salutem conferant
Deiparae tot lacrymae,
Quibus lavare sufficis
Totius orbis crimina.
Sit quinque Iesu vulnerum
Amara contemplatio,
Sint, et dolores Virginis
Aeterna cunctis gaudia
Iesu, tibi sit gloria,
Qui passus es pro servulis,
Cum Patre, et almo Spiritu,
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Maria Virgo per virtutem tot dolorum.
℟. Fac nos gaudere in regno coelorum.

Ad Ben. Ant. Venite, ascendamus ad montem Domini, et videte si est dolor, sicut dolor meus.

ORATIO

Deus in cuius passione, secundum Simeonis prophetiam, dulcissimam animam gloriosae Virginis et Matris Mariae doloris gladius pertransivit: concede propitius; ut qui Dolores eius venerando recolimus, passionis tuae effectum felicem consequamur. Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemor. Dominicae occurr.

Ad Primam. In ℟. *br. dicit.* ℣. Qui passus es propter nostram salutem.

Ad Tertiam. Ant. Recedite a me.

Capit. Cui comparabo te. *ut supra.*

℟. *br.* O vos omnes, * Qui transitis per viam. O vos.

℣. Attendite et videte, si est dolor, sicut dolor meus. Qui transitis.

Gloria Patri. O vos.

℣. Defecerunt prae lacrymis oculi mei.

℟. Conturbata sunt omnia viscera mea.

Ad Sextam. Ant. Non est ei species.

CAPITULUM. THREN. 2.

Plorans ploravit in nocte, et lacrymae eius in maxillis eius: non est qui consoletur eam ex omnibus charis eius.

℟. *br.* Defecerunt, * prae lacrymis oculi mei. Defecerunt.

℣. Conturbata sunt omnia viscera mea. Prae lacrymis.

Gloria Patri. Defecerunt.

℣. Fasciculus myrrhae, dilectus meus mihi.

℟. Inter ubera mea commorabitur.

Ad Nonam. Ant. Fulcite me.

CAPITULUM. THREN. 2.

Deduc quasi torrentem lacrymas per diem et noctem : non des requiem tibi, neque taceat pupilla oculi tui.

℟. *br.* Fasciculus myrrhae, * Dilectus meus mihi. Fasciculus.

℣. Inter ubera mea commorabitur. Dilectus.

Gloria Patri. Fasciculus.

℣. Anima mea liquefacta est.

℟. Ut dilectus locutus est.

In II. Vesp. dicunt. omnia ut in primis.

Ad Mag. Ant. Oppressit me dolor, et facies mea intumuit a fletu, et palpebrae meae caligaverunt.

Oratio. Deus, in cuius passione, *ut supr.*

Et fit commem. Dominicae occurr.

DIE XVIII. SEPTEMBRIS

S. IOSEPHI A CUPERTINO CONF.

Duplex

Omnia de Comm. Conf. non Pontif. praeter ea, quae sequuntur propria.

In I. Vesp. Ad Mag. Ant. Mortuus sum, et vita mea est abscondita cum Christo in Deo.

ORATIO

Deus, qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum a terra omnia trahere disposuisti : perfice propitius, ut meritis et exemplo seraphici Confessoris tui Iosephi supra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit, et regnat.

In I. Nocturno

De Epistola secunda B. Pauli Ap. ad Cor.

Lectio 1. Cap. 4. *v.* 6. *ad* 12.

Deus, qui dixit de tenebris lucem splendescere, ipse illuxit in cordibus nostris ad illuminationem scientiae claritatis Dei, in facie Christi Iesu. Habemus autem thesaurum istum in vasis fictilibus : ut sublimitas sit virtutis Dei, et non ex nobis. In omnibus tribulationem patimur, sed non destituimur : persecutionem patimur, sed non derelinquimur; deiicimur, sed non perimus : semper mortificationem Iesu in corpore nostro circumferentes, ut et vita Iesu manifestetur in corporibus nostris. Semper enim nos, qui vivimus, in mortem tradimur propter Iesum, ut et vita Iesu manifestetur in carne nostra mortali. Tu autem.

℟. Euge serve bone, et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam : * Intra in gaudium Domini tui.

℣. Domine, quinque talenta tradidisti mihi, ecce alia quinque superlucratus sum. Intra.

Lectio II. Cap. 5. v. 1. *ad* 9.

Scimus enim, quoniam si terrestris domus nostra huius habitationis dissolvatur, quod aedificationem ex Deo habemus, domum non manufactam, aeternam in coelis. Nam et in hoc ingemiscimus, habitationem nostram, quae de coelo est, superindui cupientes: si tamen vestiti, non nudi inveniemur. Nam, et qui sumus in hoc tabernaculo, ingemiscimus gravati: eo quod nolumus expoliari, sed supervestiri, ut assorbeatur, quod mortale est, a vita. Qui autem efficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus, spiritus. Audentes igitur semper, scientes, quoniam dum sumus in corpore, peregrinamur a Domino: (per fidem enim ambulamus, et non per speciem.) Audemus autem, et bonam voluntatem habemus magis peregrinari a corpore, et praesentes esse ad Dominum. Tu autem.

℟. Iustus germinabit sicut lilium: * Et florebit in aeternum ante Dominum.

℣. Plantatus in domo Domini in atriis domus Dei nostri Et.

Lectio III. Cap. 12. v. 1. *ad* 10.

Si gloriari oportet (non expedit quidem:) veniam autem ad visiones, et revelationes Domini. Scio hominem in Christo ante annos quatuordecim (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) raptum huiusmodi usque ad tertium coelum. Et scio huiusmodi hominem (sive in corpore, sive extra corpus, nescio, Deus scit) quoniam raptus est in Paradisum; et audivit arcana verba, quae non licet homini loqui. Pro huiusmodi gloriabor; pro me autem nihil gloriabor,

nisi in infirmitatibus meis. Nam, et si voluero gloriari, non ero insipiens: veritatem enim dicam: parco autem ne quis me existemet supra id, quod videt in me, aut aliquid audit ex me. Et ne magnitudo revelationum extollat me, datus est mihi stimulus carnis meae angelus satanae, qui me colaphizet. Propter quod ter Dominum rogavi, ut discederet a me; et dixit mihi: sufficit tibi gratia mea; nam virtus in infirmitate perficitur. Libenter igitur gloriabor in infirmitatibus meis, ut inhabitet in me virtus Christi. Tu autem.

℟. Iste cognovit iustitiam, et vidit mirabilia magna, et exoravit Altissimum: * Et inventus est in numero Sanctorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Et Gloria Patri. Et.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Iosephus a Cupertino, Oppido in Salentinis, dioecesis Neritonensis, anno reparatae salutis millesimo sexcentesimo tertio, piis ibidem parentibus ortus, Deique amore praeventus, pueritiam atque adolescentiam summa cum simplicitate, morumque innocentia transègit. A diuturno molestoque morbo patientissime tolerato Deiparae Virginis ope liberatus, se totum pietatis operibus, ac excolendis virtutibus dedit: utque Deo ad maiora vocanti se intimius coniungeret, Ordini Seraphico nomen dare constituit. Post varios eventus voti tandem compos factus, apud Minores Conventuales in Coenobio Chryptulae, inter laicos primum ob litterarum imperitiam, deinde inter clericos divina dispositione connumeratus est. Sacerdotio post solemnia vota initiatus,

perfectius sibi vitae institutum proposuit. Quamobrem mundanis quibuscumque affectibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicatis, ciliciis, flagellis, catenis, omni demum asperitatum ac poenarum genere corpus afflixit; spiritum vero sanctae orationis altissimaeque contemplationis assiduitate dulciter enutrivit. Hinc factum est, ut charitas Dei, quae iam erat in eius corde a prima aetate diffusa, miro planeque singulari modo in dies coruscaverit. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Eluxit praecipue ardentissima eius charitas in extasibus ad Deum suavissimis, stupendisque raptibus, quibus frequenter afficiebatur. Mirum autem, quod, alienato a sensibus animo statim ab extasi eum revocabat sola obedientia. Hanc quippe virtutem eximio studio prosequabatur, dicere solitus, se ab ea veluti caecum circumduci, et mori potius velle, quam non obedire. Paupertatem vero Seraphici Patriarchae ita aemulatus est, ut morti proximus Praelato suo asserere vere potuerit, se nihil habere, quod more Religiosorum resignaret. Itaque mundo, sibique mortuus vitam Iesu manifestabat in carne sua, quae dum in aliquibus ex turpitudine obscoenum flagitium sentiebat, prodigiosum de se efflabat odorem, indicium nitidissimae illius puritatis, quam immundo spiritu vehementissimis tentationibus frustra obnubilare diu conante, servavit illaesam, tum arcta sensuum custodia, tum iugi corporis mace-

ratione, cum denique speciali protectione purissimae Virginis Mariae, quam matrem suam appellare consuevit, ac veluti matrem dulcissimam intimo cordis affectu venerabatur, eamque ab aliis venerari exoptabat, ut cum eiusdem patrocinio, sicut ipse aiebat, omnia bona consequerentur. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus et ornavit eum: stolam gloriae induit eum; * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio iv.

Haec beati Iosephi sollicitudo a sua erga proximos charitate prodibat; tanto enim animarum zelo exardebat, ut omnium salutem modis omnibus instantissime procuraret. Extendens pariter charitatem suam in proximum sive pauperem, sive infirmum, sive quacumque alia tribulatione vexatum, quantum in ipso erat, illum recreabat. Nec alieni erant ab eius charitate, qui obiurgationibus, probris, omnisque generis iniuriis ipsum appeterent; nam eàdem patientia, mansuetudine, vultusque hilaritate talia excipiebat, qua tot inter ac tantas vicissitudines resplenduit, dum vel Moderatorum Ordinis, vel sacrae Inquisitionis iussu hac illac errare, versarique coactus est. Quamquam vero Populi non solum, sed Viri Principes eximiam eius sanctitatem, et superna charismata admirarentur, ea nihilominus erat humilitate, ut magnum se peccatorem reputans Deum enixè deprecaretur, ut sua ab eo illustria dona removèret; homines vero exoraret, ut in eum locum mortuum eius corpus iniicerent, ubi memoria sui esset prorsus obliterata. At Deus qui ponit humiles in sublime, quique

Servum suum, dum viveret, coelesti sapientia, prophetia, cordium perscrutatione, curationum gratia, ceterisque donis cumulatissime exornaverat, eius quoque mortem iis, quibus ipse antea praedixerat, loco, ac tempore, anno aetatis suae sexagesimoprimo, Auximi in Piceno pretiosam reddidit, sepulchrumque gloriosum. Illum denique etiam post obitum miraculis coruscantem Benedictus quartusdecimus Beatorum, Clemens tertiusdecimus Sanctorum fastis adscripsit; eius autem Officium, et Missam Clemens quartusdecimus eiusdem Ordinis ad universam Ecclesiam extendit. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Matthaeum

Lectio VII. Cap. 22.

In illo tempore: loquebatur Iesus Principibus Sacerdotum, et Pharisaeis in parabolis, dicens: Simile factum est Regnum Coelorum homini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papae

Lib. 2. Homiliar. Homil. 38. circa med.

Quia iam, largiente Domino nuptiarum domum, idest sanctam Ecclesiam, intrastis, solerter, fratres, aspicite, ne aliquid de mentis vestrae habitu rex ingrediens reprehendat. Cum magno enim cordis timore pensan-

dum est, quod protinus subditur: Intravit autem rex, ut videret discumbentes, et vidit ibi hominem, non vestitum veste nuptiali. Quid, fratres charissimi, exprimi per nuptialem vestem putamus? si enim vestem nuptialem baptisma, vel fidem dicimus, quis sine baptismate, et fide has nuptias intravit? eo enim ipso foris est, qui necdum credidit. Quid ergo debemus intelligere nuptialem vestem, nisi charitatem? intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiali veste non intrat, qui in sancta Ecclesia assistens fidem habet, sed charitatem non habet. Recte enim charitas nuptialis vestis vocatur, quia hanc in se Conditor noster habuit, dum ad sociandae sibi Ecclesiae nuptias venit. Tu autem.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum; * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio VIII.

Sola quippe dilectione Dei actum est, ut eius Unigenitus mentes sibi electorum hominum uniret. Unde et Ioannes dicit: sic enim dilexit Deus mundum, ut Filium suum Unigenitum daret pro nobis. Qui ergo per charitatem venit ad homines, eamdem charitatem innotuit vestem esse nuptialem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclesia positus Deo credidit, iam ad nuptias intravit: sed cum nuptiali veste non venit, si charitatis gratiam non custodit. Et certe, fratres, si quis ad carnales nuptias esset invitatus, vestem mutaret, congaudere se sponso, et sponsae ex ipso sui habitus decore ostenderet; inter gaudentes, et festa celebrantes despectis vestibus appa-

rere erubesceret. Nos ad Dei nuptias venimus, et cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angeli, cum ad coelum assumuntur electi. Qua ergo mente haec spiritualia festa conspicimus, qui nuptialem vestem, id est charitatem, quae sola nos speciosos exhibet, non habemus? Tu autem.

℟. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur a nuptiis.

℣. Vigilate ergo, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio IX.

Sciendum vero est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet, et inferiore vestis texitur: ita in duobus praeceptis charitas habetur, in dilectione scilicet Dei, et proximi. Scriptum quippe est: diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute tua, et proximum tuum sicut te ipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione proximi mensura amoris ponitur, cum dicitur: diliges proximum tuum sicut te ipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim iubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur, ex toto; quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est ut charitatis praecepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptialem curat. Tu autem.

Te Deum laudamus.

Ad Ben. Ant. Ostendit mihi Dominus fluvium aquae vivae, splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei, et agni.

ORATIO

Deus, qui ad Unigenitum Filium tuum exaltatum a terra omnia trahere disposuisti: perfice propitius, ut meritis et exemplo seraphici Confessoris tui Iosephi supra terrenas omnes cupiditates elevati, ad eum pervenire mereamur. Qui tecum vivit, et regnat.

In II. Vesp. Ad Mag. Ant. Existimo omnia detrimentum esse propter eminentem scientiam Iesu Christi Domini mei.

DIE XXII. SEPTEMBRIS

S. THOMAE DE VILLANOVA EP. ET C.

Duplex. (d. ass. ex 18. hui.)

In Hymn. MS. Lect. I. Noct. de Script. occ. rel. ut in pr. loco. IX. Lect. SS. Mauritii, et soc. MM. Ad Ben. Ant. pr. et com. Oct. Sept. Dolor. B. M. V. ac SS. in Laud.

In II. Vesp. extr. Cat. add. com. S. Theclae Virg. et Mart.

DOMINICA QUARTA SEPTEMBRIS

OCTAVA SEPT. DOLORUM B. M. V.

Duplex

Omnia ut in Festo praeter seq.

In I. Nocturno Lect. de Script. occ.

In II. Nocturno

Sermo Sancti Bonaventurae Episcopi

Lectio IV. *Serm. 1. de Beata Virg.*

Magnus Dominus noster, et magna virtus eius, et sapientiae eius non est numerus. Unde hoc probatur? qui numerat multitudinem stellarum, et omnibus eis nomina vocat. Domina autem fuit coelum, firmamentum uniformiter semper motum per patientiae firmitatem: et coelum stelliferum per omnium donorum, et gratiarum Dei copiositatem. Sicut enim coelum non est ullo modo porosum, sed solidum: sic Dei Mater pia nullo modo fuit porosa, vel vacua, sed solida, quia omni gratia fuit plena. Cuius admirabilis patientia et soliditas non porosa, tunc maxime claruit, quando praedulcem Filium suum mori conspexit. Tu autem ec.

℟. Iesum baiulantem sibi crucem. * Sequebatur turba mulierum, quae plangebant, et lamentabantur eum.

℣. Filiae Ierusalem super vos ipsas flete, et super filios vestros. Sequebatur.

Lectio V.

Nam licet in ea aquae inferiores, idest vires sensitivae, vel sensibiles fortissime fuerint concussae ventis in sui Filii passione: superiores tamen a sua non fuerunt pace permotae. Et licet sentina navis, idest pars sensibilis, repleta tunc fuerit aquis maris; pars tamen superior navis semper ventis prosperis navigavit. Unde ipsa est illa petra, super quam domus fundata et firmata, quam etsi flumina ventique percutiant: tamen inter flumina illa immobilis persevèrat. Unde ei potuit dicere Chri-

stus illud Matthaei: super hanc petram aedificabo Ecclesiam meam: quia in passione Dominica tota deficiente Ecclesia primitivorum in fide, sola domina nostra firma in fide permansit, ut petra. Tu autem ec.

℟. Postquam venerunt in locum, qui dicitur Calvariae, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem iuxta Crucem Iesu Mater eius.

℣. Tunc beatam illius animam doloris gladius pertransivit. Stabat.

Lectio IV.

Fuit ergo similis adamanti, cuius tanta est fortitudo, ut sanguine solo rumpatur hircino. Quia Maria regia virgo numquam nisi Christi sanguine recenter effuso potuit esse turbata; quia nullo fuit alio tempore perturbata. Si enim, iuxta philosophorum sententiam non cadit perturbatio in sapientem virum, quanto magis Domina omnium sapientissima numquam perturbationem mentis est passa? Tu autem.

℟. Ioseph ab Arimathaea * Petiit Corpus Iesu, quod de Cruce depositum, * Suo complexu Mater excepit.

℣. Dolens Sunamitis sinu et genibus suis sustinuit mortuum filium. Petiit. Gloria Patri. Suo complexu.

In III. Nocturno

Lectio S. Evangelii secundum Ioannem

Lectio VII. Cap. 16.

In illo tempore: stabant iuxta Crucem Iesu Mater eius, et soror Matris eius Maria Cleophae, et Maria Magdalene. Et reliqua.

Homilia Sancti Anselmi Episcopi

De excellent. B. V. cap. 5. circa medium.

Cum ad ipsam eius passionem ventum fuisset, et ipse Cruci affixus hinc ipsam matrem suam, hinc discipulum, quem diligebat, prope astantes intuitus esset; ne matrem penitus orbatam relinqueret, ei praesentem discipulum suo loco in filium surrogavit: mulier, inquit, ecce filius tuus. O commutatio! Pro aeterno et incommutabili Deo, purum et corruptibilem hominem: pro naturali et unico filio, servum accepit in filium. O Domina, quae, precor, in te sibi succedebant, cum tam inaestimabilem commutationem ab ipso, quem super omnia diligebas, tibi fieri audiebas? Tu autem.

℟. Quis tibi sensus fuit, o Mater Dolorum, * Dum Ioseph sindone Filium tuum involvit, et posuit eum in monumento?

℣. Considerate, et videte, si est dolor sicut dolor meus. Dum.

Lectio VIII.

Vere pertransivit animam tuam gladius doloris, qui tibi amarior fuit omnibus doloribus cuiusvis corporeae passionis. Quidquid enim crudelitatis inflictum est corporibus Martyrum, leve fuit, aut potius nihil comparatione tuae passionis, quae nimirum sua immensitate transfixit cuncta penetralia tua, tuique benignissimi cordis intima. Et utique, pia Domina, non crediderim, te potuisse ullo pacto stimulos tanti cruciatus, quin vitam amitteres, sustinere: nisi ipse spiritus vitae, spiritus consolationis, spiritus scilicet dulcissimi Filii tui, pro quo moriente conquerebaris, tantopere torquebaris, te

confortaret, te consolaretur, te intus doceret, non esse mortem cum absumentem, sed magis triumphum omnia ei subiicentem, quod in ipso fieri coram moribundo videbas Mortuus est tamen, et ab oculis tuis, te spectante, sepulchro reclusus. Tu autem.

℟. In toto corde tuo gemitus matris tuae ne obliviscaris; * Ut perficiatur propitiatio, et benedictio.

℣. Ave Princeps generosa, Martyrumque prima rosa, virginumque lilium. Ut perficiatur. Gloria Patri. Ut perficiatur.

Lectio IX. de Homil. Dominicae occurr.

DIE XXV. SEPTEMBRIS

B. MARIAE DE CERVELLIONE V.

Duplex (d. ass. ex 19. eiusd.)

Omnia de Comm. Virg., praeter ea, quae sequuntur propria.

In I. Vesp. Ad Mag. Ant. Flagellis, et catena Maria corpus domabat: silentio et abstinentia animum custodiebat: orationibus incessanter instabat; docens Christi sponsas vas incorruptibile in sanctificatione, et honore possidere.

ORATIO

Deus, qui nos conspicis in tot periculis constitutos pro nostra fragilitate non posse subsistere: concede propitius; ut intercedente beata Maria famula tua, de praesentis vitae fluctibus educti, ad aeternae salutis portum pervenire valeamus. Per Dominum.

In I. Nocturno. Lect. de Scr. occ.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Maria, nobili familia de Cervellione Barcinòne in Hispania nata, et a parentibus in Dei timore primis ab annis enutrita, virginitatem suam, cum decem et octo esset annorum, illi devòvit. Eius vivendi ratio erat in publicum rarius prodire, aegrotantibus domesticis sedulo adesse, et in nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigesimum agens, defuncto patre, habitum Ordinis sanctae Mariae de Mercede prima ex foeminis suscipiens, sanctimonialibus eiusdem Ordinis ducem, magistram et exemplar se praebuit; ac distributo patrimonio in redemptionem captivorum, professionem in eodem Ordine, una cum voto de laborando pro redimendis captivis, emisit. Tu autem.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam; * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio V.

Matre e vivis sublata, cum aliquot honestis foeminis eiusdem instituti piam sanctamque vitam perègit: solita quotidie mulierum a suis Fratribus redemptarum, ac Barcinònem advenientium pedes in Hospitali domo lavare, quinquies in hebdomada sacra Eucharistia refici, terque ieiunare, solo pane et aqua contenta; quotidianis flagellis insuper, et ferrea catena corpus suum affligens. Silentium, quod mira observantia colebat, inanibus verbis numquam infregit: ac parcius indulgens somno, expetebat ab huiusmodi necessitate liberari, ut

illo solo frueretur incessanter, quo iucundantur coeli, et Angeli laetantur. Quod diurni temporis supererat ab oratione, et pietatis exercitiis, in pauperes iuvandos impendebat; nullum officii genus praetermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, et vinctos educeret de carceribus. Tu autem.

℟. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio VI.

Futuras maris tempestates praenuntiabat illasque saepe suis orationibus sedavit, visa aliquoties super undas incedere, quo Fratres captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes: unde ei Mariae de Subsidio, vulgo de Socos, nomen est inditum. Denique post multarum virtutum insignia, Barcinòne migravit ad Dominum decimotertio Kalendas Octobris anno salutis millesimo ducentesimo nonagesimo. Eius corpus ex quo suavissimus odor manabat, sepultum est in Ecclesia Fratrum Ordinis sui; quod nonagesimo post anno, Episcopo Barcinonensi, Petro Aragoniae Rege, caeterisque aulae et civitatis primatibus adstantibus, solemni pompa elevatum, incorruptum repertum fuit, ac decentiori loco, ubi religiose colitur, asservatum. Tu autem.

℟. Afferentur Regi virgines post eam, proximae eius, * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In III. Nocturno. Homil. S. Gregorii Papae in

Evang. Simile erit regnum coelorum decem virginibus, *de eod. Com.*

Ad Ben. Ant. Adducentur in laetitia, et exultatione Regi Domino Virgines post Mariam, ut in sanctitate, et iustitia serviant illi, et quocumque ierit, ipsum Agnum sequantur.

In II. Vesp. Ad Mag. Ant. Mare, et venti Mariae obediunt, angelici candoris virtute pollenti: aquae multae cesserunt ardori charitatis eius.

DIE XXVI. SEPTEMBRIS

In Cath. tant.

S. THECLAE VIRG. ET MART.

Semid. (d. ass. ex 23. huius)

Lect. I. Noct. de Script. occ. Lect. IV. propr. ut in Brev. 23. huius, rel. de Comm. Virg. et Mart. 1. loco.

OCTOBER

DOMINICA SECUNDA OCTOBRIS

MATERNITATIS B. M. V.

Dup. Mai.

In I. Vesp. Ant. de Laud. Beata es. *Psal. consueti de S. M. ut in eius Officio parvo.*

CAPITULUM Eccl. c. 24.

Qui creavit me requievit in tabernaculo meo, et

dixit mihi: in Iacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

Hymnus Ave maris stella.

℣. Benedicta tu in mulieribus.

℟. Et benedictus fructus ventris tui.

Ad Mag. Ant. Cum iucunditate Maternitatem beatae Mariae semper Virginis celebremus.

ORATIO

Deus qui de Beatae Mariae Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante, carnem suscipere voluisti: praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuvemur. Per eumdem Dominum.

Deinde fit comm. Domin. occ. In fine Hymnorum ad Laudes, et Horas dicitur.

Iesu tibi sit gloria, Qui natus es de virgine.

Ad Matutinum Invit. Maternitatem Beatae Mariae Virginis celebremus: * Christum eius Filium adoremus Dominum.

HYMNUS

Coelo Redemptor praetulit
Felicis alvum Virginis,
Ubi caduca membra,
Mortale corpus induit.
Haec Virgo nobis edidit
Nostrae salutis auspicem,
Qui nos redemit sanguine,
Poenas crucemque pertulit.
Spes laeta nostro e pectore
Pellat timores anxios:

Haec quippe nostras lacrymas,
Precesque defert Filio,
Voces parentis excipit,
Votisque Natus annuit;
Hanc quisque semper diligat,
Rebusque in arctis invocet.
Sit Trinitati gloria,
Quae Matris intactum sinum
Ditavit almo Germine;
Laus sit per omne saeculum. Amen.

Ant. et Psal. Noct. ut in eius Officio parvo.

In I Nocturno.

℣. Specie tua et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

DE LIBRO ECCLESIASTICI

Lectio 1. CAP. 24.

Ego ex ore Altissimi prodivi, primogenita ante omnem creaturam. Ego feci in coelis, ut oriretur lumen indeficiens, et sicut nebula texi omnem terram. Ego in altissimis habitavi, et thronus meus in columna nubis. Gyrum coeli circuivi sola, et profundum abyssi penetravi: in fluctibus maris ambulavi, et in omni terra steti, et in omni populo, et in omni gente primatum habui: et omnium excellentium et humilium corda virtute calcavi: et in his omnibus requiem quaesivi, et in haereditate Domini morabor. Tu autem.

℟. Felix es sacra Virgo Maria, et omni laude dignissima: * Ex qua ortus est sol iustitiae Christus Deus noster, per quem salvati et redempti sumus.

℣. Maternitatem beatae Mariae Virginis cum gaudio celebremus. Ex qua.

Lectio II.

Tunc praecepit et dixit mihi Creator omnium: et qui creavit me, requievit in tabernaculo meo, et dixit mihi: in Iacob inhabita, et in Israel haereditare, et in electis meis mitte radices. Ab initio et ante saecula creata sum, et usque ad futurum saeculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi. Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Ierusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei haereditas illius, et in plenitudine Sanctorum detentio mea. Tu autem.

℟. Sine tactu pudoris inventa es Mater Salvatoris:* Qui coelum terramque regit, in tua se clausit viscera factus homo.

℣. Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Qui.

Lectio III.

Quasi cedrus exaltata sum in Libano, et quasi cypressus in monte Sion. Quasi palma exaltata sum in Cades, et quasi plantatio rosae in Iericho. Quasi oliva speciosa in campis, et quasi platanus exaltata sum iuxta aquam in plateis. Sicut cinnamomum et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris; et quasi storax, et galbanus, et ungula, et gutta, et quasi Libanus non incisus vaporavi habitationem meam, et quasi balsamum non mixtum odor meus. Ego quasi terebinthus extendi ramos meos, et rami mei honoris et gratiae. Ego quasi vitis fructificavi suavitatem odoris. Tu autem.

℟. Multae filiae congregaverunt divitias: tu super-

gressa es universas: * Speciosa facta es, et suavis in deliciis tuis sancta Dei Genitrix.

℣. Sentiant omnes tuum iuvamen, quicumque celebrant tuam sanctam Maternitatem. Speciosa. Gloria. Speciosa.

In II. Nocturno.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis.

℟. Propterea benedixit te Deus in aeternum.

EX SERMONE S. LEONIS PAPAE

Lectio IV. *Ser. 1. de Nat. Dom.*

Virgo regia Davidicae stirpis eligitur, quae sacro gravidanda foetu, divinam humanamque prolem prius conciperet mente quam corpore: et ne superni ignara consilii ad inusitatos pavèret affatus, quod in ea operandum erat a Spiritu Sancto, colloquio discit Angelico, nec damnum credidit pudoris, Dei Genitrix mox futura. Cur enim de conceptionis novitate despèret, cui efficientia de Altissimi virtute promittitur? confirmatur credentis fides etiam praeeuntis attestatione miraculi. Donatur Elisabeth inopinata foecunditas, ut qui conceptum dederat sterili, daturus non dubitaretur et Virgini. Verbum igitur Dei Filius; qui in principio erat apud Deum, per quem facta sunt omnia, et sine quo factum est nihil, propter liberandum hominem ab aeterna morte factus est homo. Tu autem.

℟. Gloriosae Virginis Mariae Maternitatem dignissimam recolamus, * Cuius Dominus humilitatem respexit, quae, Angelo nuntiante, concepit Salvatorem mundi.

℣. Christo canamus gloriam in hac sacra solemnitate mirabilis Genitricis Dei. Cuius.

Lectio V. *Ser. 2. de Nat. Dom.*

Ingreditur haec infima Iesus Christus Dominus noster de coeli sede descendens, et a paterna gloria non recedens, novo ordine, nova nativitate generatus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendi: ante tempora manens esse coepit in tempore. Nova autem nativitate genitus est, conceptus a virgine, natus ex virgine, sine paternae carnis concupiscentia, sine maternae integritatis iniuria, quia futurum hominum Salvatorem talis ortus decebat, qui et in se haberet humanae substantiae naturam, et humanae carnis inquinamenta nesciret. Origo dissimilis, sed natura consimilis: humano usu et consuetudine, quod credimus, caret; sed divina potestate subnixum est, quod virgo conceperit, virgo pepererit, virgo permanserit. Tu autem.

℟. Benedicta filia tu a Domino, quia per te fructum vitae communicavimus: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Iesu Christo.

℣. Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos, Sancta Dei Genitrix. Sola.

Lectio VI.

Oportuit ut primam Genitricis integritatem nascentis incorruptio custodiret, et complacitum sibi claustrum pudoris, et sanctitatis hospitium divini Spiritus virtus infusa servaret, quae statuerat deiecta erigere, confracta solidare, et superandis carnis illecebris multiplicatam pudicitiae donare virtutem; ut virginitas, quae in aliis non poterat salva esse generando, fieret aliis imitabilis

renascendo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci eligit ex virgine, nonne apparet altissimae fuisse rationis? ut scilicet humano generi natam salutem diabolus ignoraret, et spirituali latente conceptu, quem non alium videret, quam alios, non aliter crederet natum esse, quam ceteros. Quod ut fieret, editus est Christus ex virgine quam Spiritus Sanctus foecundavit: et cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sorde conceptio, haec inde purgationem traxit unde concepit. Tu autem.

℟. Benedicta inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut veniat mater Domini mei ad me?

℣. Respexit humilitatem ancillae suae, et fecit mihi magna qui potens est. Unde. Gloria Patri. Unde.

In III. Nocturno

℣. Fecit mihi magna qui potens est.

℟. Misericordia eius a progenie in progenies timentibus eum.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam

Lectio VII. Cap. 5.

In illo tempore: cum redirent, remansit puer Iesus in Ierusalem, et non cognoverunt parentes eius. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis

Homil. 1. de Laud. Virg. Matris

Deum et Dominum Angelorum Maria suum filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? quis hoc audeat Angelorum? sufficit eis, et pro magno habent, quod cum sint spiritus ex conditione, ex gratia facti sint, et vocati Angeli, testante David: qui fecit Angelos suos

spiritus, Maria vero Matrem se agnoscens, maiestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat filium: nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? quibus? Deus hominibus, Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus et Potestates obediunt, subditus erat Mariae. Tu autem.

℟. Beata es, Virgo Maria Dei Genitrix, quae credidisti Domino, perfecta sunt in te, quae dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in aeternum.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Propterea.

Lectio VIII.

Mirare utrumlibet, et elige, quod amplius mirèris, sive filii benignissimam dignationem, sive matris excellentissimam dignitatem. Utrimque stupor, utrimque miraculum. Et quod Deus feminae obtemperet, humilitas absque exemplo: et quod Deo femina principetur, sublimitas sine socio. In laudibus Virginum singulariter canitur, quod sequuntur Agnum quocumque ierit. Quibus ergo laudibus iudicas dignam, quae etiam praeit? disce homo obedire, disce terra subdi, disce pulvis obtemperare. De auctore tuo loquens Evangelista: et erat, inquit, subditus illis. Erubesce superbe cinis. Deus se humiliat, et tu te exaltas. Deus se hominibus subdit, et tu dominari gestiens hominibus, tuo te praepònis Auctori. * Felix Maria, cui nec humilitas defuit, nec virginitas. Et quidem singularis virginitas quam non temeravit, sed honoravit foecunditas. Et nihilominus specialis humilitas, quam non abstulit, sed extulit foecunda virginitas; et incomparabilis prorsus foecunditas,

quam virginitas simul comitatur et humilitas. Quid horum non mirabile? quid non incomparabile? quid non singulare? mirum vero si non haesitas in horum ponderatione, quid tua iudices dignius admiratione, utrum videlicet potius stupenda sit foecunditas in virgine, aut in matre integritas: sublimitas in prole, an cum tanta sublimitate humilitas. Nisi quod indubitanter horum singulis praeferenda sunt simul cuncta, et incomparabiliter excellentius est atque felicius omnia percepisse, quam aliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirabilis cernitur, et legitur in sanctis suis, mirabilem se exhibuit in matre sua? veneramini ergo, coniuges, in carne corruptibili carnis integritatem: vos sacrae virgines in virgine foecunditatem. Imitamini omnes homines Dei matris humilitatem. Tu autem.

℟. Congratulamini mihi omnes, qui diligitis Dominum, quia cum essem parvula placui Altissimo: Et de meis visceribus genui Deum et hominem.

℣. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Deus. Et. Gloria Patri. Et.

Nona Lectio Homil. Dominicae occurr.

Ad Laud. et per Hor.

Ant. Beata es Virgo Maria, quae omnium portasti Creatorem. *Ps. Dominus regnavit, cum reliq.*

Ant. Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo.

Ant. Beatam me dicent omnes generationes, quia ancillam humilem respexit Dominus.

Ant. Fecit mihi magna, qui potens est, et sanctum nomen eius.

Ant. Viderunt eam filiae Sion, et beatam dixerunt, et reginae laudaverunt eam.

CAPITULUM Eccl. 24.

Qui creavit me, requievit in tabernaculo meo; et dixit mihi, in Iacob inhabita, et in electis meis mitte radices.

HYMNUS

Te Mater alma Numinis
Oramus omnes supplices,
A fraude nos ut daemonis
Tua sub umbra protegas.
Ob perditum nostrum genus,
Primi parentis crimine,
Ad inclytum Matris decus
Te Rex supremus extulit.
Clementer ergo prospice
Lapsis Adami posteris:
A te rogatus Filius
Deponat iram vindicem.
Iesu tibi sit gloria,
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

℣. Germinavit radix Iesse, orta est stella ex Iacob.

℟. Virgo peperit Salvatorem, te laudamus Deus noster.

Ad Ben. Ant. Sancta Maria succurre miseris, iuva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum iuvamen, quicumque celebrant tuam admirabilem Maternitatem.

ORATIO

Deus qui de Beatae Mariae Virginis utero Verbum tuum, Angelo nuntiante carnem suscipere voluisti: praesta supplicibus tuis, ut qui vere eam Genitricem Dei credimus, eius apud te intercessionibus adiuvemur. Per eumdem Dominum.

Deinde fit commem. Dominicae occurr.

Ad Horas, Antiph. et Oratio, ut in Laud. rel. ut in Offic. B. M. in Sabbato.

Ad Primam. In ℟. *Br.* Qui natus.

Ad Tertiam. Cap. ut in Laud.

In II. Vesperis omnia ut in primis.

Ad Mag. Ant. Maternitas tua, Dei Genitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo, ex te enim ortus est sol iustitiae, Christus Deus noster.

Deinde fit commem. Dominicae occurr.

DIE X. OCTOBRIS

S. CERBONII EPISC. ET CONF.

Duplex

Omnia de Comm. Conf. Pont. praeter ea, quae hic notantur.

ORATIO

Deus qui Beatum Cerbonium Confessorem tuum, atque Pontificem inter caetera gratiae tuae dona, virtute constantiae in omnibus periculis roborasti; concede propitius, ut eius meritis, et precibus contra cuncta

nobis adversantia, tua semper protectione muniamur. Per Dominum.

In I. Nocturno. Lect. de Script. occ.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

Ex Lib. Dialog. S. Greg. Pap. Lib. 3. c. 2.

Cerbonius Afer, Sancti Reguli fortissimi Iesu Christi athletae discipulus, ex Africa in Hetruriam traiiciens, ea tempestate post gloriosum magistri triumphum Populonii Ecclesiam suscepit gubernandam, ubi magnam sanctitatis suae probationem dedit. Nam scribit Sanctus Gregorius Papa, cum hospitalitatis studio esset intentus, die quadam transeuntes milites hospitio excepit, quos Gothis supervenientibus abscondit, eorumque vitam ab illorum nequitia abscondendo servavit. Quod cum Gothorum Regi perfido Totilae nuntiatum fuisset, crudelitatis immanissima vesania succensus, hunc ad locum, qui Merulis dicitur, ubi tunc ipse cum exercitu sedebat, iussit deduci, eumque in spectaculo populi ursis ad devorandum proiici. Cumque idem Rex perfidus in ipso quoque spectaculo consedisset, ad inspiciendam mortem Episcopi magna populi turba confluxit. Tunc Episcopus deductus in medium est, atque ad eius mortem immanissimus ursus conquisitus, qui dum humana membra crudeliter carperet, saevi Regis animum satiaret. Tu autem.

℟. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxilabitur ei.

℣. Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocebit ei. Manus.

Lectio V.

Dimissus itaque ursus ex cavea est, qui accensus, et côncitus Episcopum petiit; sed subito suae ferocitatis oblitus, deflexa cervice, submissoque humiliter capite, lambere Episcopi pedes coepit; ut patenter omnibus daretur intelligi, quia erga illum virum Dei et ferina corda essent hominum, et humana bestiarum. Tunc populus, qui ad spectaculum venerat mortis, magno clamore versus est in admirationem venerationis. Tunc ad eius reverentiam colendam rex ipse permotus est; quippe cum quo superno iudicio actum erat, ut qui Deum sequi prius in custodienda Episcopi vita noluit, saltem ad mansuetudinem bestiam sequeretur. Cui rei ex his, qui tunc praesentes fuerunt, adhuc nonnulli supersunt, eamque cum omni illic populo se vidisse testantur. Tu autem.

℟. Posui adiutorium super potentem, et exaltavi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliabitur ei.

℣. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio VI.

De hoc viro aliud quoque miraculum, Venantio Lunensi Episcopo narrante cognovi. In ea namque Populonii Ecclesia, cui Cerbonius praeerat, sepulchrum sibi praeparavit. Sed cum Longobardorum gens in Italiam veniens cuncta vastasset, ad Ilvam Insulam recessit. Qui ingruente aegritudine ad mortem veniens, Clericis suis sibi obsequentibus praecepit, dicens: In sepulchro meo, quod mihi praeparavi Populonii, me ponite;

cui illi cum dicerent : corpus tuum illuc qualiter reducere possumus, qui a Longobardis tenèri loca eadem, et ubique eos illic discurrere scimus; ipse respondit : Reducite me securi, nolite metuere, sed festìne sepelire me curate, moxque ut sepultum fuerit corpus meum, omni festinatione recedite. Defuncti igitur corpus imposuerunt navi, cumque Populonium tenderent, collectis in aere nubibus, immensa nimis pluvia erupit, quae per totum illud maris spatium circa utraque navis latera valde procellosa descendit, et in eamdem navem una pluviae gutta non cecidit. Pervenerunt itaque ad locum Clerici, et sepulturae tradiderunt corpus Sacerdotis sui, cuius praecepta servantes, ad navem sub festinatione reversi sunt, quam mox ut intrare potuerunt, in eumdem locum, ubi vir Domini sepultus fuerat, Longobardorum dux crudelissimus Gummarith advènit; ex cuius adventu virum Dei habuisse spiritum prophetiae claruit. Deleto a Longobardis Populonio, sanctissimi Praesulis exuviae ad Cathedralem Ecclesiam Massae translatae; et in arca ad Aram maximam honorifice conditae magnam usque in hodiernam diem habent apud omnes venerationem. Tu autem.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et omnis terra doctrina eius repleta est : * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Ipse. Gloria Patri. Ipse.

In III. Nocturno. Lectiones de Homilia S. Gregorii Papae in Ev. Homo peregre *etc. de Com. Conf. Pont.*

DIE XI OCTOBRIS

S FRANCISCI BORGIAE CONF.

Semid.

Omnia ut in Breviar. In Hymn. MS.

DIE XIV. OCTOBRIS

S. CALLISTI PAPAE ET MART.

Dupl. min.

Omnia de Comm. unius Mart., praeter ea, quae sequuntur. propr.

In I. Nocturno. Lect. de Script. occ.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Callistus Romanus praefuit Ecclesiae Antonino Eliogabalo Imperatore. Constituit Quatuor anni Tempora: quibus ieiunium ex apostolica traditione acceptum ab omnibus servaretur. Ædificavit Basilicam Sanctae Mariae trans Tiberim, et in via Appia vetus coemeterium, in quo multi sancti Sacerdotes et Martyres sepulti sunt, unde ab eo Callisti coemeterium appellatur. Tu autem etc.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et dedit.

Lectio V.

Eiusdem pietatis fuit, quod Beati Calepodii presbyteri et martyris corpus iactatum in Tiberim conquiri diligenter curavit, et inventum honorifice sepelivit. Palmatium Consulari, Simplicium senatoria dignitate illustres, Felicem et Blandam, qui deinde omnes martyrium subiere, cum baptismo lustrasset, missus est in carcerem, ubi Privatum militem ulceribus plenum admirabiliter sanitati restitutum Christo adiunxit: pro quo idem, recens adhuc a fide suscepta, plumbatis ad mortem caesus occubuit. Tu autem.

℟. Desiderium animae eius tribuisti ei, Domine: * Et voluntate labiorum eius non fraudasti eum.

℣. Quoniam praevenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite eius coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

Lectio VI.

Sedit Callistus annos quinque, mensem unum, dies duodecim. Ordinationibus quinque, mense Decembri, creavit Presbyteros sexdecim, Diaconos quatuor, Episcopos octo. Post longam famem crebrasque verberationes praeceps iactus in puteum, atque ita martyrio coronatus sub Alexandro Imperatore, illatus est in coemeterium Calepòdii via Aurelia, tertio ab Urbe lapide, pridie Idus Octobris. Eius postmodum corpus in Basilicam Sanctae Mariae trans Tiberim, ab ipso aedificatam, delatum, sub ara maiori, maxima veneratione colitur. Tu autem.

℟. Stola iucunditatis induit eum Dominus: * Et coronam pulchritudinis posuit super caput eius.

℟. Cibavit illum Dominus pane vitae, et intellectus: et aqua sapientiae salutaris potavit illum. Et coronam. Gloria Patri. Et coronam.

In III. Nocturno. Lectiones ut in Brev. dicta die.

DOMINICA TERTIA OCTOBRIS

PURITATIS B. M. V.

Dup. maj.

Ad Vesp. Ant. de Laud. Sicut lilium.
Psal. de S. M. ut in eius Officio parvo

CAPITULUM Sap. c. 4.

O quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius, quoniam et apud Deum nota est, et apud homines.

HYMNUS

Praeclara Custos Virginum,
Intacta Mater Numinis,
Coelestis aulae ianua,
Spes nostra, coeli gaudium.
Inter rubeta lilium
Columba formosissima,
Virga e radice germinans
Nostro medelam vulneri;
Turris draconi impervia,
Amica stella naufragis,
Tuere nos a fraudibus,
Tuaque luce dirige.
Erroris umbras discute,
Syrtes dolosas amove,

Fluctus tot inter, deviis
Tutam reclude semitam.
Iesu tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiterna saecula. Amen.

Haec conclusio dicitur in fine omnium Hymnorum.

℣. Cum iucunditate virginitatem beatae Mariae semper Virginis celebremus.

℟. Ut ipsa pro nobis intercedat ad Dominum Iesum Christum.

Ad Mag. Ant. Nihil inquinatum in eam incurrit: candor est lucis aeternae, et speculum sine macula.

ORATIO

Da, quaesumus, omnipotens aeterne Deus: ut purissimae Virginis Mariae integerrimam virginitatem festiva celebritate venerantes, eius intercessione, puritatem mentis et corporis consequamur.

Deinde fit Commem. Dominicae oc.

Ad Matutinum. Invit. Virginitatem Deiparae celebremus: * Christum eius Filium adoremus Dominum.

HYMNUS

O Stella Iacob fulgida,
O solis instar splendida
Aurora, qua nil purius,
Refulget inter sidera.
Stolis amictae candidis
Tibi catervae caelitum
Plaudunt, sacraeque Virgines
Laudes perennes concinunt.

Quin obsequentes offerunt
Ligustra et alba lilia :
Candor sed horum vincitur
Candore casti pectoris.
Nostra Angelorum laudibus
Abiecta tellus assonans
Ad astra voces efferat,
Et Virginis praeconia.
Iesu tibi sit gloria
Qui natus es de Virgine,
Cum Patre, et almo Spiritu
In sempiternà saecula Amen.

Antiphonae, et Psalmi Noct. ut in eius Officio parvo.

In I. Nocturno.

℣. Venerunt mihi omnia bona pariter cum illa.
℟. Et innumerabilis honestas per manus illius.

De Canticis Canticorum

Lectio I. Cap. 2.

Ego flos campi, et lilium convallium. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. Sicut malus inter ligna silvarum, sic dilectus meus, inter filios. Sub umbra illius, quem desideraveram, sedi, et fructus eius dulcis gutturi meo. Introduxit me in cellam vinariam, ordinavit in me charitatem. Fulcite me floribus, stipate me malis, quia amore langueo. Laeva eius sub capite meo, et dextera illius amplexabitur me. Adiuro vos filiae Ierusalem, per capreas cervosque camporum, ne suscitetis, neque evigilare faciatis dilectam, quoadusque ipsa velit. Vox dilecti mei, ecce iste venit saliens in montibus, transiliens colles : similis est dilectus meus capreae, hinnuloque cervorum. En ipse stat post pa-

rietem nostrum, respiciens per fenestras, prospiciens per cancellos. En dilectus meus loquitur mihi: surge, propera, amica mea; columba mea, formosa mea, et veni. Tu autem.

℟. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia: * Pulchra es amica mea, suavis, et decora sicut Ierusalem, terribilis ut castrorum acies ordinata.

℣. Una est columba mea, perfecta mea. Viderunt eam filiae Sion, et beatissimam praedicaverunt. Pulchra.

Lectio II. Ca. c. 4.

Quam pulchra es, amica mea, quam pulchra es! Oculi tui columbarum, absque eo, quod intrinsecus latet. Capilli tui sicut greges caprarum, quae ascenderunt de monte Galaad; dentes tui sicut greges tonsarum, quae ascenderunt de lavacro, omnes gemellis foetibus, et sterilis non est inter eas. Sicut vitta coccinea labia tua, et eloquium tuum dulce. Sicut fragmen mali punici, ita genae tuae. Sicut turris David collum tuum, quae aedificata est cum propugnaculis: mille clypei pendent ex eo: omnis armatura fortium. Duo ubera tua sicut duo hinnuli capreae gemelli, qui pascuntur in liliis; donec aspiret dies, et inclinentur umbrae, vadam ad montem myrrhae, et ad collem thuris. Tota pulchra es, amica mea, et macula non est in te. Tu autem.

℟. Surge, propera, amica mea, columba mea, formosa mea, et veni: * Iam hyems transiit, imber abiit et recessit: flores apparuerunt in terra nostra.

℣. Surgam, et circuibo civitatem, per vicos et plateas quaeram, quem diligit anima mea. Iam.

Lectio III. *Eodem c. 4. 8.*

Veni de Libano sponsa mea, veni de Libano, veni coronaberis de capite Amana, de vertice Sanir et Hermon, de cubilibus leonum, de montibus pardorum. Vulnerasti cor meum, soror mea sponsa, vulnerasti cor meum in uno oculorum tuorum, in uno crine colli tui. Quam pulchrae sunt mammae tuae, soror mea sponsa! pulchriora sunt ubera tua vino, et odor unguentorum tuorum super omnia aromata. Favus distillans labia tua, sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentorum tuorum, sicut odor thuris. Hortus conclusus, soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus. Tu autem.

℟. Adiuro vos, filiae Ierusalem, si inveneritis dilectum meum, ut nuntietis ei, quia amore langueo.* Qualis est dilectus tuus, o pulcherrima mulierum?

℣. Dilectus meus candidus et rubicundus, electus ex millibus. Talis est dilectus meus, ipse est amicus meus, filiae Ierusalem. Qualis. Gloria Patri. Qualis.

In II. Nocturno

℣. Post partum Virgo inviolata permansisti.
℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.

Ex Libro Sancti Ambrosii Episcopi de Virginibus

Lectio IV. *Lib. 2. post initium.*

Sit vobis tamquam in imagine descripta virginitas, vitaque Beatae Mariae, de qua, velut in speculo, refulget species castitatis, et forma virtutis. Hinc sumatis licet exempla vivendi: ubi tamquam in exemplari, ma-

gisteria expressa probitatis, quid corrigere, quid effugere, quid tenere debeatis, ostendunt. Primus discendi ardor nobilitas est magistri. Quid nobilius Dei Matre? quid splendidius ea, quam splendor elegit? quid castius ea, quae corpus sine corporis contagione generavit? Tu autem.

℟. Beatissima Virgo Maria, hortus conclusus, fons signatus, Regina Angelorum, Domina mundi; * Per quam Deus descendit in terras, ut homines ascendere mererentur ad coelos.

Ad te clamamus exules filii Hevae: recordare nostri Sanctissima Virgo. Per.

Lectio v.

De caeteris eius virtutibus quid loquar? virgo erat non solum corpore, sed etiam mente, quae nullo doli ambitu sincerum adulteraret affectum. Corde humilis, verbis gravis, animi prudens, loquendi parcior, legendi studiosior, non in incerto divitiarum, sed in prece pauperis spem repònens: intenta operi; verecunda sermone, arbitrum mentis solita non hominem, sed Deum quaerere: nullum laedere, bene velle omnibus, fugere iactantiam, rationem sequi, amare virtutem. Tu autem.

℟. Beata Maria tantae extitit puritatis, ut Mater Domini esse mereretur: * Deus, quam elegerat creavit, de qua crearetur elegit.

℣. Ipse est stella ex Iacob, cuius radius universum orbem illuminat. Deus.

Ex S. Petro Chrysologo

Lectio VI. *Serm. 143.*

Haec dedit coelis gloriam, terris Deum, fidem gentibus, finem vitiis, vitae ordinem, moribus disciplinam. Gratiam, quam detulit Angelus, recepit Virgo, salutem saeculi redditura. Vere benedicta Virgo, quae et virginitatis possidet decus, et Matris dignitatem: vere benedicta, quae et superni conceptus meruit gratiam, et servavit integritatis coronam. Vere benedicta, quae et divini Germinis suscepit gloriam, et regina extitit totius castitatis. Tu autem.

℟. Quomodo fiet istud, quoniam virum non cognosco? Spiritus Sanctus superveniet in te: * Et virtus Altissimi obumbrabit tibi, ideoque, * Quod nascetur ex te Sanctum, vocabitur Filius Dei.

℣. Dixit autem Maria: Ecce Ancilla Domini, fiat mihi secundum verbum tuum. Et virtus. Gloria Patri. Quod.

In III. Nocturno.

℣. Invenisti gratiam apud Deum.

℟. Sancta Dei Genitrix Virgo Immaculata.

Lectio S. Evangelii secundum Lucam

Lectio VII. Cap. 1.

In illo tempore: missus est Angelus Gabriel a Deo in Civitatem Galilaeae, cui nomen Nazareth, ad Virginem desponsatam viro. Et reliqua.

Homilia Sancti Bernardi Abbatis
Homil. 2. super Missus est.

Novum canticum illud, quod solis dabitur in regno Dei cantare virginibus, ipsam virginum reginam, imo primam inter caeteras esse cantaturam, nemo est, qui ambigat. Puto autem illam, praeter illud, quod solis licet, cum omnibus tamen virginibus ei, ut dixi, commune erit, dulciori quodam atque elegantiori carmine laetificaturam esse civitatem Dei. Huius itaque dulcisonos depromere vel exprimere modulos ne ipsarum quidem virginum ulla digna invenietur, quia merito decantandum servabitur illi, quae sola de partu, et partu divino gloriatur. Gloriatur, dixi, de partu non in se, sed in ipso, quem peperit. Deus siquidem Deus enim est, quem peperit; et qui Matrem suam in coelestibus donaturus gloria singulari, in terris praevenire curavit et gratia, qua videlicet ineffabiliter et intacta conciperet, et pareret incorrupta. Tu autem.

℟. Egredietur virga de radice Iesse, et flos de radice eius ascendet: * Ecce Virgo concipiet et pariet Filium, et vocabitur nomen eius Emmanuel.

℣. Ioseph fili David noli timere accipere Mariam coniugem tuam, quod enim in ea natum est, de Spiritu Sancto est. Ecce.

Lectio VIII.

Deum huiusmodi decebat nativitas, qua nonnisi de Virgine nasceretur. Talis congruebat et virgini partus, ut non pareret, nisi Deum. Proinde Factor hominum, ut homo fieret, nasciturus de homine, talem sibi ex omnibus debuit deligere, imo condere matrem,

qualem et se decère sciebat, et sibi noverat placituram. Voluit itaque esse virginem, de qua immaculata, immaculatus procederet, omnium maculas purgaturus. Voluit et humilem, de qua mitis et humilis corde prodiret, harum in se virtutum necessarium omnibus, saluberrimumque exemplum ostensurus. Dedit Virgini partum, qui ei iam ante et virginitatis inspiraverat votum, et humilitatis praerogaverat meritum. Ut igitur, quae Sanctum Sanctorum conceptura erat pariter et paritura, Sancta esset corpore, accepit donum virginitatis; ut esset et mente, accepit donum humilitatis. * O admirabilem, et omni honore dignissimam Virginem! o feminam singulariter venerandam, super omnes feminas admirabilem, parentum reparatricem, posterorum vivificatricem! missus est Angelus ad Virginem, Virginem carne, Virginem mente, Virginem professione; Virginem denique, qualem describit Apostolus, mente et corpore sanctam. Nec noviter, nec fortuito inventam, sed a saeculo electam, ab Altissimo praecognitam, et sibi praeparatam, ab Angelis servatam, a Patribus praefiguratam, a Prophetis promissam. Tu autem.

℟. Beata Dei Genitrix Maria, templum Domini, sacrarium Spiritus Sancti: * Sola sine exemplo placuisti Domino nostro Iesu Christo.

℣. Genuisti, qui te fecit, et in aeternum permanes Virgo. Sola. Gloria Patri. Sola.

Nona Lectio Homil. Dominic. occurr.

Ad Laud. et per Hor.

Ant. Sicut lilium inter spinas, sic amica mea inter filias. *Psal.* Dominus regnavit, *cum rel. de Dominica.*

Ant. Dilectus meus mihi, et ego illi, qui pascitur inter lilia.

Ant. Quam pulchra es, amica mea quam pulchra es!

Ant. Una est columba mea, perfecta mea.

Ant. Viderunt eam filiae Sion, et beatissimam praedicaverunt.

CAPITULUM Sap. c. 4.

O quam pulchra est casta generatio cum claritate! immortalis est enim memoria illius, quoniam et apud Deum nota est, et apud homines.

Hymn. O gloriosa Virginum.

℣. Specie tua et pulchritudine tua.

℟. Intende, prospere procede, et regna.

Ad Ben. Ant. Sancta et immaculata Mariae virginitas, quibus te laudibus efferam, nescio: quia per te Redemptorem nostrum suscepimus Dominum nostrum Iesum Christum

ORATIO

Da, quaesumus omnipotens aeternae Deus, ut purissimae Virginis Mariae integerrimam virginitatem festiva celebritate venerantes, eius intercessione, puritatem mentis et corporis consequamur. Per Dominum.

Deinde fit comm. Dom. occ.

Ad Horas Ant. et Orat. ut in Laud. rel. ut in Officio B. M. in Sabbato.

Ad Primam. ℣. Qui natus es.

Ad Tertiam. Cap. ut in Laud.

In II. Ves. ut in 1. Ad Mag. An. Beata Dei Genitrix Maria, Virgo perpetua; sacrarium Spiritus Sancti, sola sine exemplo placuisti Domino nostro Iesu Christo.

DIE XX. OCTOBRIS

S. IOANNIS CANTII CONF.

Duplex

Omn. de Comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur. propr.

In I. Vesperis

HYMNUS

Gentis Polonae gloria,
Clerique splendor nobilis,
Decus Lycaei, et Patriae
Pater, Ioannes inclyte:
Legem superni Numinis
Doces magister, et facis;
Nil scire prodest: sedulo
Legem nitamur exequi.
Apostolorum Limina
Pedes viator visitas;
Ad patriam, quo tendimus,
Gressus, viamque dirige.
Urbem petis Ierusalem,
Signata sacro sanguine,
Christi colis vestigia,
Rigasque fusis fletibus.
Acerba Christi vulnera
Haerete nostris cordibus,
Ut cogitemus consequi
Redemptionis pretium.

Te prona mundi machina,
Clemens adoret Trinitas:
Et nos novi per gratiam
Novum canamus canticum. Amen.

ORATIO

Da, quaesumus omnipotens Deus, ut Sancti Ioannis Confessoris exemplo in scientia Sanctorum proficientes, atque aliis misericordiam exhibentes; eius meritis indulgentiam apud te consequamur. Per Dominum.

Ad Matutinum

HYMNUS

Corpus domas ieiuniis,
Caedis cruento verbere,
Ut castra poenitentium
Miles sequaris innocens.
Sequamur et nos sedulo
Gressus parentis optimi,
Sequamur, ut licentiam
Carnis refraenet spiritus.
Rigente bruma, providum
Praebes amictum pauperi,
Sitim, famemque egentium
Esca, potuque sublevas.
O qui negasti nemini
Opem roganti, patrium
Regnum tuere; postulant
Cives Poloni, et exteri.
Sit laus Patri, sit Filio,
Tibique, Sancte Spiritus:

Preces Ioannis impetrent
Beata nobis gaudia. Amen.

In I. Nocturno. Lect. de Script. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Ioannes in Oppido Kenty Cracoviensis Dioecesis, a quo Cantii cognomen duxit, Stanislao et Anna piis et honestis parentibus natus, morum suavitate, innocentia, gravitate ab ipsa infantia spem fecit maximae virtutis. In Universitate Cracoviensi philosophiae, ac theologiae primum auditor, tum per omnes Academiae gradus ascendendo Professor, ac Doctor, sacra, quam annis multis tradidit, doctrina, mentes audientium non illustrabat modo, sed ad omnem pietatem inflammabat, simul docens scilicet, et faciens. Sacerdos factus nihil de litterarum studio remittens, studium auxit christianae perfectionis. Utque passim offendi Deum maxime dolebat, sic eum sibi et populo placare oblato quotidie, non sine multis lacrymis incruento sacrificio, satagebat. Ilkusiensem parochiam annis aliquot egregie administravit, sed animarum periculo commotus postea dimisit, ac postulante Academia, ad pristinum docendi officium rediit. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum, * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Quidquid temporis ab studio supererat, partim saluti proximorum, sacris praesertim concionibus, curandae, partim orationi dabat, in qua coelestibus quandoque visionibus, et colloquiis dignatus fertur. Christi vero passione sic afficiebatur, ut in ea contemplanda totas interdum noctes duceret insomnes, eiusque causa melius recolendae, Hierosolymam peregrinatus sit: ubi et martyrii desiderio flagrans, Turcis ipsis Christum crucifixum praedicare non dubitavit. Quare etiam ad Apostolorum limina pedes, atque viaria onustus sarcina Romam venit, tum ut Sedem Apostolicam, cui maxime addictus fuit, honoraret, tum ut sui, sic enim aiebat, purgatorii poenas, exposita illic quotidie peccatorum venia redimeret. Quo in itinere a latronibus olim spoliatus, et num, quid haberet praeterea interrogatus, quum negasset, aureos deinde aliquot suo insùtos pallio recordatus, fugientibus hos etiam clamans obtulit latronibus, qui viri sancti candorem simul, et largitatem admirati, etiam ablatos ultro reddidere. Alienae famae ne quis detraheret, descriptis beati Augustini exemplo in pariete versiculis, se atque alios perpetuo voluit admonitos. Famelicos de suo etiam obsonio satiabat. Nudos autem, non emptis modo, sed detractis quoque sibi vestibus, et calceis operiebat, demisso ipse interim usque ad terram pallio, ne domum nudipes redire videretur. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Brevis illi somnus, atque humi; vestis, quae nuditatem, cibus, qui mortem dumtaxat arcèret. Virginalem pudicitiam, velut lilium inter spinas, aspero cilicio, flagellis, atque ieiuniis custodivit. Quin et per annos ante obitum triginta circiter et quinque ab esu carnium perpetuo abstinuit. Tandem dierum iuxta, ac meritorum plenus, quum vicinae, quam praesensit, morti, se diu diligenterque praeparasset, ne qua re amplius teneretur, si quid domi supererat, id omnino pauperibus distribuit. Tum Ecclesiae sacramentis rite munitus, dissolvi iam cupiens, et esse cum Christo, pridie Nativitatis eius, in coelum evolavit, miraculis ante et post mortem clarus. Mortuus ad proximam Academiae Ecclesiam sanctae Annae delatus est, ibique honorifice sepultus. Auctàque in dies populi veneratione ac frequentia, inter primarios Poloniae, ac Lithuaniae Patronos religiosissime colitur. Novisque coruscans miraculis a Clemente decimotertio Pontifice Maximo, decimoseptimo Kalendas Augusti, anno millesimo septingentesimo sexagesimo septimo, solemni ritu Sanctorum fastis adscriptus est. Tu autem

℟. Iste homo perfecit omnia quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum; ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno. Lectiones de Homil. ut in Comm. Conf. non Pontif. 1. *loco.*

Ad Laud. Hymn. ut in primis Vesp.

In II. Vespris

HYMNUS

Te deprecante, corporum
Lues recedit, improbi
Morbi fugantur, pristina
Redeunt salutis munera.
Phtisi, febrique et ulcere
Diram redactos ad necem,
Sacratas morti victimas
Eius rapis et faucibus.
Te deprecante, tumido
Merces abactae flumine,
Tractae Dei potentia
Sursum fluunt retrogradae.
Quum tanta possis, sedibus
Coeli locatus, poscimus,
Responde votis supplicum,
Et invocatus subveni.
O una semper Trinitas!
O Trina semper Unitas!
Da, supplicante Cantio,
Æterna nobis praemia. Amen.

DIE XXI. OCTOBRIS

In Cathedr.

SS. URSULAE ET SOC. VV. ET MM.

Duplex

Omn. de Comm. VV. et MM. Lect. I. Noct. de Script. occurr. II. Noct. de Serm. S. Cypriani Nunc

nobis *de Comm. Virg.* 2. *loco. III. Noct. Homil. de Comm. Virg.* 1. *loco. IX. Lect. S. Hilarionis ex duab. fiat una, et eius comm. in Laud.*

Extr. Cath. S. Hilarionis Abb. Noct. Fer. comm. SS. Ursulae et soc. VV. et MM.

DIE XXIII. OCTOBRIS

S. ALLUCII CONFESSORIS

Duplex

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter seq.

ORATIO

Omnipotens Deus, qui beatum Allucium eximia erga infirmos charitate gloriosum effecisti, concede, quaesumus; ut eius meritis et intercessione ab omni mentis et corporis infirmitate liberati, coelestis gloriae consortes fieri mereamur. Per Dominum ec.

In I. Noct. Beatus vir *de Com.* 2. *loco.*

In II. Nocturno

Lectio IV.

Allucius prope Pisciam in Etruria natus ab ipsa prima iuventute, contemptis omnibus quae mundi sunt, totum se dedit coelestium rerum contemplationi et christianarum exercitationi virtutum, ieiunio, vigiliis, orationi, et aliis omnibus pietatis operibus continuo addictus. Eximia, qua maxime exarsit, in proximum charitate, a fundamentis reaedificavit collapsum prope Pisciam Hospitale de Campoliàno, eique adiunxit Ecclesiam in

honorem Sanctorum Lucae Evangelistae, et Herculani Martyris, receptis eodem hospitio multis piis viri, quo s verbo et exemplo in christianorum virtutum studio exercebat. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

In monte, qui Albanus dicebatur, alias reparavit Ecclesias. Alterum quoque Hospitale iuxta flumen Arni aedificavit ad pauperes alendos. Quidquid habere aut colligere poterat, ita libenter distribuebat, ut pater pauperum, consolator orphanorum ac viduarum ab omnibus nuncuparetur. Tantum vero servi sui in pauperes charitatem Deus ipse miraculis illustratam voluit: inter quae illud memoratur admirabilis multiplicationis rerum, quae indigentibus subsidio essent. Ex vulgata eius sanctitatis opinione per Thusciam, aliasque vicinas provincias, plurimum ipse valuit in componendis atque sedandis populorum dissidiis, quod ut faceret nulli pepercit labori. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei et ornavit eum. Et.

Lectio VI.

Tandem virtutibus et miraculis clarus, pretiosam in conspectu Dei mortem obivit decimo Kalendas Novembris anni millesimi centesimi trigesimi quarti in illo ipso hospitali, quod a se prope Pisciam aedificatum, ab eo usque tempore nomen obtinuit: Hospitale Sancti Allucii. Eius ossa, quae pii statim cives publice venerari coeperunt, cum temporum deinde iniuria aliquandiu delituissent, anno demum millesimo tercentesimo quadragesimoquarto perquisita, et inventa fuerunt iussu Gulielmi Episcopi Lucensis in eiusdem Hospitalis Ecclesia, quae a tempore immemorabili eius nomini dicata est, et militibus Sancti Ioannis Hierosolimitani commendata. Re autem solemniter cognita, iussit idem Episcopus, Beati ossa publico cultus honori restitui, et alterum Festum in die eius obitus, alterum vero in die Translationis Reliquiarum instituit, impertitus quadraginta indulgentiarum dies christifidelibus, qui illis diebus eamdem Ecclesiam visitassent. Antiquissimum beati huius viri cultum solemnem fecit sanctissimus Dominus noster Clemens Decimustertius qui has lectiones proprias in eiusdem Beati festo decimo Kalendas Novembris ab utroque Clero Dioecesis Pisciensis recitandas probavit. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Noct. Dom. in Evang. Sint lumbi vestri *de Com.*

DIE XXV. OCTOBRIS

S. MINIATIS MART.

Duplex

Omn. de Comm. M. 1. *loc. Orat.* Praesta quaesumus omnipotens Deus, ut intercedente Beato Miniate etc. *Lect. I. Noct. de Script. occurr. II. de Comm. unius Mart.* 1. *loco* : *III. Homil. in Evang.* Nihil est opertum *ut in Brev.* 14. *hui. IX. Lect. ex duabus una, et comm. SS. Chrysanthi et soc. MM. in Laud.*

DIE XXVI. OCTOBRIS

SS. CRESCII, OMNIONIS, ET EMPTII MM.

Duplex

Omnia de Comm. plurim. Mart.

ORATIO

Quaesumus, Omnipotens Deus, ut Beatorum Martyrum tuorum Crescii, Omnionis, et Emptii, numquam nobis desit auxilium, quorum venerabilem tribuis celebrare triumphum. Per Dominum.

Lect. I. Noct. de Script. occ. rel. de Com. plurim. Mart. 2. *loco IX. Lect. et com. S. Evaristi Papae et Mart. in Laud.*

NOVEMBER

DIE XV. NOVEMBRIS

S. GERTRUDIS VIRG.

Duplex

Omnia de Comm. Virg., praeter ea, quae sequuntur propr.

ORATIO

Deus, qui in corde Beatae Gertrudis virginis, iucundam tibi mansionem praeparasti; ipsius meritis et intercessione, cordis nostri maculas clementer absterge, et eiusdem tribue gaudere consortio. Per Dominum nostrum.

In II. Nocturno. Lectiones de Script. occ.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Gertrudis Islebii in Saxonia nobili genere nata, quinquennis in Monasterio Rodardensi, Ordinis Sancti Benedicti, virginitatem suam, ac seipsam Iesu Christo obtulit. Quo ex tempore a mundanis rebus prorsus aliena, virtutique sedulo intenta, coelestis vitae genus instituit. Ad humaniorum litterarum notitiam, rerum divinarum cognitionem adiunxit. Quarum meditationem vehementius ad virtutem incensa, brevi christianam perfectionem adepta est. De Christo, eiusque vitae mysteriis saepenumero pio cum animi sensu loquebatur: u-

namque Dei gloriam cogitans, ad illam vota sua omnia, et actiones referabat. Quamvis autem multis eximiis naturae et gratiae donis a Deo aucta esset, ita tamen sibi ipsa vilescebat, ut inter praecipua divinae bonitatis miracula, hoc item memoraret, quod se indignissimam misericorditer sustineret. Tu autem.

℟. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua.

℣. Specie tua, et pulchritudine tua, intende prospere procede, et regna. Et deducet.

Lectio v.

Trigesimum aetatis annum agens, primum Rodardensis monasterii, ubi religiosam vitam est professa, deinde Elpediani praeses electa, quadraginta annorum spatio, ea charitate, prudentia, et regularis disciplinae studio munus obivit, ut coenobium religiosae perfectionis domicilium videretur. Utrobique vero, licet esset omnium mater et magistra, omnium tamen minima haberi volebat, ac demissione pari ministram se exhibebat. Quo liberius Deo vacaret, vigiliis, abstinentia, aliisque cruciatibus corpus afflixit: semperque sui similis, morum innocentiam, mansuetudinem, ac patientiam praetulit singularem. Proximorum saluti omni ope studuit, piaeque curae copiosum fructum retulit. Divini amoris vi frequentes patiebatur extases: altissimaeque contemplationis, et divinae unionis donum obtinuit. Tu autem.

℟. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo laetitiae.

℣. Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio VI.

Ut meritum acceptissimae sibi sponsae Christus ostenderet, in corde Gertrudis iucundam sibi esse mansionem testatus est. Deiparam Virginem veluti Matrem, et curatricem, a Iesu acceptam, pietate praecipua prosequebatur; ab eaque multa accepit beneficia. Erga divinissimum Eucharistiae Sacramentum, et Passionem Domini tanto amore cum grati animi sensu afficiebatur, ut interdum uberibus lacrymis perfunderetur. Iustorum animas piacularibus flammis addictas quotidianis subsidiis, et precibus iuvabat. Multa ad confovendam pietatem scripsit. Divinarum etiam revelationum, et prophetiae dono claruit. Denique flagrantissimo Dei amore potius, quam morbo languescens, anno Domini millesimo ducentesimo nonagesimo secundo vita decessit. Miraculis vivens, et post mortem a Deo illustrata est. Tu autem.

℟. Afferentur regi virgines post eam, proximae eius, * Afferentur tibi in laetitia et exultatione.

℣. Specie tua et pulchritudine tua, intende, prospere procede, et regna. Afferentur. Gloria Patri. Afferentur.

In III. Nocturno. Homil. S. Gregorii Papae in Evang. Simile erit regnum coelorum decem virginibus, *ut in Comm. Virg.*

DIE XXIV. NOVEMBRIS

In Cathedr.

S. FRIGDIANI EP. ET CONF.

Duplex (d. ass. ex 18. huius)

Omn. de Com. Conf. Pont. Lect. I. Noct. de Script. occurr. rel. de eod. Comm. 1. *loco. IX. Lect. S. Chrysogoni Mart. ex duab. una , et eius comm. in Laud.*

Extra Cath. S. Ioannis a Cruce Conf. dupl. ut infra 28. *hui.*

DIE XXVI. NOVEMBRIS

S SILVESTRI ABBATIS

Duplex

Omnia de Comm. Conf. non Pont. , praeter ea , quae sequuntur propr.

ORATIO

Intercessio nos , quaesumus Domine , beati Silvestri Abbatis commendet : ut quod nostris meritis non valemus , eius patrocinio assequamur. Per Dominum.

In I. Nocturno Lect. de Script. occ.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Silvester Auximi in Piceno nobili genere ortus, statim puerilem aetatem litteris ac bonis moribus mirifice exornavit. Adolescens Bononiam ad studia iurisprudentiae missus a patre, cum sacris litteris a Deo monitus dedisset operam, parentis incurrit indignationem, quam aequo animo toto decennio pertulit. Ob egregiam eius virtutem a Canonicis Cathedralis Auximànae Ecclesiae socius honoris electus est; in quo munere, populo orationibus, exemplo, et concionibus opem tulit. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio V.

Inter funus nobilis cuiusdam defuncti, in aperto tumulo formosi viri, suique propinqui deforme cadàver conspiciens: ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox peracto funere, illa sibi Domini occurrente sententia: qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me: in solitudinem maioris perfectionis studio secessit, ibique vigiliis, orationibus, ieiuniisque deditus, crudas tantum herbas in cibum saepius adhibuit. Ut autem magis latèret homines, varias, mutavit sedes; ac demum pervènit ad Montem Fanum, locum, quamvis prope Fabrianum, eo tamen tempore

desertum: ibique in honorem sancti Benedicti Templum erexit, Congregationisque Silvestrinorum fundamenta iecit sub regula, et habitu in visione sibi ab eodem Sancto ostensis. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

At invidens satanas variis terroribus illius Monachos turbare nitebatur, noctu Monasterii ianuas hostiliter invadens. Sed vir Dei hostis impetum ita repressit, ut Monachi in sancto instituto magis confirmarentur, ac Patris sanctitatem agnoscerent. Spiritu prophetiae, aliisque donis enituit, quae, ut semper profunda humilitate conservavit, ita contra se daemonis invidiam concitavit; a quo praeceps actus per scalas Oratorii, et prope intcrimendus, praesentissimo Virginis beneficio incolumitati redditus est. Quod beneficium perpetua, et singulari in illam pietate commendavit ad ultimum usque vitae spiritum: quem fere nonagenarius sanctitate, et miraculis clarus Deo reddidit anno salutis millesimo ducentesimo sexagesimo primo, sexto Kalendas Decembris. Tu autem ec.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus; et dixit ad eum: ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno, Homilia in Ev. Ecce nos reliquimus omnia, *de Com. Abbat.*

DIE XXVII. NOVEMBRIS

B. LEONARDI A PORTU MAURITIO C.

Duplex

Omn. de Comm. Conf. non Pont. prael. ea, quae seq. propr. In Hymn. MS.

ORATIO

Deus, qui ad obstinata peccatorum corda per Evangelicam praedicationem ad poenitentiam flectenda, Beatum Leonardum Confessorem tuum admirabilem sanctitate, et invicto dicendi robore suscitasti; da quaesumus, ut contritionis lacrymas, ad quas ob duritiam cordis nostri permoveri non possumus, per eius preces ac merita consequamur. Per Dominum.

In I. Nocturno Lect. de Script. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Beatus Leonardus a Portu-Mauritio in ora Ligustica Italiae piis parentibus natus, etiam a prima pueritia mirifica quadam propensione ad pietatem portendit indicia futurae sanctitatis. Quae multo clariora deinde eius in adolescentia eluxerunt, cum Romam profectus in Collegio Romano studiis litterarum ac philosophiae operam dedit. Ita enim in illa scholarum celebritate est versatus, ut dum ingenii exercitatione nemini concederet, innocentia morum, austeritate vitae, contemptu sui, studio rerum divinarum omnes antece-

deret; adeo ut eo in adolescente alter Aloysius Gonzaga Collegio illi redditus videretur. His positis pietatis fundamentis, ad consummandum sanctitatis opus, quod aedificare coeperat, inter sodales Caravitanos adiectus, dum de more illius sodalitii totus esset in navanda opera Apostolicis Urbis concionatoribus, captus Apostolatus sanctitate, nihil magis in votis habere coepit, quam se totum proximorum saluti dedicare. Ad quod vitae genus quo facilius formaretur, terrenis omnibus abdicatis, in Familiam Fratrum Minorum Reformatorum instituti rigidioris ingressus est. Hic quamdiu vixit, numquam a summa sanctitate est visus abesse. Admiranda in domesticis legibus servandis vigilantia; singulare orationis studium, eximius in Iesum atque in Deiparam amor, assidua in affligendo corpore acerbitas, ardens in proximos charitas, summa in omni virtutum laude animi demissio eum absolutum sanctitatis exemplar constituebant. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum; * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Ex hac virtutis schola suscepto Sacerdotio, atque theologicis studiis ad praedicationem formatus, urgente in proximos charitate, tamquam e carcere ad cursum ad lucrandas animas egressus, tanta contentione apostolatum suscepit, ut conatibus impar, eiectu sanguinis apostolicis laboribus in ipso praedicationis exorsu abstinere ei fuerit necesse. Hoc ex morbo quinto post anno Deiparae ope relevatus, ad pristinam contentio-

nem ita se renovavit, ut prodigii loco haberetur, in corpusculo adeo graviter affecto, inedia, vigiliis, macerationibus semper extenuato, tantam inesse infirmitatem. Hoc in vitae genere numquam nec periculis deterritus, nec laboribus defatigatus annos quatuor supra quadraginta perseveravit: quanta cum animarum utilitate declarant Italiae regiones admirabili eius dicendi vi, qua vel obstinatissimos quosque pervincebat, ad Religionis studium revocatae, ac urbs Roma praecipue, quae concionibus eius, ad quas etiam Benedictus Quartusdecimus interfuit, adeo ad virtutem exarsit, ut fructus adhuc perennet admirandi illius Apostolatus. Nec vero, dum exterorum saluti consulebat, suos obliviscebatur. Nam beneficio Cosmae Tertii in solitudine Etruriae comparata ea domo, in quam ipse sese a praedicatione recipere ad sancti Ignatii exercitia solebat, auctor fuit iis, qui arctius Deo adhaerere vellent, ut eo secederent, ibique iuxta leges ab ipso conditas, et a Clemente Undecimo probatas, secreti a populo, asperiori vitae genere uterentur. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio VI.

Idem plura sodalitia urbis excoluit, atque illud praecipue Sanctissimi Cordis Iesu, quod est in Sancti Theodori templo, in iisque multa instituit, quibus in Christum atque in Deiparam honos mirifice est auctus. Horum dulcissima Nomina in ore habebat semper; et tamquam praesidia certa salutis pro foribus domorum palam pro-

ponenda curabat. Passionis Dominicae meditandae studium propagavit, sacellis in amphiteatro Flavio aedificatis, ad quae cruciatus Christi Crucem ad Calvarium baiulantis recolerentur. Ab eo etiam perpetua Sacramenti Eucharistici adoratio praecipuis in Italiae urbibus est constituta. His igitur aliisque admirandis virtutum meritis maturus coelo, postquam et prophetiae dono, et miraculorum virtute Deus sanctitatem servi sui confirmasset, cum tempus appropinquaret retributionis, ut Benedicto Quartodecimo fidem praestaret, cui nuspiam nisi Romae se moriturum promiserat, ex praedicatione Bononiensi, ad quam ab eodem fuerat missus, in Urbem reversus, laboribus fractus morbo tentari coepit, quo cum deficeret, Eccesiae Sacris, et benedictione ipsius Pontificis rite expiatus, qui ad eum decumbentem statim deferri voluit, postquam postrema salutis monita fratribus suis dedisset, anno aetatis suae quinto et septuagesimo, sanctissime obdormivit in Domine die vigesima quinta Novembris in coenobio Sancti Bonaventurae, ubi nunc eius corpus colitur; eique Pius VI. qui viventem magno honore habuerat, absoluto prius rite de virtutibus ac miraculis servi Dei iudicio, anno ab eius obitu quadragesimo quinto, Beatorum honores, Officium, et Missam decrevit. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno de Comm. 1. loco.

DIE XXVIII NOVEMBRIS

In Cathedr.

S. IOANNIS A CRUCE CONF.

Duplex (d. ass. ex 24 hui.)

Omnia de Comm. Conf. non Pont. praeter ea, quae sequuntur propr.

ORATIO

Deus, qui Sanctum Ioannem Confessorem tuum, perfectae sui abnegationis, et Crucis amatorem eximium effecisti: concede, ut eius imitationi iugiter inhaerentes, gloriam assequamur aeternam. Per Dominum.

In I. Nocturno Lect. de Script. occurr.

In II. Nocturno

Lectio IV.

Ioannes a Cruce Fontiberi in Hispania piis parentibus natus, a primis annis certo innotuit, quam Deiparae Virgini futurus esset acceptus; nam quinquennis in puteum lapsus, eiusdem Deiparae manu sublatus, incolumis evasit. Tanto autem patiendi desiderio flagravit, ut novennis, spreto molliori lecto, super sarmentis cubare consueverit. Adolescens hospitio pauperum aegrotantium Metymnae Campi famulum sese addixit; quibus magno charitatis ardore, vilissima quaeque complectens officia, praesto aderat; cuius exemplo excitati coeteri, eadem charitatis munera ardentius obibant. Verum ad altiora vocatus, Beatae Mariae Virginis de

Monte Carmelo Institutum amplexus est; ubi, sacerdos ex obedientia factus, severioris disciplinae, et arctioris vitae cupidissimus, primitivam ordinis regulam ex superioris licentia ita professus est, ut ob ingem Dominicae Passionis memoriam, bello in se, tamquam in infensissimum hostem indicto, vigiliis, ieiuniis, ferreis flagellis, omnique poenarum genere, brevi carnem cum vitiis, et concupiscentiis suis crucifixerit; dignus plane, qui a Sancta Teresia inter puriores, sanctioresque animas Ecclesiam Dei id temporis illustrantes recenseretur. Tu autem.

℟. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

℣. Iustum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Singulari vitae austeritate, et omnium virtutum praesidio munitus, prae assidua rerum divinarum contemplatione diuturnas, et mirabiles extases frequenter patiebatur: tantoque in Deum aestuabat amore, ut, cum divinus ignis sese intro diutius continere non posset, foras erumpere, eiusque vultum irradiare visus sit. Proximorum saluti summopere intentus, tum in verbi Dei praedicatione, tum in Sacramentorum administratione fuit assiduus. Hinc tot meritis auctus, strictiorisque disciplinae promovendae ardore vehementer accensus, Sanctae Teresiae comes divinitus datus est, ut, quam ipsa inter Sorores primaevam Carmeli Ordinis observantiam instauraverat, eamdem et inter fratres, Ioanne adiutore, restitueret. Innumeros itaque una cum Dei famula in divino opere promovendo perpessus labores,

coenobia, quae eiusdem Sanctae Virginis cura per totam Hispaniam erecta fuerant, nullis vitae incommodis, et periculis territus, singula perlustravit; in quibus, aliisque quamplurimis eius opera erectis, restauratam observantiam propagando, verbo, et exemplo firmavit: ut merito primus post Sanctam Teresiam Carmelitarum Excalceatorum Ordinis Professor, et Parens habeatur. Tu autem.

℟. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, et ornavit eum. Et ad.

Lectio VI.

Virginitatem perpetuo coluit, impudentesque mulieres eius pudicitiae insidiari conantes, non modo repulit, sed etiam Christo lucrifecit. In divinis explicandis arcanis aeque ac Sancta Teresia, Apostolicae Sedis iudicio, divinitus instructus, libros de mystica theologia coelesti sapientia refertos conscripsit. Semel interrogatus a Christo, quid praemii pro tot laboribus posceret, respondit: Domine, pati, et contemni pro te. Imperio in daemones, quos e corporibus saepe fugabat, discretione spirituum, prophetiae dono, miraculorum gloria celebratissimus, ea semper fuit humilitate, ut saepius a Domino flagitaverit eo loco mori, ubi omnibus esset ignotus. Voti compos factus, Ubedae diro morbo, et in crure quinque plagis sanie manantibus, ad implendum patiendi desiderium, constantissime toleratis, Ecclesiae Sacramentis pie, sancteque susceptis, in Christi Crucifixi amplexu, quem semper in corde atque ore habuerat, post illa verba: In manus tuas commendo spiritum

meum, obdormivit in Domino, die, et hora a se praedictis, anno salutis millesimo quingentesimo nonagesimo primo, aetatis quadragesimo nono. Migrantem eius animam splendidissimus ignis globus excepit, corpus vero suavissimum odorem spiravit, quod etiamnum incorruptum Segobiae honorifice colitur. Eum plurimis ante, et post obitum fulgentem signis, Benedictus decimustertius Pontifex Maximus in Sanctorum numerum retulit. Tu autem.

℟. Iste homo perfecit omnia, quae locutus est ei Deus, et dixit ad eum: ingredere in requiem meam: * Quia te vidi iustum coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervenit ad coelestia regna. Quia. Gloria Patri. Quia.

In III. Nocturno Homil. S. Gregorii Papae in Ev. Sint lumbi vestri etc. *de Comm. Conf. non Pont. IX. Lect. S. Chrysogoni Mart.*

COMMEMORATIONES COMMUNES

SIVE SUFFRAGIA SANCTORUM QUAE DICUNTUR IN ECCLESIA CATHEDRALI PISTORIENSI PER ANNUM.

DE CRUCE

In Feriali tantum officio.

Ad Vesp. et Laud. Ant. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

℣. Omnis terra adoret te, et psallat tibi.

℟. Psalmum dicat nomini tuo Domine.

OREMUS

Perpetua nos, quaesumus Domine, pace custodi: quos per lignum sanctae Crucis redimere dignatus es.

DE S. MARIA

Quando non dicitur eius offic. parvum.

Ad Vesp. et Laud. Ant. Sancta Maria succurre miseris, iuva pusillanimes, refove flebiles, ora pro populo, interveni pro clero, intercede pro devoto foemineo sexu: sentiant omnes tuum iuvamen, quicumque celebrant tuam sanctam commemorationem.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Genitrix.

℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Concede nos famulos tuos, quaesumus Domine Deus, perpetua mentis et corporis sanitate gaudere, et

gloriosa Beatae Mariae semper Virginis intercessione, a praesenti liberari tristitia, et aeterna perfrui laetitia.

Ab Oct. Epiph. usque ad Purif. dic.

℣. Post partum, Virgo inviolata permansisti.

℟. Dei Genitrix intercede pro nobis.

OREMUS

Deus qui salutis aeternae, beatae Mariae virginitate foecunda, humano generi praemia praestitisti: tribue quaesumus; ut ipsam pro nobis intercedere sentiamus, per quam meruimus auctorem vitae suscipere Dominum nostrum Iesum Christum Filium tuum.

DE APOSTOLIS

Ad Vesp. Ant. Petrus Apostolus, et Paulus Doctor Gentium, ipsi nos docuerunt legem tuam Domine.

℣. Constitues eos principes super omnem terram.

℟. Memores erunt nominis tui Domine.

Ad Laud. Ant. Gloriosi Principes terrae, quomodo in vita sua dilexerunt se, ita et in morte non sunt separati.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terrae verba eorum.

OREMUS

Deus, cuius dextera beatum Petrum ambulantem in fluctibus, ne mergeretur, erexit: et coapostolum eius Paulum tertio naufragantem de profundo pelagi liberavit: exaudi nos propitius, et concede; ut amborum meritis aeternitatis gloriam consequamur.

DE S. ZENONE EP. ET MART.

Totius Dioecesis Patr. et Eccl. Cath. Titul.

Ad Vesp. Ant. O gemma fulgens, sanctitatis speculum, et decus Pontificum, Sancte Christi Confessor Zeno, adesto gregi tuo in te confidenti; o Praesul gloriose, intercede pro nobis, ut tecum esse mereamur in coelis, alleluia.

℣. Iustus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Ad Laud. Ant. Acceptam Beatus Zeno coronam a rege pauperibus distribuit, dicens: si Dominus operatur excelsa, ipsi perpetuae laudes referantur, et gloria.

℣. Iustus ut palma florebit.

℟. Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

OREMUS

Deus, qui nos Beati Zenonis Martyris tui atque Pontificis gloriosa confessione circumdas et protegis: concede propitius; ut cuius commemoratione laetamur, de eiusdem etiam protectione gaudeamus.

DE S. IACOBO APOSTOLO

Civitatis patrono

Ad Vesp. Ant. Estote fortes in bello, et pugnate cum antiquo serpente, et accipietis regnum aeternum, alleluia.

℣. Annuntiaverunt opera Dei.

℟. Et facta eius intellexerunt.

Ad Laud. Ant. Vos, qui reliquistis omnia, et secuti estis me, centuplum accipietis, et vitam aeternam possidebitis.

℣. Annuntiaverunt opera Dei.
℟. Et facta eius intellexerunt.

OREMUS

Esto, Domine, plebi tuae sanctificator, et custos, ut Apostoli tui Iacobi munita praesidiis, et conversatione tibi placeat, et secura mente deserviat.

Haec commem. omittitur in Laud. vig. S. Iacobi Ap. cum de eo fiat com. in orat. Officii.

PRO SALUTE VIVORUM

Ad Vesp. ad Laud. Ant. Quiescat, Domine, ira tua a populo tuo, et recordare testamenti tui, et dic Angelo percutienti; cesset iam manus tua, ut non desoletur terra, et ne perdas omnem animam vivam.

℣. Adiuva nos Deus salutaris noster.

℟. Et propter gloriam nominis tui Domine libera nos.

OREMUS

Deus, qui non mortem, sed poenitentiam desideras peccatorum; populum tuum, quaesumus, ad te converte propitius; ut, dum tibi devotus existit, iracundiae tuae ab eo flagella amoveas.

DE PACE

Ad Vesp. et Laud. Ant. Da pacem, Domine, in diebus nostris, quia non est alius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtute tua.
℟. Et abundantia in turribus tuis.

OREMUS

Deus, a quo sancta desideria, recta consilia, et iusta sunt opera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem: ut et corda nostra mandatis tuis dedita, et hostium sublata formidine, tempora sint tua protectione tranquilla. Per Dominum.

TEMP. PASCHALI

Ad Ben. Ant. Crucifixus surrexit a mortuis, et redemit nos, alleluia.

℣. Dicite in nationibus, alleluia.
℟. Quia Dominus regnavit a ligno, alleluia.

Ad Mag. Ant. Crucem sanctam subiit, qui infernum confregit, accinctus est potentia, surrexit die tertia, alleluia.

℣. Dicite in nationibus, alleluia.
℟. Quia Dominus regnavit a ligno, alleluia.

OREMUS.

Deus, qui pro nobis Filium tuum Crucis patibulum subire voluisti, ut inimici a nobis expelleres potestatem: concede nobis famulis tuis; ut resurrectionis gratiam consequamur. Per eumdem Dominum nostrum.

INDEX OFFICIORUM

QUAE HOC LIBRO CONTINENTUR

Iuxta Kalendarium Ecclesiae Pistoriensis.

PARS PRIMA

PARS SECUNDA

DECEMBER

IANUARIUS

FEBRUARIUS

MARTIUS

APRILIS

MAIUS

IUNIUS

IULIUS

AUGUSTUS

SEPTEMBER

OCTOBER

NOVEMBER